

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 1 (46), януари 2014 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Международна конференция по защита на личните данни, Москва 2013	3
Реформата в защитата на личните данни: механизъм за обслужване “на едно гише”	5
Заседание на Работна група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО	5
Заседания на Съвместни надзорни органи	7
Четвърта работна среща по проект на КЗЛД, програма “Леонардо да Винчи”	8
Експерти на КЗЛД проведоха обучения в Института по публична администрация	8
В БТА се проведе въстъпителна конференция по проект на КЗЛД	9
Защитата на личните данни и доверието на потребителите в цифровото общество	11
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	12
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	13
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	14
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	80

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ ПО ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ, МОСКВА 2013

На 6 и 7 ноември в Москва се проведе четвъртата поредна Международна конференция по защита на личните данни, организирана от Федералната служба за надзор в сферата на телекомуникациите, информационните технологии и масовите комуникации (РОСКОМНАДЗОР). Във форума взеха участие представители на 26 държави, Съвета на Европа, Европол, и Евроджъст, както и около 200 представители на руски компании, университети, държавни институции. Комисията за защита на личните данни бе представена от един от своите членове – Валентин Енев.

По време на двата дни на форума бяха представени 18 доклада и проведени 4 работни заседания. Той бе открит на 6 ноември с представянето на поздравителни адреси от руския премиер Дмитрий Медведев, от руското федерално събрание, от руската Дума, руското Министерство на комуникациите и масовите медии, Федералната служба за контрол на износа на технически изделия, Министерство на външните работи на Руската федерация, както и от Министерство на правосъдието. В поздравителния адрес на руския премиер бе подчертана важността на защитата на данните, както и необходимостта от намирането на единни подходи в отделните страни. Бе изразено и задоволство, че значими фигури, свързани със защитата на данните са уважили тазгодишната конференция.

Ръководителят на РОСКОМНАДЗОР - г-н Александър Жаров, изрази задоволство, че Руската федерация вече има функциониращ и независим надзорен орган по защита на данните и подчерта, че стремежите са да се търси засилване на неговите правомощия чрез изменение на правната рамка. Като области, в които се налага много активна работа, г-н Жаров откри защитата на личните данни на физическите лица в интернет пространството и ограничаването на събирането на прекомерни по обем лични данни от администраторите на данни. Ръководителят на руския надзорен орган подчерта ролята на международното сътрудничество и съдействие от страна и на чуждестранните партньори. Като пример бяха дадени постъпили жалби от граждани на Полша, Украйна и Молдова.

Игор Шеголев, съветник на президента на Русия, говори за развитието на личните данни в контекста на 21 век, когато електронните устройства стават незаменима част от живота на толкова много хора и значимостта на личните данни и тяхната защита рязко нараства. Той подчерта, че в днешно време личните данни са валутата на информационното общество, те се явяват основния способ за промотиране и налагане на определени бизнес модели. Г-н Шеголев посочи, че през последните години конференцията в Москва се е оформила като един добър дискуссионен форум за експерти от целия свят и изрази надежда, че тя ще успее да допринесе за създаването на контакти между страните, които значително ще улеснят тяхната съвместна работа.

В своето слово, членът на Съвета на Руската федерация - Людмила Бокова, подчерта важноста на дискутираните теми за развитието на социално-икономическите отношения през 21 век и се спря по-подробно върху заплахите, които са актуални в днешно време, като отличи бурното развитие на информационните технологии и неконтролируемостта на използването на интернет като основни предизвикателства пред защитата на личните данни.

Доклад изнесе и преговарящият от руска страна по въпросите на отпадането на визовия режим между Русия и ЕС. Той изрази своето мнение, че ЕС би следвало да има силен интерес от премахването на визовия режим за граждани на Руската федерация, тъй като това би довело до значителни ползи за Съюза, свързани с увеличаването на потока от туристи, инвестициите, стокообмена, бизнес и културното сътрудничество.

Председателят на Консултативния съвет към руския надзорен орган по защита на данните - Ирина Альохина, подчерта, че е абсолютно необходимо да се унифицират стандартите на работа между отделните надзорни органи по защита на данните, за да се постигнат по-добри резултати в международното сътрудничество. Г-жа Альохина говори за политиката на прозрачност, която е възприета от руската държавна администрация и по-конкретно от органа по защита на данните.

От отдела към Федералната миграционна служба бе изнесен доклад за създаването и въвеждането на лична карта (пластика), която да поеме ролята на основен документ за идентификация на гражданите на Руската федерация. Проектът е изключително сложен и в него участват множество институции на федерално ниво. Всички технологични решения, свързани с картата, са съобразени със защитата на личните данни.

Началникът на отдела по защита на данните към Съвета на Европа - Софи Квасни, изнесе доклад на тема „Предизвикателствата към неприкосновеността в днешния глобализиран свят, в светлината на Конвенция 108”. Г-жа Квасни подчерта, че защитата на личните данни е основно човешко право и че трябва да се защитават правата на всички лица пребиваващи в дадена страна, а не само на нейните граждани. В тази връзка тя изрази своето задоволство, че наскоро Русия е ратифицирала конвенция 108 за правата на лицата по отношение на обработването на личните им данни с автоматизирани средства.

Заместник комисарят по защитата на личните данни от Великобритания - Дейвид Смит, говори за измененията в правната рамка по защита на данните като подчерта, че сега действащата правна рамка не отговаря адекватно на развитието в технологиите и социално-икономическата сфера, които се развиват с бързи темпове. Той очерта две основни задачи, които стоят пред европейските надзорни органи по защита на данните - необходимост от засилване правомощията за правоприлагане и необходимост от хармонизация и засилено сътрудничество между европейските надзорни органи по защита на данните.

През втория ден от конференцията бе изнесен докладът на българските представители, които бе на тема „Последни развития в техническите и организационни мерки за защита на личните данни в България”. В доклада бе представена Наредба № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни. Чуждестранните колеги и руските представители на бизнеса, държавната администрация и академичните среди бяха запознати с философията на наредбата, която взема предвид естеството на обработваните данни и броя на лицата, които могат да бъдат засегнати при злоупотреба с тях. Бяха представени и оценката на въздействието, нивата на въздействие, както и съответстващите им нива на защита. Споменато бе въвеждането в българската правна рамка на термина „лице по защита на данните” и бяха обяснени задълженията на администраторите на лични данни, свързани с приемането на вътрешни правила. Темата бе посрещната много добре от аудиторията като руските домакини отбелязаха, че тя е изключително важна, тъй като необходимостта от уеднаквяване на подходите и стандартите в защита на данните в световен мащаб е много голяма.

От страна на РОСКОМНАДЗОР бе изразена благодарност на участниците в конференцията и надежда, че това събитие ще допринесе за унифициране на стандартите в работата на руския орган за защита на данните и чуждестранните надзорни органи, както и за подобряване взаимодействието и контактите между тях.

РЕФОРМАТА В ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ: МЕХАНИЗЪМ ЗА ОБСЛУЖВАНЕ „НА ЕДНО ГИШЕ“

Концепцията за „обслужване на едно гише“ предвижда една европейска мултинационална компания да работи с един единствен орган по защита на данните. Принципът цели да се намали административната тежест върху бизнеса, но поражда редица въпроси по отношение на практическата реализация и защита на правата на физическите лица.

Механизмът за „обслужване на едно гише“ (one-stop-shop mechanism) е ключов аспект от предложението за общ Регламент за защита на личните данни. Новият Регламент има амбиция в еднаква степен да гарантира защита на физическите лица и да унифицира правилата в ЕС с оглед икономическото значение на данните. Счита се, че не трябва да се поставя под въпрос механизма „за обслужване на едно гише“. Засега обаче пред него стоят редица проблеми. Един от тях е изясняване на компетенциите на водещия надзорен орган и правомощията на националните надзорни органи при възникване на трансгранични събития в областта на защитата на личните данни.

В хода на дискусиите на ниво Европейски съюз, Комисията за защита на личните данни поддържа позиция, че водещият надзорен орган в механизма за „обслужване на едно гише“ трябва да бъде разпознаваем и да разполага с реални правомощия при трансгранични случаи, но в тясно взаимодействие с местните надзорни органи, и в духа на компромис. По такъв начин ще се постигне баланс между близостта до физическите лица и нуждите на бизнеса. Мерките, предприети от водещия надзорен орган следва да бъдат координирани с местните надзорни органи, в случаите когато е налице техният национален елемент. По-такъв начин ще се гарантира, от една страна, активно участие на всички засегнати местни надзорни и по-голяма ефективност на действията в общоевропейски план, от друга. Такъв подход съответства на принципа за сътрудничество между националните органи по защита на данните и би отговорил на опасенията на някои държави-членки от преотстъпване на правомощия на водещия надзорен орган.

Същевременно, националните надзорни органи трябва да могат ефективно да прилагат правомощията си по регламент на своя собствена територия – по отношение действията по обработване, извършени от администраторите, и засегнатите физически лица.

Българският надзорен орган подкрепя активна роля на Европейския борд за защита на данните в контекста на механизма за „обслужване на едно гише“. Той е важен консултативен орган в механизма за съгласуваност. Неговите становища следва да се спазват в най-висока възможна степен, без да имат правно-обвързващ характер за националните органи по защита на данните.

ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 ОТ ДИРЕКТИВА 95/46/ЕО

На 3 и 4 декември 2013 г. в Брюксел се проведе среща на Работна група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни. Представители на Комисията за защита на личните данни бяха нейните членове Красимир Димитров и Мария Матева. Основни теми на срещата бяха практическото сътрудничество между органите за защита на данните, международното сътрудничество между правоприлагащите органи, както и състоянието на реформата за защита на личните данни.

Приети бяха докладите за работата на Работната група за 2011 и 2012 година. Разгледана и дискутирана бе работната програма на групата за периода 2014-2015 година.

Представен бе новият член на групата – Хърватска.

Дискутирани бяха въпроси по достъп на трети страни до личните данни на европейски граждани и по-конкретно - правната база за обмен на данни със САЩ и последствията от

Сейф Харбър. Подгрупата за международни трансфери докладва за адекватността на Квебек. Отчетени бяха текущи резултати от проверката на защитата на данните в Индия, като бе споделено впечатлението, че режимът на Индия на този етап не отговаря на стандартите на Европа.

Подгрупа „Граници, пътуване и правоприлагане“ представи за обсъждане чернова на становище за необходимостта, както и някои въпроси, свързани със събирането и обработката на данните на пътниците.

По отношение бъдещето на надзора, бе разгледан документ, в който се посочват основните въпроси и се акцентира върху кооперацията и съвместната работа на органите за защита на данните. Дискутирано бе практическото сътрудничество, като в резултат от проведено чрез въпросник проучване бе отчетено установяването на 3 главни насоки за работа – гъвкавост при избор на начина на реакция при наличие на изтичане на данни (в зависимост от тяхната сериозност), постигане на баланс между активност и пасивност и вътрешната кооперация между органите по защита на данните и другите национални органи.

Групата по технологиите представи за обсъждане няколко основни теми - техниките за анонимизиране, „интернет на нещата“, уведомяването за нарушения при защитата на данните, договорът на Майкрософт за предоставяне на услуги, становище за възможностите на устройствата за пръстови отпечатыци за проследяване на индивида, системата за събиране на данни от дистанционно пилотирувани самолети. Обсъдена бе и новата политика на Гугъл за защита на данните. Посочено бе, че много страни вече са реагирали, че новата политика не отговаря на националното им законодателство. В Германия съдът за втори път е потвърдил незаконното използване на лични данни. Гугъл е обжалвал решението на първоинстанционния съд, но междувременно е променил политиката си за защита на данните, с което на практика показва, че се вслушва в съдебното решение.

На 4 декември 2013 г. Работната група изготви прессъобщение относно състоянието на преговорите по пакета реформи за защита на данните, в което призовава всички заинтересовани страни да увеличат усилията си за приемане на пакета от мерки за защита на личните данни. В изявлението се посочва, че „технологичното развитие е тласък за цифровата икономика и може да осигури растеж и просперитет. По същия начин, глобализацията потенциално увеличава международното икономическо сътрудничество, което води до по-доходен вътрешен пазар. Тези промени поставят нови предизвикателства, правейки жизнено важно актуализирането на съществуващото законодателство на ЕС за защита на личните данни.“

В предложението на Европейската комисия за всеобхватна работна рамка се разширява защитата на основните права на европейските граждани, като се гарантира прилагането на

европейските правила за защита на данните и за дружества, които не са установени в Европейския съюз, когато предлагат стоки и услуги на европейските потребители или следят тяхното поведение. В съобщението на Работната група се посочва, че „разкритията за национални програми за сигурност, извършващи наблюдение, се отразиха отрицателно върху доверието на гражданите към правителствата и към цифровата икономика и могат да бъдат пречка за постигането на пълния й потенциал“. Ето защо Работната група счита, че гласуването на 21 октомври 2013 г. от Комитета по граждански свободи,

правосъдие и вътрешни работи на Общ регламент за защита на данните и Директивата за сектора на правоприлагането е важна стъпка напред в процеса по изработване на всеобхватна рамка за защита на данните в ЕС. Работната група подчертава, че бързото приемане на пакета за защита на данните ще осигури крайно наложителната работна рамка, както и необходимите инструменти, за гарантиране на ефективно и ефикасно сътрудничество. С цел насърчаване на доверието на гражданите и бизнеса в цифровата икономика, навременното приемане на силна всеобхватна рамка за защита на данните е от съществено значение за завършването на единния цифров пазар до 2015 година. Работната група призовава всички заинтересовани страни да увеличат усилията си, за да се гарантира, че е постигнато съгласие по окончателния текст преди края на мандата на настоящия законодателен орган на ЕС.

ЗАСЕДАНИЯ НА СЪВМЕСТНИ НАДЗОРНИ ОРГАНИ

На 10 и 11 декември 2013 г. в Брюксел се състояха заседания на Съвместните надзорни органи на Европол и Митническа информационна система. Представители на Комисията за защита на личните данни бяха нейните членове Мария Матева и проф. Веселин Целков.

На заседанието на Съвместния надзорен орган (СНО) на Европол бяха разгледани правомощията и компетенциите на надзорния орган и взаимоотношенията му с други органи за защита на личните данни, по-конкретно – с Европейския надзорен орган по защита на данните. Подчертани бяха независимостта на СНО на Европол, както и координацията му с други надзорни органи. Изтъкнато бе, че в съвместната им работа е най-важно да има модел на надзор, който да работи ефективно.

Съвместният надзорен орган отново се фокусира върху последиците за оперативните дейности на Европейската полицейска служба, както и за защитата на данните, произтичащи от различните разпоредби в предложението за нов регламент на Европол.

Дискутирана бе правната база за Защитеното мрежово приложение за информационен обмен (SIENA), което е инструмент от ново поколение, предназначен да осигурява бърза, защитена и лесна за потребителите комуникация и обмен на оперативна и стратегическа информация, както и разузнавателни данни за престъпления между Европол, държавите-членки и трети страни, които са сключили споразумения за сътрудничество с Европол. Подчертано бе, че практиката е да се използва електронно изпращане на съобщения и бе повдигнат въпросът за срока на тяхното съхраняване.

Състоя се среща на групата за нови проекти на Европол, на която бе дискутиран въпросът за обединената търсачка на Европол. Повдигнат бе въпросът за периода за задържане на данните, получени с тази търсачка. Дискутирани бяха въпроси, свързани с големите бази данни и с Центъра за реакция на кибератаките. Представена бе новата система за анализ на Европол.

За следващата инспекция на Европол, която ще се проведе през март 2014 г., бе определен координатор и мандат. Ще бъде извършена и инспекция на центъра за киберпрестъпност и главно лабораторията по криминология, които обработват големи количества данни, придобити от електронни смарт устройства. Целта на инспекцията е да се разберат точните цели, за които се придобиват данните.

Съвместният надзорен орган на Европол реши през 2014 година да бъде организирана среща с органи за защита на данните от трети държави, с които Европол има оперативни споразумения. С цел получаване на повече информация и анализ от тези страни, ще им бъде изпратен въпросник, който бе разгледан и приет на заседанието.

На своето заседание **Съвместният надзорен орган за митниците** анализира практиката за прилагане на работната рамка за защита на данните и Митническата информационна система (МИС). Обсъдиха се въпроси, свързани с достъпа до МИС и се подчерта положителното развитие на въпросите, свързани с нейната сигурност. Обсъди се достъпът до Митническата информационна система, като се подчерта, че трябва да има единна точка за контакт с МИС. Посочи се, че в случай на необходимост за достъп до системата, националните органи взимат решение за това на принципа „необходимост да се знае”. Разгледаха се актуални страни на митническото сътрудничество. Координационната група за надзор на МИС обсъди два доклада, които се отнасят до правата на субектите в МИС и списъка на органите, които имат пряк достъп до системата.

ЧЕТВЪРТА РАБОТНА СРЕЩА ПО ПРОЕКТ НА КЗЛД, ПРОГРАМА „ЛЕОНАРДО ДА ВИНЧИ”

На 14 и 15 ноември 2013 г. в Прага се проведе четвъртата работна среща в рамките на проект „Повишаване на осведомеността по въпросите свързани със защитата на личните данни на лицата на пазара на труда в ЕС”. В събитието участваха представители на четирите надзорни органа по защита на данните, участващи в проекта – Полша, Чехия, Хърватия и България. От страна на Комисията за защита на личните данни присъстваха Мария Крумова, началник на отдел „Правни становища и международно сътрудничество” и Антон Тодоров, старши експерт в отдел „Анализи, обучение и управление на проекти”.

По време на двата дни на срещата бе завършена английската версия на черновата на един от резултатите на проекта – публикация със заглавие „Защита на неприкосновеността на работното място – наръчник за служители”. Всяка от страните направи своите коментари относно съдържанието на наръчника. Уточнени бяха технически детайли като шрифта на публикацията, отбелязването на отделните раздели в текста, графичното и художествено оформление.

Наръчникът цели да запознае лицата на пазара на труда с въпросите, свързани със защитата на личните им данни. Съдържанието му е разделено на следните 5 части:

1. Период на търсене на работа.
2. Процедура по подбор.
3. Период на трудовите правоотношения.
4. Прекратяване на трудовите правоотношения.
5. Основни права на служителите и правомощия на надзорните органи по защита на данните.

Тези 5 глави бяха избрани, за да бъде покрит целия процес по изпълнение на задължения от страна на работната ръка, както и да бъде обхванат широк спектър от проблеми, свързани с правата на лицата и защитата на техните лични данни. Окончателната версия на Наръчника трябва да е готова през пролетта на 2014 г.

Проектът на КЗЛД се финансира от Европейската комисия, чрез програма „Леонардо да Винчи”, част от програмата „Учене през целия живот”.

ЕКСПЕРТИ НА КЗЛД ПРОВЕДОХА ОБУЧЕНИЯ В ИНСТИТУТА ПО ПУБЛИЧНА АДМИНИСТРАЦИЯ

През октомври и ноември 2013 г. експерти на Комисията за защита на личните данни проведоха в Института по публична администрация (ИПА) три обучения на тема **„Политиката на ЕС за защита на личните данни, правната регулация и практика в България”**. Тази година за пръв път са поканени лектори от КЗЛД да се включат в провежданите от института обучения. Едно от тях бе предназначено за служители на ръководни позиции и лектори бяха Десислава Тошкова-Николова, директор на Дирекция „Правно нормативна дейност, обучение и международно сътрудничество” и Мария Крумова, началник отдел „Правни становища и международно сътрудничество” в същата дирекция. Останалите две обучения бяха насочени към служители, заемащи експертни длъжности. Те бяха проведени от Виржиния Табакова и Надя Цолова – главни експерти в дирекция „Правно нормативна дейност, обучение и международно сътрудничество”. По въпросите, свързани с прилагането на новата Наредба №1 за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни, се включиха и началникът на отдел „Регистър и архив” в

дирекция „Информационни фондове и системи“ - Цанко Цолов, както и Веселин Витков - държавен експерт в същата дирекция.

Всяко едно от обученията беше с продължителност два дни, при което общо взеха участие като слушатели над 30 души. Присъстваха представители на Министерски съвет, Министерство на правосъдието, Министерство на околната среда и водите, Комисия за финансов надзор, Комисия за предотвратяване и установяване конфликт на интереси, Районни здравни инспекции, Национален осигурителен институт, Агенция „Митници“, общински и областни администрации. Бяха представени следните теми: „Обща правна уредба на защитата на личните данни“, „Компетентни органи и институции в национален и европейски план. Комисия за защита на личните данни – състав, правомощия, производства пред КЗЛД. Европейски надзорен орган по защита на данните, Съд на Европейския съюз“, „Основни понятия в областта на защитата на личните данни“, „Условия за законосъобразно обработване на лични данни“, „Задължения на администраторите на лични данни“, „Практика на Съда на ЕС, на Европейския надзорен орган по защита на данните, на българските съдилища“, „Оценка на въздействието“, „Минимално ниво на техническите и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни“, „Права на физическите лица“, „Обработване на лични данни в контекста на трудовите и служебни правоотношения“, „Тенденции за развитие в областта на защитата на личните данни“.

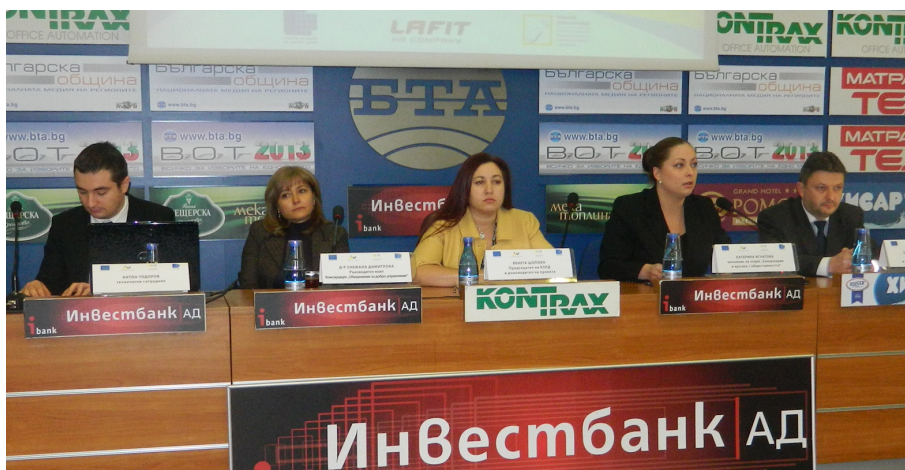
Акцент беше поставен върху редица практически казуси и упражнения. Обученията приключиха с провеждане на тест.

Слушателите поставиха много високи оценка на проведените обучения, като особено положително бяха оценени дадените практически примери.

В каталога на Института по публична администрация за 2014 г. отново е включено обучение по прилагане на Закона за защита на личните данни.

В БТА СЕ ПРОВЕДЕ ВСТЪПИТЕЛНА КОНФЕРЕНЦИЯ ПО ПРОЕКТ НА КЗЛД

На 5 декември 2013 г. в БТА се проведе първата пресконференция по проект на Комисията за защита на личните данни с наименование „Подобряване на управлението, организацията и функциите на Комисия за защита на личните данни, чрез провеждане на функционален анализ“, финансиран в рамките на Оперативна програма „Административен капацитет“. Сред присъстващите бяха представители на партньорски институции и организации като Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, МВР, Комисия за регулиране на съобщенията, Държавна агенция „Архиви“, ДАНС, БТК ЕАД (Виваком), Интернешънъл Асет Банк АД, Ти Би Ай Банк ЕАД, Токуда банк АД, СИБАНК ЕАД, Райфайзенбанк (България), Алфа Банк – клон България, „Първа инвестиционна банка“ АД.

Председателят на Комисията, г-жа Венета Шопова, която е и ръководител на проектния екип, представи проектното предложение, неговите цели и очаквани резултати, както и свършеното до момента по отделните дейности. В своето обръщение към присъстващите, председателят на КЗЛД посочи, че Комисията е създадена през 2002 г. с влизането в сила на

Закона за защита на личните данни и за своя над 10 годишен път е успяла да постигне значителни резултати – изграждане на административен капацитет, създаване и прилагане на утвърдени стандарти в една сравнително нова за България материя като защитата на личните данни, изграждане и налагане на ясно различим и положителен образ в общественото пространство. Г-жа Шопова подчерта стремежа на Комисията и нейната администрация да се доказва ежедневно с работата си и да търси непрекъснато вариант за повишаване качеството на услугите, които предлага на гражданите и бизнеса. Във връзка с това КЗЛД се възползва от възможността, която е предоставена от европейското финансиране и конкретно - обявяването на процедура по подприоритет 1.1 „Ефективна структура на държавната администрация”, за да извърши анализ на своите функции и организационна структура и да оптимизира работата си.

Общата цел, заложена в проектното предложение, е подобряване на управлението, организацията и функционирането на Комисията за защита на личните данни. Тя включва в себе си няколко специфични цели, които са:

- Оптимизиране на структурата и функциите на администрацията на Комисията за защита на личните данни;
- Подобряване на ефективността от дейността на администрацията на Комисията за защита на личните данни;
- Повишаване ефикасността на работата на администрацията на Комисията за защита на личните данни, чрез оптимизиране на работните процеси и координацията между административните звена;
- Осигуряване на информираност и включване на всички заинтересовани страни и публичност на дейностите и резултатите от проекта (на постигането на тази цел присъстват в момента).

За постигането на тези цели и изпълнението на проекта, са предвидени следните 7 дейности:

- Организация и управление на проекта
- Изготвяне на документация и избор на изпълнители на дейностите по проекта по реда на ЗОП
- Планиране и подготовка на функционалния анализ
- Провеждане на функционалния анализ
- Приключване на функционалния анализ
- Осъществяване, мониторинг и преглед на изпълнението на мерките за подобрене
- Информация и публичност

Ръководителят на екипа на външния изпълнител, д-р Снежана Димитрова, представи методиката за извършване на функционалния анализ, както и конкретните стъпки, предприети за извършването му. Тя се спря подробно на етапите на извършване на анализа.

Отделено бе време и за въпросите на аудиторията, които касаеха основно позицията на Комисията по актуални въпроси от обществен интерес, както и очакваните резултати от функционалния анализ и оптимизирането на работата на институцията.

Проект „Подобряване на управлението, организацията и функциите на Комисия за защита на личните данни, чрез провеждане на функционален анализ” се финансира от Европейския социален фонд на ЕС и е на стойност 213 829, 91 лв.

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ И ДОВЕРИЕТО НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ В ЦИФРОВТО ОБЩЕСТВО

На 11 септември 2013 г. Европейската комисия прие предложение за регламент **за определяне на мерки относно единния европейски пазар на електронни съобщителни услуги и за изграждане на континентална мрежа**. Предложението облекчава изискванията към доставчиците на комуникационни услуги в рамките на ЕС, уеднаквява характеристиките на продукти, позволяващи виртуален достъп до фиксирани мрежи, хармонизира правата на крайните потребители, както и договорната и преддоговорна информация.

На 14 ноември 2013 г. Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) изрази свое становище по това предложение, като се фокусира главно върху ефекта, който може да има

върху правата на крайните потребители от гледна точка на неприкосновеността на личния живот и защитата на личните данни. ЕНОЗД приветства включването на принципа за неутралност на мрежата—непредубедено предаване на информация в интернет, но също така подчертава почти неограничените права на доставчиците да управлява интернет трафика, което ще доведе до неоправдано ограничаване на свободата в интернет. В своето становище Питър Хъстинкс казва: „Всеки мониторинг и ограничаване на дейността на интернет потребителите трябва да бъде единствено с ясна, конкретна и легитимна цел. Широкомащабният мониторинг и ограничаването на комуникациите на интернет потребителите

в това предложение са в противоречие със законодателството на ЕС за защита на данните, както и с Хартата на ЕС за основните права. Такава намеса в правото на защита на личните данни, поверителността на комуникациите и неприкосновеността на личния живот ще допринесе твърде малко за възвръщане доверието на потребителите в пазара на електронни съобщения в Европа.“

Предложението насърчава мерки за управление на трафика, които позволяват наблюдението на потребителските интернет комуникации (включително изпратени и получени имейли, посетени уеб сайтове, свалени файлове) с цел филтриране, забавяне или ограничаване на достъпа до незаконни услуги или съдържание.

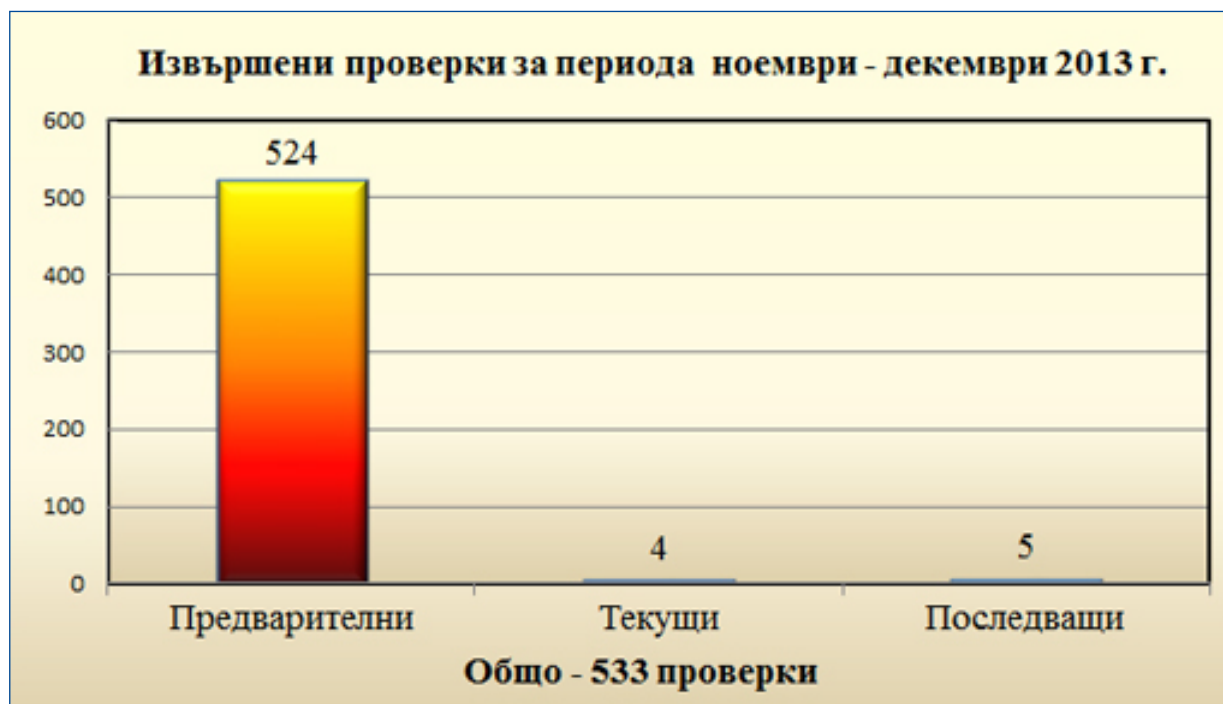
ЕНОЗД предупреждава за използването на тези силно накръняващи неприкосновеността мерки под претекста на превенция на престъпността или филтриране на незаконно съдържание (по националното или законодателството на ЕС), тъй като това е несъвместимо с принципа за отворен интернет. Питър Хъстинкс подчертава, че доверието в цифровата среда зависи от способността да се предоставят правни и технически инфраструктури, които могат да генерират и запазват доверието в цифровото общество. Това доверие вече е сериозно подкопано от наскоро разразили се скандали, свързани с наблюдение. За възвръщане на доверието на потребителите в пазара на електронни комуникации в ЕС, потребителите трябва да бъдат убедени, че се зачитат техните права на неприкосновеност на личния живот, поверителност на техните комуникации и се защитава личната им информация. ЕНОЗД призовава Европейската комисия да посочи по-точни причини, поради които да се прилагат мерки за управление на трафика и подчертава, че всяка намеса в правата на потребителите трябва да бъде ясно съобщена като им се даде възможност да преминат към друг доставчик, който прилага в своите услуги по-малко навлизащи в неприкосновеността техники за управление на трафика.

В становището на ЕНОЗД се подчертава че при осъществяването на надзор над каквито и да е средства за управление на трафика, съществена роля имат националните органи за защита на данните, за да се гарантира, че правата за неприкосновеност на личния живот и защита на личната информация на потребителите ще бъдат напълно спазвани.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА НОЕМВРИ-ДЕКЕМВРИ 2013 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за периода ноември – декември 2013 г. са извършени общо 533 проверки.

Най-голям е дялът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 524 бр., на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД.

През този период приключиха плановите проверки на „Банка ДСК“ ЕАД, „К енд К Електроникс“ ЕАД, Административен съд – Смолян и Районен съд – Смолян с издаване на задължителни предписания.

Във връзка с изпълнение на утвърдения „План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни за 2013 г.“ бяха открити проверките на Европейски политехнически университет, гр. Перник и Регионален инспекторат по образование – Перник.

В процес на приключване е плановата проверка на „Застрахователно дружество Евро Инс“ АД.

През периода са съставени 2 акта за установяване на административни нарушения за неспазване разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД (обработване на лични данни преди да се подаде заявление за регистрация) и чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (не са предприети необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни).

РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ” ЗА ПЕРИОДА НОЕМВРИ-ДЕКЕМВРИ 2013 г.

През периода ноември-декември 2013 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) бяха създадени нови 5009 потребителски профила на АЛД – 4958 на , подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД и 51 – на желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 316899 потребителски профила – 286934 на АЛД, подали заявления за регистрация и 29965 - на тези, които са изявили желание за освобождаване от това задължение.

През този период КЗЛД е взела решения за:

- вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД – 4367 нови АЛД, с което общият им брой става 246424;
- освобождаване от задължението за вписване в регистъра на КЗЛД – 31 АЛД, с което общият им брой става 27351;
- за прекратяване на производството по освобождаване от задължението по вписване в регистъра на КЗЛД – 17 АЛД, с което общият им брой става 1764.

За периода КЗЛД не е отказвала вписване в регистъра на АЛД. 17 АЛД, които са били с отказ от вписване в регистъра са възобновили процедурата по регистрация. В края на отчетния период общият брой на АЛД с отказ от вписване в регистъра е 2116.

За проверка по чл. 176 на ЗЗЛД са подадени 319 администратора на лични данни.

През периода са обработени 5309 подадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване. През еРАЛД са изпратени 10734 електронни съобщения до АЛД, а във входящата поща на електронната система са получени 39 писма, по които е взето отношение.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ

№ Ж - 318/2013 г.
София, 30.10.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав от Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев в редовно заседание, проведено на 09.10.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа допустимостта на жалба с рег. № Ж-318/15.08.2013 г., депозирана от Т.В.Т. срещу „А.“ ЕООД и М.Р.М., в качеството му на адвокат регистриран към Адвокатска колегия – Р.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Т.В.Т. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „А.“ ЕООД и М.Р.М., в качеството му на адвокат регистриран към Адвокатска колегия – Р., неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят прави следното изложение:

Адвокат М.Р.М., в качеството си на пълномощник на „А.“ ЕООД е изготвил и депозирал от името на дружеството, искова молба в Районен съд – гр. Р. (РРС), по гр. дело № 324/2013 г. по описа на РРС.

Т.В.Т. конкретизира твърдяната, извършена злоупотреба с личните му данни, като заявява, че в исковата молба депозирана до РРС, адвокат М.Р.М. е посочил неговите имена, Единен граждански номер (ЕГН) и постоянен адрес.

Жалбоподателят иска от Комисията да бъде извършена проверка. В случай, че бъде установено допуснатото нарушение на ЗЗЛД, да бъдат предприети необходимите мерки за отстраняването му.

Отправено е искане и да бъде извършена проверка, от която да бъде установено дали адвокат М.Р.М. е нарушил чл. 3, ал. 2 от Етичния кодекс на адвоката. В случай, че бъде установено нарушение, да бъдат отнети адвокатските му права.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „А.“ ЕООД и адвокат М.Р.М.

Адвокат М.Р.М. представя своето становище с писмо вх. № С-572/10.09.2013 г. В същото, адвокат М.Р.М. заявява, че е обработил свързаните с Т.В.Т. лични данни, във връзка със завеждане на гражданско дело № 324/2013 г. срещу ответникът ЕТ „К.-Т.-Т.Т.“.

Уточнено е още, че депозираната искова молба с вх. № 2139/05.03.2013 г. е в съответствие с изискванията на чл. 127 от ГПК, според която разпоредба задължително се вписват имената и адреса на ищеца и ответника, както и на техните законни представители.

Адвокат М.Р.М. конкретизира, че със свързаните с г-н Т.В.Т. лични данни се е сдобил от „Търговския регистър“ към Агенция по вписванията.

Към становището са приложени като доказателства, ксерокопия от: искова молба с вх. № 2139/05.03.2013 г. по описа на РРС; Решение № 221 от 29.07.2013 г. на РРС; документът за самоличност на адв. М.Р.М.; адвокатската карта на адв. М.Р.М.

„А.“ ЕООД представя становището си с писмо вх. № С-573/10.09.2013 г. В същото, представителят на дружеството Б.М. заявява, че личните данни на Т.В.Т. са били обработени във връзка със завеждане на гражданско дело против ЕТ „К.-Т.-Т.Т.“.

Б.М. уточнява, че ЕТ „К.-Т.-Т.Т.“ е ползвател на автогарови услуги на Автогара Р., която е собственост на „А.“ ЕООД. Поради незаплащане дължими за използване на сектори на Автогара Р., в продължение на две години, „А.“ ЕООД е упълномощило адвокат М.Р.М. да заведе три граждански дела срещу ЕТ „К.-Т.-Т.Т.“.

Представителят на „А.“ ЕООД отбелязва, че към настоящият момент гр. дело № 1880/2010 г., гр. Дело № 1816/2011 г. и гр. Дело № 324/2013 г. по описа на РРС са приключили с влезли сила съдебни актове.

Извършена е проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри“, поддържан от КЗЛД, от която е установено, че М.Р.М., в качеството му на адвокат регистриран към Адвокатска колегия – Р. и ЕТ „К.-Т.-Т.Т.“ са изпълнили задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като са подали заявления за регистрация като администратори на лични данни.

От извършената проверка е установено още, че „А.“ ЕООД не е подало заявление за регистрация като администратор на лични данни, респективно не е изпълнило задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД.

Административният орган приема депозираната от Т.В.Т. жалба за процесуално недопустима, поради следните съображения:

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазване на Закона.

От събраните по административната преписка доказателства, в частност искова молба вх. № 2139/05.03.2013 г. по описа на РРС се установи, че Т.В.Т. сезира КЗЛД в качеството си на управител на ЕТ „К.-Т.-Т.Т.“.

Видно от исковата молба, същата е от „А.“ ЕООД против ЕТ „К.-Т.-Т.Т.“, като в нея, съгласно разпоредбата на чл. 127 от ГПК, са записани личните данни и на двамата управители.

С оглед изложеното следва извода, че в жалбата не се излагат твърдения за нарушени лични права при обработване на лични данни, за което да е приложим Закона за защита на личните данни.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, като наличието на поне една от посочените в нормата представлява пречка за продължаване на производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В конкретния случай е налице хипотезата на чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

На основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, водима от горното, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-318/15.08.2013 г., депозирана от Т.В.Т. срещу „А.“ ЕООД и М.Р.М., в качеството му на адвокат регистриран към Адвокатска колегия – Р. за процесуално **недопустима**.

2. С оглед правомощията на Комисия за защита на личните данни за осъществяване цялостен контрол по спазването на ЗЗЛД, във връзка с липсата на надлежна регистрация на „А.“ ЕООД, съгласно

разпоредбата на чл. 17 от ЗЗЛД, преквалифицира жалба с рег. № Ж-318/15.08.2013 г. в сигнал, като по същия на основание чл. 12, ал. 4 от ЗЗЛД, следва да бъде извършена проверка на администратора на лични данни. В случай, че бъде констатирано административно нарушение по смисъла на ЗЗЛД, следва да бъде съставен акт за установяване на административно нарушение.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****РЕШЕНИЕ****№ Ж - 268/2013 г.****София, 14.11.2013 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав от членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков в открито заседание, проведено на 23.10.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж-268/08.07.2013 г., депозирана от Б.Л.Ф. срещу „БТК“ АД (БТК АД), „Ф.П.К.“ ООД, „С.Г.Г.“ ООД и „Ф.И.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Б.Л.Ф. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „БТК“ АД, „Ф.П.К.“ ООД, „С.Г.Г.“ ООД и „Ф.И.“ ЕАД неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят заявява, че на 17.06.2012 г. е сключил едногодишен договор с БТК АД, за използване на мобилни услуги. Същият включващ покупка на мобилен апарат, кодиран за използване само със СИМ карта на БТК АД.

Б.Л.Ф. уведомява, че от момента на покупката на мобилния апарат, същият е бил поправян непрекъснато в гаранционния сервиз, обслужващ БТК АД. С оглед на което обстоятелство, г-н Б.Л.Ф. е депозирал многократно жалби до телекомуникационната компания. Господин Б.Л.Ф. допълва, че в отговор на депозираните от него жалби, телекомуникационната компания е ограничила телефонните му обаждания, а в следствие и е спряла използваната от него карта.

Жалбоподателят твърди, че личните му данни да били предоставени от БТК АД на три дружества за събиране на вземания, а именно „Ф.П.К.“ ООД, „С.Г.Г.“ ООД и „Ф.И.“ ЕАД. Хронологията, в която г-н Б.Л.Ф. е бил търсен от дружествата за събиране на вземания, е както следва: на 10.03.2013 г. е получена извънсъдебна покана от „Ф.П.К.“ ООД; непосредствено след получената покана от „Ф.П.К.“ ООД, представител на „С.Г.Г.“ ООД е осъществил телефонен разговор с г-н Б.Л.Ф. и на 28.03.2013 г. е получена покана за плащане от „Ф.И.“ ЕАД.

Жалбоподателят уведомява за наличието на депозирана от него жалба в 05 РУП на СДВР, във връзка с обидните квалификации, които е получил от служителя на „С.Г.Г.“ ООД, в проведения телефонен разговор.

Б.Л.Ф. иска от Комисията да бъде извършена проверка. В случай, че бъде установено, допуснато нарушение на ЗЗЛД, да се предприемат необходимите действия за отстраняването му.

Към жалбата са приложени като доказателства, ксерокопия от: извънсъдебна покана

№ 311301030516 (без дата) от „Ф.П.К.“ ООД; писмо от 05 РУП на СДВР, с дата 13.02.2013 г., покана за плащане от „Ф.И.“ АД, с дата 26.03.2013 г.; писмо с вх. № 0006/12.04.2013 г., депозирано от г-н Б.Л.Ф. до „Ф.И.“ АД; писмо с изх. № 1060/19.04.2013 г. на „Ф.И.“ АД и декларация от Д.К.Ф.

Жалбата, депозирана от Б.Л.Ф. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Администратори на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „БТК“ АД. Телекомуникационната компания е изпълнила задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подала заявление за регистрация като администратор на лични данни. В конкретния случай „Ф.П.К.“ ООД, „С.Г.Г.“ ООД и „Ф.И.“ ЕАД са обработвали личните данни на жалбоподателя от името и за сметка на администратора на лични данни БТК АД, от което следва, че и трите дружества за събиране на вземания са обработващи лични данни, съгласно определението дадено в §1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри“, поддържан от КЗЛД, се установи, че и трите дружества са регистрирани като администратори на лични данни, на собствено основание.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н Б.Л.Ф., изразяваща се в неправомерното им предоставяне на „Ф.П.К.“ ООД, „С.Г.Г.“ ООД и „Ф.И.“ ЕАД, от страна на БТК АД, „Е. и Е.К.“ ООД от страна на „К.Б.М.“ ЕАД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание проведено на 18.09.2013 г. Комисията е постановила Решение, с което е обявила жалба с рег. № Ж-268/08.07.2013 г., депозирана от Б.Л.Ф. срещу „БТК“ АД, „Ф.П.К.“ ООД, „С.Г.Г.“ ООД и „Ф.И.“ ЕАД за процесуално допустима, насрочила я е за разглеждане по същество в открито заседание и е конституирала страните в административното производство.

Страните в административното производство са редовно уведомени за постановеното от Комисията Решение, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочена дата за разглеждането ѝ по същество.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „БТК“ АД, „Ф.П.К.“ ООД и „Ф.И.“ ЕАД.

„Ф.П.К.“ ООД представя своето становище с писмо вх. № С-515/02.08.2013 г. Със същото, дружеството за събиране на вземания декларира, че счита депозираната от Б.Л.Ф. жалба за неоснователна, поради следните съображения:

Между БТК АД и „С.Г.Г.“ ООД е налице сключен Договор от 17.05.2010 г., по силата на който телекомуникационната компания възлага на „С.Г.Г.“ ООД да организира с различни законосъобразни средства събирането на неизплатени суми от абонати на БТК АД. В последствие, с Допълнително тристранно споразумение за заместване на страна от 02.07.2012 г., „Ф.П.К.“ ООД е встъпило като поемател и е заместило „С.Г.Г.“ ООД като страна по Договор от 17.05.2010 г., сключен между БТК АД и „С.Г.Г.“ ООД.

Като правно основание за обработване личните данни на г-н Б.Л.Ф., „Ф.П.К.“ ООД се позовава именно на Допълнително тристранно споразумение за заместване на страна от 02.07.2012 г. и Договор от 17.05.2010 г., като е уточнено, че случая е възложен от БТК АД.

В становището е уточнено, че към настоящият момент „Ф.П.К.“ ООД не обработва свързаните с г-н Б.Л.Ф. лични данни, тъй като случаят е изтеглен от БТК АД.

Към становището са приложени като доказателства, ксерокопия от: фирмено досие на „Ф.П.К.“ ООД, с дата 05.06.2013 г.; Тристранно допълнително споразумение за заместване на страна по рамков договор за услуги № 27262/17.05.2010 г., с дата 02.07.2012 г. и Рамков договор за услуги № 27262/17.05.2010 г.

„Ф.И.“ ЕАД представя своето становище на 05.08.2013 г., с писмо рег. № С-519. В същото се сочи, че личните данни на Б.Л.Ф. са обработвани от дружеството на основание сключен Договор от 21.12.2009 г. с БТК АД. Дружеството за събиране на вземания пояснява, че Договора сключен с телекомуникационната компания е с предмет организиране събирането на неизплатени суми от абонати на БТК АД.

„Ф.И.“ ЕАД счита, че не е налице извършена злоупотреба с личните данни на г-н Б.Л.Ф., с оглед на което жалбата следва да се приеме за неоснователна и административното производство да бъде прекратено.

Към становището, като доказателства по жалбата са приложени заверени ксерокопия от Рамков договор за услуги от 21.12.2009 г. и Допълнително споразумение към същия, с дата 26.01.2013 г.

„БТК“ АД представя становището си по жалбата, депозирана от г-н Б.Л.Ф., с писмо рег. № С-530/09.08.2013 г.

Телекомуникационната компания заявява, че на 18.06.2012 г. г-н Б.Л.Ф. е сключил договор с БТК АД за използването на мобилна гласова услуга с номер *****, с тарифен план „Mega Call S“ и срок на действие 12 месеца. Уточнено е още, че с подписване на Договора, г-н Б.Л.Ф. е получил подарък мобилен телефонен апарат.

„БТК“ АД уведомява, че в подписания от г-н Б.Л.Ф. – Договор се съдържа изричен текст, информиращ го, че с подписване на същия дава съгласието си БТК АД да събира, обработва и предоставя личните му данни за целите на договора, включително и за събиране на неизплатени суми.

Относно твърденията на г-н Б.Л.Ф. за нарушени потребителски права, телекомуникационната компания твърди, че поправките на телефонния апарат са били извършени в законоустановения срок.

В изразеното от БТК АД становище е записана таблица, в която са отразени дължимите суми от г-н Б.Л.Ф. към дружеството, а именно: Месечна сметка № 1132066553, с дата на издаване 22.02.2013 г., на стойност 39.14 лв.; Месечна сметка № 1122141801, с дата на издаване 22.09.2012 г., на стойност 2.25 лв.; Месечна сметка № 1124135896, с дата на издаване 22.10.2012 г., на стойност 9.8 лв. и Месечна сметка № 1126130549, с дата на издаване 22.11.2012 г., на стойност 9.8 лв. Цялото задължение възлизащо на обща стойност 60.99 лв.

„БТК“ АД оборва твърденията на г-н Б.Л.Ф., че личните му данни са били предоставени на три дружества за събиране на вземания, като заявява, че с оглед на неизплатените от негова страна суми, неговият случай е бил възложен последователно на две дружества, а именно на 27.11.2012 г. на „Ф.П.К.“ ООД и на 22.03.2013 г. на „Ф.И.“ ЕАД. Телекомуникационната компания уточнява, че и с двете цитирани дружества има валидно сключени договори, с предмет организиране събирането на неизплатени суми от абонати, както следва: - с „Ф.П.К.“ ООД – Договор от 17.05.2010 г., със страна изпълнител „С.Г.Г.“ ООД, с последващо сключено Тристранно споразумение, с което „С.Г.Г.“ ООД е заместено от „С.Г.Г.-1“ ООД (впоследствие преименувано на „Ф.П.К.“ ООД, със запазено ЕИК); - с „Ф.И.“ ЕАД – Договор от 21.12.2009 г. и Допълнително споразумение към същият с дата 26.01.2013 г.

„БТК“ АД твърди, че свързаните с г-н Б.Л.Ф. лични данни, които са били предоставени и на двете дружества са тези, които той е посочил при сключване на Договора, а именно: три имена, адрес, телефонен номер за контакт и размер на дълга.

Към становището е приложени като доказателства, заверени ксерокопия от: Договор от 18.06.2012 г., сключен между БТК АД и Б.Л.Ф.; Становище № 00302/ 05.07.2013 г. от сервис „О.“ ООД; месечна сметка № 1132066553, с дата на издаване 22.02.2013 г.; месечна сметка № 1122141801, с дата на издаване 22.09.2012 г.; месечна сметка № 1124135896, с дата на издаване 22.10.2012 г.; месечна сметка № 1126130549, с дата на издаване 22.11.2012 г.; Рамков договор за услуги № 27262 от 17.05.2010 г.

и Тристранно допълнително споразумение към същия, с дата 02.07.2012 г.; извадка направена от Търговския регистър, касаеща „Ф.П.К.“ ООД; Рамков договор за услуги № 26624/22.12.2009 г. и Допълнително споразумение към същия, с дата 26.01.2013 г. и Пълномощно за представителна власт, пред КЗЛД, в полза на Б.И.

„С.Г.Г.“ ООД представят становището си с писмо рег. № С–652/22.10.2013 г. В същото дружеството за събиране на вземания посочва като правно основание за обработване личните данни на г-н Б.Л.Ф. – сключен с БТК АД възлагателен договор от 17.05.2010 г. Пояснено е, че по силата на сключения между БТК АД и „С.Г.Г.“ ООД договор, първото дружество възлага на второто да организира с всички законосъобразни средства събирането на неизплатени суми от абонати на телекомуникационната компания.

Дружеството за събиране на вземания уточнява, че към настоящият момент случаят на г-н Б.Л.Ф. е изтеглен от БТК АД.

Към становището е приложено като доказателство, заверено ксерокопие от Рамков договор за услуги № 27262 от 17.05.2010 г.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна по отношение на БТК АД, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че жалбоподателят е била страна по следния договор, сключен с БТК АД - Договор за мобилни услуги № 550326676918062012 - 25060991 от 18.06.2012 г., за СИМ карта с мобилен номер ****, по който договор са възникнали ликвидни и изискуеми задължения, съгласно следните издадени месечни сметки: месечна сметка № 1132066553, с дата на издаване 22.02.2013 г., на стойност 39.14 лв.; месечна сметка № 1122141801, с дата на издаване 22.09.2012 г., на стойност 2.25 лв.; месечна сметка № 1124135896, с дата на издаване 22.10.2012 г., на стойност 9.8 лв. и месечна сметка № 1126130549, с дата на издаване 22.11.2012 г., на стойност 9.8 лв. Цялото задължение възлизащо на обща стойност 60.99 лв.

От изложеното следва, че е на лице едно от условията за допустимост на обработване на лични данни, а именно визираното в чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни.

В чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД е уредена хипотеза, при която се допуска обработването на лични данни и тя е когато обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

На следващо място, видно от Договора сключен между Б.Л.Ф. и БТК АД, в същия изрично е записан следният текст: „С подписването на настоящото Заявление/Договор абонатът декларира, че се е запознал и е съгласен с Общите условия на договора между БТК АД и абонатите на услугите, предмет на договора и политиката за кредитна оценка на абонатите на БТК АД, както и че няма неизплатени изискуеми задължения към БТК“.

От своя страна в т. 11 от Общите условия е записано, че абоната се съгласява БТК АД да събира, предоставя и обработва, в съответствие с разпоредбите на действащото законодателство, лични данни с оглед на предоставяне на електронни съобщителни услуги, за целите на събиране или прехвърляне на дължимите от потребителите суми към БТК.

От изложеното следва, че е налице и друго условие за допустимост обработване личните данни на г-н Б.Л.Ф., а именно визираното в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие.

Видно от събраните по административната преписка доказателства, личните данни на г-н Б.Л.Ф. са били предадени на дружествата за събиране на вземания във връзка с неизплатените месечни сметки към БТК АД, на основание валидно сключени договори с предмет – организиране събирането на вземания от длъжници на телекомуникационната компания, същите предоставени по административната преписка от БТК АД.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна по отношение на „Ф.И.“ ЕАД, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че „Ф.И.“ ЕАД е обработвало личните данни на Б.Л.Ф., от името и за сметка на администратора на лични данни

БТК АД, във връзка с възникналите изискуеми вземания, на основание сключен между двете дружества – Рамков договор за услуги № 26624 от 21.12.2009 г., надлежно удължен с Допълнително споразумение № 5 от 26.01.2013 г.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна по отношение на „Ф.П.К.“ ООД, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че между БТК АД и „С.Г.Г.“ ООД е сключен Договор с дата 17.05.2010 г., по силата на който първото дружество е възложило на второто да организира с различни законосъобразни средства събирането на неизплатени суми от абонати на БТК АД. С Допълнително тристранно споразумение за заместване, с дата на сключване споразумението 02.07.2012 г., „Ф.П.К.“ ООД е встъпило като поемател и е заместило „С.Г.Г.“ ООД като страна по Рамков договор за услуги № 27262 от 17.05.2010 г.

„Ф.П.К.“ ООД е обработило личните данни на Б.Л.Ф., от името и за сметка на администратора на лични данни БТК АД, във връзка с възникналите изискуеми вземания, на основание Рамков договор за услуги № 27262 от 17.05.2010 г. и Допълнително тристранно споразумение за заместване, с дата на сключване 02.07.2012 г.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна по отношение на „С.Г.Г.“ ООД, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че между БТК АД и „С.Г.Г.“ ООД е сключен Договор с дата 17.05.2010 г., по силата на който първото дружество е възложило на второто да организира с различни законосъобразни средства събирането на неизплатени суми от абонати на БТК АД. Именно по силата на цитирания Договор, във връзка с възникналите изискуеми вземания от Б.Л.Ф. към БТК АД, телекомуникационната компания е предоставила свързаните с жалбоподателя лични данни на „С.Г.Г.“ ООД.

Относно частта на жалбата, в която се излагат твърдения за неизправност, последваща от чести ремонти на мобилния апарат, който е получен от г-н Б.Л.Ф., в пакет с подписания Договор между него и БТК АД, Комисия за защита на личните данни не следва да се произнася, тъй като се касае за нарушени потребителски права, респективно спора не е от компетентността на сезирания административен орган.

От представената по административната преписка фактура следва, че е налице и условието за допустимост на обработването на свързаните с г-н Б.Л.Ф. лични данни, визирано в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД – обработването е било необходимо за реализиране законните интереси на администратора.

След проведеното открито заседание на КЗЛД, в което жалбата е разгледана по нейната, на 04.11.2013 г. Б.Л.Ф. е депозирал писмо до административният орган. В същото се оспорват събраните по административната преписка доказателства, без наличието на предоставени в обратната посока доказателства. С оглед на което, административният орган приема, че изложените от г-н Б.Л.Ф. твърдения са недоказани, поради което ги оставя без уважение.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № Ж - 268/08.07.2013 г., депозирана от Б.Л.Ф. срещу „БТК“ АД, „Ф.П.К.“ ООД, „С.Г.Г.“ ООД и „Ф.И.“ ЕАД, за неоснователна.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-351/2013 г.
София, 15.11.2013г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 06.11.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, във връзка с чл.38, ал.1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация, разглежда жалба с рег.№ Ж-351/09.09.2013г., подадена от А.П.Н. срещу кметство с. В. - община Б.Д.

А.П.Н. сезира КЗЛД с жалба, в която излага следната фактическа обстановка:

Администрацията на кметство с. В., община Б.Д. е издала удостоверение за наследници на неговият наследодател – баща П.А.Н., в което освен него като законен наследник - син е вписано и лицето А.А.Г. с отбелязване, че също е син на общият им наследодател.

Жалбоподателят твърди, че удостоверението е издадено въз основа на подадена молба-декларация, подадена от негово име, която обаче той нито я подавал, нито я е подписвал. Към жалбата е приложил доказателство, съдебно - почеркова експертиза по водено от него гражданско дело, която е дала заключение, че положеният върху молбата-декларация подпис не е на господин Н.

Господин Н. излага твърдения, че сочената в удостоверение за наследници, издадено на 21.05.2009г. от Община П. на неговият дядо – А.П.Н., кубинска гражданка Т.Л.Р.М., в качеството ѝ на съпруга не отговаря на действителното положение. Излагат се доводи, че дядото на жалбоподателя е починал на 08.04.2002г. в Куба, а акта за смърт е издаден на 08.01.2003г. от община П., а легализацията на брака е извършена няколко години след смъртта на дядо му. Сочи се още, че бракът на дядо му с кубинската гражданка е сключен през 1973г. в Куба, но не е бил легализиран в България в законоустановения срок, от което следва, че по-късната му легализация води до изключване на Т.Л.Р.М. от кръга на законните наследници на неговият праводател.

От своя страна Т.Л.Р.М. е упълномощила лицето Б.К. и той в качеството му на пълномощник през 2010г. се е явил пред Нотариус Д.С. за съставянето на нотариален акт за правото на собственост върху недвижим имот – констативен. През 2011г. Б.К. в лично качество и в качеството му на пълномощник извършва договор за дарение на недвижим имот. Господин Н. спори, че извършените сделки по отношение на недвижимия имот са недействителни, защото неговият дядо се е разпоредил с имота, като го е завещал на сина си, който от своя страна се явява баща на жалбоподателя. А.П.Н. оспорва и наследствените квоти на госпожа Т.Л.Р.М. и твърди, че с описаните действия му се накърняват наследствените права.

Жалбоподателят иска от КЗЛД да съдейства за разкриването поне на част от сочените от него престъпни действия и бездействия, а именно изготвянето на документи с невярно съдържание, вследствие на което от 2004г. до настоящият момент е претърпял имуществени и неимуществени вреди.

Към жалбата са приложени като доказателства: препис-извлечение от акт за смърт на П.А.Н., личен регистрационен картон на П.А.Н., издаден от служба ЕСГРАОН, с. В., удостоверение за раждане на А.Н., удостоверение за наследници на П.А.Н. от 2011г., придружително писмо от кметство с. В. за предоставяне на документи по гр.д.№3365/2012г. по описа на РС-П., декларация за наследници №67/09.09.2010г., декларация образец от подпис- 2 бр., протокол №804за извършена съдебно - почеркова експертиза, смъртен акт на А.Н., удостоверение за наследници от 21.05.2009г., акт за граждански брак №771, пълномощно, завещание, протокол за приемане и съхранение на саморъчно завещание, нотариален акт №157/14.09.2010г. и нотариален акт №109/07.04.2011г.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от жалбоподателя, Районна прокуратура гр.Ч., кметският наместник на с. В. и окръжен съд гр.П.

На 01.10.2013г. А.П.Н. е депозирал в КЗЛД писмена молба, към която е приложил исковата молба заведена в Районен съд П. и е направил уточнение, че по същият случай, с който е сезирал Комисията е сезирал и районна прокуратура гр.Ч.

Към молбата е приложена искова молба с правно основание чл.18 от ЗС, решение на районен съд П., въззивна жалба срещу съдебното решение от Б.К., призовка за насрочено пред Окръжен съд П. съдебно дело и жалба от В.А. – негова майка до районна прокуратура гр.Ч.

Районна прокуратура гр.Ч. уведомява КЗЛД писмено на 21.10.2013г., че пред нея е образувано досъдебно производство №190/2013г. Производството е образувано срещу неизвестен извършител, за това че на 09.09.2010г. в с. В. сам или чрез друго е съставил неистински частен документ – декларация за наследници от името на А.П.Н. и го е употребил пред длъжностно лице по гражданското състояние на кметство с. В., за да докаже, че съществува наследствено правоотношение. С постановление от 01.08.2013г. РП Ч. досъдебното производство е спряно и на 07.10.2013г., поради възникнала необходимост от извършване на допълнителни действия по разследването, досъдебното производство е възобновено.

На 23.10.2013г. кметство с. В. представя изисканите му доказателства, а именно всички молби - декларации, респективно издадените въз основа на тях удостоверения за наследници на П.А.Н.

Окръжен съд П. представя информация, че е подадена искова молба пред Районен съд П. на 05.03.2012г. по делото са представени 2 броя удостоверения за наследници на П.А.Н., издадени от с. В., община Б.Д., съответно на 21.05.2009г. и 10.09.2010г., за които съда не разполага с информация, по чия молба - декларация са издадени. Първото удостоверение е предоставено с исковата молба от А.П.Н., а второто е предоставено с писмения отговор от 24.04.2012г. от Б.К.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е процесуално недопустима, поради следните съображения:

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства се установява, че жалбоподателят е сезирал КЗЛД **след предвиденият законов срок**.

Първа точка от жалбата е насочена срещу кметство с. В. с твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя по повод подадена молба-декларация за издаване на удостоверение за наследници, респективно издаването на удостоверение за наследници на неговия баща, в което освен него като законен наследник е включено и друго лице. Молбата-декларация е с дата 09.09.2010г., а издаденото въз основа на нея удостоверение за наследници срещу което е насочена жалбата е от 10.09.2010г. От изложената от Окръжен съд П. информация, удостоверението за наследници е приложено по делото пред първата инстанция Районен съд П. на **24.04.2012г.** от ответната страна Б.К. А.П.Н. е ищец в съдебния спор и като страна в производството има достъп до събраните материали по делото.

От изложеното може да се направи обоснован извод, че жалбоподателят е узнал с най-ранна дата за съставеният документ – удостоверение за наследници на **24.04.2012г.**, а жалбата до КЗЛД е подал на **04.09.2013г.**, тоест след изтичане на преклузивния срок за сезиране на Комисията. Жалбата в тази ѝ част е просрочена, поради което следва на основание чл.27, ал.2, т.6 от АПК във връзка с

чл.38, ал.1 от ЗЗЛД да бъде обявена за недопустима.

От събраните доказателства се установява, че по повод оспорването на авторството на молбата-декларация има образувано досъдебно производство №190/2013г. пред Районна прокуратура гр.Ч., което към настоящият момент е висящо. Наличието на въпрос от компетентността на друг орган е процесуална пречка, съгласно чл.27, ал.2, т.3 от АПК за образуване на административно производство пред Комисия за защита на личните данни.

Разглеждането на жалбата в останалата ѝ част, касаеща оспорването на качеството на Т.Л.Р.М., като наследник на А.П.Н., наследствените ѝ квоти, оспорването на съставените от Нотариус Д.С. нотариални актове не е от компетентността на КЗЛД. От доказателствата по административната преписка се установи, че господин Н. е предприел съответните действия за защита на наследствените му права, предявил е иск с правно основание пред Районен съд П. и към настоящият съдебното производство не е приключило с влязъл в сила съдебен акт. Първоинстанционното решение е оспорено пред Окръжен съд П.

Освен липсата на компетентност от страна на КЗЛД да се произнесе по посочените въпроси е налице и абсолютната процесуална пречка за това, а именно разпоредбата на чл.14, ал.3 от ГПК. С цитираната правна норма се въвежда забрана, на което и да било друго учреждение, различно от съда да приема за разглеждане дело, което вече се разглежда от съда.

С оглед гореизложеното, на основание чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА, във връзка с чл.38, ал.1 от ЗЗЛД и чл.27, ал.2, т.3 от АПК,

РЕШИ :

Обявява жалба с рег. Ж-351/09.09.2013г., подадена от А.П.Н. срещу кметство с. В. - община Б.Д. за недопустима- просрочена и извън пределите на компетенции на КЗЛД и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-378/2013 г.

София, 15.11.2013г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 06.11.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, във връзка с чл.38, ал.1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация, разгледа жалба с рег.№ Ж-378/26.09.2013г., подадена от Я.Л.Н. срещу „М.” ЕАД.

Я.Л.Н. е сезирал КЗЛД с жалба, подадена по електронен път, в която твърди, че на 26.09.2013г.

е установил, че негови лични данни са били разпространени в интернет пространството от страна на „М.“ ЕАД. В подкрепа на изложеното твърдение, господин Я.Л.Н. е посочил адреса на сайта, посредством който са разпространени свързаните с него лични данни.

В жалбата се сочи, че администратора на лични данни е извършил нарушение на разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД и не е предприел всички технически и организационни мерки за защита на личните му данни и е допуснал разпространяването им до неограничен кръг от лица, посредством интернет. Също така господин Я.Л.Н. приема, че са нарушени разпоредбите на чл.2, ал.2, т.1, т.2 и т.6 от ЗЗЛД

Жалбоподателят сочи още, че достъпът до посочената от него електронна страница е бил изцяло неограничен, но в последствие достъпа е ограничен, като понастоящем се изисква потребителско име и парола.

Към жалбата като доказателства се прилагат незаверени разпечатки, от които не може да се установи, от кой сайт са извадени с наименования: моята е-фактура-електронни фактури, моят профил и моите номера.

При извършена служебна проверка е установено, че жалбата на Я.Л.Н. е подадена по електронен път, но не е подписана с електронен подпис.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно извършване на проверка по редовността на подадената жалба е изготвено писмо до жалбоподателят с изх.№П-6634/ 14.10.2013г. В писмото е указано на господин Я.Л.Н., че съгласно разпоредбата на чл. 30 от ПДКЗЛДНА, едни от основните реквизити, които следва да съдържа жалбата е подпис на подателя. С писмото е указано, че жалбата е подадена по електронен път, но не е подписана с електронен подпис. Изискано е от жалбоподателя да конкретизира естеството на искането си.

Писмото с дадените указания е получено от Я.Л.Н. на 16.10.2013г., видно от известие за доставка. Сроктът за отстраняване на пороците в жалбата е изтекъл на **19.10.2013г.**

Съгласно чл. 56, ал. 2 във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

На основание изложеното, Комисията приема, че жалбата на Я.Л.Н. срещу „М.“ ЕАД е нередовна, неподписана и административното производство прекратено.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и нейната администрация във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Обявява жалба с рег.№ Ж-378/26.09.2013г., подадена от Я.Л.Н. срещу „М.“ ЕАД за нередовна и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-219/2013 г.
София, 18.11.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 23.10.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с регистрационен номер Ж-219/18.06.2013 г., подадена от Я.Л.Н. срещу „Н.Г.“ ООД и „М.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Я.Л.Н. сезира Комисията за защита на личните данни с настоящата жалба, в която излага твърдения за извършени от страна на „Н.Г.“ ООД и „М.“ ЕАД нарушения на Закона за защита на личните данни.

Г-н Я.Л.Н. информира, че е подал Заявление за достъп до личните си данни до „Н.Г.“ ООД. От съдържанието на получения отговор установил, че дружеството обработва единният му граждански номер и три имена, по повод играта „СМС за милиони“.

Жалбоподателят твърди, че дружеството обработва личните му данни незаконосъобразно - без негово знание и съгласие. Твърди, че „не помни“ да е изпращал кратко текстово съобщение на 22.09.2010 г. за регистрация в играта „СМС за милиони“ съдържащ единният му граждански номер, а дори и да е изпращал такъв не е знаел, че е изпратен на „Н.Г.“ ООД и следователно не е знаел, че същото обработва личните му данни. Жалбоподателят е категоричен, че не е предоставял на „Н.Г.“ ООД информация за трите си имена и навежда твърдения, че тези му лични данни са предоставени на дружеството от „М.“ ЕАД.

Г-н Я.Л.Н. желае налагане на административно наказание на „Н.Г.“ ООД за това, че е във връзка с играта „СМС за милиони“ дружеството обработва личните му данни неправомерно, без знанието и съгласието му. На второ място за това, че е нарушило правото му на достъп до лични данни, като на подадено от него заявление за достъп до лични данни, дружеството е отговорило след законоустановения срок.

Жалбоподателят желае налагане на административно наказание и по отношение на „М.“ ЕАД, за това че без негово знание и разрешение дружеството е предоставило информация за трите му имена на „Н.Г.“ ООД, във връзка с играта „СМС за милиони“.

Я.Л.Н. моли Комисията служебно да изпрати копие от жалбата му до Комисията за защита на потребителите, Държавната комисия по хазарта и до Комисията за регулиране на съобщенията.

Към жалбата на г-н Я.Л.Н. като доказателства са приложени: Заявление за достъп до лични данни, подадено до „Н.Г.“ ООД, в едно с известие за доставка и писмо-отговор на Заявлението.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище и представяне на относимите по случая доказателства от „Н.Г.“ ООД и „М.“ ЕАД.

От мобилния оператор изразяват становище за неоснователност на жалбата. Твърдят, че обработват личните данни на жалбоподателя само и единствено във връзка със сключен помежду им договор за предоставяне на мобилни услуги (№Н0585779/04.09.2012 г.), относно мобилен номер *****. Оспорват твърдението на г-н Я.Л.Н., че обработват личните му данни във връзка с играта „СМС за милиони“ и че са предоставили на „Н.Г.“ ООД личните му данни по този повод.

Сочат, че играта „СМС за милиони“ е организирана от „Н.Г.“ ООД, което дружество единствено носи отговорност за нейните правила, реализация, както и за събирането и обработването на личните данни на участниците. Отбелязват, че във връзка с тази игра ангажиментът на „М.“ ЕАД се изразява само и единствено в предоставянето на кратки номера на организатора - „Н.Г.“ ООД, осигуряване на телекомуникационна връзка на крайния потребител с тези номера и тарифиране на предоставените през мрежата им услуги.

Във връзка с искането на жалбоподателя мобилният оператор да предостави информация относно съдържанието на изпратеното на 22.09.2010 г. от мобилен номер ***** кратко текстово съобщение, от „М.“ ЕАД сочат, че не съхраняват исканата информацията и поради тази причина не могат да предоставят същата. Позовават се на разпоредбата на чл. 250а от Закона за електронните съобщения.

Към становището на мобилния оператор са приложени заверени копия на: Договор №Н0585779/04.09.2012 г., сключен между Я.Л.Н. и „М.“ ЕАД и Пълномощно за представителна власт в полза на М.С.-И.

От страна на „Н.Г.“ ООД е ангажирано писмено становище за неоснователност на жалбата. Твърдят, че на 22.09.2010 г., в 16:25:35 ч. чрез изпращане на кратко текстово съобщения на номер 9999, съдържащо информация за единен граждански номер - *****, Я.Л.Н. се е регистрирал за участие в организираната от „Н.Г.“ ООД игра „СМС за милиони“. Регистрацията е извършена от мобилен номер *****.

От дружеството твърдят, че обработват единния граждански номер на жалбоподателя законосъобразно, при спазване принципите визирани в ЗЗЛД. Сочат, че с изпращане на съобщението на безплатен номер 9999, съдържащ единен граждански номер лицето декларира своето знание за доброволния характер и условията за предоставяне на личните си данни, както и изричното си съгласие с тези условия.

В подкрепа на твърденията си от дружеството представят заверена „Детайлна разпечатка на регистрираните на кратък номер 9999 получени и изпратени от мобилен номер ***** текстови съобщения за играта „СМС за милиони“. Позовават се и на нормативно определеното си задължение по Закона за хазарта да съхранява в срок от 5 години данните за регистрацията и индивидуализацията на участниците в хазартната игра.

От дружеството допълват, че в изпратеното за регистрация съобщение за участие в хазартната игра не се съдържат данни за трите имена на жалбоподателя. Твърдят, че тази информация е получена в последствие, от подаденото от г-н Я.Л.Н. заявление за достъп до лични данни.

По отношение на твърдението на жалбоподателя, за извършено от страна на „Н.Г.“ ООД нарушение на ЗЗЛД във връзка с подаденото от него заявление за предоставянето на достъп до личните му данни, от дружеството твърдят, че в законоустановения срок е подготвен и изпратен писмен отговор до жалбоподателя, получен лично от последния.

В подкрепа на твърденията си от „Н.Г.“ ООД представят заверени ксерокопия на: Заявление за достъп до лични данни, с вх. номер 069/21.05.2013 г., подадено от Я.Л.Н. до „Н.Г.“ ООД; Писмо-отговор с изх. номер 015/12.06.2013 г., по описа на „Н.Г.“ ООД, в едно с известие за доставка.

С цел изясняване на случая от правна и фактическа страна, от „М.“ ЕАД е изискана допълнителна информация, а именно - данни за ползвателя/абоната на мобилен номер ***** към дата 22.09.2010 г. (датата на която е направена регистрацията за участие в играта „СМС за милиони“).

В отговор от мобилния оператор сочат, че абонат за мобилен номер ***** към дата 22.09.2010 г. е жалбоподателят Я.Л.Н. Представят като доказателство заверено копие на Договор № Н0585779/09.07.2010 г., сключен между „М.“ ЕАД и г-н Я.Л.Н.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Правомощие на Комисията по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, в това число и правото на достъп до лични данни, визирано в чл. 26 и следващите от ЗЗЛД. За да упражни правомощията си Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Депозираната от Я.Л.Н. жалбата рег. номер Ж-219/18.06.2013 г. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа всички законови реквизити - данни за искателя, естеството на искането, дата и подпис, с

оглед което същата е редовна.

На 11.09.2013 г. е проведено редовно закрито заседание на КЗЛД, на което жалба с рег. номер Ж-219/18.06.2013 г. е разгледана по нейната допустимост. Жалбата е обявена за частично допустима. Като страни в административното производство по жалба Ж-219/18.06.2013 г. са конституирани: жалбоподател – Я.Л.Н. и ответници – „Н.Г.“ ООД и „М.“ ЕАД, в качеството им на администратори на лични данни. Насрочено е открито заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество за дата 23.10.2013 г.

Жалбата на г-н Я.Л.Н. е процесуално недопустима - просрочена в частта ѝ относно твърдението на жалбоподателя, че „Н.Г.“ ООД обработват незаконосъобразно личните му данни – единният му граждански номер, във връзка с играта „СМС за милиони“.

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането/жалбата с наличие на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следва да следи служебно. Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД всяко физическо лице разполага с правната възможност да сезира КЗЛД за нарушаване на правата му по ЗЗЛД, в рамките на едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Сроковете са преклузивни и изтичането им преклудира възможността на Комисията да се произнесе по искането, с което е сезирана.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че на 22.09.2010 г., в 16:25:35 ч. от мобилен номер ***** , чиито потребител/абонат е жалбоподателят, е изпратено съобщение за регистрация и участие в организираната от „Н.Г.“ ООД игра „СМС за милиони“. Съобщението е със съдържание единният граждански номер на жалбоподателя, а именно – *****.

Ноторно известен е фактът, че „Н.Г.“ ООД е организатор на играта „СМС за милиони“. Правилата на играта (с период на играта от 20.09.2010 г. до 31.01.2011 г.) са публикувани и общодостъпни на адрес <http://smszamilioni.bg/rules/>. „СМС за милиони“ е хазартна игра по смисъла на Закона за хазарта, игра със залагания върху случайни събития чрез телекомуникационно средство, за която организаторът е получил съответното разрешение от Държавна комисия по хазарта.

Съгласно правилата на играта, същата има доброволен характер и участието в нея, респективно регистрацията зависи от личната преценка на всяко лице. За да се включи в играта участникът трябва да направи регистрация с изпращане на безплатно текстово съобщение, съдържащо единния му граждански номер, на кратък номер 9999.

В т. 7.11 от Правилата е разписано, че при залагане чрез телефон (както е в конкретния казус) или друго телекомуникационно средство се смята, че залогът е направен от физическото или юридическото лице, собственик или законен ползвател на СИМ картата, в случая от жалбоподателя – г-н Я.Л.Н. В същият смисъл е разпоредбата на чл. 84, ал. 2 от Закона за хазарта, според която при залагане чрез електронна съобщителна услуга се смята, че залогът е направен от лицето - собственик или законен ползвател на електронното съобщително средство.

С изпращането на съобщение за регистрация в играта се предполага и следва извода, че участника е запознат и съгласен с правилата на играта в това число с обработването и предоставянето на личните му данни за целите ѝ, още от момента на регистрацията си в играта, в случая от 22.09.2010 г. С оглед това обстоятелство и факта, че настоящата жалба е подадена на 18.06.2013 г., следва извода, че едногодишния срок от узнаване на нарушението е изтекъл към момента на подаване на жалбата пред КЗЛД.

Просрочената жалба е процесуално недопустима за разглеждане по същество, поради което Комисията за защита на личните данни оставя без разглеждане жалбата в тази ѝ част и прекратява административното производство.

Жалбата е процесуално допустима в частта, относно твърдението на жалбоподателя за извършено от страна на „Н.Г.“ ООД нарушение на ЗЗЛД, във връзка със заявлението на г-н Я.Л.Н. за достъп до лични данни и относно обработването на личните данни (трите имена) на жалбоподателя

от страна на „М.“ ЕАД, изразяващо се в предоставянето им на „Н.Г.“ ООД. Подадена е от физическо лице при наличие на правен интерес, насочена е срещу администратори на лични данни, депозирана е в законоустановения срок, до компетентен да се произнесе орган.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. „Н.Г.“ ООД и „М.“ ЕАД, безспорно притежават качеството администратори на лични данни и са регистрирани като такива съгласно разпоредбите на ЗЗЛД, с идентификационни номера съответно № 269657 и № 50151.

В хода на административното производство жалбоподателят – г-н Я.Л.Н. е депозирал становище относно събраните по административната преписка доказателства, направил е доказателствени искания и възражения.

С писмо на Председателя на Комисията на „Н.Г.“ ООД е предоставена възможност да се запознае с възраженията на жалбоподателя и направените от него доказателствени искания. В отговор, от „Н.Г.“ ООД изразяват писменото си становище по направените от жалбоподателя доказателствени искания, възражения и поставени въпроси.

На 23.10.2013 г. е проведено редовно открито заседание на Комисията за защита на личните данни, на което жалба с рег. номер Ж-219/18.06.2013 г. е разгледана по същество. Страните са редовно уведомени за заседанието. Не се явяват лично, не изпращат представители.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, както и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба с рег. номер Ж-219/18.06.2013 г. е неоснователна. Съображенията за това са следните:

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че жалбоподателят – Я.Л.Н. е подал Заявление за достъп до лични данни до „Н.Г.“ ООД.

Видно от предоставеното копие на заявлението, същото съдържа предвидените в чл. 30, ал. 1 от ЗЗЛД задължителни реквизити, подадено е лично от физическото лице до администратор на лични данни. Заявлението е подадено по пощата и е получено от дружеството на 21.05.2013 г. Видно от известие за доставка-обратна разписка /ИД PS 1463005E6H1/ на 15.06.2013 г. жалбоподателят е получил лично писмо-отговор на заявлението си.

Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗЗЛД всяко физическо лице има право на достъп до отнасящи се до него лични данни. При упражняване на това си право физическото лице може по всяко време да поиска от администратора на лични данни: потвърждение за това, дали отнасящите се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категорията данни и за получателите или категорията получатели на които данните се разкриват; съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник; информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него /чл.28, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от ЗЗЛД/. На правото на физическото лице кореспондира задължението на администратора на лични данни или изрично упълномощено от него лице да разгледа заявлението и да се произнесе по него в 14-дневен, респективно в 30-дневен срок от подаването му.

Със заявлението си за достъп до лични данни г-н Я.Л.Н. е поискал информация по чл. 28, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от ЗЗЛД. Законодателят в чл. 32, ал. 2 от ЗЗЛД е предвидил възможността срока за произнасяне по заявление за достъп до лични данни да бъде удължен от администратора на лични данни от 14-дневен на 30-дневен в хипотезата на чл. 28, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗЗЛД, когато обективно се изисква по – дълъг срок за събиране на всички данни и това сериозно затруднява дейността на администратора.

Видно от ангажираното становището на „Н.Г.“ ООД за администратора на лични данни са били налице предпоставките за прилагане на чл. 32, ал. 2 от ЗЗЛД и удължаване на срока за отговор на 30- дневен, в рамките на който срок е получен и отговор на заявлението за достъп до лични данни.

При така установената фактическа обстановка следва извода, че не е налице нарушение на ЗЗЛД от страна на „Н.Г.“ ООД, тъй като дружеството е спазило срока за предоставяне на достъп до личните данни на г-н Я.Л.Н. и в хипотеза на чл. 32, ал. 2 от ЗЗЛД, т.е. в рамките на удължения срок, е уведомило заявителя за решението си, предоставило е изисквана със заявлението информация, като е спазило предпочетената от заявителя форма за предоставянето ѝ.

Неоснователна и недоказана е жалбата по отношение на твърденията на г-н Я.Л.Н., че „М.“ ЕАД е обработило личните му данни незаконосъобразно, като е предоставило, без негово знание и разрешение информация за трите му имена на „Н.Г.“ ООД.

Жалбоподателят не ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си. От своя страна от мобилния оператор оспорват твърденията му в тази насока и твърдят, че не са предоставяли личните му данни на „Н.Г.“ ООД. Твърденията на „М.“ ЕАД кореспондират с изразеното от страна на „Н.Г.“ ООД становище в което е посочено, цитирам: „информация за трите имена на жалбоподателя е получена от неговото /на жалбоподателя - г-н Я.Л.Н./ заявление за достъп до лични данни.“ Същите се потвърждават и от представеното като доказателство от страна на г-н Я.Л.Н. Заявление за достъп до лични данни, отправено от него до „Н.Г.“ ООД. Твърденията на жалбоподателя, че не е предоставял информация за трите си имена на „Н.Г.“ ООД не кореспондират със събраните по административната преписка доказателства и конкретно с представеното от него Заявление за достъп до лични данни.

От анализа на събраните по административната преписка доказателства и ангажираните от страните становища се установи безспорно, че жалбоподателят лично е предоставил информация за трите си имена на „Н.Г.“ ООД по повод Заявлението си за достъп до лични данни. Видно от съдържанието на Заявлението, в същото фигурират личните данни на жалбоподателя, в това число и трите му имена, които съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД са задължителен реквизит на Заявлението.

Относно искането на жалбоподателя представената от „Н.Г.“ ООД детайлна разпечатка да бъде изключен от доказателствения материал по административната преписка, Комисията оставя същото без уважение. Жалбоподателят оспорва верността на детайлната разпечатка предоставена от „Н.Г.“ ООД, твърдейки че същата „е манипулирана и създадена за целите на настоящето производство“ и моли да бъде изключена от доказателствения материал, респективно да не бъде взета в предвид при постановяване на решението на КЗЛД.

По своята същност представената от дружеството детайлна разпечатка представлява писмено доказателство частен свидетелстващ документ, същото е относимо и цели доказване на релевантни за случая факти, в случая изпращането на съобщение за регистрация за участие в хазартната игра. Обявяването на един документ, частен или официален, за истински или неистински е правомощие на съда, което се реализира в специално предвидено за това исково производство. По административната преписка липсват данни такова производство да е образувано, още по малко да е постановен съдебен акт, с който оспорвания документ да е признат за неистински, за да следва да бъде изключен от доказателствения материал /чл. 194, ал. 2 от ГПК/.

Представеното от ответната страна и оспорвано писмено доказателство е относимо, неговата доказателствена сила е преценена и съобразена при направения анализ на доказателствата както поотделно така и в тяхната цялост. На първо място твърденията на жалбоподателя в насока изпращал ли е или не съобщение за участие в играта „СМС за милиони“ са противоречиви. В жалбата си до КЗЛД той пише, че „не си спомня“ да е изпращал такова съобщение, сочи цитирам: „може и да съм изпращал“, а в становището си вече твърди категорично, че „не е изпращал“ съобщение за регистрация. Интересно е и съвпадението, че от мобилния номер на жалбоподателя е изпратено съобщение съдържащо неговия единен граждански номер.

Представеното от „Н.Г.“ ООД доказателство- детайлна разпечатка е кредитирано и с оглед нормативно определеното задължение на „Н.Г.“ ООД, като организатор на хазартна игра /чл. 6, ал. 3 и ал. 4 от Закона за хазарта, същото възпроизведено и в т.7.11 от Правилата за играта „СМС за милиони“, да осигурява съхраняването за срок от 5 години на всички данни, свързани с предлагането на хазартни услуги на територията на Република България, в т. ч. регистрация и идентификация на

участниците. Данните следва да се съхраняват във вида, в който са създадени. Отчетен е и факта, че използваната от „Н.Г.“ ООД система за организиране на играта „СМС за милиони“ е одобрена от Държавната комисия по хазарта / по аргумент от чл. 6, ал. 1, т.3 и 4 от ЗХ във връзка с Решение на ДКХ И-848/30.06.2011 г./

Комисията оставя без уважение и искането на жалбоподателя жалбата му да бъде приета за процесуално допустима в цялост и като такава да бъде разгледана. Основанията за това са следните:

Към момента на депозиране на искането /27.09.2013 г./, въпросът относно допустимостта на жалба рег. номер Ж-219/18.06.2013 г. е вече решен, съобразно правилата на чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация. Комисията се е произнесла с решение по редовността и допустимостта на жалбата в закрито заседание, проведено на 11.09.2013 г. Решението е обективизирано в протокол № 31 от проведено на 11.09.2013 г., заседание на Комисията за защита на личните данни, с което жалбата е обявена за частично допустима, с изложените за това мотиви. Жалбоподателят е уведомен за решението на Комисията и не е обжалвал същото.

Комисията за защита на личните данни оставя без уважение и искането на жалбоподателя копие на жалбата му служебно да бъде изпратена до Комисията за защита на потребителите, Държавната комисия по хазарта и Комисията за регулиране на съобщенията. На първо място не са налице предпоставките на чл. 112 от АПК, съгласно която разпоредба предложения и сигналите подадени до некомпетентен орган, следва да бъдат препратени по компетентност на съответния орган. В случая КЗЛД е сезирана не с предложение или сигнал, а с жалба, която е компетентна да разгледа съгласно разпоредбите на ЗЗЛД. На второ място г-н Я.Л.Н. разполага с правната възможност да сезира изброените органи лично, в случай че счита че е налице нарушение на регулираните от тях обществени отношения.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. На основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД обявява жалба с регистрационен номер Ж-219/18.06.2013 г., подадена от Я.Л.Н. срещу „Н.Г.“ ООД и „М.“ ЕАД, за процесуално недопустима – просрочена в частта на жалбата, касаеща твърдението на жалбоподателя, че „Н.Г.“ ООД обработва незаконосъобразно единният му граждански по повод играта „СМС за милиони“ и прекратява образуваното административно производство, по отношение на тази част на жалбата;

2. На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД оставя без уважение жалбата в останалата ѝ част, като неоснователна и недоказана;

3. Оставя без уважение искането на жалбоподателя, Комисията за защита на личните данни да вземе решение, с което да приеме настоящата жалба за процесуално допустима в нейната цялост;

4. Оставя без уважение искането на жалбоподателя за изключване от доказателствения материал на представената от страна на „Н.Г.“ ООД „Детайлна разпечатка за регистрираните на кратък номер 9999 получени от и изпратени на телефонен номер ***** текстови съобщения за играта „СМС за милиони“;

5. Оставя без уважение искането на жалбоподателя Комисията за защита на личните данни служебно да препрати настоящата жалба с рег. номер Ж-219/18.06.2013 г. до Комисията за регулиране на съобщенията, Държавната комисия по хазарта и Комисията за защита на потребителите.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София-град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-345/2013 г.
София, 18.11.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в заседание, проведено на 23.10.2013 г. (Протокол № 36), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административния орган за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № Ж-345/28.08.2013 г. от К.М.К.-Г. срещу „Б.М.” АД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката посочва, че е през м. март 2011 г. е дала съгласие да работи по евро-проект в „С.Д.2011” ООД. Управител на посоченото дружество е лицето П.Б. със съдружник А.Б. С оглед спазване на процедурата за кандидатстване по проекта, в „С.Д.2011” ООД са назначени на работа необходимите специалисти, в т.ч. и г-жа К.М.К.-Г. За целта, от 19.03.2012 г. е прекратила трудовите си правоотношения с „Б.М. БГ” и „Р.И.”. Твърди, че през м. октомври 2012 г. чрез личния си ПИК е направила справка в НОИ относно внесените осигурителни вноски, при която е установила, че се води на работа в „Б.М.” АД – Б.С., като за периода м. юни до м. септември 2012 г. са ѝ начислени заплати. Г-жа К.М.К.-Г. е притеснена, тъй като никога не е давала личните си данни на това дружество, нито е сключвала, нито е подписвала трудов договор с тази фирма. Твърди, че не е получавала трудово възнаграждение от дружеството и не е подавала заявления за ползване на отпуск. При проведен разговор с А.Б. е узнала, че П.Б., използвайки личните ѝ данни, които е предоставила, за да бъде назначена в „С.Д.2011” ООД, е наредил да бъде назначена и в „Б.М.” АД – Б.С. Жалбоподателката заявява, че е дала съгласието си да бъде назначена единствено в „С.Д.2011” ООД, където е работила до м. ноември 2012 г. От П.Б. е получила обяснение, че във връзка с „някаква поръчка към „Б.М.” АД – Б.С.” е регистрирал трудов договор на нейното име. Г-жа Г. – счетоводителка, която обслужва „Б.М.” АД – Б.С.” е заявила, че от дружеството е представена молба за назначаване, подписана от жалбоподателката.

Жалбоподателката е обезпокоена, че на нейното име е попълнен и сключен трудов договор без знанието и съгласието ѝ. По случая е сезирала Инспекция по труда – гр. П. Счита, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни, поради което моли Комисията за защита на личните данни с оглед правомощията си да предприеме необходимите действия.

Към жалбата са приложени ксерокопия на: Писмо с изх. № 005892464/13.03.2013 г. на дирекция „Инспекция по труда” – гр. П. и Справка от 29.09.2012 г. за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ.

С писмо с изх. № П-5959/13.09.2013 г. на Председателя на КЗЛД от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” (ИА ГИТ) е изисквана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхната институция действия по случая. С писмо с вх. № П-6247/26.09.2013 г. от ИА ГИТ е изпратено копие на писмо, адресирано до дирекция „Инспекция по труда” – гр. П. за отговор.

С писмо с изх. № П-5964/13.09.2013 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателката е уведомена, че съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. На г-жа К.М.К.-Г. са посочени реквизитите, които следва да съдържа искането, с което се сезира КЗЛД. Уведомена е, в случай, че поддържа жалбата си, в срок да я изпрати съобразена с указанията, да конкретизира искането си, както и да посочи дали по случая е сезирала други органи, освен ИА ГИТ. Изискано е да уточни срещу кого е насочена жалбата ѝ – срещу физическото лице П.Б. или към юридическото лице, което представлява.

В условията на служебното начало, с писма с изх. № П-5960/13.09.2013 г. и № П-5961/13.09.2013 г. на Председателя на КЗЛД, съответно от НОИ и от НАП е изисквана информация за сключени прекратени и настоящи трудови договори на името на жалбоподателката.

В отговор, с писмо с вх. № П-6365/02.10.2013 г. от НАП е изпратена справка за подадените уведомления по реда на чл. 62, ал. 5 от КТ за лицето К.К.-Г., от която е видно, че от „Б.М.” АД е деклариран трудов договор на името на жалбоподателката, сключен на 05.06.2012 г. и прекратен на 24.09.2012 г.

От Националния осигурителен институт е депозирана справка с вх. № П-6483/07.10.2013 г. с наличните данни от Регистър на трудовите договори на НОИ относно лицето К.Г. От справката се потвърждава декларирането на трудов договор от „Б.М.” АД на името на жалбоподателката.

На основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), с писма с изх. № П-5962/13.09.2013 г. и № П-5963/13.09.2013 г. на Председателя на КЗЛД, както и по реда на чл. 61 от АПК, съответно дружествата „С.Д.2011” ООД и „Б.М.” АД са уведомени за образуваното административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано да предоставят писмени становища, заверени копия на прекратени и настоящи договори сключени с жалбоподателката, както и относими доказателства към жалбата.

От „С.Д.2011” ООД е депозирано становище с вх. С-597/20.09.2013 г., в което оспорват твърденията на жалбоподателката за извършена злоупотреба с личните ѝ данни от фирмата. Посочва се, че К.К.-Г. през м. март 2012 г. е била назначена в дружеството на трудов договор като конструктор, който договор е прекратен по предвидения законов ред. Сочи се, че „С.Д.2011” ООД е в търговски и икономически отношения с „Б.М. - БГ” ЕООД и „Б.М.” АД – гр. Б.С., но относно обработването на личните данни на К.К.-Г. от посочените дружества, информация и становище следва да се изиска от тях.

При проведен разговор по телефон с номер *** (Протокол с вх. № ПР-145/ 07.10.2013 г.), г-жа К.К.-Г. посочва, че по случая е сезирала ДАНС и Районна прокуратура – гр. П. и ще уведоми КЗЛД за входящите номера на жалбите. На въпроса срещу кого е насочена жалбата, г-жа К.К.-Г. уточнява, че е срещу П.Б., за когото не може да посочи дали е управител на дружество.

С писмо с вх. № П-6645/14.10.2013 г. жалбоподателката уведомява Комисията за защита на личните данни, че по случая е подала жалба с вх. № Ж-440/11.12.2013 г. до ДАНС.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо с вх. № П-6645/14.10.2013 г. по случая е сезирана ДАНС. При проведен разговор по телефона (Протокол с вх. № ПР-145/ 07.10.2013 г.), жалбоподателката потвърждава, че е подала искане за съдействие и проверка относно злоупотреба с личните ѝ данни. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са от значение за произнасяне на Решение от КЗЛД и ще се установи дали обработването на личните данни на жалбоподателката може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 3 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 54, ал. 1, т. 3 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба с рег. № Ж-345/28.08.2013 г. от К.М.К.-Г. срещу „Б.М.” АД, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж - 108/2013 г.

София, 22.11.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав от членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков в открито заседание, проведено на 23.10.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж-108/01.04.2013г., депозирана от К.А.Ш. срещу „ОББ“ АД и М.К.Ц., в качеството ѝ на частен съдебен изпълнител (ЧСИ), с рег. № 840 и район на действие Софийски градски съд (СГС).

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

К.А.Ш. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „ОББ“ АД и ЧСИ М.К.Ц., неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него и неговата покойна майка Г.К.Ш., лични данни.

Жалбоподателят твърди, че ОББ АД е осъдило посмъртно покойната му майка, като е предало цялата документация, свързана с кредита ѝ на ЧСИ М.К.Ц.

К.А.Ш. уточнява, че след смъртта на майка си е запознал ОББ АД със случая, като е предоставил смъртният ѝ акт.

В жалбата е отбелязано, че взетия от г-жа Г.К.Ш. кредит е застрахован.

К.А.Ш. иска от Комисията да бъде извършена проверка. В случай, че бъде установено, допуснато нарушение на ЗЗЛД, да се предприемат необходимите действия за отстраняването му.

Към жалбата не са приложени доказателства.

С писмо рег. № П-2523 от 10.04.2013 г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-н К.А.Ш. да конкретизира, с какви действия администратора на лични данни е нарушил правата му по ЗЗЛД, както и да представи всички относими по административната преписка доказателства, с които разполага.

В изпълнение на дадените от Комисията указания, с писмо рег. № П-2997 от 26.04.2013 г., К.А.Ш. представя ксерокопия от Покана по изп. дело № 20138400400016, от ЧСИ М.К.Ц. и Изпълнителен лист, издаден от Районен съд – гр. С., с дата 25.07.2012 г.

В писмото си г-н К.А.Ш. уточнява, че неговата майка – Г.К.Ш. е починала на 09.04.2011 г. Вследствие на което обстоятелство, К.А.Ш. твърди, че е представил акта за смърт и други документи в ОББ АД. От своя страна служителят от банката му обяснил, че трябва да събере всички необходими

документи до 5 години след смъртта на г-жа Г.К.Ш. и да ги предостави.

К.А.Ш. уточнява, че въпреки уведомлението от негова страна до ОББ АД, за настъпилата смърт на кредитополучателя, а така също и въпреки направената застраховка на взетия кредит, личните му данни, както и тези на починалата му майка са разпространени на трети лица, в частност ЧСИ М.К.Ц.

Жалбата, депозирана от К.А.Ш. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от закона. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „ОББ“ АД. Дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подало заявление за регистрация като администратор на лични данни. В конкретния случай М.К.Ц., в качеството ѝ на частен съдебен изпълнител, с рег. № 840 и район на действие Софийски градски съд е обработвала личните данни на жалбоподателя и неговата покойна майка от името и за сметка на администратора на лични данни ОББ АД, от което следва, че частния съдебен изпълнител е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри“, поддържан от КЗЛД, се установи, че ЧСИ М.К.Ц. е регистрирана като администратор на лични данни, на собствено основание.

К.А.Ш., в качеството си на жалбоподател има правен интерес да сезира Комисия за защита на личните данни, тъй като предприема действия насочени срещу неправомерното обработване на свързаните с него лични данни от страна на „ОББ“ АД и ЧСИ М.К.Ц.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание проведено на 18.09.2013 г. Комисията е постановила Решение, с което е обявила жалба с рег. № Ж-108/01.04.2013 г., депозирана от К.А.Ш. срещу „ОББ“ АД и М.К.Ц., в качеството ѝ на частен съдебен изпълнител, с рег. № 840 и район на действие Софийски градски съд за процесуално допустима, насрочила е дата за разглеждане на жалбата по същество, в открито заседание и е конституирала страните в административното производство.

Страните в административното производство са редовно уведомени за постановеното от Комисията Решение, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочена дата за разглеждането ѝ по същество.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „ОББ“ АД и ЧСИ М.К.Ц.

М.К.Ц. - ЧСИ, с рег. № 840 и район на действие Софийски градски съд, представя своето становище на 17.05.2013 г., с писмо рег. № С-296. В същото частният съдебен изпълнител заявява, че личните данни на К.А.Ш. са обработвани във връзка с образувано по молба на ОББ АД - изпълнително дело № 20138400400016. Уточнено е още, че като основание за образуване на изпълнителното дело, ОББ АД е представило изпълнителен лист от 25.07.2012 г. на Районен съд – гр. С., III-ти състав, по частно гражданско дело № 774/2012 г. срещу Г.К.Ш.

Частният съдебен изпълнител уточнява, че след постъпилата молба за образуване на изпълнително дело, от страна на ОББ АД, е извършено проучване на имуществото на г-жа Г.К.Ш.,

вследствие на което е установено, че същата е починала. Допълва се, че е изискано удостоверение за наследници от община С., видно от което К.А.Ш. е наследник на Г.К.Ш.

Частен съдебен изпълнител М.К.Ц. пояснява, че в изпълнение на разпоредбата на чл. 429, ал. 2 от ГПК (Издаденият изпълнителен лист срещу наследодателя може да бъде изпълняван и върху имуществото на неговите наследници, освен ако те установят, че са се отказали от наследството или че са го приели по опис. Когато наследникът не е приел наследството, съдебният изпълнител определя срока по чл. 51 от Закона за наследството, като съобщава изявлението на наследника на съответния районен съдия, за да бъде надлежно вписано) е изпратила Покана за доброволно изпълнение до г-н К.А.Ш., като в същата е бил определен и срок, в който той е трябвало да заяви дали приема наследството на наследодателя си или се отказва от него.

В становището е отбелязано, че към настоящият момент срещу Г.К.Ш. и К.А.Ш., не са предприемани никакви изпълнителни действия, като данните на последния са използвани единствено по изпълнителното дело за изпращане на съобщение.

Към становището са приложени, ксерокопия от следните доказателства: молба с вх. № 345/07.01.2013 г.от ОББ АД до ЧСИ М.К.Ц.; Изпълнителен лист от 25.07.2012 г., издаден от Районен съд – гр. С.; Удостоверение за наследници с изх. № 232/29.01.2013 г.; Покана с изх. № 3633 от 08.02.2013 г.от ЧСИ М.К.Ц. и Покана с изх. № 5041 от 01.03.2013 г.от ЧСИ М.К.Ц.

„ОББ“ АД представя становището си по жалбата, депозирана от г-н К.А.Ш., с писмо рег. № С-329/28.05.2013г.

„ОББ“ АД заявява, че Г.К.Ш. е получила потребителски кредит, който поради необслужването му е обявен за предсрочно и изцяло изискуем. В тази връзка, кредиторът ОББ АД се е сдобил с изпълнителен лист, издаден от Районен съд – гр. С. на 25.07.2012 г. Въз основа на издадения изпълнителен лист, е депозирана молба за образуване на изпълнително дело до ЧСИ М.К.Ц.

Като правно основание за образуваното изпълнително дело, ОББ АД посочва чл. 429, ал. 2 от ГПК.

„ОББ“ АД подчертава, че след извършена вътрешна проверка от дружеството, не е било установено наличието на депозирани документи, удостоверяващи, настъпилото застрахователно събитие за клиента Г.К.Ш., а така също и удостоверение за наследници и акт за смърт.

Дружеството твърди, че не е уведомено по никакъв начин, че г-жа Г.К.Ш. е починала, поради което е предприело действия за принудително събиране на вземането.

Възражението на К.А.Ш., че личните му данни са били предоставени на трети лица, Дружеството коментира, като заявява, че съгласно чл. 23, ал. 2 от Договора за потребителски кредит, който е сключила неговата майка, ОББ АД може да предоставя личните данни на кредитополучателя на дружества за събиране на вземания.

На последно място, ОББ АД заявява, че иска чрез административния орган, разглеждащ настоящата жалба, да уведоми К.А.Ш. за възможността да предприеме действия за завеждане на искане за изплащане на застрахователно обезщетение към застрахователната компания, поддържала застраховката по кредита на неговата майка.

Към становището е приложено като доказателство, ксерокопии от Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение, с дата 26.06.2008 г., сключен между Г.К.Ш. и ОББ АД.

В редовно заседание, проведено на 18.09.2013 г., Комисията постановява Решение, с което обявява жалба с рег. № Ж-108/01.04.2013 г., депозирана от К.А.Ш. срещу „ОББ“ АД и ЧСИ М.К.Ц. за процесуално допустима, насрочва дата за разглеждането ѝ по същество, в открито заседание и конституира страните в административното производство.

За отбелязване е, че с писмо рег. № П-6198/24.09.2013 г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-н К.А.Ш. да представи доказателство, удостоверяващо, че същия е запознал ООБ АД с настъпилата

смърт на неговата майка - Г.К.Ш.

Във връзка с липсата на обратна разписка (известие за доставка), за надлежното получаване на писмо рег. № П-6198/24.09.2013 г.на Председателя на КЗЛД, с г-н К.А.Ш. е осъществен телефонен разговор. В същия жалбоподателят заяви, че е запознат с необходимостта да представи допълнително, относимо към административната преписка доказателство и ще предприеме необходимите действия, за да изпълни указанията на КЗЛД. К.А.Ш. уточни, че доказателството, което ще представи е декларация от лицето, което го е придружавало при представяне акта за смърт на неговата майка на ОББ АД.

С писмо рег. № П-6683/15.10.2013 г., в изпълнение на дадените от административния орган указания, К.А.Ш. представя следните доказателства: Декларация от Н.П.Д., с дата 11.10.2013 г.; Формуляр 2 А за обезщетение при смърт; Животозастрахователна програма „Защита на картодържателя“ и Съдебномедицинска експертиза по досъдебно производство № 195/11 г.на РУМВР С..

Преди провеждане на откритото заседание на КЗЛД, на което жалбата бе разгледана по нейната основателност, с писмо рег. № П-6818/23.10.2013 г.частен съдебен изпълнител М.К.Ц. представя нови, относими към административната преписка доказателства, а именно: Справка от Национална база данни ГРАО за извършена проверка на К.А.Ш.; Удостоверение № 0039149 за вписване в „Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри“, поддържан от КЗЛД и Известие за доставяне № 2100014662414.

В писмото описано по-горе, ЧСИ М.К.Ц. поддържа становището си за неоснователност на депозираната от г-н К.А.Ш. жалба.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна по отношение на К.А.Ш. в лично качество и като представител на Г.К.Ш. срещу „ОББ“ АД, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка се установи, че Г.К.Ш. е сключила Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение с ОББ АД.

В Раздел VII, ал. 23, т. 2 от сключения на 26.06.2008 г.Договор е регламентирано, че кредитополучателя (в конкр. сл. г-жа Г.К.Ш.) дава съгласието си Банката да предоставя информация, представляваща лични данни, на трети лица, включително и трети държави, при условията и реда на Закона за защита на личните данни, като кредитни регистри и бюра, специализирани в анализ и оценка на риска или в предотвратяване и установяване на неправомерни деяния, включително престъпления на лица, занимаващи се със събиране на вземания.

От изложеното следва, че е налице условието за допустимост за обработване на личните данни на г-жа Г.К.Ш., визирано в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

В действителност, видно от Изпълнителен лист от 25.07.2012 г., издаден от Районен съд – гр. С., трети състав и Удостоверение за наследници изх. № 232 от 29.01.2013 г., издадено от ГРАО Община С. (със записана дата на смъртта 09.04.2011 г.), личните данни на Г.К.Ш. са били обработвани около 9 месеца след настъпване на нейната смърт. Това обстоятелство, ангажирано с доказателства, за надлежното уведомяване на Банката за настъпването му, би довело до различен краен административен акт от настоящия, но в административното производство не бяха събрани доказателства, в подкрепа на изложените от К.А.Ш. твърдения, че е уведомил ОББ АД за настъпване смъртта на неговата майка.

На К.А.Ш. бе указана изрично необходимостта да представи доказателства, за надлежното уведомяване на ОББ АД, за настъпилата смърт на неговата майка. От своя страна, жалбоподателят представи Декларация, подписана саморъчно от Н.П.Д., с дата 11.10.2013 г.В същата г-н Н.П.Д. декларира, че в периода 12 – 25.04.2011 г.(не е уточнена конкретна дата) е придружил г-н К.А.Ш. до паркинга на ООБ АД – гр. С., след което вторият се е отправил към сградата на ОББ АД, с „папка документи“. Допълва се още, че г-н Н.П.Д. е изчакал г-н К.А.Ш. на паркинга на ОББ АД, като същият се е завърнал след около 10 – 15 мин. и обяснил, че служителите на ОББ АД са му казали, че трябва да представи документите за аутопсия на неговата майка, в пет годишен срок, както и, че

при самоубийство застраховката не важи.

Разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от АПК, дава възможност фактите и обстоятелствата от значение за случая, да се установят чрез декларации, но в конкретния случай, от така изложеното в представената от г-н К.А.Ш. декларация, не може да се установи, надлежно ли е уведомена Банката за настъпилата смърт на неговата майка. Видно от декларацията, деклараторът Н.П.Д. не е присъствал на фактическото устно уведомяване, респективно представяне на документи. Обстоятелството, че Н.П.Д. е придружил К.А.Ш. до паркинга на административната сграда на ОББ АД, находяща се в гр. С., не променя фактическата обстановка установена от административния орган.

От събраните по административната преписка доказателства, не се установи обработване личните данни на К.А.Ш. от страна на ОББ АД. Установено е, че свързаните с г-н К.А.Ш. лични данни са били обработвани единствено от ЧСИ М.К.Ц.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна по отношение на К.А.Ш. в лично качество и като представител на Г.К.Ш. срещу частен съдебен изпълнител М.К.Ц., с рег. № 840 и район на действие Софийски градски съд, поради следните съображения:

След постъпване на молба вх. № 345/07.01.2013 г.от ОББ АД, придружена с изпълнителен лист от 25.07.2012 г., издаден от Районен съд – гр. С., ЧСИ М.К.Ц. е образувала изпълнително дело № 20138400400016. Последвали са проучвания от страна на ЧСИ М.К.Ц. на имуществото на длъжника Г.К.Ш., от които съдебният изпълнител установил, за настъпилата смърт на длъжника.

С оглед установеното обстоятелство за настъпилата смърт на Г.К.Ш., ЧСИ М.К.Ц. е изисквала удостоверение за наследници на длъжника от ГРАО Община С. Във връзка с удостоверение за наследници изх. № 232 от 29.01.2013 г., на основание чл. 429, ал. 2 от ГПК, ЧСИ М.К.Ц. е изпратила две покани до К.А.Ш. за доброволно изпълнение, с включен текст, с определен срок за приемане или отказ от наследството.

Във връзка с изложеното, следва извода, че ЧСИ М.К.Ц., обработвайки свързаните с К.А.Ш. лични данни е действала в кръга на нейните правомощия, в съответствие с предвидените от закона норми.

От изложеното следва, че е налице условието за допустимост за обработване на личните данни на г-жа Г.К.Ш., визирано в чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № Ж-108/01.04.2013 г., депозирана от К.А.Ш. срещу „ОББ“ АД и М.К.Ц., в качеството ѝ на частен съдебен изпълнител, с рег. № 840 и район на действие Софийски градски съд, за неоснователна.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ Ж-279/2013 г.****София, 27.11.2013 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав от Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков в открито заседание, проведено на 30.10.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж-279/15.07.2013 г., депозирана от Г.М.Д. срещу „ОББ“ АД (ОББ АД).

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Г.М.Д. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „ОББ“ АД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката заявява, че преди няколко дни, преди депозиране на жалбата си в КЗЛД, е разбрала за открита сметка на нейно име в ОББ АД – клон гр. Д. Госпожа Г.М.Д. уточнява, че сметката е с № *****, наименование „Нов комфорт“ и дата на откриване 28.06.2013 г.

Г.М.Д. твърди, че не е подписвала договор с ОББ АД, за откриване на по - горесцитираната сметка, респективно не е знаела за нейното съществуване.

След узнаване за наличието, на открита нова сметка в ОББ АД, госпожа Г.М.Д. разказва, че е посетила ОББ АД – клон гр. Д., с искане да и бъде предоставен сключеният договор и да получи обяснение за случилото се. От своя страна служителят на Дружеството заявил, че договора за сметката с № *****, не може да и бъде предоставен, тъй като липсва от регистрите, в които се съхраняват откритите сметки. Последвало телефонно обаждане към г-жа Г.М.Д., в което и било обяснено, че е допусната техническа грешка от служител на ОББ АД и сметката не била закрыта, тъй като разкрилият я служител бил в отпуск.

Г.М.Д. уведомява Комисията, че е дългогодишен клиент на ОББ АД, но според нея дружеството е нарушило правата ѝ, като е използвало личните ѝ данни за откриване на нова сметка, без нейното знание, респективно и съгласие.

Жалбоподателката отправя искане към КЗЛД, да бъде назначена счетоводна експертиза, от която да се установи на 28.06.2013 г., колко и на кои клиенти са откривани сметки „Нов комфорт“, в ОББ АД – клон гр. Д..

Към жалбата не са приложени доказателства.

Г.М.Д. иска от Комисията да бъде извършена проверка. В случай, че бъде установено, допуснато нарушение на ЗЗЛД, да бъдат предприети необходимите действия за отстраняването му.

Жалбата, депозирана от Г.М.Д. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, в разглеждания случай е „ОББ“ АД. Дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подало заявление за регистрация като администратор на лични данни, респективно вписано е в „Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри“, поддържан от КЗЛД.

По смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД, в конкретния случай е налице обработване на свързаните с Г.М.Д., лични данни.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание проведено на 25.09.2013 г. административният орган е постановил Решение, с което е обявил жалба с рег. № Ж-279/15.07.2013 г., депозирана от Г.М.Д. срещу ОББ АД за процесуално допустима, насрочил е за разглеждането ѝ по същество, в открито заседание и е конституирал страните в административното производство.

Страните в административното производство са редовно уведомени за постановеното от комисията Решение, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочена дата за разглеждането ѝ по същество. Изисква се от ответната страна нови, относими доказателства, а именно: - ксерокопия от документите, въз основа на които е разкрита сметката с № ***** на 28.06.2013 г., в ОББ АД – клон гр. Д.; - писмени обяснения от служителя на ОББ АД, разкрил сметката с № ***** на 28.06.2013 г., в ОББ АД – клон гр. Д., като в същите следва да бъде описана причината за нейното разкриване.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, е изискано изразяването на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „ОББ“ АД.

„ОББ“ АД представя своето становище с писмо вх. № С -526/07.08.2013 г. В същото, дружеството уведомява административният орган, че Г.М.Д. е депозирила жалба в ОББ АД на 15.07.2013 г., във връзка с която е била извършена проверка. Допълва се още, че от извършената проверка в ОББ АД – клон гр. Д. не са открити нарушения, включително злоупотреба с личните данни на г-жа Г.М.Д., за което тя е била уведомена с писмо изх. № 304-Ж-782/ 26.07.2013 г. на ОББ АД.

„ОББ“ АД уточнява, че откритата на 28.06.2013 г. платежна сметка на г-жа Г.М.Д., е открита без основание и е закрыта на 03.07.2013 г., като няма извършени операции или осчетоводявания по нея.

Разкриването на нова сметка на г-жа Г.М.Д., без нейното знание и съгласие, ОББ АД обяснява с допуснат пропуск на служител на дружеството.

Към становище е приложено ксерокопие от писмо с изх. № 304-Ж-782/ 26.07.2013 г. на ОББ АД.

С писмо рег. № П-5446 от 15.08.2013 г. на Председателя на КЗЛД, на г-жа Г.М.Д. е препратено изразеното от ОББ АД – становище, с указание жалбата, депозирана в административния орган, да бъде потвърдена.

С оглед, неполучен надлежен отговор, на 16.09.2013 г. е осъществен телефонен разговор с г-жа Г.М.Д.. В същия жалбоподателката бе запитана, дали поддържа депозираната пред КЗЛД жалба срещу ОББ АД. На поставения въпрос, Г.М.Д. заяви, че желае да бъде продължено образуваното пред КЗЛД, административно производство.

В изпълнение на дадените от административния орган указания, ОББ АД представя становище с рег. № П-6825/23.10.2013 г., с приложени към него ксерокопия от Договор за разплащателна сметка на физически лица № ***** от 28.06.2013 г., разкрит в ОББ АД – клон гр. Д. и писмени обяснения на Т.Д.Д. – служителят на ОББ АД, разкрил спорната банкова сметка.

В становището си ОББ АД повторно заявява, че разкритата без основание платежна сметка на името на г-жа Г.М.Д. е закрыта на 03.07.2013 г.

От писмените обяснение на служителя разкрил спорната сметна, става ясно, че се касае за техническа грешка, която не е оправена своевременно след установяване на наличието ѝ.

Видно от представения Договор, същият е без надлежно положен подпис от Г.М.Д.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата депозирана от Г.М.Д. е основателна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че на 28.06.2013 г., в клон на „ОББ“ АД, находящ се в гр. Д., личните данни на Г.М.Д. са били обработени по допълнителен начин, различен от този за който са били събрани, чрез разкриването на Договор за разплащателна сметка на физически лица № ***** от 28.06.2013 г.

Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, личните данни трябва да се събират за конкретни, точно

определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. Правното основание за обработване на личните данни на Г.М.Д. е само и единствено, в качеството ѝ на картодържател на кредитна карта и внесен депозит в Банката, но не и сключването на Договор за разплащателна сметка на физически лица № ***** от 28.06.2013 г.

Следва да се отбележи, че към настоящия момент разплащателната сметка е закрыта.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД администраторът на лични данни е длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. В конкретния случай се установи, че служител на ОББ АД, не е предприел необходимите технически и организационни мерки, поради което личните данни на Г.М.Д. са били обработени за сключване на Договор за разплащателна сметка на физически лица № ***** от 28.06.2013 г. Тези действия съставляват неправомерно обработване на лични данни по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган, във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията приема жалбата за основателна.

При определяне размера на налаганото с настоящото решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. От събраните по административната преписка доказателствата административният орган установи, че в случая са нарушени правата на едно физическо лице и взе предвид обстоятелството, че настоящото наказание за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД е първо за ОББ АД.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-279 от 15.07.2013 г. депозирана от Г.М.Д. срещу „ОББ“ АД, за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД, налага наказание - имуществена санкция в размер на 5 000 лв. (пет хиляди лева) на администратора на лични данни „ОББ“ АД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София 1040,****, представлявано от С.П.В. и Р.И.Т., за това, че „ОББ“ АД не е предприела необходимите техническите и организационни мерките по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, с което бездействие е допуснато адаптиране личните данни на Г.М.Д., към друг формуляр/бланка за разкриване предлаган от дружеството продукт, а именно разплащателна сметка.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. “Акад. Иван Гешов” № 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

О.М. Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

ОСОБЕНО МНЕНИЕ
НА ВЕНЕТА ШОПОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

По Решение № Ж – 279/2013 г. на КЗЛД, постановено по жалба
с рег. № Ж279/15.07.2013 г., депозирана от Г.М.Д. срещу „ОББ“ АД.

В откритото заседание на КЗЛД, проведено на 30.10.2013 г., на което жалба с рег. № Ж – 279/15.07.2013 г., депозирана от Г.М.Д. бе разгледана по нейната основателност, гласувах с особено мнение, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че на 28.06.2013 г., в клон на „ОББ“ АД, находящ се в гр. Д., ***, личните данни на Г.М.Д. са били обработени по допълнителен начин, различен от този, за който са били събрани, чрез разкриването на Договор за разплащателна сметка на физически лица № ***** от 28.06.2013 г.

Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, личните данни трябва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. Правното основание за обработване на личните данни на Г.М.Д. е единствено и само, в качеството ѝ на картодържател на кредитна карта и внесен депозит в Банката, но не и сключването на Договор за разплащателна сметка на физически лица № ***** от 28.06.2013 г.

В конкретния случай, по безспорен начин се установи, че личните данни на Г.М.Д. са били обработени допълнително чрез разкриването на Договор за разплащателна сметка на физически лица № ***** от 28.06.2013 г. Тези действия съставляват нарушение на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/
/ВЕНЕТА ШОПОВА/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 286/2012 г.
гр. София, 27.11.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав от Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков в редовно заседание, проведено на 13.11.2013 г. (Протокол № 39), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж-286/19.07.2013 г., депозирана от О.С.М. срещу „Б.М.Е.Б.“ ЕАД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

О.С.М. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят заявява, че към настоящият момент има сключен договор с „Б.М.Е.Б.“ ЕАД, за използването на предлагани от дружеството услуги, а именно кабелна телевизия, интернет и фиксиран телефонен номер.

О.С.М. уведомява административният орган, че „Б.М.Е.Б.“ ЕАД има практика, според него

порочна, свързана със защитата на личните данни на клиентите си. Същата се изразява в следното: при телефонно прозвъняване на номера за връзка с клиенти - *****, операторите предоставят лична информация на обадилият се, а именно парола за достъп в потребителските профили на абонатите на интернет страницата <http://proverka.blizoo.bg>, брой проведени телефонни разговори, номерата, с които са провеждани разговорите, времетраене на същите и др. Господин О.С.М. разяснява, че с тази лична информация, обадилият се може да се сдобие само срещу предоставяне на Единен граждански номер (ЕГН) на абоната.

О.С.М. уточнява, че именно във връзка с практиката на Дружеството да предоставя данни за клиентите си срещу ЕГН, лице, което знае неговото ЕГН се е обадило на телефонен номер ***** и е получило неговата парола за достъп в потребителския му профил на интернет страницата <http://proverka.blizoo.bg>.

Жалбоподателят твърди, че въз основа на извършеното предоставяне на паролата му за достъп в официалната интернет страница на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД, на трето лице, последното е влизало в профила му и е следяло телефонните му разговори, номерата, с които са били провеждани, времетраене, дати и часове на същите. Допълва се още, че поради обстоятелството, че предоставената парола е идентична с тези, които г-н О.С.М. използва за вход в електронната си поща в abv.bg и skype, лицето сдобило се с нея, неправомерно е следяло цялата му кореспонденция.

За извършената злоупотреба с личните му данни, г-н О.С.М. твърди, че е разбрал на 08.03.2013 г., след като получил кратко текстово съобщение на мобилния си телефонен номер, със съдържание показващо, че лицето, което изпраща съобщението е видяло току - що проведените от него два телефонни разговора, изходящи от фиксирания му телефонен номер към мрежата на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД.

След получаването на краткото текстово съобщение, г-н О.С.М. осъществил телефонен разговор със служител на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД, на телефонния номер за връзка с клиенти, като от същия поискал информация за достъпа до данните му. От своя страна служителят на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД потвърдил, че в минал период от време, паролата му за достъп в официалната интернет страница на дружеството е била заменена. Проведеният разговор бил регистриран като жалба, на която г-н О.С.М. твърди, че не е получил обратна връзка, обяснение или разрешение на случая.

О.С.М. иска от Комисията да прекрати практиката на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД, единствено срещу ЕГН да бъде давана лична информация за клиента на същото.

На следващо място, жалбоподателят иска на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД да бъде наложена съответната санкция, за досега извършваната злоупотреба с лични данни на клиенти.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Депозирания от О.С.М. жалба, съдържа всички законово изискуеми реквизити, определени в разпоредбата на чл. 30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА).

От изложените в жалбата твърдения и от събраните по административната преписка доказателства, може да се приеме, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „Б.М.Е.Б.“ ЕАД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри“, поддържан от КЗЛД е установено, че администратора на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД.

О.С.М., в качеството си на жалбоподател има правен интерес да сезират Комисия за защита на личните данни, тъй като предприема действия насочени срещу неправомерното обработване на свързаните с него лични данни от страна на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание, проведено на 18.09.2013 г. Комисията е обявила жалбата за допустима, насрочила е дата за разглеждането ѝ по същество и конституира страните в административното производство, както следва: жалбоподател - О.С.М. и ответна страна – „Б.М.Е.Б.“ ЕАД. Административният орган е взел и решение да бъдат изискани, нови, относими към случая доказателства от ответната страна, а именно: копие от записите, направени от телефонните разговори, проведени между О.С.М. и служител на дружеството, на телефонен номер *****, на 08.03.2013 г. и 20.03.2013 г.; копие от записите, направени от телефонните разговори, проведени на телефонен номер *****, в които О.С.М. е заявил промяна на паролата си, на потребителския си профил в официалната интернет страница на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД; да бъде уточнено дали „Б.М.Е.Б.“ ЕАД има практика, да предоставя паролите за достъп на клиентите си, на официалната интернет страница на дружеството, единствено срещу предоставяне на ЕГН от страна на искателя. Като в тази връзка бъде посочен вътрешният документ, в който е регламентирано предоставянето на паролите за достъп (правилник или др.) и да бъдат предоставени всички документи, удостоверяващи договорните правоотношения между „Б.М.Е.Б.“ ЕАД и О.С.М.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, е изискано изразяването на писменни становища с представяне на относимите по случая доказателства от „Б.М.Е.Б.“ ЕАД.

„Б.М.Е.Б.“ ЕАД представя своето становище с писмо вх. № С-542/16.08.2013 г.

„Б.М.Е.Б.“ ЕАД счита, че не е страна по настоящото образувано административно производство, като заявява, че страна е трето неизвестно лице.

В становището си дружеството отбелязва, че твърденията изразени в жалбата, не са подкрепени с доказателства от г-н О.С.М.

„Б.М.Е.Б.“ ЕАД уведомява, че личните данни на жалбоподателя се обработват на основание чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, във връзка със съществуващи договорни правоотношения между дружеството и г-н О.С.М.

Към становището е приложено пълномощно за представителна власт пред КЗЛД, в полза на юрисконсулт – М.Д.

Видно от известие за доставка (обратна разписка), писмото с указанията на КЗЛД е надлежно получено от дружеството на 27.09.2013 г. На 09.10.2013 г. е проведен телефонен разговор с процесуалния представител на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД. Същият е бил уведомен повторно за необходимостта, дружеството да предостави допълнителни, относими към административната преписка доказателства.

На 09.10.2013 г. е проведен телефонен разговор с процесуалния представител на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД. Същият е бил уведомен повторно за необходимостта, дружеството да предостави допълнителни, относими към административната преписка доказателства.

За проведения телефонен разговор е съставен Протокол с рег. № ПР – 149/09.10.2013г.

Допълнително изисканите от „Б.М.Е.Б.“ ЕАД доказателства, биват представени с писмо рег. № П-6587/11.10.2013 г. Представените от дружеството доказателства, не кореспондират в цялост с изисканите от административния орган такива. Дружеството депозира копие от Договор № ПЛ68937/26.07.2013 г. от 29.07.2013 г., копие от Споразумение от 29.07.2013 г. и магнитен носител

(CD), съдържащ запис на жалби отправени към служител на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД.

В проведеното на 23.10.2013 г. открито заседание на КЗЛД, на което депозираната от г-н О.С.М. жалба е разгледана по нейната основателност, от процесуалния представител на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД е изискано да представи следните, допълнителни, относими доказателства: съобщението, което е изпращано на служителите с оглед това как да процедират във връзка с пароли за „проверка.близу.бг“ (proverka.blizoo.bg) към момента на събитията, описани в жалбата и информация как към този момент ще се осъществява достъпът до „проверка.близу.бг“.

В тази връзка, постановяването на административен акт по депозираната от г-н О.С.М. жалба, бе отложено за следващо редовно заседание на КЗЛД.

В изпълнение на дадените от административния орган указания, с писмо рег. № П-6887/28.10.2013 г. „Б.М.Е.Б.“ ЕАД, представят следните доказателства: ксерокопие от Декларация относно обстоятелството за инструктаж на служителите за предоставяне на потребителско име и парола за достъп до „проверка.близу.бг“ след идентификация по три имена, Единен граждански номер (ЕГН) и адрес за ползване на услугите и ксерокопие от вътрешна инструкция с правила за обработване на лични данни при входящи обаждания, с дата на влизане в сила 20.09.2013 г.

Предоставените допълнителни доказателства, не променят фактическата обстановка установена от административния орган, а именно, че съобщавайки единствено трите имена, Единният граждански номер и адрес за кореспонденция, друго физическо лице се е сдобило с паролата за достъп на г-н О.С.М. до потребителския му профил на официалната интернет страница на дружеството - „proverka.blizoo.bg.

Жалбата е основателна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства, в частност Становище с рег. № П-6587/11.10.2013 г. и Декларация относно обстоятелството за инструктаж на служителите за предоставяне на потребителско име и парола, се установява, че към момента на депозиране жалбата от О.С.М., друго физическо лице се е сдобило с паролата му за достъп до потребителския му профил на „проверка.близу.бг“, след като е заявило трите му имена, Единният му граждански номер и адрес за ползване на услугите. Вследствие на извършеното предоставяне паролата за достъп до профила на г-н О.С.М. към „проверка.близу.бг“, трето физическо лице е имало достъп до свързаните с него лични данни.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД администраторът на лични данни е длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. В конкретния случай се установи, че към датата на депозиране жалбата от г-н О.С.М., „Б.М.Е.Б.“ ЕАД е предоставяло паролите за достъп на потребителите си до „проверка.близу.бг“, единствено срещу телефонно обаждане на ***** и съобщаване на три имена, ЕГН и адрес за ползване на услугите. От която недостатъчна защита на потребителските профили на клиентите си на „проверка.близу.бг“, е била и предоставена паролата за достъп на г-н О.С.М. на друго физическо лице, респективно различно от титуляра по договора. Тези действия съставляват неправомерно обработване по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД лични данни.

В качеството си на административен орган, във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е **основателна**.

При определяне размера на налаганото с настоящото решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. Комисия за защита на личните данни взе предвид и обстоятелството, че след сигнализиране на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД, от страна на О.С.М. за наличието на извършен неправомерен достъп до профила

му на „проверка.близу.бг“, дружеството не е предприело необходимите технически и организационни мерки, за да отстрани нарушението. Въз основа на което се е наложило повторно сигнализиране от страна на г-н О.С.М..

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данн

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-286/19.07.2013 г., депозирана от О.С.М. срещу „Б.М.Е.Б.“ ЕАД за основателна.

2. Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 3 200 лв. (три хиляди и двеста лева) на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД, ЕИК: **, представлявано от Л.А.Р. и Б.Е.А., със седалище и адрес на управление: гр. София, ****, за това, че в качеството си на администратор на лични данни не е предприело необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни на О.С.М. от неправомерен достъп на трети лица, с което са нарушени чл. 23, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. „Акад. Иван Гешов“ № 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-394/2013 г.

София, 09.12.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 13.11.2013 г. (Протокол № 39), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-394/14.10.2013 г. от И.Л.Т. срещу БТК АД.

В Комисията за защита на личните данни от Комисията за регулиране на съобщенията е препратена по компетентност жалба с твърдения за извършена злоупотреба с лични данни. Жалбоподателката оспорва истинността на договори за услуги, сключени на 29.06.2013 г. с БТК АД, поради „несъответствие с личните й данни”.

Към жалбата са приложени ксерокопия на: Заявление за клиентско оплакване; Писмо от 03.10.2013 г. от БТК АД; Пълномощно от 09.09.2013 г.; Пълномощно от 08.08.2013 г.; Договор за електронни съобщителни услуги и Допълнително споразумение към него и копие на личната карта на г-жа И.Л.Т.

На основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс, с писмо с изх.№ П-П-6940/29.10.2013 г. на Председателя на КЗЛД, БТК АД е уведомено за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК е изискано становище, заверени копия на прекратени и настоящи договори с жалбоподателката, както и други относими към жалбата доказателства.

В отговор, с Писмо с вх. № С-680/06.11.2013 г. от БТК АД е депозирано становище, в което се посочва, че жалбоподателката е абонат на оператора. На 26.06.2013 г. г-жа И.Л.Т. е сключила и лично подписала договор и допълнително споразумение към него, поради което считат оспорването на същите за неоснователни. Сочи се, че на 02.11.2013 г. И.Л.Т. е потвърдила споразуменията, като е сключила споразумение за промяна на тарифния план. От БТК АД се допълва, че на подадено клиентско оплакване, на г-жа И.Л.Т. е изпратен отговор, в който е посочено, в случай, че клиентката желае промяна и корекция на личните ѝ данни, съдържащи се в процесните договори, да посети офис и да покаже документ за самоличност. При проведен на 04.11.2013 г. телефонен разговор, жалбоподателката е заявила, че повече не желае договорите да бъдат „анулирани”. Към писмото са приложени заверени ксерокопия на: Споразумение за прекратяване на договор за интернет, Договор за мобилна гласова услуга от 29.06.2013 г.; Допълнително споразумение за промяна на тарифен план от 29.06.2013 г.; Договор за мобилна гласова услуга от 02.11.2013 г.; Допълнително споразумение от 29.06.2013 г.; Клиентско оплакване от г-жа И.Л.Т. и 2 бр. пълномощни от 09.09.2013. и от 08.08.2013 г.

С оглед изясняването на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо с изх. № П-6937/29.10.2013 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателката е уведомена за откритото административно производство пред КЗЛД, указан ѝ е срок, в случай, че поддържа жалбата си да я потвърди, както и да предостави информация дали по случая е сезирала разследващите органи.

При проведен телефонен разговор (Протокол с вх. № ПР-158/08.11.2013 г.), И.Л.Т. заявява изрично и категорично, че желае административното производство по жалбата ѝ да бъде прекратено. Заяви, че не желае да депозира писмена молба и ще счита проведеният телефонен разговор за отказ от жалбата ѝ срещу БТК АД.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

По смисъла на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаването на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. С оглед посочената разпоредба и чл. 24, ал. 1 от АПК, пред КЗЛД е образувано административно производство по жалбата.

В качеството си на страна в административното производство, с Протокол с вх. № ПР-158/08.11.2013 г. И.Л.Т. упражнява правото си да поиска прекратяване на производството пред КЗЛД. Наличието на подаден отказ от жалба срещу БТК АД като доказателство относно разглеждания случай е потвърждение за съгласието на жалбоподателката с новите условия.

Посочената хипотеза се съдържа в чл. 56, ал. 1 от АПК, съгласно която административният орган прекратява производството по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало. В Протокол с вх. № ПР-158/08.11.2013 г. за прекратяване на административното производство, *жалбоподателката категорично и ясно изразява волята си да десезира КЗЛД.*

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 56, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № Ж-394/ 14.10.2013 г. от И.Л.Т. срещу БТК АД.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

**№ Ж-109/2013 г.
София, 16.12.2013г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитрова, Валентин Енев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 27.11.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. Ж-109/01.04.2013 г., депозирана от К.А.Ш. срещу „Ю.Б.“ АД, „Ф.П.К.“ ООД и „С.Г.Г.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 30.10.2013г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирано „Ю.Б.“ АД, а като заинтересована: „Ф.П.К.“ ООД и „С.Г.Г.“ ООД.

К.А.Ш. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „П.Б.“ АД (към настоящият момент с наименованието „Ю.Б.“ АД) и „Ф.П.К.“ ООД, неправомерно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят твърди, че „Ю.Б.“ АД, в качеството си на негов кредитор, разпространява негови лични данни на трети лица.

К.А.Ш. заявява, че последните четири месеца е получавал телефонни обаждания от дружество за събиране на вземания, осъществявани от името на „Ю.Б.“ АД. Господин К.А.Ш. пояснява, че не разполага с никакви данни за дружеството за събиране на вземания, освен телефонният номер от който са осъществени входящите обаждания, а именно ****.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано от жалбоподателят да представи доказателства, подкрепящи изложените от него твърдения в жалбата му.

С писма рег. № № П–3930 от 07.06.2013 г. и П–4475 от 02.07.2013 г. на Председателя на КЗЛД

е изискано съответно от БТК АД и „Б.М.Е.Б.“ ЕАД информация, кое е физическото или юридическо лице, което е сключило договор за използването на фиксиран номер ***** , посочен в жалбата на господин К.А.Ш.. Двете дружества уточняват, че номер ***** не им е предоставен за ползване от Комисия за регулиране на съобщенията, респективно не фигурира в номерационните им планове.

Извършена проверка в регистър „Предоставени групи географски номера след географски кодове, поддържан от Комисия за регулиране на съобщенията, на официалната интернет страница на комисията. От проверката е установено, че фиксиран телефонен номер ***** е предоставен на „Н.“ ЕООД. С писмо рег. № П-4671/10.07.2013 г. на Председателя на КЗЛД е изискано представянето на становище с относими доказателства от „Н.“ ЕООД.

„Н.“ ЕООД представя писменото си становище, в което заявява, че няма отношение към предмета на жалбата, респективно не е страна по образуваното административно производство. „Н.“ ЕООД пояснява, че номер ***** е част от номерационния план на дружеството, като същият е предоставен на „Ф.П.К.“ ООД със сключен Договор № С 285 от 31.10.2012 г.

Към становището е приложено като доказателство ксерокопие от първата страница на Договор № С 285 от 31.10.2012 г.

С писмо рег. № П-4962 от 24.07.2013 г. на Председателя на КЗЛД е изискано представянето на становище с относими доказателства от „Ф.П.К.“ ООД.

„Ф.П.К.“ ООД представя становището си по депозираната от г-н К.А.Ш. жалба с писмо рег. № С-509/30.07.2013 г. В същото „Ф.П.К.“ ООД заявяват, че обработват свързаните с г-н К.А.Ш. лични данни на основание сключен договор с „Ю.Б.“ АД, във връзка с изискуеми суми. Дружеството уточнява, че договора е с предмет организирането събиране на неизплатени суми произтичащи от сключени договори за банкови кредити на физически лица.

„Ф.П.К.“ ООД считат депозираната от г-н К.А.Ш. жалба, за неоснователна.

Към становището не са приложени доказателства.

С писмо рег. № П -5205/01.08.2013 г. „Ф.П.К.“ ООД представят в деловодството на административния орган, следното относимо доказателство - Анекс № 1 от 01.10.2012 г., към договор за събиране на вземания.

На 13.09.2013 г. с писмо рег. № П -5954 на Председателя на КЗЛД, е изискано от „Ю.Б.“ АД изразяването на становище с представяне на относими към случая доказателства.

С писмо рег. № П -6332/01.10.2013 г. „Ю.Б.“ АД представят своето становище, с приложени относими доказателства.

В становището си „Ю.Б.“ АД заявява, че К.А.Ш. е картодържател на две карти, издадени от дружеството, същите с наименование „Visa“ и „American Express“. Уточнява се, че поради незаплащане на натрупани задължения от страна на г-н К.А.Ш. по издадената кредитна карта и с цел реализиране на своите законни интереси, на 28.08.2012 г. „Ю.Б.“ АД е предприела извънсъдебни действия за събиране на своите вземания чрез определения от нея обработващ лични данни „С.Г.Г.“ ООД, по силата на сключен между двете дружества договор за събиране на вземания.

„Ю.Б.“ АД считат депозираната от К.А.Ш. жалба, за неоснователна.

Към становището са приложени като доказателства, ксерокопия от следните документи: Заявление за издаване на кредитна карта от 09.08.2004 г.; Общи условия за издаване и използване на карта „EUROLINE“; Инstrukция за защита на личните данни; Договор за събиране на вземания от 2010 г. и Договор за конфиденциалност от 2010 г.

Отвeтната страна, прави уточнение по случая и представя и допълнителни доказателства, от които се установява следното:

К.А.Ш. е бил оправомощен картодържател само на една кредитна карта – „Euro Line“, с договор

сключен на 10.09.2004 г. Понастоящем същата кредитна карта се нарича „Euro Line American Express“ и е с международни характеристики. Картата „Euro Line American Express“ е издадена на г-н К.А.Ш. при подновяване на карта „Euro Line“, поради изтичане на срока за валидност на последната.

„Ю.Б.“ АД уточняват, че в изпратеното до административния орган становище с рег. № П-6332/01.10.2013 г. е цитирано кредитни карти „VISA“ и „AMERICAN EXPRESS“ не защото г-н К.А.Ш. използва повече от една кредитна карта, и то различен вид, а защото Общите условия на банката за издаване и използване на кредитни карти понастоящем са унифицирани за двата вида кредитни карти, като същите са в сила от 15.04.2013 г.

Относно взаимоотношенията си с „Ф.П.К.“ ООД, „Ю.Б.“ АД уточнява, че дружеството е заместило „С.Г.Г.“ ООД в осъществяване на дейността по сключения с банката договор. Банката допълва, че съгласно чл. 8 от Анекс № 1 от 01.10.2012 г. дружеството „Ф.П.К.“ ООД е поело и функцията на обработващ лични данни съгласно ч. 11 от договора и се е задължил да спазва Инструкцията за защита на личните данни.

За откритото заседание, насрочено за 27.11.2013г., страните са редовно уведомени. Жалбоподателят К.А.Ш. не се явява, не изпраща представител. За „Ю.Б.“ АД се явява юриконсулт В.П., а за „Ф.П.К.“ ООД се явява адвокат Р.Т. от Адвокатска колегия – Варна.

Комисия за защита на личните данни, приема, че жалбата се явява неоснователна по отношение на „Ю.Б.“ АД, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че К.А.Ш. е картодържател на кредитна карта, издадена от „Ю.Б.“ АД, с наименование „Euro Line“, към настоящият момент с наименование „Euro Line American Express“. За обслужването и използването, на кредитна карта, към септември 2013 г., К.А.Ш. е натрупал задължения в размер на главница 1 948.73 лв. и лихва 249.50 лв. Видно от представените от Банката доказателства, К.А.Ш. е подписал саморъчно Заявлението за издаване на кредитната карта на 09.08.2004 г. За отбелязване е, че жалбоподателя не е оспорил положеният подпис.

Поради незаплащане на натрупани задължения от страна на г-н К.А.Ш. по издадената кредитна карта и с цел реализиране на своите законни интереси, на 28.08.2012 г. „Ю.Б.“ АД е предприела извънсъдебни действия за събиране на своите вземания чрез определения от нея обработващ лични данни „С.Г.Г.“ ООД, по силата на сключен между двете дружества договор за събиране на вземания. От изложеното следва, че е на лице едно от условията за допустимост на обработване на лични данни, а именно визираното в чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни – обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане. За администратора на лични данни са налице още две от условията за допустимост при обработване на личните данни. Наличието на съгласие на физическото лице, за което се отнасят данни, изразено при сключването на договора за кредитна карта, както и наличието на законен интерес, които е реализиран чрез предприемане на действия по събиране на натрупаното задължение. В случая, законният интерес на банката се явява преимуществен пред този на физическото лице, за това защото същото не е изпълнило свое задължение по договор, с което неизпълнение накърнява правата и законните интереси на съконтрахента си.

Жалбата е неоснователна и по отношение на „С.Г.Г.“ ООД. Дружеството е обработвало личните данни на жалбоподателя от името и за сметка на администратора на лични данни „Ю.Б.“ АД, във връзка с възникналите изискуеми вземания, на основание сключен между двете дружества Договор от 2010 г.

Жалбата е неоснователна и по отношение на „Ф.П.К.“ ООД. От събраните по административната преписка доказателства, в частност Анекс № 1 от 01.10.2012 г. към Договор за събиране на вземания за заместване на страна по договор, се установи, че „Ф.П.К.“ ООД е поело правата и задълженията, които произтичат от Договора за събиране на вземания, сключен между „С.Г.Г.“ ООД от една страна

и „Ю.И.Е.Д.Б.“ АД и „Б.Р.С.“ АД от друга (договорът е многостранен). Съгласно чл. 2, ал. 1 от Анекс № 1 от 01.10.2012 г., считано от датата на прехвърляне, Поемателят („Ф.П.К.“ ООД) придобива всички вземания, които Прехвърлителят („С.Г.Г.“ ООД) има съгласно Договора. С оглед изложеното, следва извода, че „Ф.П.К.“ ООД е обработвало личните данни на К.А.Ш., от името и за сметка на администратора на лични данни „Ю.Б.“ АД, във връзка с възникналите изискуеми вземания, на основание сключен Анекс № 1 от 01.10.2012 г. към Договор за събиране на вземания за заместване на страна по договор от 2010 г.

На основание изложеното следва да се приеме, че личните данни на жалбоподателят са обработени от страна на администратора и от обработващите лични данни при наличие за всяко лице на правно основание за това, което е предпоставка за законосъобразното обработване на лични данни и при съблюдаване на принципите, на които следва да се основава обработването, поради което не е налице твърдяното от него нарушение на закона.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба рег. рег. Ж-109/01.04.2013 г., депозирана от К.А.Ш. срещу „Ю.Б.“ АД, „Ф.П.К.“ ООД и „С.Г.Г.“ ООД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд –София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

**№ Ж-146/2013 г.
София, 16.12.2013г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитрова, Валентин Енев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 27.11.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. Ж–146/07.05.2013 г., депозирана от Ц.Ж.Б. и К.А.Б. срещу М.И.Б., в качеството му на Частен съдебен изпълнител, с рег.№***, с район на действие Софийски градски съд.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 06.11.2013г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституиран М.И.Б., в качеството му на Частен

съдебен изпълнител, с рег.№***, с район на действие Софийски градски съд

Ц.Ж.Б. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на М.И.Б., в качеството му на частен съдебен изпълнител, неправомерно обработване на свързаните с него и неговата съпруга лични данни. Жалбоподателят твърди, че при зареждане на интернет търсачката „Google“ („Гугъл“), с неговите три имена и Единен граждански номер (ЕГН), същата генерира открити резултати от официалната интернет страница на Камарата на частните съдебни изпълнители (КЧСИ) – <http://sales.bcpea.org/>.

Ц.Ж.Б. уточнява, че обявлението направено от ЧСИ М.И.Б. е за продажба на негов недвижим имот, който е бил продаден през 2010 г. Ц.Ж.Б. уведомява и за наличието на втора обява, която при търсене също се генерира от интернет търсачката „Google“, отново към официалната интернет страница на ЧСИ М.И.Б., но тази страница съдържа, не само неговите имена и ЕГН, но и с тези на неговата съпруга К.А.Б.

Жалбоподателят иска административният орган, в кръга на своите правомощия да извърши проверка, в случай, че бъде установено допуснато нарушение на ЗЗЛД, да бъде наложена съответната санкция на администратора на лични данни ЧСИ М.И.Б.

Към жалбата не са приложени доказателства

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от ЧСИ М.И.Б.

Частен съдебен изпълнител М.И.Б. представя своето становище по депозираната от г-н Ц.Ж.Б. жалба, с писмо рег. № П–4818/17.07.2013 г. В същото ЧСИ М.И.Б. уведомява административният орган, че Ц.Ж.Б. не се е обърнал към него, в качеството му на администратор на лични данни, съгласно разпоредбата на чл. 19 от ЗЗЛД. За законосъобразността на обработване личните данни на г-н Ц.Ж.Б. и г-жа К.А.Б., ЧСИ М.И.Б. се позовава на чл. 487, ал. 1 от ГПК. Като във връзка с изпълнението на разпоредбата от ГПК, е било изготвено обявление за публична продан на имота собственост на г-н Ц.Ж.Б. Частен съдебен изпълнител М.И.Б. уточнява, че посочването на ЕГН е било необходимо за индивидуализиране собственика на имота, обект на публична продан. В становището е отбелязано още, че спорното обявление № 53527/04.10.2010 г. към настоящият момент е заличено.

Към становището не са приложени доказателства.

С писмо рег. № П–6475/07.10.2013 г. на Председателя на КЗЛД е изискано от Ц.Ж.Б. да представи пълномощно за представителна власт пред административният орган, по силата на което да представлява К.А.Б. във връзка с нарушени нейни права по ЗЗЛД. В изпълнение на дадените указания, с писмо рег. № ПЪЛН – 58/23.10.2013 г. Ц.Ж.Б. представя Пълномощно от 23.10.2013 г.

За откритото заседание, насрочено за 27.11.2013г., страните са редовно уведомени. Жалбоподателят се явява лично. За частния съдебен изпълнител М.И.Б. се явява адвокат Х.Т. с пълномощно по преписката.

В откритото заседание, представителя на ответната страна, адвокат Т., изразява становище за недопустимост на жалбата, по отношение на господин Ц.Ж.Б. Мотивите са, че в случая се касае за обявление на ЧСИ, което е от 2010г. и че жалбоподателят е бил страна в изпълнителното производство. Целта на съобщението е да се уведомят страните в производството за извършваните от частния съдебен изпълнител действия, поради което господин Ц.Ж.Б. е узнал за наличието на каченото в интернет, съобщение през 2010г. и по никакъв начин не е реагирал за неговото премахване. Адвокат Т. приема, че е изтекъл едногодишния преклузивен срок, определен в разпоредбата на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД по отношение на жалбоподателят, поради което жалбата се явява недопустима. Излагат се доводи също така, че господин Ц.Ж.Б. не е упражнил надлежно правото си по чл.28а от ЗЗЛД и не е подал заявление до администратора на лични данни за заличаването им. Адв. Т. приема жалбата в частта по отношение на К.А.Б. за недоказана, тъй като от събраните по административната преписка доказателства не е установено, че свързаните с нея лични данни са били обработвани от ЧСИ М.И.Б.

Комисия за защита на личните данни оставя без уважение искането на процесуалният представител на ЧСИ М.И.Б., адв. Т. за обявяване на жалбата на Ц.Ж.Б. за недопустима, поради просрочие, съгласно определения в разпоредбата на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД срок. По административната преписка липсват безспорни доказателства, които са в тежест на ответната страна за точната дата на уведомяването на господин Ц.Ж.Б., че съобщението, съдържащи личните му данни е публикувано и в интернет. В правото се установяват и доказват само положителните юридически факти. След като ответната страна, твърди, че е налице просрочие на жалбата, е следвало да докаже по безспорен начин, че господин Ц.Ж.Б. е бил информиран по надлежният ред, с посочване на точна дата на уведомяване, че личните му данни са публикувани в интернет и че от момента на уведомяването му до сезирането на КЗЛД е минало повече от една година. Позоваването само на факта, че обявлението по изпълнителното дело е било публикувано в интернет през 2010г. не може да се счита за достоверна дата /момент/ на узнаване на твърдяното от жалбоподателя нарушение на правата му по ЗЗЛД. Позоваването на този факт единствено и само удостоверява, че не е спорно между страните, че ЧСИ М.И.Б. е разпространил личните данни на жалбоподателя чрез публикуването им в интернет.

Обявлението по изпълнителното дело е било достъпно в интернет към момента на подаването на жалбата до КЗЛД, от което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Въз основа на събраните по административната преписка доказателства и след установяване на всички факти имащи значение по случая, Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата на К.А.Б. срещу ЧСИ М.И.Б. е неоснователна, поради следните съображения:

Видно от Обявление по изпълнително дело № 20108380404916, с дата 12.06.2012 г., в същото фигурират собствените, бащините и фамилиите на лицата собственици на недвижимия имот, срещу който е насочено изпълнение, а именно апартамент, находящ се в гр. София, *****. Именно в качеството им на съсобственици на описания имот, в обявлението изготвено от ЧСИ М.И.Б., са били записани имената на К.А.Б. и Ц.Ж.Б. Фактът, че имотът описан по-горе е собственост на г-жа К.А.Б. и г-н Ц.Ж.Б. не се оспорва от страните.

В разпоредбата на чл. 487, ал. 1 от Гражданскопроцесуалния кодекс (ГПК) е регламентирано, че съдебния изпълнител е длъжен след изтичането на една седмица от описа да изготви обявление за проданта, в което посочва собственика на имота, описание на имота, ипотекиран ли е той и за каква сума, цената, от която ще започне проданта, и мястото и деня, в който ще започне и ще завърши проданта.

Във връзка с изложеното, следва извода, че посочвайки трите имена на собствениците на имота срещу, които е насочено изпълнението, в обявлението за публична продан, ЧСИ М.И.Б. е обработвал свързаните с жалбоподателите лични данни, в кръга на своите правомощия. В чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД е регламентирано едно от условията за допустимост на обработване лични данни, каквото е налице и в конкретния случай, а именно когато обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните.

На основание изложеното следва да се приеме, че личните данни на жалбоподателката са обработени от страна на администратор на лични данни при наличие на правно основание за това, което е предпоставка за законосъобразното обработване на лични данни и при съблюдаване на принципите, на които следва да се основава обработването, поради което не е налице твърдяното от нея нарушение на закона.

Комисия за защита на личните данни, приема, че жалбата в частта по отношение на Ц.Ж.Б. е основателна.

От събраните по административната преписка доказателства, в частност приложените от жалбоподателя Обявление по изпълнително дело № 20108380400511, с изх. № 53527/04.10.2010 г. и екранна разпечатка от <http://www.google.bg>, с дата 24.06.2013 г., по безспорен начин се установява, че Единния граждански номер на Ц.Ж.Б. е записан в обявлението за публична продан, както и, че същия излиза като резултат от търсене с интернет търсачката „google.bg“, генерираща открит резултат от

официалната интернет страница на КЧСИ - <http://sales.bcpea.org/>.

Трите имена на жалбоподателя са били записани в Обявлението за публична продан, в качеството му на собственик на недвижимия имот, срещу който е насочено изпълнение, а именно недвижим имот дворно място, находящ се в гр. София, *****, същият представляващ дворно място. Фактът, че имота описан по-горе е собственост на г-н Ц.Ж.Б. не се оспорва от страните.

В разпоредбата на чл. 487, ал. 1 от Гражданскопроцесуалния кодекс, в която изрично се посочва съдържанието на обявлението за публична продан, никъде не е записано като изискващ се реквизит да присъства и ЕГН на собственика на имота срещу който е насочено изпълнението. Записвайки Единният граждански номер на Ц.Ж.Б. в Обявление с изх. № 53527 от 04.10.2010 г. по изп. дело № 20108380400511 и публикуването му в интернет, без тези данни да се изискват изрично от закона като необходим реквизит за валидността на обявлението, частен съдебен изпълнител М.И.Б. е обработил единният граждански номер на Ц.Ж.Б. по начин надхвърлящ целите, за които се обработват личните данни.

Възприето е от практиката на КЗЛД и съдебната такава, че обработване на лични данни съгласно дефиницията, дадена в §1, т. 1 от Допълните разпоредби на Закона за защита на личните данни представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. От своя страна, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Специфичните признаци са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. Предвид изложеното се налага извода, че публикуването на обявлението, в което се съдържа по-голям обем информация, за собственика на имота, чиято публична продан се извършва е информация, която по смисъла на чл. 2, ал.1 от Закона за защита на личните данни е способна да разкрие физическата идентичност на лицето.

При преценката на основателността на жалбата, в изпълнение на дадените й правомощия по прилагане на ЗЗЛД, КЗЛД потърси разумния баланс между правото на неприкосновеност на засегнатото лице и изпълнението на нормативно установеното задължение на администратора на лични данни, а именно изготвянето на съобщения до страните в изпълнителното дело и информирането на желаещите да участват в публичната продан.

Комисията приема, че общественият интерес е гарантиран и защитен от Гражданско процесуалния кодекс, в който законодателят е определил в разпоредбата на чл.487, ал.1 от ГПК, че обявлението съдържа: собственика на имота, описанието на имота, ипотекирал ли е той и за каква сума, цената, от която ще започне проданта, и мястото и деня, в който ще започне и ще завърши проданта. Законодателят е посочил, че в обявлението следва да се съдържа само името на собственика, а не и друга информация, която го индивидуализира по безспорен начин. Това е така, защото ГПК с разпоредбата на чл.483 ГПК е вменила в задължение на съдебният изпълнител да извърши преди публичната продан проверка, дали имота е собственост на длъжника, като е посочен начина, по който тя да бъде извършена. Липсата на повече индивидуализиращи белези на длъжника, собственик на имота, който се продава чрез публична продан не накърнява и ограничава правата на лицата, желаещи да участват в публичната продан.

На следващо място следва да се отбележи, че в ГПК не е посочен срок, в който обявлението за публичната продан да бъде достъпно до лицата желаещи да участват в публичната продан. Но следва да се има предвид, че правната и житейската логика изискват, че след като е постигната целта, за която съобщението е било изготвено и публикувано в интернет, а именно уведомяването на лицата и извършването на публичната продан, то достъпността до обявлението на неограничен кръг от лица се явява несъобразено, непропорционално и прекомерно спрямо целта. От доказателствата по административната преписка е установено, че публичната продан е приключила през 2010г., а към

момента на подаване на жалбата до КЗЛД, както и към момента на откритото заседание съобщението е още видимо и достъпно на интернет страницата на ЧСИ М.И.Б.

На основание изложеното Комисията приема, че до свързаните с господин Ц.Ж.Б. лични данни – три имена, единен граждански номер и подробно описание на собственият му недвижими имот е бил осигурен от ЧСИ М.И.Б. неправомерен достъп до неограничен кръг от лица, което е станало вследствие на непредприемане на необходимите технически и организационни мерки за защита, а именно премахването на обявлението за публичната продажба от интернет, след като тя е приключила.

С разпоредбата на чл.38, ал.2 от ЗЗЛД, законодателят е дал оперативна самостоятелност на компетентния орган, в случай че констатира нарушение на ЗЗЛД. Правните възможности са да издаде задължително предписание, да определи срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание. Дадените правни възможности са алтернативни, а не кумулативни. Във всеки конкретен случай следва да се извърши преценка, коя мярка да бъде наложена на администратора. Първите две възможности са неприложими в конкретния случай, за това защото достъпа до личните данни към постановяване на настоящето решение е ограничен /недостъпен/ и обезсмисля издаването на задължително предписание, за премахване на данните. След като е ограничен достъпа, даването на срок за отстраняване на нарушението също е безпредметно, тъй като нарушението вече е отстранено.

С настоящето решение Комисия за защита на личните данни, установи по безспорен начин, че Частен съдебен изпълнител М.И.Б. с рег.№*** с район на действие Софийски градски съд не е изпълнил задължението си, вменено му с разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД. Администраторът на лични данни не е предприел всички технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателя и е осигурил посредством публикуването им в интернет, неправомерен достъп на неограничен кръг от лица, след постигането на целта, за публикацията в рамките на 3 години, което е предпоставка за неправомерното им обработване.

При определяне размера на налаганото с настоящето решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. При извършена служебна справка се установи, че за администратор на лични данни, това нарушение на ЗЗЛД не е първо. С влязло в сила Решение №Ж-47/06.12.2011г. на КЗЛД, на М.И.Б. е било издадено задължително предписание, да заличи личните данни на лица, които не са страни по образуваното пред него изпълнително дело.

Комисията установи, че деянието не е извършено при условията на неизбежна отбрана или крайна необходимост, поради което представлява административно нарушение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна по отношение на Ц.Ж.Б., поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 във връзка с чл.38, ал.2 и чл.42, ал.9 от ЗЗЛД и чл.39, ал.2 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация,

РЕШИ :

1.Оставя без уважение възражението на М.И.Б., в качеството му на Частен съдебен изпълнител, с рег.№***, с район на действие Софийски градски съд, направено чрез процесуалният му представител адв.Т., в открито заседание, проведено на 27.11.2013г. за недопустимост на жалбата по отношение на Ц.Ж.Б.

2.Обявява жалба с рег. Ж–146/07.05.2013 г., депозирана от К.А.Б. срещу М.И.Б., в качеството му на Частен съдебен изпълнител, с рег.№***, с район на действие Софийски градски съд за

неоснователна и я оставя без уважение.

3. Обявява жалба с рег. Ж-146/07.05.2013 г., депозирана от Ц.Ж.Б. срещу М.И.Б., в качеството му на Частен съдебен изпълнител, с рег.№***, с район на действие Софийски градски съд за основателна.

4. На основание чл.42, ал.9 от ЗЗЛД налага на М.И.Б., в качеството му на Частен съдебен изпълнител, с рег.№***, с район на действие Софийски градски, с БУЛСТАТ ****, с адрес на кантората му: гр. София, ****, имуществена санкция в размер на 3 200 /три хиляди и двеста/ лв. за нарушение на разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД, изразяваща се в непредприемане на технически и организационни мерки за защита на личните данни от неправомерен достъп до тях.

Решението да се съобщи на страните по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

След влизане в сила на настоящето решение в сила, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. “Акад. Иван Гешов”-№ 15 или преведена по банков път: Банка БНБ- ЦУ IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-220/2013 г.

гр. София, 16.12.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 20.11.2013 г. (Протокол № 40), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж-220/ 18.06.2013 г. от И.Г.К. срещу „С.Ж.Е.“ АД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило електронно писмо, в което жалбоподателят сочи за извършена злоупотреба с личните му данни. Твърди, че в началото на м. юли 2013 г. е получил на домашния си адрес (който е и адрес на управление на собствената му Амбулатория за ПМПДМ) писмо, съдържащо промоционални условия за предоставяне на данъчен кредит на лица, упражняващи свободна професия. Подателят е притеснен от факта, че банката обработва личните му данни без да е имал никакви взаимоотношения с нея, както и без знанието и съгласието му. Входирав е жалба до „С.Ж.Е.“ АД с искане да посочат откъде са придобили личните му данни и кой ги е предоставил. Посочва, че служител от банката се е свързал с него по телефона с уверение, че ще му бъде изпратен писмен отговор на подадената жалба.

Счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни, поради което сезира Комисията за

защита на личните данни с оглед своите правомощия да предприеме необходимите действия по случая.

Към писмото не са приложени доказателства.

С писмо с изх. № П-4335/26.06.2013 г. на Председателя на КЗЛД, на жалбоподателя е посочено приложното поле на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Уведомен е за условията при наличие на поне едно от които е допустимо обработването на лични данни от страна на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. Посочени са правните възможности и мерки, които следва да предприеме ако счита, че правата му по ЗЗЛД са нарушени. Посочена му е възможността, разписана в чл. 26 от ЗЗЛД за правото на достъп на всяко физическо лице до отнасящи се до него лични данни, при която законът му предоставя по всяко време да поиска от администратора на лични данни информация дали обработва негови лични данни, в какъв обем, както и да поиска заличаване, коригиране или блокиране на същите, по реда на чл. 28а от ЗЗЛД. На г-н И.Г.К. е посочена и правната възможност по смисъла на чл. 34а, ал. 2 от ЗЗЛД, съгласно която физическото лице има право да възрази срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг – предлагане на стоки и услуги на физическите лица по пощата, по телефон или друг директен начин, както и допитване с цел проучване относно предлаганите стоки (§1, т. 15 от ДР на ЗЗЛД).

На И.Г.К. е указано изрично, че ако предприеме да сезира КЗЛД, искането (жалбата) трябва да отговаря на изискванията на чл. 30 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА). Писмените искания се подават в деловодството на Комисията с писмо, по факса или по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис. В случай, че документите са подадени по електронен път, е необходимо подателят да притежава електронен подпис.

В отговор, с писмо с вх. № П-4595/08.07.2013 г. г-н И.Г.К. депозира жалбата си, подписана с електронен подпис, като към нея е приложил ксерокопие на Писмо с изх. № 328/05.07.2013 г. от Български зъболекарски съюз.

Жалбата, подадена от И.Г.К. срещу „С.Ж.Е.“ АД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Г-н И.Г.К. има регистрация в Регистър БУЛСТАТ като самоосигуряващо се лице с предмет на дейност лечебни заведения за стоматологична помощ. Съгласно дефиницията, посочена в §1, т. 29 на ДР на ЗКПО, лица, упражняващи свободна професия са: експерт–счетоводителите; консултантите; одиторите; адвокатите; нотариусите; частните съдебни изпълнители; съдебните заседатели; експертите към съда и прокуратурата; лицензираните оценители; представителите по индустриална собственост; медицинските специалисти; преводачите; архитектите; инженерите; техническите ръководители; дейците на културата, образованието, изкуството и науката; застрахователните агенти; други физически лица, за които са налице следните условия:

- а) осъществяват за своя сметка професионална дейност;
- б) не са регистрирани като еднолични търговци (ЕТ);
- в) са самоосигуряващи се лица по смисъла на КСО.

Следователно въпреки, че извършват посочените дейности като вид, в обхвата на понятието „лица, упражняващи свободни професии“ не попадат юридическите лица и физическите лица, които изпълняват тези дейности в качеството си на ЕТ. От изложеното следва извода, че лицето И.Г.К. има правен интерес в качеството си на физическо лице да сезира Комисията за защита на личните данни. Жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „С.Ж.Е.“ АД Това изискване се явява абсолютна

процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на „С.Ж.Е.“ АД е издадено Удостоверение № 39253. Заявени са два регистра: „Акционери“ „Клиенти и неклиенти“. Дружеството е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с лични данни, изразяващо се в обработването на личните данни за целите на директния маркетинг без знанието и съгласието на жалбоподателя. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД „употреба“ представлява обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 23.10.2013 г. (Протокол № 36), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 20.11.2013 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя И.Г.К. и ответна страна - „С.Ж.Е.“ АД в качеството ѝ на администратор на лични данни.

На основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), с писмо с изх. № П-4872/19.07.2013 г. на Председателя на КЗЛД, „С.Ж.Е.“ АД е уведомена за образуването в КЗЛД административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано в срок да предостави писмено становище по жалбата, както и относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо с вх. № С-508/30.07.2013 г. от „С.Ж.Е.“ АД е депозирано становище, в което се сочи, че банката разполага с трите имена, адрес и телефон, които лични данни са използвани единствено с цел да бъде запознат г-н И.Г.К. със специалните търговски условия по програмата „Експерт“, която програма банката предлага на лицата, упражняващи свободна професия. Посочва се, че писмото, към което г-н И.Г.К. реферира в жалбата си е изпратено с цел да бъде лично информиран за търговската оферта на банката. След сезиране на Комисията, от страна на банката са предприети незабавни действия за прекратяване ползването на личните данни на жалбоподателя. От „С.Ж.Е.“ АД се заявява, че в случая с г-н И.Г.К. е *„допуснат технически пропуск, който се дължи и на пропуск в разграничението на регистрираната от лицето амбулатория от юридическо лице“*.

С писмо с изх. № П-5730/30.08.2013 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателят е уведомен за предприетите от КЗЛД действия по случая. Указано му е правната възможност по смисъла на чл. 34а, ал. 2 от ЗЗЛД да възрази срещу обработването на неговите лични данни за целите на директния маркетинг. С оглед дадените указания, с писмо с вх. № П-5996/ 16.09.2013 г. жалбоподателят депозира кореспонденцията си с банката.

В отговор на писмо с изх. № П-6385/02.10.2013 г. на Председателя на КЗЛД, с което от администратора на лични данни е изискана информация откъде е получил личните данни на И.Г.К., от „С.Ж.Е.“ АД уведомяват Комисията, че личните данни на жалбоподателя са налични в Регистър БУЛСТАТ, в сайта на Регионалната здравна инспекция – В., както и в справочник Фрамар БГ. Относно подаденото от г-н И.Г.К. Заявление по чл. 28а от ЗЗЛД, от банката се твърди, че в законоустановения 14-дневен срок на подателя е изпратен отговор, в който уверяват г-н И.Г.К., че личните му данни са заличени, което обстоятелство е обективизирано в протокол.

Към писмото са приложени заверени ксерокопия на: заявление с вх. № KV-7560-16 от 16.09.2013 г.; Писмо с изх. № RV-7560-16/25.09.2013 г.; Протокол от 24.09.2013 г. относно унищожаване на личните данни на И.Г.К.; 3 бр. екранни разпечатки от Регистър на лечебните заведения за първична извънболнична дентална помощ, Фрамар и Регистър БУЛСТАТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е

независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

За откритото заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 20.11.2013 г. (Протокол № 40), страните са редовно уведомени. Жалбоподателят не се явява, не изпраща процесуален представител. За „С.Ж.Е.“ АД се явява М.Х.К. с изрично пълномощно от 19.11.2013 г. Г-жа М.Х.К. заявява, че жалбоподателят никога не е бил клиент на банката. Твърди, че при извършена проверка е установено, че банката разполага с трите имена, адрес и телефони на физическото лице, които лични данни са използвани за директен маркетинг с цел да бъде запознато лицето със специални търговски условия по програма „Експерт“. М.Х.К. посочва, че е допуснат технически пропуск, вследствие на който г-н И.Г.К. не е бил третиран от страна на банката като физическо лице. След установяването на допуснатата грешка относно разграничаването на физическо от юридическо лице, на 24.09.2013 г. на основание вътрешна заповед личните му данни са били заличени.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона личните данни следва да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя.

Съгласно легалната дефиниция, съдържаща се в § 1, т. 15 от ДР на ЗЗЛД, „директен маркетинг“ е предлагане на стоки и услуги на физически лица по пощата, телефон или по друг директен начин, както и допитване с цел проучване относно предлаганите стоки и услуги.

Г-н И.Г.К. има регистрация в Регистър БУЛСТАТ като самоосигуряващо се лице с предмет на дейност - лечебни заведения за стоматологична помощ. Личните данни на жалбоподателя са обработени от „С.Ж.Е.“ АД в качеството му на физическо лице, тъй като както бе посочено по-горе към „лица, упражняващи свободна професия“ не попадат юридическите лица и физическите лица, които изпълняват тези дейности в качеството си на ЕТ. Изпращането от „С.Ж.Е.“ АД в началото на м. юни 2013 г. на писмо на домашния адрес на жалбоподателя, съдържащо специално предложение за кредит, може да бъде определено като директен маркетинг. ЗЗЛД не забранява обработване на лични данни на физически лица за подобна цел, но следва да се извършва по ред и начин, регламентиран в закона. В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. Обработването на лични данни на физически лица за целите на директния маркетинг е допустимо, ако е налице съгласието на лицето, по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, за което данните се отнасят, което в конкретния случай липсва. Жалбоподателят не е клиент на банката и не е бил в никакви взаимоотношения с нея, поради което не му е известно условието, че банката ще обработва личните му данни за целите на директния маркетинг. С изпращането на писмо до жалбоподателя е нарушена неприкосновеността на личния му живот, тъй като г-н И.Г.К. не е дал съгласие данните му да бъдат обработвани от „С.Ж.Е.“ АД.

В качеството си на администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, „С.Ж.Е.“ АД има задължение да обработва лични данни на физическите лица в случаите, когато това е допустимо, при наличие на поне една от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД предпоставки, както и в съответствие с изискванията на принципите, прогласени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. В изпълнение на изискването за законосъобразно обработване на данните, „С.Ж.Е.“ АД следва да положи необходимите усилия и да установи действителното правно положение на лицата, чийто данни предстои да се обработват по изборния от банката начин. Напротив, от „С.Ж.Е.“ АД не е изяснен статутът на д-р И.Г.К. като лице, упражняващо свободна професия. Този факт се потвърждава в становище с

вх. № С-508/30.07.2013 г., в което от банката се сочи, че „в случая с г-н И.Г.К. е допуснат технически пропуск, който се дължи на пропуск в разграничението на регистрираната от лицето амбулатория от юридическо лице“. Процесуалният представител на „С.Ж.Е.“ АД в откритото заседание потвърждава за допусната от банката грешка при разграничаването на физическо от юридическо лице.

В конкретния случай, личните данни на жалбоподателя са обработени в нарушение на закона. На първо място, И.Г.К., за когото данните се отнасят не е в договорни отношения с банката (чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД); не е изразявал съгласие личните му данни да бъдат обработвани от дружеството (чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД); обработването не се налага в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора, не се налага за защита на здравето и интереса му, нито в защита на правомощие на администратора или на трето лице или реализиране на права на администратора на лични данни (чл. 4, ал. 1, т. 4-7 от ЗЗЛД). Следователно личните данни на г-н И.Г.К. са обработени от „С.Ж.Е.“ АД без неговото съгласие за целите на директния маркетинг, а именно: предлагане на стоки и услуги по пощата (§ 1, т. 15 от ДР на ЗЗЛД).

На следващо място, налице е нарушение и на нормата на чл. 34а, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, съгласно която физическото лице има право *да бъде уведомено, преди личните му данни да бъдат използвани за целите на директния маркетинг*, като му бъде предоставена възможност да възрази срещу такова използване. „С.Ж.Е.“ АД не е изпълнил задължението си да информира физическото лице, чиито данни обработва за правото му да възрази срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг. Видно от писмото на банката, съдържащо преференциални условия за кредит по програма „Експерт“, както и от писмо с изх. № 37260/18.06.2013 г., адресирани до г-н И.Г.К., същите не съдържат такава информация. Г-н И.Г.К. е уведомен не от страна на банката, а с писмо с изх. № П-4335/ 26.06.2013 г. и повторно с писмо с изх. № П-5730/30.08.2013 г. на Председателя на КЗЛД за правната възможност, която има да възрази срещу обработване на личните му данни от „С.Ж.Е.“ АД за целите на директния маркетинг, каквито действия жалбоподателят е предприел със Заявление с вх. № КО7560-16/16.09.2013 г. до банката.

От анализа на събраните в хода на административното производство доказателства е установено, че „С.Ж.Е.“ АД, обработва по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, свързаните с жалбоподателя лични данни без наличие на валидно правно основание, съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД дружеството да ги притежава и обработва, както и в нарушение на чл. 34а, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е **основателна**.

При определянето на размера на административното наказание Комисията за защита на личните данни се съобрази с характера и степента на нарушенията и обществените отношения, които те засягат, както и подбудите за извършването им и при отчитане на възпитателната, възпираща и предупредителна функция на наказанието. Взе предвид обстоятелството, че настоящото наказание е първо за „С.Ж.Е.“ АД, както и факта, че с действията са увредени правата по Закона за защита на личните данни на едно физическо лице.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 1 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. Уважава жалба с рег. № Ж--220/18.06.2013 г. от И.Г.К. срещу „С.Ж.Е.“ АД.

2. Налага на „С.Ж.Е.“ АД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. В., *****, представлявано от Е.П.Б. и И.В.М., наказание - имуществена санкция в размер на 10 500 лв. (десет хиляди и петстотин лева) затова, че „С.Ж.Е.“ АД в качеството си на администратор на лични данни обработва личните данни на И.Г.К. без наличие на изричното му съгласие, с което**

е нарушен чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни.

3. Налага на „С.Ж.Е.“ АД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. В., *****, представлявано от Е.П.Б. и И.В.М., наказание - имуществена санкция в размер на 1 200 лв. (хиляда и двеста лева) затова, че „С.Ж.Е.“ АД в качеството си на администратор на лични данни обработва личните данни на И.Г.К. за целите на директния маркетинг без да бъде уведомен за възможността да възрази срещу такова използване, с което е нарушен чл. 34а, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни.**

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложените наказания да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. „Акад. Иван Гешов“ № 15 или преведени по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ П-3712/2013 г.

София, 16.12.2013г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитрова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 20.11.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, във връзка с чл.38, ал.1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация, разглежда жалба рег.П-3712/31.05.2013г., подадена от Н.Т.Х. срещу ОУ „Й.К.“.

Н.Т.Х. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, която е насочена срещу отказ на директора на ОУ „Й.К.“ да му предостави информация свързана със синът му – Т.Х. Жалбоподателят сочи, че на 07.05.2013г. е подал заявление с правно основание чл.26 от ЗЗЛД до директора на училището, в което учи синът му. На заявлението не е получил отговор в законоустановения срок.

Жалбоподателят моли Комисията да извърши проверка, която да установи наличие на извършено нарушение на правата му по ЗЗЛД от страна на училището.

Към жалбата като доказателства са приложени:заявление с рег.№209/07.05.2013г. до ОУ „Й.К.“.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на

административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от ОУ „Й.К.“.

На 22.02.2013г. е депозирано в деловодството на Комисията писмено становище от ответната страна в производството. Администраторът на лични данни твърди, че не е предоставен достъп на исканите със заявлението документи, съдържащи лични данни на сина на господин Н.Т.Х. Като мотив, които се изтъква за непредоставянето на документите е наличието на спор подсъден на Административен съд-София град по повод Решение №Ж-33/08.05.2013г. на КЗЛД.

Изразява се становище, че случаят касае искане за достъп до обществена информация, регламентирана подробно в ЗДОИ.

В КЗЛД е постъпила жалба с рег.№Ж-33/04.02.2013г., подадена от Н.Т.Х. срещу ОУ „Й.К.“. Предмет на тази жалба е отказ на директора на ОУ „Й.К.“ да предостави достъп до документи, в които се съдържат личните данни на Т.Х.-син на жалбоподателя.

Комисията се е произнесла по жалбата, като е приела същата за основателна, отменила е отказа на администратора на лични данни да предостави достъп до документи съдържащи лични данни и е издала задължително предписание, с което е задължила училището да предостави исканият достъп.

Решението на КЗЛД е оспорено пред АССГ от страна на ОУ „Й.К.“. По повод жалбата на училището е образувано дело с №5456/2013г. на 37 състав на АССГ.

Жалбата на Н.Т.Х., по която КЗЛД вече се е произнесла и настоящата жалба са аналогични със сходен предмет: отказ на администратор на лични данни да предостави достъп до документи. Спорът по второто жалба е преюдициален на спора по първата, по която има образувано съдебно дело.

С решение на КЗЛД, взето на редовно заседание, проведено на 14.08.2013г. производството по жалбата е спряно.

При извършена служебна проверка в деловодството на АССГ е установено, че по образувано дело с №5456/2013г. на 37 състав е постановено определение №5412/07.08. 2013г., с което е оставена без разглеждане жалбата на ОУ „Й.К.“, поради незаплащане на дължимата държавна такса и производството е прекратено. Определението на АССГ е влязло в законна сила на 23.08.2013г.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

В жалбата господин Н.Т.Х. оспорва мълчалив отказ на директора на ОУ „Й.К.“ по повод подадено от него заявление за достъп до документи, в които се съдържат лични данни на сина му. Документите, до които се иска достъп са: доклад на ресурсния учител Анна Заркова до директора на училището, в който са отразени проблемите с поведението на сина му Т.Х. от месец декември 2012г. и други доклади и жалби, свързани с поведението на сина му Т.Х. От изложеното следва, че заявителят не иска достъп до лични данни, а по-скоро достъп до документи, които имат връзка със синът му. Във втората точка от заявлението за достъп, не са и индивидуализирани документите, до които са иска достъп.

ЗЗЛД в Глава пета предвижда реда и начина, по който лицата следва да упражнят правата си пред администраторите на лични данни и по-специално- правото си на достъп до отнасящите се за тях лични данни.

В чл. 29, ал. 1 от ЗЗЛД е закрепен принципът за правото на достъп на физическото лице до отнасящите за него данни, но това право не е абсолютно и упражняването му търпи ограничения, посочени в ал. 2 на същата разпоредба, а именно- “в случаите, когато при осъществяване правото на достъп на физическото лице могат да се разкрият лични данни и за трето лице, администраторът е длъжен да предостави на съответното физическо лице достъп до частта от тях, отнасяща се само за него.” Информацията извън личните данни, касаеща конкретното лице следва да бъде заличена от документите, копия от които то иска да получи от администратора на лични данни. Не случайно в

чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД законодателят сочи естеството на информация, която следва да се предостави на лицето при упражняване на правото му на достъп до лични данни, а именно:

1. потвърждение за това, дали отнасящи се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват;

2. съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник;

3. информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него.

От така изложеното е видно, че информацията, която следва да бъде предоставена на лицето има по-скоро информативен характер, даваща отговори, свързани с обема и начините на обработване на личните му данни. В подкрепа на така изложения извод е начинът, по който е регламентирано задължението на администратора на лични данни да предостави информацията в чл. 31, ал. 1 от ЗЗЛД, който сочи, че информацията-предмет на достъпа до лични данни “може да бъде предоставена под формата на устна или писмена справка или на преглед на данните от съответното физическо лице или от изрично упълномощено от него друго лице”.

Проблемът, който се явява при така регламентирания право на достъп до лични данни произтича от разпоредбата на чл. 31, ал. 2 от ЗЗЛД, който гласи: “Физическото лице може да поиска копие от обработваните лични данни на предпочитан носител или предоставяне по електронен път, освен в случаите, когато това е забранено от закон”, Понятието “копие от лични данни”, тълкувано като “копие от документи”, на практика не кореспондира с идеята за естеството на информацията-предмет на достъпа такава, каквато е дефинирана в чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД. Изхождайки от легалната дефиниция за “лични данни” на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД и §1, т. 16 от ДР на ЗЗЛД не следва, че понятието “копие от лични данни” следва да се отъждествява с понятието “копие от документи”. Очевидно се касае за неточност на израза или по-скоро в масовото му тълкуване, тъй като съществуват множество нормативни актове, в които изрично се борава с понятието “копие от документи” и съответно се регламентира реда за достъпа до тях.

Поставеният проблем, с който Н.Т.Х. е сезирал КЗЛД, засяга конкретно достъпът до документи, създадени по повод поведението на синът му в училището, до осъществяването на достъп до тях следва да се осъществи по реда на Закона за народната просвета, Закон за закрила на детето и други нормативни и поднормативни актове.

Искането на жалбоподателят, КЗЛД да извърши проверка на администратора на лични данни – ОУ „Й.К.“ и да установи, че той укрива информация за състоянието на Т.Х. в училището, което води до ескалация на напрежението и негативи върху цялото семейство, следва да се съобрази с наличието на правен интерес, да търси защита на правата си по реда на ЗЗЛД. Изложените в жалбата искания определят и нейния предмет, по отношение на който органът следва да предприеме действия в рамките на своята компетентност, съобразно законовите разпоредби и тълкуването на правната норма на чл.26 от ЗЗЛД. Липсата на правен интерес в конкретната жалба се обуславя от факта, че със заявлението за достъп до лични данни не се иска достъп до тях, а се иска достъп до документи, което е нещо различно.

Следва да се отбележи, че КЗЛД излезе със становище №Д-282/19.07.2013г., относно: Приложение на Глава пета от Закона за защита на личните данни във връзка с постъпили искания и жалби от физически лица, отнасящи се до упражняване на правото на достъп до собствени лични данни чрез получаване на копия от документи, съдържащи лични данни. Със становището Комисията прие, че правото на достъп до лични данни по смисъла на чл.26, ал.1 във връзка с чл.28, ал.1 от Закона за защита на личните данни **не включва получаването на копия от документи**, създавани и/или съхранявани от администратора на лични данни.

С оглед гореизложеното, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ :

1. На основание чл.55, ал.1 от АПК възобновява спряното административното производство по жалба рег.№ П-3712/31.05.2013г., подадена от Н.Т.Х. срещу ОУ „Й.К.“, поради факта, че основанието за спиране на производството е отпаднало.

2. На основание чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл.27, ал.2, т.5 и т.6 от АПК, обявява жалба рег.№ П-3712/31.05.2013г., подадена от Н.Т.Х. срещу ОУ „Й.К.“ за недопустима и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-250/13г.

София, 17.12.2013г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 20.11.2013г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разглежда жалба с рег. № № Ж-250/01.07.2013г., подадена от Я.Л.Н. срещу М.П.

Господин Я.Л.Н. сочи, че с писмо изх. № 94-Я-16/13.05.2013г. от М.П. е уведомен, че личните му данни, свързани с неговото място на раждане са въведени за служебно ползване от служителите на дирекция „Съдебна дейност и други специализирани дейности” и от служителите на дирекция „Административно-информационно обслужване и канцелария”. Жалбоподателят счита, че горното представлява незаконосъобразна обработка на негови лични данни по смисъла на чл. 4 от ЗЗЛД, тъй като липсва законно основание или съгласие мястото му на раждане да се обработва от Министерството, още по-малко в регистрите на цитираните дирекции. Господин Я.Л.Н. сочи, че е налице непропорционална обработка на данните му, което произтича от факта, че обработването на мястото му на раждане сред тях - в масива на съответните дирекции в Министерството, противоречи на чл. 2, ал. 2, точки 1, 2 3, 5 и 6 от ЗЗЛД.

С писмо рег. № П-4567/05.07.2013г. на Председателя на КЗЛД, от М.П. е изискано писмено становище по жалба рег. № Ж-250/01.07.2013г., ведно с относимите доказателства. С писмо рег. № С-499/26.07.2013г. Министерството ангажира становище по случая, с което информира, че Я.Л.Н. е подал в МП заявление, регистрирано с вх. № 94-03-156/14.12.2012г. за разпределяне на стаж в Софийски градски съд, в което са посочени трите му имена, единния граждански номер, постоянния и настоящ адрес, телефон за връзка и място на раждане. Към заявлението са приложени уверение № 092/14.12.2012г. от СУ „Св. Климент Охридски” за завършено висше юридическо образование по специалност „Право”, свидетелство за съдимост, копие от документ за самоличност. Изтъква се, че

правното основание за подаване на горепосоченото заявление, ведно с приложените към него документи е чл. 296 от Закона за съдебната власт (ЗСВ). Обръща се внимание, че регистрацията на входящи документи в М.П. се извършва съобразно правилата на АПК и Наредбата за административното обслужване. В регистрационната контролна карта, която се попълва при регистриране на входящи документи се попълват само имената на лицето и адрес за кореспонденция.

Обработването на предоставените от Я.Л.Н. лични данни от страна на дирекция „Съдебна и други специализирани дейности” при МП се извършва на основание чл. 33 от Устройствения правилник на МП, който в изпълнение на чл. 297 от ЗСВ ѝ вменява функции по подготовка на документацията, свързана с разпределението на стажант-юристите и провеждането на изпита за придобиване на юридическа правоспособност. Именно на основание чл. 297 от ЗСВ, със Заповед № ЛС-И-01-365/21.12.2012г. на министъра на правосъдието, господин Я.Л.Н. е разпределен на стаж към СГС за срок от шест месеца.

Подчертава се, че предоставените със заявление вх. № 94-03-156/14.12.2012г. лични данни са съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. Мястото на раждане, което се попълва от заявителите при подаване на документи за разпределение на стажант-юристи, се обработва за служебни цели, като се вписва в „Централизираната информационна система за интегрирана обработка на статистическа информация, резултати от инспекции и предоставяне на публични услуги” (ЦИС) – модул „Юридическа правоспособност”, с оглед използването му за целите по чл. 301 от ЗСВ. Съгласно посочената разпоредба министърът на правосъдието издава удостоверение за юридическа правоспособност на стажант-юрист, който е получил оценка „Издържал”, в което се вписва и мястото на раждане на лицето.

На свое редовно заседание, проведено на 23.10.2013г., КЗЛД обявява жалбата на господин Я.Л.Н. за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира като ответна страна в производството М.П. Жалба рег. № 250/01.07.2013г. е насрочена за разглеждане, по същество, на 20 ноември 2013г. . На заседанието се явява юрисконсулт В.Д., процесуален представител на М.П.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от Я.Л.Н. срещу М.П. отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу М.П., което е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД.

Депозираните доказателствени материали, както и становищата, изразени в хода на административното производство по жалба рег. № Ж-250/01.07.2013г. сочат, че Я.Л.Н. е подал в МП заявление, регистрирано с вх. № 94-03-156/14.12.2012г. за разпределяне на стаж в Софийски градски съд, в което са посочени трите му имена, единния граждански номер, постоянния и настоящ адрес, телефон за връзка и място на раждане. Правно основание за подаване на цитираното заявление, ведно с приложените към него документи е чл. 296 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), регламентиращ реквизитите му. Налага се извода, че предоставените от жалбоподателя, със заявление вх. № 94-03-156/14.12.2012г., лични данни са съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. Мястото на раждане, което се попълва от заявителя при подаване на документи за разпределение на стажант-юристи, се обработва за служебни цели, като се вписва в „Централизираната информационна система за интегрирана обработка на статистическа информация, резултати от инспекции и предоставяне на публични услуги” (ЦИС) – модул „Юридическа правоспособност”, с оглед използването му за целите по чл. 301 от ЗСВ.

Може да се заключи, че в случая личните данни на господин Я.Л.Н. са обработени от Министерството на правосъдието правомерно, в съответствие с разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 и

т. 2 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № Ж-250/01.07.2013г., подадена от Я.Л.Н. срещу М.П., за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-301/13г.

София, 17.12.2013г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 20.11.2013г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа жалба с рег. № Ж-301/02.08.2013г., подадена от Я.Л.Н. срещу М.П.

Господин Я.Л.Н. уведомява, че е подал заявление за достъп до лични данни с рег. номер 94-Я-16/01.07.2013г., отговор на което му е изпратен на 31.07.2013г., след решение за удължаване на срока. Жалбоподателят счита, че нарушението на ЗЗЛД се състои в това, че решението за удължаване на срока не му е изпратено в рамките на изискуемия от закона 14-дневен срок, с оглед на което моли да бъде наложено административно наказание на ответната страна.

Господин Я.Л.Н. обръща внимание и на извършеното по отношение на него второ нарушение, състоящо се в това, че на основание чл. 31, ал. 2 от ЗЗЛД е поискал копие от личните му данни да му се предостави и по електронен път, за което е получил отказ и копие му е предоставено единствено на хартиен носител. Във връзка с това жалбоподателят моли Комисията да издаде задължително предписание на МП за изпращане на копие от личните му данни и на неговата електронна поща и/или да спазва занапред предпочитаната форма за предоставяне на достъп до лични данни. Господин Я.Л.Н. сочи, че вместо на заявлението му бъде отговорено по същество, служителите на МП са направили недопустимия коментар, че „твърденията на заявителя се базират на психическо проявление на съзнанието, наречено „Съмнение” и изложеното установява, че у него съществува съзнавана убеденост и стенично отношение на собствена субективна истина, вследствие на лична интерпретация на факти и събития, свързани с изготвянето на отговори по негови запитвания”.

Впоследствие в КЗЛД е депозирана и жалба рег. № М-206/14.08.2013г., с която Я.Л.Н.

уведомява, че в жалба с вх. № Ж-301/02.08.2013г. е посочил, че до МП е подадено заявление за достъп до лични данни от 01.07.2013г. с рег. № 94-Я-16/01.07.2013г. и към изпратения отговор с рег. № 94-Я-16а/31.07.2013г. е приложено решение № 1/31.07.2013г., в което с т. 1 и т. 3 му е отказан достъп до редица искания. Жалбоподателят счита отказа за незаконосъобразен и моли МП да бъде задължено да предостави искания достъп.

В случая жалба рег. № М-206/14.08.2013г. следва да се възприема като допълнение към исканията на жалбоподателя, обективирани в жалба рег. № Ж-301/02.08.2013г. Поради горното, жалба рег. № М-206/14.08.2013г. следва да бъде присъединена към жалба рег. № Ж-301/02.08.2013г., с оглед провеждане на общо административно производство.

С писмо рег. № П-5877/09.09.2013г. на Председателя на КЗЛД, от М.П. е изискано писмено становище, което е депозирано в КЗЛД под рег. № С-616/03.10.2013г. и в което Министерството навежда доводи за неоснователността на претенциите на господин Я.Л.Н.

На свое редовно заседание, проведено на 23.10.2013г., КЗЛД, обявява жалби с вх. № Ж-301/02.08.2013г. и вх. № М-206/14.08.2013г., подадени от господин Я.Л.Н. за допустими и на основание чл. 32 от АПК ги обединява за разглеждане в едно административно производство. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира като ответна страна в производството М.П. Жалба рег. № 301/02.08.2013г. е насрочена за разглеждане, по същество, на 20 ноември 2013г. На заседанието се явява юрисконсулт В.Д., процесуален представител на М.П.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбите, подадени от Я.Л.Н. срещу М.П. отговаря на нормативно установените изисквания, поради което са редовни. Жалбите са подадени от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, поради което се явяват допустими. Жалбите са насочена срещу М.П., което е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД. Същевременно, жалба рег. № Ж-301/02.08.2013г. и жалба рег. № М-206/ 14.08.2013г. произтичат от еднакво фактическо състояние между същите страни, с оглед на което по тях следва да се проведе общо административно производство.

Доказателствените материали, събрани в хода на административното производство по жалба рег. № Ж-301/02.08.2013г., както и изразените становища сочат, че Заявление рег. № 94-Я-16/01.07.2013г. за предоставяне на достъп до лични данни е депозирано в М.П. на 01.07.2013г. и в изискуемия, съгласно ЗЗЛД срок (видно от приложеното известие за доставяне), жалбоподателят е получил писмо рег. № 94-Я-16а/15.07.2013г. С него той се уведомява, че на основание чл. 33, ал. 1 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 32, ал. 3, съгласно чл. 32, ал. 2 от ЗЗЛД се удължава срока за предоставяне на информация по чл. 28, ал. 1.

М.П. се съобразява с желанието на заявителя и му предоставя на хартиен носител копия от документите, съдържащи личните му данни, въпреки, че не е задължително да го прави, съгласно становище на КЗЛД № Д-282/19.07.2013г., с което Комисията приема, че правото на достъп до лични данни по смисъла на чл. 26, ал. 1, във връзка с чл. 28, ал. 1от ЗЗЛД не включва получаването на копия от документи, създавани и/или съхранявани от администратора на лични данни. Същевременно, Решение № 1/31.07.2013г. съдържа в мотивите си обсъждане на всяка поискана информация или твърдение, изложени в Заявление рег. № 94-Я-16/01.07.2013г.

Следва да се посочи, че претенцията на жалбоподателя за предоставяне на исканата информация както под формата на писмена справка, изпратена по пощата с обратна разписка, така и в електронен вид на електронната му поща, е неоснователна, предвид разпоредбата на чл. 31, ал.2 от ЗЗЛД.

От горното може да се направи извода, че М.П. е изпълнило своето задължение към господин

Я.Л.Н., осигурявайки откритост, достоверност и пълнота на информацията в административното производство, с конкретни факти и аргументи, като е издало в законоустановената форма и срок писмено решение и е уведомило адресата по указания от закона ред – писмено с обратна разписка.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № Ж-301/01.07.2013г., подадена от Я.Л.Н. срещу М.П., за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЯ ПО ИСКАНИЯ ЗА ТРАНСФЕР НА ЛИЧНИ ДАННИ

РЕШЕНИЕ

№ п-5805/2013 г

гр. София, 21.11.2013 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 13.11.2013 г., разгледа искане с вх. № п - 5805/04.09.2013 г. от „Р.Б.“ ЕООД, чрез адвокат И.Б., САК, адвокатско дружество „Г.Т. и К.“ с молба за издаване на разрешение за предоставяне на лични данни в трета държава - Швейцария. В искането е посочено, че между „Р.Б.“ ЕООД и Ф.Х.-Л.Р. (F.H.-L.R.), Швейцария е сключен договор за прехвърляне на данни от 01.03.2012 г. („Договорът“). Сочи се, че по силата на този договор се предвижда „предоставяне на лични данни“ по смисъла на параграф 1, т. 5 от ДР на ЗЗЛД от един администратор - „Р.Б.“ ЕООД към друг - Ф.Х.-Л.Р. Казва се, че предоставянето на лични данни по Договора ще засегне лични данни от софтуерната система CRM Visual Elk, която представлява „регистър на лични данни“ по смисъла на §1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД и е регистрирана в КЗЛД като поддържан от „Р.Б.“ ЕООД регистър на лични данни „Клиенти - управление на взаимодействието с клиентите“ с цели управление на човешките ресурси и директен маркетинг. Казва се, че предмет на регистъра са лични данни за физическа идентичност - име, телефон и служебен имейл, както и лични данни за социална идентичност - образование и трудова дейност (т.е. специалност, месторабота и заемана длъжност). Указано е също, че личните данни се събират лично от лицата с предварително тяхно изрично писмено съгласие, по силата на което лицата дават и своето изрично писмено съгласие „Р.Б.“ ЕООД да предоставя тези лични данни на други дружества от Група Р., които са местни лица на държава-членка на Европейския съюз или на държава-членка на Европейското икономическо пространство, Към искането е приложен и стандартен образец на декларация, която се подписва собственоръчно и предварително от лицата. Казва се, че съгласно точка БЗ от Анекс Б към Договора, предоставянето ще обхване следните лични данни за медицинските специалисти, които са в бизнес отношения (в лично качество или като представители на лечебно заведение) с „Р.Б.“ ЕООД:

- 1) име, адрес (служебен), телефонен номер и и-мейл на медицинския специалист;
- 2) адрес (служебен), телефонен номер и адрес за кореспонденция с лечебното заведение;
- 3) други данни, касаещи бизнес отношенията между медицинския специалист и „Р.Б.“ ЕООД, като например посещение на място, участие в събитие, участие в конгрес, искания за мостри и т.н.

Договорът не предвижда срок на обработването на данните.

Сочи се, че видно от точка Б2 от Анекс Б към Договора целите на предоставянето са:

- а) поддръжка на информация за контакт с медицинските специалисти;
- б) планиране и координиране на взаимодействията на „Р.Б.“ ЕООД с медицинските специалисти и
- с) доклад (т.е. анализ на резултата) от взаимодействията с медицинските специалисти в рамките на вътрешно корпоративната система „Решение за управление на връзки с клиенти в Източна Европа, Близкия Изток и Африка“ (EEMEA CRM Solution).

Посочено е, че „Р.Б.“ ЕООД и Ф.Х.-Л.Р. са свързани лица, тъй като са под „общ контрол“ и принадлежат към една и съща корпоративна (икономическа) група - Групата „Р.“.

Указано е, че получателят на личните данни е Ф.Х.-Л.Р. (F.H.-L.R.), Швейцария, което е дружеството „майка“ на корпоративната група Р., регистрирано под No. ***** в Търговския регистър на Кантон Базел, с регистриран и внесен капитал от 150 000 000 CHF и адрес на управление: град Базел, Швейцария.

В искането е отбелязано, че видно от точка Б7 от Анекс Б към Договора, като „обработващ лични данни“ по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД в полза на Ф.Х.-Л.Р. ще действа дружество S.C. INC., със седалище и адрес на управление: САЩ, щат Делавейър, чрез хостване на данните на платформата Force.com.

Указано, е че съгласно чл. 8.2 от Договора, неговото влизане в сила, респективно началното на изпълнението на правата и задълженията на страните по него, е поставено в зависимост от получаване на разрешение/решение, че разрешение не е необходимо от страна на Комисията за защита на личните данни.

Отправена е молба да бъде взето предвид, че в настоящия случай не е необходимо извършването на преценка на адекватността на нивото на защита на личните данни по реда на чл. 36а, ал. 3 от ЗЗЛД от страна на Комисията, поради следното:

„1. Съгласно чл. 36а, ал. 5, т. 1 от ЗЗЛД такава преценка не се извършва, когато Европейската комисия се е произнесла, че третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита. В конкретния случай е налице Решение на Комисията от 26 юли 2000 година относно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за достатъчната защита на личните данни, предоставяни в Швейцария, с което ЕК се е произнесла, че *„Швейцария предоставя подходящо ниво на защита на личните данни, предавани от Общността, за всички дейности, обхванати от „Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г., а получателят на личните данни е дружество, регистрирано и| извършващо дейност на територията на Швейцария.*

2. Съгласно чл. 36а, ал. 5, т. 2 от ЗЗЛД такава преценка не се извършва когато Европейската комисия се е произнесла, че определени стандартни договорни клаузи: осигуряват адекватно ниво на защита. В конкретния случай, клаузите на Договора изцяло следват Комплект II общи договорни клаузи, приети с решение на комисията от 27 декември 2004 година относно изменение на Решение 2001/497/ЕО относно въвеждането на алтернативен комплект общи договорни клаузи за прехвърляне на лични данни в трети страни.

Практиката на КЗЛД е изцяло в горния смисъл - например в Решение от 25.11.2009 г. по много сходен казус, Комисията се е произнесла за допустимост на. предоставянето на лични данни в Швейцария и САЩ.“

Отправена е молба също така да бъде взето предвид и обстоятелството, че физическите: лица, чиито лични данни са предмет на предоставяне по Договора, са дали своето изрично писмено съгласие за това чрез подписването на приложената към настоящата молба декларация, с оглед на което е налице и хипотезата на чл. 36а, ал. 7, т. 1 от ЗЗЛД.

Във връзка с гореизложеното е отправена молба Комисията да постанови решение, с което да разреши предоставяне на лични данни от страна на „Р.Б.“ ЕООД в Швейцария и САЩ съобразно сключения между „Р.Б.“ ЕООД и Ф.Х.-Л.Р. (F.H.-L.R.), Швейцария Договор за прехвърляне на данни от 01.03.2012 г. или да постанови решение, с което да се произнесе, че разрешение не е необходимо.

Към искането са приложени:

1. Договор за прехвърляне на данни от 01.03.2012 г. между „Р.Б.“ ЕООД и Ф.Х.-Л.Р. [F.H.-L.R.], Швейцария.
2. Извлечение от Служба на Търговския регистър на Кантон Базел за Ф.Х.-Л.Р. [F.H.-L.R.].
3. Учредителен акт No, S.C., INC.
4. Потвърждение от S.C., INC. за притежавани права на интелектуална собственост, заедно с 2 броя извлечения от база данни на WHOIS.
5. Образец на декларация - съгласие за обработване на лични данни.
6. Пълномощно за процесуално представителство, пълномощаване и удостоверение за актуално състояние на адвокатско дружество.

С писмо п - 6479/ 07.10.2013 г. към молбата за издаване на разрешение от „Р.Б.“ ЕООД са приложени следните документи:

1. Стандартен договор за оторозирано обработване на лични данни , сключен между *Ф.Х.-Л.Р. [F.H.-L.R.], Швейцария. и S.C., INC.*

2. допълнение № 1 към станадартен договор за за оторизирано обработване на лични данни , сключен между *Ф.Х.-Л.Р. [F.H.-L.R.], Швейцария и S.C., INC.*

3. Приложение № 2 Към Станадартен Договор за за оторозирано обработване на лични данни, сключен между *Ф.Х.-Л.Р. [F.H.-L.R.], Швейцария и S.C., INC.*

„Р.Б.“ ЕООД е регистриран в търговския регистър при Агенция по вписванията под ЕИК ***** с предмет на дейност: Производство, лицензиране, проучване и разработване, маркетинг, търговия и дистрибуция на висококачествени фармацевтични и диагностични продукти, извършване на клинични изследвания, организиране на научни конференции, семинари и симпозиуми, както и всички други търговски дейности, незабранени от законите на Република България. Едноличен собственик на капитала е Р. Ф. АД, Швейцария. Дружеството е вписано като администратор на лични данни в поддържания от Комисията за защита на лични данни публичен регистър по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни („ЗЗЛД“) под идентификационен № 35109. При направена служебна справка е установено , че са заявени пет регистъра на лични данни, както следва:

- „Клиенти - лица извършващи услуги“;
- „Клиенти - управление на взаимодействието с клиентите“
- „Персонал - човешки ресурси“.
- „Клинични изпитвания“
- „Лекарствена безопасност“

Искането визира данни от регистър „Клиенти - управление на взаимодействието с клиентите“.

В искането са посочени личните данни, предмет на предстоящия трансфер ще са лични данни за медицинските специалисти, които са в бизнес отношения (в лично качество или като представители на лечебно заведение) с „Р.Б.“ ЕООД:

- а) име, адрес (служебен), телефонен номер и и-мейл на медицинския специалист;
- б) адрес (служебен), телефонен номер и адрес за кореспонденция с лечебното заведение;
- с) други данни, касаещи бизнес отношенията между медицинския специалист и „Р.Б.“ ЕООД, като например посещение на място, участие в събитие, участие в конгрес, искания за мостри и т.н.

Приложеният договор не е посочено предмет на трансфер да са данни по чл.5, ал.1 от ЗЗЛД, във визирият регистър също така не е заявено обработване на такива данни.

В искането е посочено, че целите на предоставяне на личните данни, съгласно т.Б.2 от приложения договор са :

- поддръжка на информация за контакт с медицинските специалисти;
- планиране и координиране на взаимодействията на „Р.Б.“ ЕООД с медицинските специалисти и
- доклад (т.е. анализ на резултата) от взаимодействията с медицинските специалисти в рамките на вътрешно корпоративната система „Решение за управление на връзки с клиенти в Източна Европа, Близкия Изток и Африка“ (EEMEA CRM Solution).

Относно получателя на данни е посочено, че това е Ф.Х.-Л.Р. (F.H.-L.R.) Швейцария, което е дружеството „майка“ на корпоративната група Р., регистрирано под No. ***** в Търговския регистър на Кантон Базел, с регистрирани;внесен капитал от 150 000 000 CHF и адрес на управление: град Базел, Швейцария.

В искането е отбелязано, че видно от точка Б7 от Анекс Б към Договора, като „обработващ лични данни“ по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД в полза на Ф.Х.-Л.Р. ще действа дружество S.C., INC., със седалище и адрес на управление: САЩ, щат Делауеър, чрез хостване на данните на платформата Force.com

С писмо вх.№ п - 6479/ 07.10.2013 г. към молбата за издаване на разрешение от „Р.Б.“ ЕООД

са приложени следните документи:

1. Стандартен договор за оторозирано обработване на лични данни, сключен между *Ф.Х.-Л.Р. (F.H.-L.R.), Швейцария. и S.C., INC.*

2. допълнение № 1 към стандартен договор за оторозирано обработване на лични данни, сключен между *Ф.Х.-Л.Р. (F.H.-L.R.), Швейцария и S.C., INC.*

3. Приложение № 2 към стандартен договор за оторозирано обработване на лични данни, сключен между *Ф.Х.-Л.Р. [F.H.-L.R.], Швейцария и S.C., INC.*

Договорът не предвижда срок на обработването на данните.

Също така е приложен и образец на декларация, с която лицата дават своето изрично писмено съгласие „Р.Б.“ ЕООД да предоставя тези лични данни на други дружества от Група Р., които са местни лица на държава-членка на Европейския съюз или на държава-членка на Европейското икономическо пространство, Към искането е приложен и стандартен образец на декларация, която се подписва собственоръчно и предварително от лицата. Предвид това, че чрез подписване на визираната и представена бланка на декларация лицата - медицински специалисти се съгласяват личните им данни да бъдат предоставяни от „Р.Б.“ ЕООД на други дружества от Групата Р., които са местни лица на държава членка на Европейския съюз или на държава членка би могло да се сподели изразеното в искането становище че е налице, визираното в чл. 36а, ал. 7, т. 1 от ЗЗЛД, законово основанието за предоставяне на лични данни, а именно изрично съгласие на лицето.

Съгласно Директива № 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета трансфер на лични данни в трети страни може да бъде осъществен, само ако въпросната трета държава осигурява адекватно ниво на защита. Съгласно разпоредбата на чл. 36а, ал. 3 от ЗЗЛД при предоставяне на лични данни в трета държава КЗЛД извършва преценка на адекватността на нивото на защита на личните данни, като се вземат предвид всички обстоятелства, свързани с действията или съвкупността от действията по предоставянето на данните, включително характера, целта и продължителността на обработването, правната уредба и мерките за сигурност, осигурени в третата държава.

На основание чл. 36а, ал. 5, т. 2 от ЗЗЛД КЗЛД не извършва преценка по ал. 3 в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита. В разглежданата хипотеза „Р.Б.“ ЕООД са приложили към молбата си за предоставяне на лични данни в трети страни договор за прехвърляне на данни, с които са приели стандартни договорни клаузи, които осигуряват адекватно ниво на защита, съгласно решение на Европейската комисия от 27 декември 2004 г. за изменение на Решение 2001/4798 ЕО за въвеждане на алтернативен комплект общи договорни клаузи за прехвърляне на лични данни в трети страни (2004/8915/ЕО)

В чл. 36а, ал. 5, т. 1 от ЗЗЛД е отразена друга хипотеза, при наличието на която КЗЛД не извършва преценка на „адекватността на нивото на защита на личните данни в трета държава“. Посочената разпоредба се отнася за случаите, когато е налице произнасяне, с решение на Европейската комисия /ЕК/, че третата държава, в която се предоставят личните данни осигурява адекватно ниво на защита. Съгласно Директива 95/46/ЕК за защита на данните трансферите на лични данни от ЕС в трети държави могат да се осъществят, ако въпросната трета държава осигурява адекватно ниво на защита. В изключителната компетентност на ЕК е определянето на адекватно ниво на защита на данните, което се посочва като „заключение за адекватност“. Произнасянето на Европейската комисия в разглеждания смисъл е с решение от 26.07.2000 г. – 2000/518/ЕС. - с което е налице произнасяне за адекватно ниво на защита на личните данни в Швейцария.

Във връзка с влезли в сила изменения и допълнения на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация /Обн. ДВ. бр.11 от 10 Февруари 2009г., изм. ДВ. бр.21 от 15 Март 2011г., изм. и доп. ДВ. бр.12 от 10 Февруари 2012г./ (ПДКЗЛДНА) по отношение на реда за осъществяване на трансфер на данни са настъпили съществени изменения. Съгласно чл. 53а

от ПДКЗЛДНА Комисията не се произнася с решение и администраторът може да предоставя лични данни в трета държава, когато е налице решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че:

1. третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита, или

2. определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита.

Задължение за администратора, предоставящ данните при наличие на горните условия, е визирано в чл. 53б, като във всички случаи на предоставяне на лични данни в трети държави администраторът е длъжен да заяви предоставянето на данни във водения от КЗЛД регистър по чл. 42, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Предоставянето на данни е заявено в публичния регистър поддържан от КЗЛД на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД и чл.42, ал.1 от ПДКЗЛДНА.

Във връзка с горното и на основание чл.35 и чл.52 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация във връзка с чл. 36а, ал.5, т.1 и т.2 и ал.7, т.1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. В изложения казус са налични основания за предоставяне на данни по смисъла на чл.36а, ал.5, т.1 и т.2, както и чл.36а, ал.7, т.1 от ЗЗЛД, а именно третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита, определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита и лицето, за което се отнасят данните дало изрично съгласие за това. Във връзка с влезли в сила изменения и допълнения на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация Комисията не се произнася с решение и администраторът може да предоставя лични данни в трета държава, когато е налице решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че: третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита, или определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита.

2. Предвид представените документи са налични нормативни основания за допустимост на предоставяне на лични данни на физически лица - медицински специалисти от „Р.Б.“ ЕООД, на дружество на територията на трета страна - „Ф.Х.-Л.Р. (F.H.-L.R.), Швейцария, за посочените в искането цели, предвид изразеното изрично съгласие на тези лица и наличието на адекватно ниво на защита на личните данни в трета страна и договор, сключен при стандартни договорни клаузи, в следния обем: име, адрес (служебен), телефонен номер и и-мейл на медицинския специалист; адрес (служебен), телефонен номер и адрес за кореспонденция с лечебното заведение; други данни, касаещи бизнес отношенията между медицинския специалист и „Р.Б.“ ЕООД, - посещение на място, участие в събитие, участие в конгрес, искания за мостри за срока на договорните отношения между двете дружества.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд - гр. София в 14 / четиринадесет/ дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ М-278/2013г.
гр. София, 14.12.2013 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Валентин Енев и Веселин Целков, на заседание, проведено на 04.12.2013 г., разгледа искане с вх. рег. № М-278/20.11.2013г. от името администратора на лични данни „С.Н.А.-К.С.“ КЧТ (клон на чуждестранен търговец), подадено чрез С.Т.М., с ЕГН *****, в качеството му на пълномощник на управителите на Клона - Б.С.Ж.-Н. и П.Н.Г. Искането е за разрешение на трансфер на лични данни на основание Обвързващи корпоративни правила, одобрени от Службата на информационния комисар (СИК). Великобритания, на основание чл. 366 от Закона за защита на личните данни.

Получено е искане с вх. рег. № М-278/20.11.2013г. от името администратора на лични данни „С.Н.А.-К.С.“ КЧТ (клон на чуждестранен търговец), подадено чрез С.Т.М., с ЕГН *****, в качеството му на пълномощник на управителите на Клона - Б.С.Ж.-Н. и П.Н.Г. Искането е във връзка с Решение № П-4041/13.06.2013г. на КЗЛД, с което решение е допуснат трансфер на данни на основание чл. 366, ал. 1 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 10, ал. 1, т.4 от ЗЗЛД, и с което Комисията разреши на администратора на лични данни „С.Н.А.-К.С.“ КЧТ (клон на чуждестранен търговец) да предостави на дружествата в групата на С.И. (С./ С.) за държавите САЩ, Сингапур, Коста Рика и Хонг Конг лични данни на физически лица, касаещи европейска работна сила на дружеството, които се отнасят до служителите на клона в Република България, въз основа на представените доказателства удостоверяващи поети договорни ангажименти за това, че администраторът, предоставящ данните, и администраторът, който ги получава, представят достатъчно гаранции за тяхната защитата. В постъпилото ново искане е заявено желание да се допълни броя на държавите, в които ще бъдат предоставяни лични данни на дружествата в групата на С.И. (С./ С.) в рамките на одобрени Обвързващи корпоративни правила, както следва: Филипини - С.Н.А. - Седалище за регионални операции, Чили - С.Ч.С., Мексико - С.I.S. de R. L. DE S. V, Малайзия - С.Т.С., Бахрейн - С.Н.А. - Бахрейн, Канада - С.Н.А. - Канада, Бразилия - С.Б.К.П.Л. Искането е за разрешение на трансфер на лични данни на основание Обвързващи корпоративни правила, одобрени от СИК, Великобритания. По така постъпилото искане КЗЛД е помолена да вземе под внимание всички приложени документи и информация във връзка със заявление вх. П-4041/13.06.2013г., както и допълнителната информация към него, предоставена с писмо № П-5184/31.07.2013г. Така представените обвързващи корпоративни правила (ОКП), са въведени от С.И. (С.), където тези ОКП включват Декларация за поверителност на С. за трансферирани данни на европейска работна сила от 22 август 2011 г. и нейните приложения, както и Договор в полза на трето лице от 13 юни 2012 г. и неговите приложения, включващ списък на дружествата-износители. За целите на разрешаване на ОКП С.Г.М.Л. („СГМЛ“ или „Заявителя“) е подало заявление за разрешение пред СИК, Великобритания. На 14 юни 2012 г. СИК е оторизирало ОКП с дата, на която разрешението ще влезе в сила на 6 юни 2013 г. Във тази връзка, е и постъпилото искане „С.Н.А.-К.С.“ КЧТ (клон на чуждестранен търговец) искат разрешение за трансфер на лични данни от Клона към всички дружества от групата на С., обработващи Данни на европейска работна сила (регистър „Човешки ресурси и организационен мениджмънт“). Същите засягат всички дружества в групата на С.И. (С./ С.). Посочено е, че данните предмет на трансфера ще бъдат аналогични на заявените в искане № П-4041/13.06.2013г. ще засягат идентична категория лица - обработване на информация за Европейски служители на дружествата. В тази връзка считам за важно да се вземе под внимание заявеното като фактология в цитираното искане и писмото към него, относно предстоящия трансфер следното:

1. Засегнати лица - Предоставяните лични данни засягат Данните на европейска работна сила на С., които се отнасят до служителите на Клона в България.

2. Цели на трансфера на данни - Посочено е, че С. може да обработва информация за Европейски служители във връзка с тяхната заетост или получаване или предоставяне на услуги за ежедневните

търговски дейности. Тези дейности включват, измежду други, комуникация с Европейски служители, поддържане на непрекъснатост на бизнеса, администриране на възнаграждения, обезщетения, талант и разходи, както и управление на работната сила, бизнеса и операциите (например, чрез разпределяне на работата, предоставяне на информационни технологии, проучване на възможности за отделяне и осигуряване на сигурна и безопасна работна среда), както и във връзка с правни, съгласувани, регулаторни и проучвателни цели (включително разкриване на информация в отговор на или във връзка със съдебен процес или спор).

С. предоставя Данни на европейска работна сила посредством организацията, която е подходяща за целите, изложени по-горе. С. може да централизира задачи и бази данни за постигане на оперативна ефективност. С. може алтернативно да използва споделен модел. Когато базите данни се хостват или задачите се изпълняват в страни, различни от тези, в които е базиран Европейския служител, това води до трансфер на Данни на европейска работна сила. Понастоящем основната база данни за човешки ресурси на С. се хоства в САЩ. Всички дружества в ЕС от групата на С. използват тази база данни за човешки ресурси, което води до трансфер на Данни на европейска работна сила към САЩ. От съображения за информационна сигурност, непрекъснатост на бизнеса и латентност, понастоящем основната база данни за човешки ресурси на С. се поддържа също така на централно ниво в Centres of Excellence във Франкфурт, Лондон, Сингапур и САЩ. В съответствие с това, са налице допълнителни трансфери на данни към и от тези места. Уточнено е, че С. може също така да предоставя централизирани или децентрализирани ИТ продукти и услуги. Данните на европейската работна сила могат да бъдат прехвърляни в рамките на Европа към Employee Services' Centre of Excellence на С. или COS в Унгария, където широк спектър от администрирането в момента се извършва на централно ниво. В допълнение е посочено, че понастоящем някои функции по поддръжка на информационни технологии се предоставят от Коста Рика и в момента съществува център по ИТ команди в Хонг Конг. Като международна компания. Данните на европейската работна сила могат да бъдат също така трансферирани между страни за целите на управлението.

3. Чувствителни данни - Посочено е, че Клонът не обработва чувствителни данни и следователно няма да предоставя такива данни.

4. Категории на предоставяни лични данни или личните данни, които са обект на трансфер, се отнасят до следните категории:

- лични данни: напр. име, домашен адрес, телефонни номера, и-мейл адреси, данни за национална идентификация, номер на паспорт, дата и място на раждане, пол и националност, където е позволено;
- данни за семейно положение, военна и доброволческа военна служба: напр. данни за брачен статус и издръжка, близки роднини, информация за доброволческа военна служба и военна служба (ако се кандидатства за заплатен от дружеството платен или неплатен отпуск за отбиване на военна служба);
- данни за образование, обучение и управление на таланта: напр. вътрешни и външни курсове по обучение, образователни и професионални квалификации, разрешение за работа, където е приложимо и информация за кариерно развитие;
- организационни данни: напр. наемащо дружество, длъжност и функция, данни за мениджър бизнес контакти (включително телефонен номер, факс, и-мейл адрес и физическо местоположение или адрес), когато се съчетава с идентифицираща информация;
- данни за заетост: напр. ред и условия за наемане на работа, заплата, стаж. преглед на характеристика и информация за управление на кариерата, информация във връзка с проучване на служител (включително оценка на служителя за управлението), досиета за работно време и присъствие, справки и проверка на заетостта, информация от интервю и история на трудов стаж; и
- финансови данни: данни от банкова сметка за заплащане на заплата, бонуси и разходи.

5. Сигурност на данните - В искането е посочено, че съгласно своята Декларация С. отговаря на стандартите на Европейската директива за защита на данните. В своята практика, С. прилага широки и подробни политики и стандарти, които се отнасят до различни аспекти на сигурността. В допълнение, С. разполага с подробни процедури за съответствие и управление относно IS политиките и стандартите. В искането е посочено, че тези политики и стандарти включват:

- Стандарти на С. за управление на информационните технологии (ССУИТ): които включват всеобхватни стандарти, определящи насоката за управлението на ИТ практиките на С., включително информационна сигурност; и Стандарти на С. за информационна сигурност (ССИС): които съдържат информация на С. относно изискванията за сигурността;
- Политика на С. за сигурност и противопожарна безопасност (ПСЗПБ) и Процедури и стандарти на С. за сигурност и противопожарна безопасност: които съдържат изисквания за физическа защита на служители, клиенти, съоръжения и активи на С.; и
- Политика за управление на досиетата, която също се отнася до сигурно и безопасно унищожаване на документи.

Към така постъпилото искане са приложени: Копие на Декларация за поверителност на С. за прехвърлени данни за Европейската работна сила -българска версия; Копие на Споразумение трето страна бенефициент - английска и българска версия; Копие на пълномощно, издадено в полза пълномощника.

ОКП представляват вътрешни правила (сходни с Кодексите на поведение), приети от търговски дружества, които определят глобалната политика относно международните 4 трансфери на лични данни в рамките на една определена корпоративна група от субекти някои от тях, намиращи се в юрисдикции, които не могат да осигурят адекватно ниво на защита на личните данни. В Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Икономическия и социален комитет и Комитета на регионите от 04.11.2010 г. (СОМ(2010) 609 окончателен) -“Всеобхватен подход за защита на личните данни в Европейския съюз“ - се посочва, че ОКП или „задължителни фирмени правила“ „също могат да бъдат полезен инструмент за законен трансфер на лични данни между дружества от една и съща корпоративна група“. Съгласно определението на „задължителни фирмени правила (или ОКП)“ това са „кодекси на поведение, основани на европейските стандарти за защита на данните, които многонационалните организации изготвят и следват доброволно, за да осигурят адекватни защитни мерки при трансферите или категориите трансфери на лични данни между дружествата, които са част от една и съща корпоративна група“. Съгласно чл. 366, ал. 1 от Закон за защита на личните данни (или кореспондиращата европейска разпоредба в чл. 26(2) от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета): „извън случаите по чл. 36а, предоставянето на лични данни в трета държава се извършва след разрешение на Комисията за защита на личните данни, при условие администраторът, предоставящ данните, и администраторът, който ги получава, представят достатъчно гаранции за защитата им.“ В тази връзка е посочено, че Работен документ 74, целящ хармонизирано прилагане и тълкуване на чл. 26(2) от Директива 95/46/ЕО, на Работна група по чл. 29 („Работната група“) от Директива 95/46/ЕО, предвижда, че група от дружества могат да осигурят достатъчни гаранции, чрез прилагането на ОКП на всички дружества от групата. За разрешаване на трансфер на лични данни за целите на разрешаване на ОКП С.Г.М.Л. („СГМЛ“ или „Заявителя/т“), дружество регистрирано и съществуващо съгласно законите на Великобритания, с адрес: ***, е подало заявление за разрешение на ОКП пред Службата на информационния комисар (СИК), Великобритания. На 14 юни 2012 г. СИК е разрешило ОКП, влизащи в сила на 6 юни 2013 г., като по този начин е потвърдило, че дружествата от групата на „С.И.“ (С.) осигуряват достатъчно гаранции за защита на личните данни. Разрешенията ОКП засягат наред с други държави-членки на ЕС и България. Както се посочва в т. 6 от Работен документ 74 в хода на разрешаване на ОКП трябва да бъдат изпълнени допълнителни съгласувателни процедури между надзорните органи по защита на личните данни, от чиито територии се предоставят данните. Тези съгласувателни процедури намират основание в чл. 28 от Директивата. В тази връзка Работен документ 107 от 14.04.2005 г. предоставя насоките, които трябва да се следват

при изпълнение на съгласувателни процедури между надзорните органи. След като заявлението за разрешение на ОКП е внесено във водещия надзорен орган, в случая СИК, то той има задължението да разпрати копие от него до надзорните органи на посочените държави-членки за предложения за изменения или други коментари. Приема се, че в рамките на процедурата по взаимно признаване, съгласувателната процедура е приключена след като държавите-членки потвърдят получаване на копие от ОКП. Взаимното признаване цели да съкрати сроковете по съгласуване на ОКП. По реда на тази процедура след като водещият надзорен орган прецени, че ОКП отговарят на изискванията на работните документи, приети от Работната група, то надзорните органи по взаимно признаване приемат това становище като достатъчно основание за предоставяне на разрешение от тяхна страна на ОКП. Към настоящия момент България е сред държавите-членки, участващи в процедурата по взаимно признаване. Следователно може да се счита, че ОКП са били одобрени от КЗЛД. От гореизложеното се налага изводът, че конкретното нормативно основание за искането за разрешение за трансфер на лични данни е чл. 366, ал. 1 от ЗЗЛД, който следва да се тълкува в съответствие със становището на Работен документ 74 на Работната група. Този Работен документ създава специфичен режим позволяващ на ОКП, разрешени от надзорен орган на държава-членка, в случая СИК, Великобритания, да бъдат признати в България, като по този начин съставляват достатъчно основание за разрешаване на трансфер въз основа на ОКП.

Правен анализ:

„С.Н.А.-К.С.“ КЧТ е клон на чуждестранен търговец с основен предмет на дейност: 1. публично привличане на влогове или други възстановими средства и предоставяне на кредити или друго финансиране за своя сметка и на собствен риск; 2. извършване на услуги по парични преводи, а след 1 ноември 2009 г.-извършване на платежни по смисъла на закона за платежните услуги и платежните системи; 3. издаване и администриране на други средства за плащане (платежни карти, пътнически чекове и кредитни писма) доколкото тази дейност не е обхваната от т. 2; 4. дейност като депозитарна или попечителска институция; 5. финансов лизинг; 6. гаранционни сделки; 7. търгуване за собствена сметка или за сметка на клиента със: а) инструменти за паричния пазар - чекове, менителници, депозитни сертификати и други, извън случаите по т.8; б) чуждестранна валута и благородни метали; в) финансови фючърси, опции, инструменти, свързани с валутни курсове и лихвени проценти, както и други дериватни инструменти, извън случаите по т.8; 8. търгуване за собствено сметка или за сметка на клиенти с прехвърляеми ценни книжа, участие в емисии на ценни книжа, както и услуги и дейности по чл.5, ал.2 и 3 от закона за пазарите на финансови инструменти, с изключение на придобиване и управление на дялови ценни книжа за собствена сметка и поемане на емисии на дялови ценни книжа за собствена сметка; 9. парично брокерство; 10. консултации на дружества относно тяхната капиталова структура, отраслова стратегия и свързаните с това въпроси, както и консултации и услуги относно преобразуване на дружества и сделки по придобиване на предприятия; 11. придобиване на вземания, произтичащи от доставка на стоки или предоставяне на услуги (факторинг); 12. отдаване под наем на сейфове; 13. събиране, предоставяне на информация и референции относно кредитоспособността на клиентите; 14. други подобни дейности, определени с наредба на БНБ.

„С.Н.А.-К.С.“ КЧТ е администратор на лични данни и в това си качество е подал Заявление за регистрация № 109. В заявлението е посочено, че „С.Н.А.-К.С.“ КЧТ поддържа единадесет регистъра, в това число и регистър „Нормативно съответствие и управление на риска“.

„С.Н.А.-К.С.“ КЧТ има издадено Удостоверение за регистрация № 38 за вписване в „Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри“.

По отношение на всички вписани регистри е заявена възможността за предоставяне на данни в други държави по отношение на данните, съдържащи се в тях.

В постъпилата допълнителна информация с писмо вх. № П-5184/31.07.2013 г. е посочено, че искането за разрешаване на трансфер е на основание чл. 366, ал. 1 от ЗЗЛД, т.е. извън случаите по чл. 36а от ЗЗЛД, предоставянето на лични данни в трета държава се извършва след разрешение на Комисията за защита на личните данни, при условие че администраторът, предоставящ данните, и

администраторът, който ги получава, представят достатъчно гаранции за защитата им.

Обвързващите корпоративни правила (Binding Corporate Rules) представляват глобален кодекс за практики, базиран на европейските стандарти за защита на данните, който се изготвя от мултинационални компании и се спазва доброволно от тях с цел осигуряване на адекватни мерки за трансфер на данни между фирмите, в рамките на корпорацията. Създадени са като допълнителен инструмент за трансфер освен стандартните договорни клаузи, като тяхната регулация се извършва чрез Работните документи (РД) на Работната група по чл.29. На 24 юни 2008 г.⁴ Работната група по член 29 прие три работни документа относно обвързващите корпоративни правила (ОКП), включително документ, въвеждащ таблица с елементите и принципите, които трябва да се съдържат в обвързващите корпоративни правила (РД 153) и документ, въвеждащ образец за структуриране на обвързващите корпоративни правила (РД 154). По този начин, групата направи важна крачка към подобряване на процедурата на сътрудничество по ОКП чрез предоставянето на допълнителни обяснителни материали, които да бъдат осигурени на кандидатстващите от органите за защита на данните, и да изясняват необходимото съдържание на правилата и формуляра. Въз основа на предприетите действия по този въпрос, органи за защита на данните от следните страни се ангажират да признаят взаимно правилата, изпратени до тях посредством процедурата за сътрудничество: Франция, Германия (федерално и местно ниво), Ирландия, Италия, Люксембург, Холандия, Испания и *Великобритания*. Тези институции, трябва да вземат в предвид следните условия:

а) Преди започване на анализа на ОКП, водещият орган се допитва до другите органи, които участват в процедурата по сътрудничество относно настоящи жалби и/или (минали) разследвания, свързани с компанията и/или нейните подизпълнители;

б) Водещият орган преценява дали кандидата, който желае да се възползва от процедурата за взаимно признаване е гарантирал, че всички споменати елементи в документите на Работната група – РД 74, 108, 153 и изпратени материали, според РД 154 са въведени в неговите правила и че с цел улесняване на одобрение на национално ниво от заинтересованите институции, в съответствие с процедурните задължения, заложи в националното право е попълнил РД 133. Освен това, подгрупата по обвързващите корпоративни правила в рамките на Работна група по член 29 въвежда извършването на годишна преценка с цел да осигури и поддържа високо ниво на качество и съответствие на националните анализи на ОКП, по отношение на съдържанието и процедурата. Взаимното признаване на ОКП е по-скоро политически ангажимент, отколкото правна промяна. Това означава, че когато водещият орган за защита на данните изпрати консолидирания проект на ОКП с позитивно становище, че той покрива задължителните стандарти, приети в съответствие с всички документи на Работната група по член 29, споменати по-горе в т. б), другите органи приемат това становище като достатъчно основание за даване на тяхното собствено разрешение или оторизация за прилагането на ОКП, или за изпращане на позитивно становище на институцията, която дава оторизация.

За целите на разрешаване на ОКП С.Г.М.Л. („СГМЛ“ или „Заявителя/т“), дружество регистрирано и съществуващо съгласно законите на Великобритания, с адрес: *****, е подало заявление за разрешение на ОКП пред Службата на информационния комисар (СИК). Великобритания. На 14 юни 2012 г. СИК е разрешило ОКП, влизащи в сила на 6 юни 2013 г.⁵ като по този начин е потвърдило, че дружествата от групата на „С.И.“ (С.) осигуряват достатъчно гаранции за защита на личните данни. В представените ОКП (Декларацията) е посочено, че целта на тази Декларация за поверителност за прехвърлените данни за европейската работна сила („Декларация“) е да организира данните за европейската работна сила в съответствие с Европейската Директива за защита на личните данни и Е-Директива за поверителност, която ще осигури адекватна защита на данните при прехвърляне на данни за европейската работна сила на компании на С. в съответните страни. Тази Декларация се прилага за С.И. и неговите консолидирани дъщерни дружества, включително С.Н.А. (всички посочени тук като С.), когато те прехвърлят или обработват прехвърлени данни за европейската работна сила. В нея е посочено, че С. обработва широк кръг от данни за европейската работна сила, който включва, но не се ограничава до: информация за контакти, биографична информация, съхранявана във връзка с работата, информация за компенсации и обезщетения, управление на работата, времето и докладване

на информация по браншове, информация за образование, талант, доброволна работа и обучение и данни, свързани с държавата (като например данни за данъци). С. обработва тази информация за бизнес цели като комуникация с персонала, поддържане приемствеността в бизнеса, управление на разходите, отпускане на компенсации и обезщетения, както и управление на своята работна сила, бизнес и операции. Освен това, С. може да се справи с информацията във връзка с правни искове, съответствие, за регулативни и за цели на разследване (включително разкриване на такава информация в отговор на, или във връзка с, законови процедури или съдебни дела). Посочено е, че тъй като С. е глобална организация, данните за европейската работна сила могат да се обработват от група субекти на С. и работници по целия свят - например, където работната заплата или ИТ услугите се извършват от един или повече субекти на С. от името на други. Освен това, С. може да разкрие информация за европейските работници на трети страни, в които С. работи, за бизнеса или за оперативни цели или когато това се изисква или е разрешено от закона, като страните от Европейското икономическо пространство и Швейцария изискват С. да гарантира, че има адекватна защита на данните за европейската работна сила преди да се прехвърля на съответната страна. С. е въвела тази декларация, за да отговаря на изискването и за да улесни прехвърлянето на данни за европейската работна сила в рамките на С. Изрично е посочено, че тази декларация е за цялото дружество С., която важи за прехвърлените данни за европейската работна сила. В Декларацията изрично са посочени категориите данни и категорията лица, чиито данни ще бъдат обработвани, целите за обработването, както и е предвидено задължението за уведомяване, а именно, че С. ще предостави на европейските работници информация за начина, по който С. обработва прехвърлените данни за европейската работна сила. Тази информация може да бъде предоставена чрез различни средства, като тази Декларация, наръчници за наемане на работа, договори, инструкции за защита на личните данни, както и на интранет страницата на С. Предвидена е и възможността Европейските работници да могат да възразят срещу начина, по който С. обработва прехвърлените данни за европейската работна сила, свързани с тях въз основа на неопровержими законови основания, които се отнасят до конкретното положение на работника като се свържат с техния представител от ЧР или мениджър на търговеца (при не-служителите), както е приложимо. Изрично е упомената възможността С. да не предприема оценка или решение за европейските работници, което засяга значително тези работници единствено въз основа на автоматичната обработка на прехвърлените данни за европейската работна сила („автоматизирани решения“), освен ако: С. уведоми засегнатите европейски работници, че ще вземе автоматизирано решение; и им позволи правото да изискват решението да бъде взето ръчно; или автоматизираното решение е взето с цел да се сключи договор с европейския работник по негова/нейна молба, или да се изпълни такъв договор и, ако автоматизираното решение не е благоприятно за европейския работник, осигурява му се възможност да го коментира. Посочено е също, че С. ще прилага подходящи технически и организационни мерки за защита на прехвърлените данни за европейската работна сила срещу незаконни форми на обработване, случайно или незаконно унищожаване или от случайна загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп, в частност, когато обработването включва предаване на данните по мрежа. Счита се, че посочените мерки ще осигурят ниво на сигурност, която е подходяща за естеството на прехвърлените данни за европейската работна сила, както и за вида на обработката, като се вземат предвид това, че е поет ангажимент от С. да приложи най-авангардните технологии и разходи за прилагането на мерките. Изрично е поет договорен ангажимент, че С. ще осигури обучение за задълженията по тази декларация на всички работници, базирани извън Европейското икономическо пространство и Швейцария, които обработват прехвърлени данни за европейската работна сила. Обучението ще бъде предоставено на работниците в рамките на ЕИП и Швейцария, които разглеждат жалби от европейските работници във връзка с прехвърлените данни за европейската работна сила. Обучението е одобрено от висшия мениджмънт на С. В поетите ангажименти, съгласно Декларацията (ОКП), е включена и т.н. „Клауза за одит“, съгласно която спазването на всички аспекти на задължителните фирмени правила ще бъде обект на редовни проверки от отдела за вътрешен одит на С. в съответствие с подходящ цикъл на одит и/или одит от съответни външни одитори, ангажирани от С. Когато има проблеми, идентифицирани от вътрешния одит, С. ще ги разреши своевременно и предприетите коригиращи действия ще бъдат

преглеждани от отдела за вътрешен одит, като на ръководството на всяка ревизирана компания/отдел и на висшето ръководство на С. ще бъдат предоставени отчетите от одита. Резултатите от одита и ключови проблеми също ще бъдат докладвани на Комисията по одитите и управлението на риска на Съвета на директорите на С. и на ръководителя за целия свят на човешките ресурси. В Декларацията (ОКП) са поети ангажименти и за спазване на принципите за целесъобразност, пропорционалност, законосъобразност и актуалност на данните.

Следва да се вземе под внимание и обстоятелството, че на 19 април 2012г. с електронно писмо вх. № П747/20.04.2012г. от г-жа Ж.Д. - служба на Информационния комисар на Великобритания са изпратени информация и документи във връзка с процедура по преценка на посочените по горе обвързващи корпоративни правила на „С.Г.М.Л.“ гр. Лондон, Великобритания, които обхващат посочените в настоящото искане държави за съответните дружества в тях от групата на С.: Филипини, Чили, Мексико, Малайзия, Бахрейн, Канада, Бразилия, и които обвързващи корпоративни правила КЗЛД е одобрила с електронно писмо изпратено на 15/05/2012г. от служител на КЗЛД, съгласно Доклад вх. №Д92/11.05.2012г.

Важно да се обърне внимание на Решение на КЗЛД № П-4041/2013г., с което КЗЛД се е произнесла, че при така поставената фактология и доказателства може да се приеме, че администраторът, предоставящ данните, и администраторът, който ги получава, предоставят достатъчно гаранции за тяхната защитата и съответно се е произнесла с горното решение, с което, на основание чл. 366, ал. 1 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 10, ал. 1, т.4 от ЗЗЛД разрешила на администратора на лични данни „С.Н.А.-К.С.“ КЧТ (клон на чуждестранен търговец) да предостави на дружествата в групата на С.И. (С./С.) за държавите САЩ, Сингапур, Коста Рика и Хонг Конг лични данни на физически лица, касаещи европейска работна сила на дружеството, които се отнасят до служителите на клона в Република България, въз основа на представените доказателства удостоверяващи поети договорни ангажименти за това, че администраторът, предоставящ данните, и администраторът, който ги получава, представят достатъчно гаранции за тяхната защитата.

С оглед изложеното до тук, въз основа на представените доказателства и във връзка с Решение на КЗЛД № П-4041/2013г., може да се приеме, че администраторът, предоставящ данните, и администраторите, които ги получават, представят достатъчно гаранции за тяхната защитата.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 366, ал. 1 от ЗЗЛД . във връзка с чл. 10, ал. 1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Разрешава на администратора на лични данни „С.Н.А.-К.С.“ КЧТ (клон на чуждестранен търговец) да предостави на дружествата в групата на С.И. (С./С.) за държавите Филипини - С.Н.А. - Седалище за регионални операции; Чили - С.Ч.С.; Мексико - С. Info, S. de R. L. DE C. V; Малайзия - С.Т.С.; Бахрейн - С.Н.А.- Бахрейн; Канада - С.Н.А. - Канада; Бразилия - С.Б.К.П.Л. лични данни на физически лица, касаещи европейска работна сила на дружеството, които се отнасят до служителите на клона в Република България, въз основа на представените доказателства удостоверяващи поети договорни ангажименти за това, че администраторът, предоставящ данните, и администраторът, който ги получава, представят достатъчно гаранции за тяхната защитата.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 / четиринадесет/ дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № П-6208 / 2013 г. гр. София, 31.10.2013 г.

ОТНОСНО: Искане с вх. № П-6208/25.09.2013 г. от „А.Б.“ ЕООД, представлявано от д-р Р.К.У. и Б.М.Н. – управители, по въпроси свързани с прилагане на Обвързващи корпоративни правила (Binding Corporate Rules) при предоставяне (трансфер) на лични данни.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 23.10.2013 г., разглежда преписка с вх. № П-6208/25.09.2013 г. от „А.Б.“ ЕООД, представлявано от д-р Р.К.У. и Б.М.Н. – управители, по въпроси свързани с прилагане на Обвързващи корпоративни правила (Binding Corporate Rules) при предоставяне (трансфер) на лични данни.

В искането си до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) управителите на „А.Б.“ ЕООД отбелязват, че поставените от тях въпроси са свързани с приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и като декларират желанието на дружеството да спазва стриктно приложимите разпоредби на българското и европейското законодателство в областта на защитата на личните данни, молят КЗЛД за становище и разяснение на изложени в искането въпроси.

В искането си от „А.Б.“ ЕООД посочват, че във връзка с осъществяваната дейност от страна на дружествата от групата на Н. АГ и взаимодействието между тях, в някои случаи възниква необходимост от прехвърляне на лични данни от някои от тези лица, което е установено на територията на държава членка на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство, на друго лице, което също е част от групата на Н. АГ, но е установено на територията на трета държава по смисъла на чл. 25 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 год. („Директива 95/46/ЕО“), както и по смисъла на параграф 1, т. 14 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

От дружеството уведомяват КЗЛД, че Н. АГ е изготвило и приело Обвързващи корпоративни правила (Binding Corporate Rules) („Обвързващи корпоративни правила на Н.“), които следва да бъдат прилагани от дружествата от групата на Н. и имат за цел да регламентират и осигурят адекватно ниво на защита на личните данни при прехвърлянето им в рамките на корпоративната група, в съответствие с приложимите правни норми. Обвързващите корпоративни правила, съгласно изрични становища на Работната група по чл. 29 от Директива 94/46/ЕО (WP 74 от 03 юни 2003 год., WP 155 от 24 юни 2008 год. и др.), представляват инструмент за трансфер на лични данни между администратори на лични данни в рамките на една корпоративна група. Независимо от прилагането на такива правила, трансферът на лични данни следва да бъде извършен в съответствие със законодателството на отделните държави-членки и изискванията на националните органи по защита на личните данни.

Съгласно изложеното, от „А.Б.“ ЕООД уведомяват КЗЛД, че обвързващите корпоративни правила на Н. са одобрени в процедура за европейско сътрудничество, под ръководството на френския национален орган по защита на личните данни (Commission nationale de l'informatique et des libertés), и след съгласуване с националните органи по защита на личните данни на държавите, участващи в процедурата по взаимно признаване, към която се е присъединила и Република България. В писмото е посочено, че към настоящия момент, всяко лице, част от групата на Н. АГ, което е подписало вътрешнокорпоративното споразумение за приемане на Обвързващите корпоративни правила (BCR Intercompany agreement), следва да прилага същите и, в зависимост от приложимите национални

норми да: (1) уведомява съответния национален орган за предстоящите трансфери; или (2) да сезира съответния национален орган с искане за разрешения на трансферите.

По повод изложеното, възникват въпроси, по които „А.Б.“ ЕООД се нуждае от становище и разяснения. Предвид описаната по-горе фактическа обстановка и липсата на изрична правна регламентация в българското законодателство на Обвързващите корпоративни правила като институт за трансфер на лични данни, на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 5, ал. 1, т. 9, чл. 28, ал. 1, т. 4 и чл. 54, т. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация в искането са поставени следните въпроси:

1. Дали Обвързващите корпоративни правила на Н., одобрени по реда на процедурата за европейско сътрудничество, ще бъдат основание за прилагане на уведомителен режим по реда на глава шеста от ЗЗЛД в случаите на трансфери на лични данни съгласно правилата от „А.Б.“ ЕООД на други лица от групата на Н., които са установени в трети страни? В частност, дали когато не са налице условията по чл. 36а, ал. 5, т. 1 и чл. 36а, ал. 7 от ЗЗЛД, за горните трансфери е необходимо „А.Б.“ ЕООД да сезира Комисията за защита на личните данни с искане/ искания за разрешение на трансферите, или е достатъчно да уведоми Комисията за предстоящите трансфери?

2. В случай, че е необходимо предварително разрешение на Комисията за защита на личните данни за извършване на трансферите:

- Допустимо ли е издаването на едно общо разрешение за извършване на множество трансфери на лични данни от страна на „А.Б.“ ЕООД на основание Обвързващите корпоративни правила на Н., или е необходимо издаването на отделно разрешение за всяко конкретно прехвърляне на лични данни?

- Дали одобрението на Обвързващите корпоративни правила на Н. по реда на процедурата за европейско сътрудничество ще бъде счетено от Комисията за достатъчно основание за издаване на разрешение/разрешения за трансфер/трансфери или Комисията ще извършва преценка по общия ред на всички относими обстоятелства, в това число, на предоставените от администратора гаранции за защита на личните данни (които вече са оценени в процедурата по европейско сътрудничество), на адекватността на нивото на защита в съответната трета държава и др.?

Към искането са приложени следните документи:

1. Обвързващи корпоративни правила на Н.;
2. Публикуван на електронната страница на Европейската комисия Списък на компаниите, за чиито Обвързващи корпоративни правила е проведена процедурата по взаимно сътрудничество.

Правен анализ

Обвързващите корпоративни правила (Binding Corporate Rules) представляват глобален кодекс за практики, базиран на европейските стандарти за защита на данните, който се изготвя от мултинационални компании и се спазва доброволно от тях с цел осигуряване на адекватни мерки за трансфер на данни между фирмите, в рамките на корпорацията. Създадени са като допълнителен инструмент за трансфер освен стандартните договорни клаузи, като тяхната регулация се извършва чрез Работните документи (РД) на Работната група по чл. 29. Правилата се прилагат за всички дружества, включени в корпорацията, без значение от местоположението им (в или извън ЕС/ Европейската икономическа зона (ЕИЗ)), националността на лицата, чиито данни се обработват или други критерии, като винаги се отчита действието на нормите на съответното национално законодателство за конкретния администратор и/или обработващ.

По отношение на трансфера на данни към фирми, извън корпорацията, намиращи се в трети страни, приложение намират стандартните договорни клаузи, приети с Решения на Европейската комисия. Съществуват три решения на Европейската комисия, с които са определени алтернативни стандартни договорни клаузи за трансфер в трета държава от администратор до администратор, както и от администратор към обработващ лични данни:

- Решение на ЕК от 15 юни 2001 г. относно стандартни договорни клаузи за трансфер на лични

данни до трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО (2001/497/ЕО);

- Решение на ЕК от 27 декември 2004 г., изменящо Решение 2001/497/ЕО, с оглед въвеждането на алтернативни стандартни договорни клаузи за трансфер на лични данни до трети страни (2004/915/ЕО);

- Решение на ЕК от 5 февруари 2010 г. относно стандартни договорни клаузи при предаването на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО.

Стандартните договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита на трансферираните лични данни, които са предмет на съответния договор. Те са приложими към трансфери до всички държави извън Европейския съюз. Стандартните договорни клаузи предвиждат съответни задължения за администратора, който предоставя данните и за лицето от третата държава, което ги получава. Установена е солидарна отговорност за трансфериращия и получаващия данните при нарушаване на клаузите. В стандартните договорни клаузи се посочват основните аспекти на съответния трансфер (вид на данните, цели на трансфера, период на обработване и др.). Стандартните договорни клаузи могат да бъдат допълвани от страните, сключващи съответния договор за трансфер, но само доколкото допълненията не им противоречат.

Информация по отношение на Решенията на ЕК може да се намерите на адрес: http://ec.europa.eu/justicehome/fsj/privacy/modelcontracts/index_en.htm

С оглед зададените в искането въпроси следва да се отбележи обстоятелството, че към настоящия момент в националното ни законодателство в сферата на защита на личните данни обвързващите корпоративни правила не са нормативно признат инструмент за трансфер на данни.

Съгласно чл. 36б, ал. 1 от Закон за защита на личните данни (или кореспондиращата европейска разпоредба в чл. 26(2) от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета): „извън случаите по чл. 36а, предоставянето на лични данни в трета държава се извършва след разрешение на Комисията за защита на личните данни, при условие администраторът, предоставящ данните, и администраторът, който ги получава, представят достатъчно гаранции за защитата им.“ В тази връзка е посочено, че Работен документ 74, целящ хармонизирано прилагане и тълкуване на чл. 26(2) от Директива 95/46/ЕО, на Работна група по чл. 29 („Работната група“) от Директива 95/46/ЕО, предвижда, че група от дружества могат да осигурят достатъчни гаранции, чрез прилагането на ОКП на всички дружества от групата.

Според разпоредбата на чл. 36а, ал. 2 от ЗЗЛД, предоставяне на лични данни в трета държава се допуска само ако тя осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия. По силата на чл. 36а, ал. 5 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни не извършва преценка за адекватност в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че:

1. третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита;
2. определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита.

Тази идея е доразвита в Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА). В случай, че се налага извършването на трансфер на лични данни, важен момент, който следва да се има предвид, са последните изменения и допълнения на ПДКЗЛДНА (ДВ. бр. 12 от 10 Февруари 2012г.), по силата на които относно реда за осъществяване на трансфер на данни са настъпили съществени изменения. Съгласно чл. 53а от ПДКЗЛДНА, Комисията не се произнася с решение и администраторът може да предоставя лични данни в трета държава, когато е налице решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че:

1. третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита, което се посочва като “заключение за адекватност”. (Към момента ЕК се е произнесла относно това ниво за следните страни: Канада, Аржентина, Швейцария, Израел, острови Ман, Гърнзей, Джърси, Фарьорски острови, Андора)

или

2. определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита.

Във всички случаи на предоставяне на лични данни в трети държави администраторът е длъжен да заяви предоставянето на данни във водения от КЗЛД регистър по чл. 42, ал. 1 от ПДКЗЛДНА (чл. 53б от ПДКЗЛДНА).

Въз основа на горното, когато се касае за трансфер на лични данни към администратор/обработващ на територията на трета държава следва да се следи за наличие на условията, визирани в чл. 53а от ПДКЗЛДНА. Комисията не се произнася с решение, и в тези случаи прехвърлянето на данни може да бъде извършено въз основа на сключени определени стандартни договорни клаузи, които осигуряват адекватно ниво на защита, но след заявяване на предоставянето на данни във водения от КЗЛД регистър по чл. 42, ал. 1 от ПДКЗЛДНА (в случай, че такова заявяване не е извършено до този момент по отношение на регистъра, по който се планира трансферът).

Прилагането на уведомителен режим е достатъчно, когато в конкретен случай:

1. Има Решение на Европейската комисия, с което е констатирано адекватно ниво на защита на личните данни в трета държава или
2. Спрямо конкретен трансфер се прилагат стандартни договорни клаузи.

Извън тези случаи, посочени в чл. 36а, ал. 5 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни следва да подаде искането за разрешаване на трансфер на данни в трети държави от Комисията за защита на личните данни. Производството следва процедурата на раздел V от ПДКЗЛДНА.

„А.Б.“ ЕООД е търговско дружество регистрирано в Търговския регистър на Република България, съгласно Търговския закон. Едноличен собственик на капитала му е Н. АГ, Швейцария. Служебна проверка по отношение на „А.Б.“ ЕООД в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД показва, че дружеството е вписано като администратор на лични данни. Заявени са два регистъра:

1. Клиенти
2. Персонал.

Дружеството е заявило и по двата регистъра, че данните, които се обработват, могат да бъдат предмет на предоставяне в Швейцария. Следва да се направи уточнението, че Швейцария не е член на ЕС и Европейското икономическо пространство, но по отношения на нея се прилага Решение на Комисията от 26 юли 2000 година съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за адекватната защита на личните данни, предоставяни в Швейцария. От направеното уточнение следва, че когато „А.Б.“ ЕООД предоставя лични данни в Швейцария, приложение намира въведения уведомителен режим.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Към настоящия момент в националното ни законодателство в сферата на защита на личните данни обвързващите корпоративни правила не са нормативно признат инструмент за трансфер на данни.

Обвързващите корпоративни правила са основание за трансфер на лични данни само в рамките на Н.. В случаите, когато не са налице условията на чл. 36а, ал. 5 от ЗЗЛД, „А.Б.“ ЕООД следва да подаде искане за разрешаване на трансфер до КЗЛД. В условията на чл. 36а, ал. 5 от ЗЗЛД във връзка с чл. 53а от ПДКЗЛДНА, администраторът следва да уведоми по надлежния ред КЗЛД за предстоящия трансфер на лични данни.

В случаите, когато се прилага процедурата по разрешаване на трансфер, е възможно с едно решение да се разрешат множество трансфери, стига да са изпълнени съответните изисквания на нормативната уредба за адекватно ниво на защита, както и да е налично някое от условията за допустимост на съответното предоставяне на данни, съгласно чл. 36а, ал. 7 от ЗЗЛД.

В хода на преценката за адекватно ниво на защита, КЗЛД взема предвид Обвързващите корпоративни правила, одобрени по реда на процедурата за европейско сътрудничество и те могат да бъдат зачетени като основание за издаване на разрешение за трансфер на данни в трета страна. В хода на същата процедура следва да се оцени и адекватността на нивото на защита, което гарантира и получателя на данните в съответната трета страна.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-6501/2013
гр. София, 31.10.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-6501 от 08.10.2013 год. от „Н.Ф.С.“ Търговско представителство, с адрес: гр. София, *****, БУЛСТАТ *****, представлявано от Х.В.Т., управител чрез адв. А.А.Ц., ЕГН *****, член на САК, с адрес: гр. София 1000, *****, по въпроси, касаещи прилагането на обвързващи корпоративни правила (Binding Corporate Rules) от „Н.Ф.С.“ ТП в качеството му на администратор на лични данни при предоставяне (трансфер) на лични данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Членове: Красимир Димитров и Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 23.10.2013 г., разгледа преписка с вх. № П-6501/08.10.2013 год. от „Н.Ф.С.“ Търговско представителство, с адрес: гр. София, *****, БУЛСТАТ *****, представлявано от Х.В.Т., управител чрез адв. А.А.Ц., ЕГН *****, член на САК.

В искането си до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) адв. А.А.Ц. отбелязва, че поставените от нея въпроси са на основание с чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), а именно – Комисията за защита на личните данни анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на личните данни.

Адв. А.А.Ц. уведомява Комисията, че с оглед желанието на „Н.Ф.С.“ ТП да спазва стриктно приложимите разпоредби на българското европейското законодателство в областта на защитата на личните данни, от името на горното търговско представителство моли КЗЛД за становище и разяснение на изложени в искането въпроси.

„Н.Ф.С.“ ТП е търговско представителство на Н.Ф.С. АГ, Швейцария, вписано в Търговския регистър при БТПП съгласно Закона за насърчаване на инвестициите.

От своя страна, Н.Ф.С. АГ е търговско дружество, учредено и съществуващо съгласно законите на Конфедерация Швейцария, което, заедно с други дъщерни дружества на Н.АГ, е част от мултинационалната корпоративна група на Н.АГ.

„Н.Ф.С.“ ТП е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД през 2008 год. под № 52987, а през 2013 год., във връзка с назначаването на Х.В.Т. за управител на Търговското представителство, последното е пререгистрирано под № 368324.

Предвид описаната фактическа ситуация адв. А.А.Ц. уведомява КЗЛД, че във връзка с осъществяваната дейност от страна на дружествата от групата на Н.АГ и взаимодействието между тях, в някои случаи възниква необходимост от прехвърляне на лични данни от някое от тези лица, което е установено на територията на държава членка на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство, на друго лице, което също е част от групата на Н.АГ, но е установено на територията на трета държава по смисъла на чл. 25 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 год. („Директива 95/46/ЕО“), както и по смисъла на параграф 1, т. 14 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

Адв. А.А.Ц. уведомява КЗЛД, че Н.АГ е изготвило и приело Обвързващи корпоративни правила (Binding Corporate Rules) („Обвързващи корпоративни правила на Н.“), които следва да бъдат прилагани от дружествата от групата на Н. и имат за цел да регламентират и осигурят адекватно ниво на защита на личните данни при прехвърлянето им в рамките на корпоративната група, в съответствие с приложимите правни норми. Обвързващите корпоративни правила, съгласно изрични становища на Работната група по чл. 29 от Директива 94/46/ЕО (WP 74 ОТ 03 ЮНИ 2003 ГОД., WP 155 ОТ 24 ЮНИ 2008 год. и др.), представляват инструмент за трансфер на лични данни между администратори на лични данни в рамките на една корпоративна група. Независимо от прилагането на такива правила, трансферът на лични данни следва да бъде извършен в съответствие със законодателството на отделните държави-членки и изискванията на националните органи по защита на личните данни.

Съгласно изложеното, адв. А.А.Ц. уведомява КЗЛД, че обвързващите корпоративни правила на Н. са одобрени в процедура за европейско сътрудничество, под ръководството на френския национален орган по защита на личните данни (Commission nationale de l'informatique et des libertés), и след съгласуване с националните органи по защита на личните данни на държавите, участващи в процедурата по взаимно признаване, към която се е присъединила и Република България. адв. А.А.Ц. информира Комисията, че към настоящия момент, всяко лице, част от групата на Н.АГ, което е подписало вътрешнокорпоративното споразумение за приемане на Обвързващите корпоративни правила (BCR Intercompany agreement), следва да прилага същите и, в зависимост от приложимите национални норми да: (1) уведомява съответния национален орган за предстоящите трансфери; или (2) да сезира съответния национален орган с искане за разрешения на трансферите.

По повод изложеното, възникват въпроси, по които „Н.Ф.С.“ ТП се нуждае от становище и разяснения. Предвид описаната по-горе фактическа обстановка и липсата на изрична правна регламентация в българското законодателство на Обвързващите корпоративни правила като институт за трансфер на лични данни, на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 5, ал. 1, т. 9, чл. 28, ал. 1, т. 4 и чл. 54, т. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация адв. А.А.Ц. поставя следните въпроси:

1. Дали Обвързващите корпоративни правила на Н., одобрени по реда на процедурата за европейско сътрудничество, ще бъдат основание за прилагане на уведомителен режим по реда на глава шеста от ЗЗЛД в случаите на трансфери на лични данни съгласно правилата от „Н.Ф.С.“ ТП на други лица от групата на Н., които са установени в трети страни? В частност, дали когато не са на лице условията по чл. 36а, ал. 5, т. 1 и чл. 36а, ал. 7 от ЗЗЛД, за горните трансфери е необходимо „Н.Ф.С.“ ТП да сезира Комисията за защита на личните данни с искане/искания за разрешение на трансферите, или е достатъчно да уведоми Комисията за предстоящите трансфери?

2. В случай, че е необходимо предварително разрешение на Комисията за защита на личните данни за извършване на трансферите:

- Допустимо ли е издаването на едно общо разрешение за извършване на множество трансфери на лични данни от страна на „Н.Ф.С.“ ТП на основание Обвързващите корпоративни правила на Н., или е необходимо издаването на отделно разрешение за всяко конкретно прехвърляне на лични данни?

- Дали одобрението на Обвързващите корпоративни правила на Н. по реда на процедурата

за европейско сътрудничество ще бъде сметено от Комисията за достатъчно основание за издаване на разрешение/разрешения за трансфер/трансфери или Комисията ще извършва преценка по общия ред на всички относими обстоятелства, в това число, на предоставените от администратора гаранции за защита на личните данни (които вече са оценени в процедурата по европейско сътрудничество), на адекватността на нивото на защита в съответната трета държава и др.?

Адв. А.А.Ц. е приложила следните документи към искането си:

1. Обвързващи корпоративни правила на Н.;
2. Публикуван на електронната страница на Европейската комисия Списък на компаниите, за чиито Обвързващи корпоративни правила е проведена процедурата по взаимно сътрудничество;
3. Пълномощно.

Правен анализ по отношение на искането за становище:

Обвързващите корпоративни правила (Binding Corporate Rules) представляват глобален кодекс за практики, базиран на европейските стандарти за защита на данните, който се изготвя от мултинационални компании и се спазва доброволно от тях с цел осигуряване на адекватни мерки за трансфер на данни между фирмите, в рамките на корпорацията. Създадени са като допълнителен инструмент за трансфер освен стандартните договорни клаузи, като тяхната регулация се извършва чрез Работните документи (РД) на Работната група по чл. 29. Правилата се прилагат за всички дружества, включени в корпорацията, без значение от местоположението им (в или извън ЕС/Европейската икономическа зона (ЕИЗ)), националността на лицата, чиито данни се обработват или други критерии, като винаги се отчита действието на нормите на съответното национално законодателство за конкретния администратор и/или обработващ.

По отношение на трансфера на данни към фирми, извън корпорацията, намиращи се в трети страни, приложение намират стандартните договорни клаузи, приети с Решения на Европейската комисия. Съществуват три решения на Европейската комисия, с които са определени алтернативни стандартни договорни клаузи за трансфер в трета държава от администратор до администратор, както и от администратор към обработващ лични данни:

- Решение на ЕК от 15 юни 2001 г. относно стандартни договорни клаузи за трансфер на лични данни до трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО (2001/497/ЕО);

- Решение на ЕК от 27 декември 2004 г., изменящо Решение 2001/497/ЕО, с оглед въвеждането на алтернативни стандартни договорни клаузи за трансфер на лични данни до трети страни (2004/915/ЕО);

- Решение на ЕК от 5 февруари 2010 г. относно стандартни договорни клаузи при предаването на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО.

Стандартните договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита на трансферираните лични данни, които са предмет на съответния договор. Те са приложими към трансфери до всички държави извън Европейския съюз. Стандартните договорни клаузи предвиждат съответни задължения за администратора, който предоставя данните и за лицето от третата държава, което ги получава. Установена е солидарна отговорност за трансфериращия и получаващия данните при нарушаване на клаузите. В стандартните договорни клаузи се посочват основните аспекти на съответния трансфер (вид на данните, цели на трансфера, период на обработване и др.). Стандартните договорни клаузи могат да бъдат допълвани от страните, сключващи съответния договор за трансфер, но само доколкото допълненията не им противоречат.

Информация по отношение на Решенията на ЕК може да се намери на адрес: http://ec.europa.eu/justicehome/fsj/privacy/modelcontracts/index_en.htm

С оглед зададените в искането въпроси следва да се отбележи обстоятелството, че към

настоящия момент в националното ни законодателство в сферата на защита на личните данни обвързващите корпоративни правила не са нормативно признат инструмент за трансфер на данни.

Съгласно чл. 36б, ал. 1 от Закон за защита на личните данни (или кореспондиращата европейска разпоредба в чл. 26(2) от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета): „извън случаите по чл. 36а, предоставянето на лични данни в трета държава се извършва след разрешение на Комисията за защита на личните данни, при условие администраторът, предоставящ данните, и администраторът, който ги получава, представят достатъчно гаранции за защитата им.“ В тази връзка е посочено, че Работен документ 74, целящ хармонизирано прилагане и тълкуване на чл. 26(2) от Директива 95/46/ЕО, на Работна група по чл. 29 („Работната група“) от Директива 95/46/ЕО, предвижда, че група от дружества могат да осигурят достатъчни гаранции, чрез прилагането на ОКП на всички дружества от групата.

Според разпоредбата на чл. 36а, ал. 2 от ЗЗЛД, предоставяне на лични данни в трета държава се допуска само ако тя осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия. По силата на чл. 36а, ал. 5 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни не извършва преценка за адекватност в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че:

1. третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита;
2. определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита.

Тази идея е доразвита в Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА). В случай, че се налага извършването на трансфер на лични данни, важен момент, който следва да се има предвид, са последните изменения и допълнения на ПДКЗЛДНА (ДВ. бр.12 от 10 Февруари 2012г.), по силата на които относно реда за осъществяване на трансфер на данни са настъпили съществени изменения. Съгласно чл. 53а от ПДКЗЛДНА, Комисията не се произнася с решение и администраторът може да предоставя лични данни в трета държава, когато е налице решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че:

1. третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита, което се посочва като “заключение за адекватност”. (Към момента ЕК се е произнесла относно това ниво за следните страни: Канада, Аржентина, Швейцария, Израел, острови Ман, Гърнзей, Джърси, Фарьорски острови, Андора)

или

2. определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита.

Във всички случаи на предоставяне на лични данни в трети държави администраторът е длъжен да заяви предоставянето на данни във водения от КЗЛД регистър по чл. 42, ал. 1 от ПДКЗЛДНА (чл. 53б от ПДКЗЛДНА).

Въз основа на горното, когато се касае за трансфер на лични данни към администратор/обработващ на територията на трета държава следва да се следи за наличие на условията, визирани в чл. 53а от ПДКЗЛДНА. Комисията не се произнася с решение, и в тези случаи прехвърлянето на данни може да бъде извършено въз основа на сключени определени стандартни договорни клаузи, които осигуряват адекватно ниво на защита, но след заявяване на предоставянето на данни във водения от КЗЛД регистър по чл. 42, ал. 1 от ПДКЗЛДНА (в случай, че такова заявяване не е извършено до този момент по отношение на регистъра, по който се планира трансферът).

Прилагането на уведомителен режим е достатъчно, когато в конкретен случай:

1. Има Решение на Европейската комисия, с което е констатирано адекватно ниво на защита на личните данни в трета държава или
2. Спрямо конкретен трансфер се прилагат стандартни договорни клаузи.

Извън тези случаи, посочени в чл. 36а, ал. 5 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни следва

да подаде искането за разрешаване на трансфер на данни в трети държави от Комисията за защита на личните данни. Производството следва процедурата на раздел V от ПДКЗЛДНА.

След направена справка в отдел “Регистър и архив” беше констатирано, че “Н.Ф.С.” ТП е регистрирано в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД показва, че дружеството е вписано като администратор на лични данни на 28.09.2010 г., като е подало информация за четири регистъра:

- персонал;
- договори;
- информационен
- регулаторен - извършване на реклама сред медицински специалисти и регулаторен- данни за медицински специалисти и извършване на тестове, като не е заявило обработка на чувствителни данни, нито е отбелязало извършване на трансфер на данни по нито един от тях.

Търговското представителство е заявило и по четирите регистъра, че данните, които се обработват, не могат да бъдат предмет на предоставяне в друга държава. Във връзка с това следва търговското представителство “Н.Ф.С.” ТП да заяви за вписване по съответните регистри възможността за трансфер на данни в други държави.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Към настоящия момент в националното ни законодателство в сферата на защита на личните данни обвързващите корпоративни правила не са нормативно признат инструмент за трансфер на данни.

Обвързващите корпоративни правила са основание за трансфер на лични данни само в рамките на Н.. В случаите, когато не са налице условията на чл. 36а, ал. 5 от ЗЗЛД, “Н.Ф.С.” ТП следва да подаде искане за разрешаване на трансфер до КЗЛД. В условията на чл. 36а, ал. 5 от ЗЗЛД във връзка с чл. 53а от ПДКЗЛДНА, администраторът следва да уведоми по надлежния ред КЗЛД за предстоящия трансфер на лични данни.

В случаите, когато се прилага процедурата по разрешаване на трансфер, е възможно с едно решение да се разрешат множество трансфери, стига да са изпълнени съответните изисквания на нормативната уредба за адекватно ниво на защита, както и да е налично някое от условията за допустимост на съответното предоставяне на данни, съгласно чл. 36а, ал. 7 от ЗЗЛД.

В хода на преценката за адекватно ниво на защита, КЗЛД взема предвид Обвързващите корпоративни правила, одобрени по реда на процедурата за европейско сътрудничество и те могат да бъдат зачетени като основание за издаване на разрешение за трансфер на данни в трета страна. В хода на същата процедура следва да се оцени и адекватността на нивото на защита, което гарантира и получателя на данните в съответната трета страна.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № П-6715/2013 г.
гр. София, 31.10.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане с рег. № П-6715/16.10.2013 год. от Й.Я. – и.д. Председател на Държавна агенция за българите в чужбина, по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни във връзка с реда и условията за удостоверяване на български произход на кандидатите за българско гражданство.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: членове - Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 23.10.2013 г. (Протокол № 36), разгледа преписка с рег. № П-6715/16.10.2013 год. от Й.Я. – и.д. Председател на Държавна агенция за българите в чужбина, по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни във връзка с реда и условията за удостоверяване на български произход на кандидатите за българско гражданство.

Фактическа обстановка:

Получено е искане с вх. № П-6715/16.10.2013 год. от Й.Я. в качеството му на изпълняващ длъжността Председател на Държавната агенция за българите в чужбина. В искането се посочва, че Държавната агенция за българите в чужбина (ДАБЧ) е администратор на лични данни с идентификационен номер 310415.

Една от основните дейности на ДАБЧ е удостоверяване на български произход в случаите на чл.15, ал.2 от Закона за българското гражданство (ЗБГр), чл.31 от Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България (ППЗЧРБ) във връзка с чл.25, ал.1, т.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) и чл.24, ал.1, т.5 от ЗЧРБ, както и ПМС № 103/93.

Посочва се, че на основание чл.33, ал.1 от ЗБГр, ДАБЧ е член на Съвета по гражданството (СГ) при Министерството на правосъдието (МП).

В искането се уточнява, че съобразно разпоредбата на чл.15, ал.2 от ЗБГр, „В производството по придобиване на българско гражданство по натурализация с молбата за придобиване на българско гражданство се представя и удостоверение за български произход, издадено от Държавната агенция за българите в чужбина. В удостоверението се посочват данните, въз основа на които е установен българският произход“.

Изпълняващият длъжността Председател на ДАБЧ цитира съдебна практика на Върховния административен съд (ВАС), съгласно която издаването на удостоверение за български произход представлява административна услуга по смисъла на § 1, т.2, буква „а“ от ДР на Закона за администрацията, при обжалването на отказа за извършването на която е приложим реда за индивидуалните административни актове, съобразно § 8 от ПЗР на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Предвид това, ДАБЧ провежда административно производство по реда на АПК.

Посочва се, че в последните два месеца, между ДАБЧ и МП тече кореспонденция относно реда и условията за удостоверяването на български произход на кандидатите за българско гражданство на основание чл.15, ал.1, т.1 от ЗБГр. Конкретно искането на МП е да се предоставят в дирекция „Българско гражданство“ на МП пълни заверени копия на преписките по издадените от ДАБЧ удостоверения за български произход на лицата, по чиито преписки за натурализация е възложена допълнителна проверка от СГ. От страна на МП считат, че липсват данни за официалните документи по някои от преписките за натурализация, за да се установи дали е изпълнено изискването на § 2, т.1 от ДР на ЗБГр, а именно:

(1. „Лице от български произход“ е лице, на което поне единият възходящ е българин.

2. „Лице, постоянно живеещо в чужбина“ е лице, което живее извън Република България повече от девет месеца през всяка календарна година, освен ако пребиваването в чужбина е в изпълнение на държавна служба от лицето или съпруга му или е свързано само с обучение.

3. Лицето се е освободило от досегашното си гражданство, когато:

1. е освободено по негова молба при условията и по реда на отечествения му закон;

2. губи своето гражданство по силата на натурализацията съгласно отечествения му закон).

Позицията на ДАБЧ във връзка с искането на МП за предоставяне на образувани и приключили с издаване на удостоверение за български произход преписки е следната:

На основание чл.15, ал.2 от ЗБГр с молбата за придобиване на българско гражданство се представя и удостоверение за български произход, издадено от ДАБЧ. В удостоверението се посочват данните, въз основа на които е установен българският произход. Това предполага провеждането на едно предшестващо административно производство, отделно от това за придобиване на българско гражданство. Дейностите при осъществяване на процедурата по удостоверяване на български произход в пълна степен покриват белезите на едно административно производство по реда на АПК. Също така, от страна на ДАБЧ, в удостоверението стриктно се посочват данните, въз основа на които е установен българският произход.

В искането се излага позицията, че съобразно разпоредбата на АПК, актовете на орган на изпълнителната власт подлежат на контрол от горестоящия административен орган или от съда. ДАБЧ е централен орган на изпълнителната власт, на пряко подчинение на Министерския съвет и на основание чл.82, ал.2 от АПК, актовете на председателя на ДАБЧ не подлежат на оспорване по административен ред, тъй като той няма по-горестоящ административен орган. Само и единствено компетентен съд осъществява контрол за законосъобразност на актовете на председателя на ДАБЧ.

Във връзка с подробно изложената фактическа обстановка, и.д. Председател на ДАБЧ се обръща към Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) с въпроси, съобразно нейната компетентност.

На основание чл.24, ал.1 от АПК, инициативата за започване на административното производство по издаване на удостоверение за български произход е по искане на заинтересованите граждани. Процедурата при удостоверяване на български произход се отличава със своите специфики. Разпоредбата на чл.36 от АПК задължава административният орган да събира служебно доказателства, освен в предвидените в специален закон случаи. Законът за българите, живеещи извън Република България е специален и разпоредбата на чл.3, ал.1 от същия изброява изчерпателно с какви документи се удостоверява български произход. (Български произход се доказва с документ, издаден от:

1. български или чужд държавен орган;

2. организация на българи, живеещи извън Република България, призната от компетентния български държавен орган за поддържане на връзки с тях;

3. Българската православна църква).

Молителят следва да приложи всички документи от вида на посочените, с които да докаже твърденията си.

В искането се сочи основанието на чл. 43 от АПК, съгласно който административният орган не може да откаже приемане на писмена декларация, с която се установяват факти и обстоятелства, за които специален закон не предвижда доказване по определен начин или с определени средства. Той може да приеме и писмена декларация, с която се установяват факти и обстоятелства, за които специален закон предвижда доказване с официален документ, когато такъв не е издаден на страната в определения за това срок, освен ако нормативен акт предвижда друго за определени видове документи. В декларацията за българско самосъзнание, която заявителите за получаване на удостоверение за български произход прилагат към преписката в ДАБЧ, се обективира наличието на народностен/етнически произход и на българско национално съзнание.

Посочва се също, че част от данните към заявлението за получаване на удостоверение за български произход се отнасят за политически, религиозни или философски убеждения, както и за членство в политически партии или организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели.

Като пример се посочва, че към образуваната преписка, на основание чл.3 от Закона за българите, живеещи извън Република България (ЗБЖИРБ) се прилагат документи, както следва:

- документ от български или чужд държавен орган;
- документ от организация на българи, живеещи извън Република България, призната от компетентния български държавен орган за поддържане на връзки с тях;
- документ от Българската православна църква;
- съдебно решение.

Твърди се, че в посочените документи са налични данни по смисъла на чл.5 от ЗЗЛД.

По-надолу в искането и.д. Председател на ДАБЧ цитира разпоредбите на чл.5 от ЗЗЛД, които забраняват обработването на лични на т. нар. „чувствителни данни“. Акцентираща се върху изключенията на тази забрана и по-конкретно хипотезата, в която физическото лице, за което се отнасят данните е дало своето изрично съгласие за обработване на данните.

В заключение се посочва, че към настоящия момент ДАБЧ отказва да предостави на МП исканите преписки за удостоверяване на български произход. Във връзка с изложеното и на основание чл.10 от ЗЗЛД е изискано становище, методически указания и задължителни предписания на Комисията за защита на личните данни относно законосъобразността на действията на ДАБЧ в частта, касаещи защитата на личните данни.

Правен анализ:

От гледна точка защитата на личните данни, настоящият казус касае възможността за обработване на лични данни под формата на разкриване чрез предаване и предоставяне на данни от един администратор (Държавна агенция за българите в чужбина) на друг администратор (Министерството на правосъдието).

Както е споменато в искането на и.д. Председател на ДАБЧ, агенцията е вписана в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри с идентификационен номер 310415.

При извършване на служебна справка се установява, че администраторът на лични данни Министерството на правосъдието е вписан в регистъра на КЗЛД с идентификационен номер 27489. Заявено е, че администраторът обработва лични данни на физически лица в 18 регистъра, като под № 1 е посочен „Регистър на лицата, придобили българско гражданство по натурализация“.

По смисъла на § 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД „Обработване на лични данни“ е „всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване“.

За да бъде законосъобразно обработването на лични данни, следва да са налице условията на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Посоченият нормативен текст допуска обработване на лични данни при наличието на поне една от изброените седем алтернативни предпоставки. В мотивите на настоящото изложение ще бъде разгледано действащото законодателство относно реда за придобиване на българско гражданство по натурализация в контекста на условията за допустимо обработване на лични данни.

Условията и реда за придобиване, загубване и възстановяване на българското гражданство са нормативно определени в разпоредбите на Закона за българското гражданство. Законодателят

е предвидил строг ред, по който лицата, които не са български граждани по произход или по месторождение, могат да придобият българско гражданство по натурализация. Съгласно чл.15, ал.1, т.1 от ЗБГр, лицата, които не са български граждани, могат да придобият българско гражданство по натурализация, ако са от български произход. В производството по придобиване на българско гражданство по натурализация с молбата за придобиване на българско гражданство се представя и удостоверение за български произход, издадено от Държавната агенция за българите в чужбина. В удостоверението се посочват данните, въз основа на които е установен българският произход.

Издаването на удостоверение от ДАБЧ е абсолютно нормативно условие за стартиране на процедурата по чл. 15 от ЗБГр . Законът изрично предвижда като част от документите, които се прилагат към молбата за придобиване на българско гражданство по натурализация, да се приложи удостоверението за български произход, издадено от ДАБЧ.

Съгласно чл.29, ал.1 от ЗБГр придобиване на българско гражданство по натурализация, освобождаване от българско гражданство и възстановяване на българско гражданство се извършва по молба на заинтересуваното лице, подадена лично в Министерството на правосъдието или в дипломатическото или консулското представителство на Република България.

Министърът на правосъдието е органът, който прави предложение до Президента на Република България за издаване на указ или за отказ за издаване на указ за придобиване, възстановяване, освобождаване или лишаване от българско гражданство, както и за отмяна на натурализация (чл.34 от ЗБГр).

Законът за българското гражданство изрично предвижда, че към Министерството на правосъдието има Съвет по гражданството (СГ), който се състои от председател - заместник-министър на правосъдието, и членове - по един представител на Министерството на правосъдието, Министерството на външните работи, Министерството на вътрешните работи, Министерството на регионалното развитие, Министерството на труда и социалната политика, на Министерството на здравеопазването и на Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавната агенция за българите в чужбина и Държавната агенция за бежанците. Предложението на Министъра на правосъдието се основава на мнението на Съвета по гражданството, във връзка с молбите и предложенията, свързани с българското гражданство след писмени становища на Министерството на вътрешните работи и на Държавна агенция „Национална сигурност“ (чл.33, ал.3 от ЗБГр). При така формулирания текст следва изводът, че мнението на СГ е нормативна предпоставка, на която се позовава решението на Министъра на правосъдието да предложи на Президента издаване на указ или за отказ за издаване на указ за придобиване на българско гражданство.

Дейността на СГ във връзка с изследване на обективните обстоятелства, въз основа на които той ще обоснове мнението си за издаване на указ или отказ за издаване на указ за придобиване на българско гражданство е важна част от фактическия състав на процедурата по придобиване на българско гражданство по натурализация. Не случайно законодателят е предвидил в състава на СГ да бъдат включени представители на органи на изпълнителната власт, които контролират въпросите, свързани с опазването на обществения ред и националната сигурност, тъй като същите следва да бъдат отчетени в цялостния процес по формулиране на мнението на СГ. За да може да формулира обективно мнение, целесъобразно е СГ да изследва всички документи, относими към конкретната молба за придобиване на българско гражданство по натурализация. Следва да се отбележи, че за да бъде СГ в състояние да обоснове мнението си, на него трябва да се осигури възможност да разглежда и анализира всички относими обстоятелства и документи, вкл. приложените към молбата за придобиване на българско гражданство документи, в т.ч. и документите, въз основа на които е издадено удостоверението за български произход. Както законодателят е предвидил, предложението за придобиване на българско гражданство по натурализация задължително се основава и на становището на Министерството на вътрешните работи и на Държавна агенция „Национална сигурност“. Несъмнено, становищата на МВР и ДАНС следва да се позовават и да отчитат и приложените към молбата документи, както и при необходимост и на документите, въз основа на които е издадено от

ДАБЧ удостоверение за български произход. Действията на длъжностните лица от състава на органи на изпълнителната власт, включени в състава на СГ, са необходима и задължителна предпоставка за валидност на крайния юридически акт на президента и без тях той не може да издаде указ.

Описаната по-горе законова процедура разглежда нормативно установеното задължение по чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД на администратора на лични данни Министерството на правосъдието да обработва лични данни на физически лица, кандидати за получаване на българско гражданство по натурализация. Тази необходимост възниква във връзка с разпоредбите на ЗБГр, който очертава правомощията на Министъра на правосъдието, след като получи мнението на Съвета по гражданството, да предложи на Президента на Република България издаване на указ за придобиване на българско гражданство по натурализация.

Установяването по несъмнен начин на нормативните предпоставки за придобиване на българско гражданство, включително и чрез преглед на преписките, въз основа на които са издадени удостоверения за български произход, представлява и необходимост във връзка с изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес (чл.4, ал.1, т.5 от ЗЗЛД) с цел защита интересите на обществото и националната сигурност на държавата.

Посоченото в искането на и.д. Председател на ДАБЧ, че предвид разпоредбата на чл.47, ал.1 във връзка с чл.19, ал.4 от Закона за администрацията, ДАБЧ е централен орган на изпълнителната власт на пряко подчинение на Министерския съвет и на основание чл.82, ал.2 от АПК, актовете на председателя на ДАБЧ не подлежат на оспорване по административен ред, т.к. той няма по-горестоящ административен орган, не са относими към изложеното в настоящия казус. В конкретния случай не се касае за извършване на оспорване на административни актове по административен ред пред по-горестоящ административен орган. Съветът по гражданството няма правомощията да отменя актове на административни органи, дори и ако в хода на разглеждане на молбата за придобиване на българско гражданство бъде установено, че административен акт, приложен към молбата страда от някакъв порок. В настоящия казус се разглежда въпросът за осигуряване на безпрепятствена възможност на СГ да се запознае с пълните заверени копия на преписките по издадените от ДАБЧ удостоверения за български произход на лицата, по чиито преписки за натурализация е възложена допълнителна проверка от СГ. Тези действия не са форма на оспорване на административни актове (удостоверенията за български произход, издадени от ДАБЧ) по административен ред, а необходимост, произтичаща от специалния Закон за българското гражданство.

Относно поставения в искането въпрос за приложението на чл.5 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД): Личните данни, посочени в чл.5, ал.1 от ЗЗЛД попадат в категорията на така наречените „чувствителни данни“, чието обработване ЗЗЛД по принцип забранява. В чл. 5, ал.2 от ЗЗЛД законодателят е допуснал известни изключения от общия принцип на забрана, които в никакъв случай не следва да се тълкуват разширително.

В чл. 5, ал.2, т. 2 от ЗЗЛД се допуска възможността за обработване на чувствителни данни, в случай, че физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие за обработването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Както е посочено в искането на и.д. Председател на ДАБЧ, формата на искането за издаване на удостоверение за български произход е писмена. Лицето, кандидат за издаване на удостоверение за български произход, попълва идентифициращи го лични данни, включително и сведения, съдържащи данните, посочени в чл.5, ал.1 от ЗЗЛД. Към писмената молба се прилагат и доказателства, отразяващи посочените в молбата обстоятелства. Не следва да се подлага на съмнение, че всеки кандидат за придобиване на българско гражданство по натурализация е предварително запознат със сложния фактически състав на процедурата, приключваща с крайния акт – издаване на указ от президента. Независимо че процедурата по издаване на удостоверение за български произход се развива като самостоятелно административно производство по АПК пред компетентния административен орган, тя по същество не може да бъде отделена от цялостната процедура по придобиване на българско гражданство по натурализация по чл.15 от ЗБГр, защото се явява неин задължителен съставен елемент. Обработването

на лични данни на лицата в хода на производството по издаване на удостоверение за български произход не е самоцелно, само за нуждите на това производство, а има за цел обезпечаване на крайния резултат на цялостната процедура по придобиване на гражданство-резултат, който е желан и целен от самите физически лица. Предоставяйки по своя инициатива и доброволно необходимата информация и документи към молбата за издаване на удостоверение за български произход, лицето чрез конклюдентни действия се съгласява предоставените лични данни да бъдат обработвани от всички компетентни органи, ангажирани в различни фази на процедурата по придобиване на българско гражданство по натурализация.

Въпреки че с факта на подаване на молба за издаване на удостоверение за произход е налице конклюдентно съгласие за обработване на тези данни в хода на целия процес по придобиване на гражданство, следва да се има предвид и възможността, която въвежда ЗЗЛД (чл. 5, ал.2, т. 2 от ЗЗЛД), а именно чувствителни данни да се обработват независимо от наличието на съгласие на лицето, когато необходимостта от обработване произтича от специален закон. Такъв нормативен акт е специалният Закон за българското гражданство. Както беше споменато по-горе, предложението на Министъра на правосъдието до Президента за издаване на указ за придобиване на българско гражданство по натурализация се основава на преценката на всички факти и обстоятелства, относими към конкретната молба за придобиване на българско гражданство. Анализът на документите, въз основа на които е издадено удостоверение за български произход, съдържащи и лични данни по чл.5, ал.1 от ЗЗЛД, представлява законосъобразно обработване на данните за конкретни, точно определени цели и е в съответствие с основните принципи, заложи в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

В хода на разискванията Красимир Димитров и Мария Матева – членове на КЗЛД изразяват несъгласие ДАБЧ да предоставя исканата информация на министерството на правосъдието, поради липса на законово основание за това. Изразяват съображения, че конклюдентното съгласие не може да се приеме за валидно дадено съгласие от физическото лице по смисъла на ЗЗЛД, още повече, че става дума за чувствителни данни. Освен това, министърът на правосъдието по никакъв начин не може да упражнява административен контрол върху актовете на председателя на ДАБЧ.

В подкрепа на позицията, че ДАБЧ следва да предостави исканата информация на министерството на правосъдието, в хода на дискусиите се изказват Валентин Енев и Веселин Целков – членове на КЗЛД. Считат, че са налице необходимите условия за допустимост на обработването под формата на предоставяне на данните за целите на ЗЗЛД и Закона за българското гражданство. Безспорно е, че със стартиране на процедурата по издаване на удостоверение за български произход, съответното физическо лице се съгласява българските държавни институции да извършат необходимите действия във връзка с финализиране на процедурата по придобиване на българско гражданство, вкл. да съберат цялата необходима информация за него. Изразяват становище, че не трябва да се допуска да бъдат подвеждани министърът на правосъдието и президентът на републиката, затова е необходимо предоставяне на исканата информация на вниманието на министерството на правосъдието.

Председателят Венета Шопова, с имейл от 23.10.2013 г., изпратен в оперативен порядък до докладчика по преписката - директора на дирекция „Правно-нормативна дейност” в КЗЛД, се изказва в подкрепа на необходимостта от предоставяне на исканата от министерството на правосъдието информация.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни (с три гласа „За” – Венета Шопова, Валентин Енев, Веселин Целков и два „Против” – Красимир Димитров и Мария Матева) изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Предвид сложния фактически състав на процедурата по придобиване на българско гражданство по натурализация по чл. 15 от Закона за българското гражданство (ЗБГр), с цел упражняване на правомощието на министъра на правосъдието по чл. 34 от ЗБГр и на основание разпоредбите на

чл.4, ал.1, т.1 и т.5 във връзка с разпоредбата на чл.5, ал.2, т.2 от Закона за защита на личните данни, Държавната агенция за българите в чужбина следва да предостави на Министерството на правосъдието преписките по издадените от агенцията удостоверения за български произход, съдържащи лични данни на лица, кандидатстващи за българско гражданство по натурализация.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-5563/2013 г.
гр. София, 06.11.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-5563/22.08.2013 г. от г-н Й.Г. – заместник-министър на вътрешните работи, относно правната възможност министърът на вътрешните работи да делегира своите правомощия в качеството си на администратор на лични данни на други длъжностни лица.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 30-31.10.2013 г., разгледа преписка с вх. № П-5563/22.08.2013 г. от г-н Й.Г. – заместник-министър на вътрешните работи относно прилагането на чл. 163, ал. 1 във връзка с чл. 161, ал. 5 от Закона за МВР и правната възможност министърът на вътрешните работи да делегира своите правомощия в качеството си на администратор на лични данни на други длъжностни лица.

Съгласно разпоредбата на чл. 163, ал. 1 от ЗМВР администратор на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни е министърът на вътрешните работи. В чл. 161, ал. 5 от ЗМВР е регламентирано правомощието на администратора на лични данни да се произнася по искането на дадено лице за достъп до негови лични данни, обработвани в информационните фондове на МВР. В писмото е посочена връзката на тези разпоредби с чл. 28, ал. 2 от ЗЗЛД и чл. 34, ал. 1 от ЗЗЛД.

Правомощията на министъра на вътрешните работи в тази насока са регламентирани в Инstrukция № Из 381/10.03.2009 г. за реда за обработка на лични данни в МВР, както следва:

- В чл. 7, ал. 1, т. 1 от Инstrukция № Из 381/10.03.2009 г. – актуализация на лични данни по искане на лицето, за което се отнасят;
- В чл. 10, ал. 1 от Инstrukция № Из 381/10.03.2009 г. – заличаване на информация, съдържаща лични данни, по искане на лицето.

С депозираното си искане от МВР молят за становище на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, дали ли е правна възможност министърът на вътрешните работи да делегира своите правомощия, в качеството си на администратор на лични данни, на други длъжностни лица.

Правен анализ

Със Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е прогласено правото на достъп на физическите лица до информацията за обработваните от даден администратор лични данни за тях. Съгласно чл. 28а от ЗЗЛД, физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора да:

1. заличи, коригира или блокира негови лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на този закон;
2. уведоми третите лица, на които са били разкрити личните му данни, за всяко заличаване, коригиране или блокиране, извършено в съответствие с т. 1, с изключение на случаите, когато това е невъзможно или е свързано с прекомерни усилия.

Това право се осъществява с писмено заявление до администратора на лични данни. Заявлението се отправя лично от физическото лице или от изрично упълномощено от него лице чрез нотариално заверено пълномощно (чл. 29, ал. 3 от ЗЗЛД). Заявленията за достъп се завеждат в регистър от администратора.

Правомощията на администратора в това производство са разписани в чл. 31 – 34.

Администраторът на лични данни е длъжен да се съобрази с предпочитаната от заявителя форма на предоставяне на исканата информация. В случаите по чл. 28, ал. 1 (при осъществяване на правото на достъп) администраторът на лични данни или изрично оправомощено от него лице разглежда заявлението и се произнася в 14-дневен срок от неговото подаване (чл. 32, ал. 1 от ЗЗЛД). Подробен преглед на разпоредбите показва, че това е и единствената разпоредба в ЗЗЛД, която допуска изрично възможността администраторът на лични данни да делегира своите правомощия на друго лице. Всички останали задължения на администратора по закон, вкл. всички действия по разглеждане на подадени заявления за упражняване на другите права по Глава пета от ЗЗЛД се извършват единствено от администратора:

- Срокът за разглеждане на заявление за достъп може да бъде удължен от администратора.
- Администраторът взема решение за предоставянето на пълна или частична информация или мотивирано отказва предоставянето ѝ в определения срок.
- В случаите по чл. 28а, т. 1 (когато лицето поиска от администраторът да заличи, коригира или блокира негови лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на този закон) администраторът взема решение и извършва съответното действие в 14-дневен срок от подаване на заявлението по чл. 29 или мотивирано отказва извършването му.
- В случаите по чл. 28а, т. 2 (когато лицето поиска от администраторът да уведоми третите лица, на които са били разкрити личните му данни, за всяко заличаване, коригиране или блокиране, извършено в съответствие с т. 1, с изключение на случаите, когато това е невъзможно или е свързано с прекомерни усилия) администраторът на лични данни взема решение в 14-дневен срок и незабавно уведомява третите лица или мотивирано отказва да извърши уведомяването.

Следва да се има предвид и факта, че за извършени нарушения по ЗЗЛД, вкл. при произнасяне по заявление на физически лица за упражняване на техни права, административнонаказателната отговорност се носи от администратора на лични данни.

Процедурата за обработване на лични данни в информационните фондове на МВР е регламентирана с Инструкция № Из-381 от 10 март 2009 г. за реда за обработка на лични данни в Министерство на вътрешните работи. Този нормативен акт е издаден от МВР на основание чл. 163, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи. Администратор на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни е министърът на вътрешните работи, който възлага обработката на лични данни на определени от него длъжностни лица. Като администратор на лични данни, министърът на вътрешните работи попада в определенията на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД - администратор е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който

обработка лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. В тези случаи администраторът или специфичните критерии за неговото определяне са нормативно уредени. В разглеждания случай обработването на лични данни е нормативно определено със ЗМВР и Инstrukция № Из-381 от 10 март 2009 г.

Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 1 от Инstrukция № Из-381 от 10 март 2009 г., актуализация на лични данни се извършва по искане на лицето, за което се отнасят личните данни, когато то е установило, че е налице грешка или непълнота в тях, и удостовери това с документ. В текста на чл. 9 от същата инstrukция са разписани начините, по които се извършва заличаването на информация, съдържаща лични данни като изрично са изредени документите, въз основа на които става това:

1. разпореждане на постоянната комисия към Народното събрание;
2. предписание на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД);
3. акт на съда или прокуратурата;
4. установено по служебен път несъответствие между оригиналния документ и извършената обработка на данни във фонда;
5. искане на лицето, когато има законово основание за това;
6. отпадане на необходимостта от обработване на данните;
7. искане от органи или организации, предоставили личните данни, включително по силата на международен договор.

Инstrukцията изрично подчертава в чл. 10, ал. 1, че в случаите на чл. 9, т. 5 (искане на лицето, когато има законово основание за това), заличаването се извършва въз основа на издадено от министъра на вътрешните работи решение.

Особено внимание в случая следва да се обърне и на факта, че при произнасянето на министъра на вътрешните работи по заявления на физически лица в качеството му на администратор на лични данни, той действа и като административен орган. Това придава на тези негови актове качеството на индивидуални административни актове. Те са важна форма на изпълнително-разпоредителната дейност, която притежава органа. Съгласно чл. 21, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), индивидуален административен акт е изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. Административният акт поражда правните си последици едностранно, вследствие само на волеизявлението на административния орган. Ето защо за да е законосъобразен един административен акт трябва да е издаден при спазване на всички посочени по-долу изисквания, взети заедно:

- да е издаден от компетентен орган, нормативно овластен да го издаде;
- да съответства на материалноправните изисквания, т. е. да е законосъобразен по същество, по своето предметно съдържание;
- да е издаден в съответната, нормативно предписана форма;
- да е издаден при спазване на установеното производство;
- да е в съответствие с целта на закона.

Същественото нарушение на което и да е от посочените условия, е достатъчно основание за отмяната на акта.

Административният акт трябва да е и правилен, целесъобразен, навременен, полезен, стопански ефективен, социално оправдан и т.н. Наред с останалите изисквания за издаването на един административен акт, той трябва да е издаден при правилно упражняване на оперативната самостоятелност или при наличието на обвързана компетентност.

Първото изискване за законосъобразност на административните актове е изискването за компетентност на автора на акта. Компетентността на административния орган включва обема, обсега от въпроси, които този орган е оправомощен да реши чрез издаването на административен акт.

Тези въпроси не се определят произволно, а се съдържат в закона, който се прилага при издаването на този административен акт.

По принцип компетентността на административния орган може да произтича от:

- изрична нормативна разпоредба;
- да е следствие от функциите и задачите, които са му възложени на органа с нормативен акт;
- да е делегирана (прехвърлена) от по-горестоящ орган на базата на индивидуален акт, като такова прехвърляне трябва да е нормативно предвидено.

Особено внимание във връзка с разглеждания казус заслужава случаят, когато законът изрично и специално е натоварил един орган да упражнява конкретна функция. Тогава този орган не може свободно да възложи на някой свой подчинен орган или да овласти изобщо друг орган да я упражнява вместо него. Изключение от това правило може да има единствено, ако законов текст изрично предвижда хипотезата на делегиране.

Законосъобразността на делегирането включва:

- изричното нормативно овластяване като предпоставка за правната допустимост на делегирането на правомощия;
- делегирането да се извърши изрично и писмено с цел доказване;
- така оформеното делегиране следва да достигне като информация до адресата на акта.

Компетентността на държавния орган не е субективно право, а представлява едновременно правомощие и служебно задължение. Всяко нарушение на компетентността е основание за нищожността на издадения от органа акт. Административният и съдебният контрол за спазване правилата за компетентност на автора на административния акт е гаранция за адресатите.

В този смисъл е и Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. по адм. д. № ТР-4/ 2002 г., ОСС на ВАС. Съгласно това тълкувателно решение „делегирането представлява възможност, предвидена в закона, временно - за определен случай или период от време, съгласно конкретната обстановка и преценката на горестоящ административен орган, той да предостави част от правомощията си на някой от подчинените му органи. Подчиненият орган издава административни актове въз основа на това специално овластяване от органа, в чиято компетентност поначало е решаването на съответния проблем. Той не запазва за постоянно делегираното правомощие. Обикновено делегацията е продиктувана от фактическата невъзможност по-горният орган да реагира своевременно на необходимостта от издаване на множество актове на територията на по-голям район или цялата страна.

Възможността за делегиране на административни правомощия се характеризира с няколко принципни ограничения: никой не може да делегира правомощия, които не притежава; не могат да бъдат делегирани правомощия, които законът определя като изрична компетентност на съответния орган; органът, на когото са делегирани правомощия, не може да ги предоставя другиму.”

В конкретния казус от значение е именно забраната за делегиране на правомощия, които законът определя като компетентност на съответния орган. Поради обстоятелството, че предметният закон – Законът за защита на личните данни- не е предвидил възможността за делегиране, респ. в специалния закон – Законът за МВР - също липсва такава правна възможност, може да се приеме, че правомощията на администратор са изрична негова компетентност и евентуално делегиране на всички или част от тях би било в нарушение на закона.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

В Закона за защита на личните данни липсва изрична законова възможност администраторът на лични данни да делегира свои правомощия на друго лице. Като специален закон - Закона за министерството на вътрешните работи – също не е предвидил правна възможност министърът да делегира свои правомощия в качеството си на администратор.

При разглеждане на заявления на физически лица министърът на вътрешните работи се произнася в качеството, както на администратор на лични данни, така и на административен орган с властнически правомощия. С оглед опасността, в случай на делегиране на правомощия, актът да се окаже нищожен поради липса на компетентност на органа, който го е издал, не би следвало правомощията на администратор да бъдат делегирани на друго длъжностно лице.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-6839/2013
гр. София, 06.11.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П - 6839 от 23.10.2013 год. на Е.К. – Директор на дирекция „Образователни програми и образователно съдържание“ в МОН и ръководител на проект „Система за кариерно ориентиране в училищното образование“ по въпроси, касаещи осигуряване на достъп до личните данни на учениците за целите на проект „система за кариерно ориентиране на учениците“.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 30.10.2013 г., разгледа преписка с вх. № П-6839/23.10.2013 г., заявена от Е.К. – Директор на дирекция „Образователни програми и образователно съдържание“ в МОН и ръководител на проект „Система за кариерно ориентиране в училищното образование“.

В искането си госпожа Е.К. посочва, че Министерството на образованието и науката (МОН), в качеството му на конкретен бенефициент чрез дирекция „Образователни програми и образователно съдържание“ със Заповед РД 09-132/31.01.2012 год. на министъра на образованието, младежта и науката изпълнява проект BG051PO001-4.3.02 „Система за кариерно ориентиране в училищното образование“. Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз.

Госпожа Е.К. информира КЗЛД, че в изпълнение на проекта, към Регионалните инспекторати по образование на МОН са създадени 28 центъра за кариерно ориентиране (ЦКО), ситуирани във всички областни градове на страната. Една от задачите на наетите 150 кариерни консултанти в ЦКО е да реализират програма за кариерно ориентиране на учениците от I до XII клас. Съгласно изискванията на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ отчитането на участието на учениците в посочената програма става с отразяване на трите имена на ученика и неговото ЕГН.

Съгласно предоставената информация в процеса на тази дейност възникват трудности при изпълнението на проекта, произтичащи от липсата на разрешен достъп на ръководителите на центровете за кариерно ориентиране до личните данни на учениците, които са назначени със заповед на министъра на образованието и науката.

По повод изложеното, госпожа Е.К. се обръща към КЗЛД за становище относно възможностите за регистрация на ръководителите на ЦКО като администратори на лични данни на учениците с цел да не бъде препятствано изпълнението на дейностите по проекта в съответствие с изискванията на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“. Включените лични данни на учениците в документацията на проекта ще се съхраняват в ЦКО и ще послужат при одит на проекта от Договарящия и Управляващия орган.

Исканата регистрация е за периода до приключване на проекта – 31.10.2014 год.

С писмо, получено по електронен път, рег. №6886/28.10.2013 год. впоследствие към искането са приложени следните документи:

1. Заповед № РД – 09-870/29.06.2012 год. на министъра на образованието, младежта и науката.

2. Присъствен списък – Център за кариерно ориентиране в училищното образование
Приложение № 6.А-1.

3. Присъствен списък – Център за кариерно ориентиране в училищното образование
Приложение № 6.А-2.

Правен анализ:

Съгласно чл. 3, ал.1 от Устройствения правилник на министерството на образованието и науката, министърът на образованието и науката е централен едноличен орган на изпълнителната власт за провеждане на държавната политика в областта на образованието и науката. Разпоредбата на чл. 35 от Закона за народната просвета разписва, че министърът на образованието и науката упражнява контрол върху дейността на всички видове детски градини, училища, обслужващи звена и степени на образование.

Регионалните инспекторати по образованието са териториални администрации към министъра на образованието и науката за управление и контрол на системата на народната просвета. Те са юридически лица. Устройството, функциите и общините, на чиято територия те осъществяват дейността си, се определят с правилник на министъра на образованието и науката. Съгласно разпоредбата на чл. 35, ал. 5 от Закона за народната просвета, началниците на регионалните инспекторати по образованието са държавни служители, които се назначават въз основа на конкурс и се освобождават от министъра на образованието и науката. Министърът на образованието и науката назначава въз основа на конкурс и освобождава от длъжност и експертите-държавни служители в регионалните инспекторати по образованието.

Съгласно чл. 6, ал.2 от Правилника за устройството и дейността на регионалните инспекторати по образованието, длъжностното разписание и поименното разписание на длъжностите на регионалния инспекторат по образованието се утвърждават от министъра на образованието и науката.

Видно от посочената по-горе правна уредба, министърът на образованието и науката упражнява йерархичен административен контрол по отношение дейността и функционирането на регионалните инспекторати по образованието, независимо от наличието на юридическа самостоятелност на същите, което е от съществено значение в конкретния казус.

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на ЗЗЛД е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

По смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Министерството на образованието и науката, с БУЛСТАТ 000695114 и адрес: гр. София, бул. „Княз Дондуков”

№ 2 А - е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД. Вписан е в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни, поддържани от КЗЛД под идентификационен номер 27488. При служебна справка в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установява, че всеки регионален инспекторат по образованието е вписан като самостоятелен администратор със собствен идентификационен номер.

В параграф първи от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД се съдържа законовото определение на понятието „обработване на лични данни”, а именно: „Обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

В настоящия случай, запитването касае възможността за обработване на лични данни от наетите кариерни консултанти в ЦКО. За целите на проекта и със Заповед на Министъра на образованието и науката № РД-09-870/29.06.2012 год. са разкрити съответните щатни бройки в двадесет и осемте центрове за кариерно ориентиране към Регионалните инспекторати по образование на МОН до приключване на проект BG051PO001-4.3.02 „Система за кариерно ориентиране в училищното образование“. От гледна точка на ЗЗЛД. Въпросните лица влизат с състава на съответния Регионален инспекторат по образованието и имат качеството на обработващи лични данни по смисъла на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД (Администраторът може да обработва данните сам или чрез възлагане на обработващ данните) и като такива обработват данни от името на съответния Регионален инспекторат по образованието, респ. Министерството на образованието.

Съгласно чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД отношенията между администратора и обработващия се уреждат с административен акт, писмен договор или друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия данните. Въпреки че в конкретния случай Министерството на образованието, младежта и науката и регионалните инспекторати по образованието са самостоятелни администратори на лични данни по смисъла на ЗЗЛД, в случая следва да се отчита общият административен контрол, който осъществява министърът като централен едноличен орган на власт и на който се подчиняват регионалните инспекторати.

По отношение на назначените във връзка с проекта лица следва да се прилагат разпоредбите на чл. 7 от Наредба № 1 от 30.01.2013 год. за минималното ниво, на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни, съгласно който персоналната защита на личните данни представлява система от организационните мерки спрямо физическите лица, които обработват данните по указание на администратора. Лицата, обработващи данните следва да вземат мерки за персонална защита. Изискванията на персонална защита предполагат достъп до лични данни да бъде предоставян само на лица, чиито служебни задължения или конкретно възложена задача налагат такъв достъп, при спазване на принципа „Необходимост да знае“. Актовете, с които отделните служители са назначени на длъжността „кариерен консултант“, както и съответната длъжностна характеристика, би следвало да съдържат конкретни задачи, във връзка с изпълнение на проекта. За изпълнението на тези задачи в хода на проектните дейности, кариерните консултанти следва да имат достъп до определена информация, вкл. такава, съставляваща лични данни, то в случая е налице принципът „необходимост да се знае“. Особено внимание трябва да се обърне на чл. 7, ал. 5 от Наредба № 1, като за целта консултантите следва да подпишат декларация за неразгласяване на лични данни, до които са получили достъп при и по повод изпълнение на задълженията си. Важно при уреждане на взаимоотношенията между администратор и обработващ личните данни е разпоредбата на чл. 24, ал. 5 от ЗЗЛД, която урежда отговорността за вреди, причинени на трети лица при обработване на лични данни. За действията или бездействията на обработващия данни, администраторът отговаря солидарно с него.

Във връзка с обработването на лични данни, следва да се има предвид, също така, че всеки

администратор на лични данни е длъжен да обработва личните данни законосъобразно, при спазване разпоредбите на ЗЗЛД. От друга страна, правомерното обработване на лични данни е необходимо да се извършва в съответствие със заложените в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД принципи на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Разпоредбите на чл. 4, ал.1 от ЗЗЛД въвеждат случаите, в които е допустимо обработването на лични данни, а именно когато е налице поне едно от алтернативно изброените условия, като чл.4, ал.1, т.1 предвижда, че обработването на лични данни на физически лица е допустимо в случай, че е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, съфинансиран от Европейския социален фонд на Европейския съюз. Приложение № 6.А-1 (Индикатор за изпълнение) е именно ПРИСЪСТВЕН СПИСЪК, задължителен реквизит на който е вписването на три имена и ЕГН на участника. Формулярът е утвърден от Европейския социален фонд и е част от необходимата документация във връзка с изпълнението на проект BG051PO001-4.3.02 „Система за кариерно ориентиране в училищното образование“. Към ПРИСЪСТВЕНИЯ СПИСЪК има приложени Указания за попълване на присъствения списък – Приложение № 6.А-1 (Индикатор за изпълнение) и Приложение № 6.А-2 (Индикатор за резултат). Съгласно I от Общите указания, т. 5. , за да бъде вписан даден ученик в присъствения списък, той трябва да има попълнена анкетна карта, заявление за участие в проекта и съгласие на родител, отразено ЕГН и автентичен подпис в присъствения списък. т. 6 разпорежда, че участниците, навършили 18 години, попълват заявление за участие в проекта, като не се изисква подпис за съгласие от родител. В изпълнение на сключения договор с управляващия орган на оперативна програма „Управление на човешките ресурси“, бенефициентът, в случая МОН следва стриктно да спазва и попълва утвърдените формуляри за отчитане дейностите по проекта. Изпълнението на проекта подлежи на контрол по Закона за вътрешен одит в публичния сектор и **Наредба № Н-2 от 24 март 2009 г. на министъра на финансите за реда и начина на осъществяване, координиране и хармонизиране на специфичните одитни дейности по фондове и програми на Европейския съюз.**

Обработването на лични данни във връзка с изпълнението на проект BG051PO001-4.3.02 „Система за кариерно ориентиране в училищното образование“ е в пряка връзка и в изпълнение на изискването за строго отчитане на дейностите по проекта. Съгласно утвърдената проектна документация участието на учениците става с отразяване на трите имена на ученика и неговото ЕГН, като именно тази информация в своята съвкупност е доказателство, подлежащо на проверка, за предоставените услуги за кариерно развитие.

Администраторът на лични данни МОН, респ. Регионалните инспекторати по образованието и кариерните консултанти в качеството им на обработващи лични данни, обработват личните данни на учениците, обхванати от проекта , на нормативно основание по смисъла на чл. 4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД – а именно съществуващите нормативни изисквания за финансова отговорност и отчетност при разходване средствата, предоставени по ОП “Управление на човешките ресурси“.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание чл. 4, ал. 1, т.1 от Закона за защита на личните данни, във връзка с изискванията на Закона за вътрешен одит в публичния сектор и Наредба № Н-2 от 24 март 2009 г. на министъра на финансите за реда и начина на осъществяване, координиране и хармонизиране на специфичните одитни дейности по фондове и програми на Европейския съюз, кариерните консултанти, назначени по проект BG051PO001-4.3.02 „Система за кариерно ориентиране в училищното образование“ могат да обработват лични данни и да имат достъп до такива данни на учениците, обхванати от проекта, в качеството си на обработващи лични данни за срока на изпълнение на техните служебни задължения по проекта.

Не е необходима отделна регистрация на Центровете за кариерно ориентиране като администратори на лични данни, тъй като те са част от структурата на съответните регионални инспекторати по образованието, които имат качеството на администратори.

При необходимост, МОН и регионалните инспекторати по образованието следва да актуализират информацията относно обработвани лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № п7044/05.11.2013 г. гр. София, 07.11.2013 г.

ОТНОСНО: *Искане с вх.№ п-7044/05.11.2013 г. от г-н П.И. - секретар на Съвета за административната реформа, Дирекция „Модернизация на администрацията“ към администрацията на Министерския съвет за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопов и членове: Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 06.11.2013 г. разгледа искане с вх.№ п-7044/05.11.2013 г. от г-н П.И. - секретар на Съвета за административната реформа, Дирекция „Модернизация на администрацията“ към администрацията на Министерския съвет, в което е оправена молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането за становище е посочено, че в администрацията на Министерския съвет е постъпило искане за предоставяне на данни относно броя на назначените и освободени служители в държавната администрация за шестмесечен период, „разбит“ по: министерства; държавни агенции; изпълнителни агенции; областни администрации; специализирани администрации - самостоятелни юридически лица. Посочено е, че се изисква да се приложат поименни списъци при спазване на Закона за защита на личните данни, както и информация относно основанията за възникване на правоотношенията. Сочи се също, че при предоставянето на тази информация се идентифицира конкретна административна структура. **Във връзка с горното е отправена молба за становище дали изреждането на поименен списък, свързвайки го с останалата информация, която се изисква, комплексно представляват лични данни.** Към искането е приложен и въпрос от г-жа К.М. и г-жа И.К. - народни представители от ПГ на ПП ГЕРБ чрез председателя на Народното събрание до министър - председателя на Република България на основание чл.90, ал.1 от Конституцията на Република България и чл.89 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание. Поставени са следните три въпроса:

„1. Каква е общата численост на служителите в администрацията на Министерски съвет към

октомври 2013 г. и каква е тя, разбита по областни администрации?

2. Какъв е броят на новоназначените служители в администрацията на Министерски съвет и в областните администрации за периода - май - октомври 2013 г? Моля да се приложи поименен списък при спазване на ЗЗЛД. Колко от новоназначените служители са заели длъжността след провеждане на конкурс и какви са другите основания за възникване на правоотношенията?

3. Какъв е броят на служителите в администрацията на Министерския съвет и в областните администрации, с които са прекратени служебните / трудовите правоотношения за периода май - октомври 2013 г. и на какво правно основание ? Моля, приложете поименен списък.“

Съгласно Закона за защита на личните данни, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. „Специфични признаци“ са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. **Информацията обхващаща име, конкретна административна структура и основание за възникване на правоотношение би могла да доведе до идентифицирането на конкретно физическо лице и като такава тя попада в определението да „лични данни“ по смисъла на Закона за защита на личните данни.**

В параграф 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД се съдържа законовото определение на понятието „обработване на лични данни“, а именно: „Обработване на лични данни“ е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване“. В настоящия случай, може да се направи предположението, запитването касае възможността за обработване на лични данни под формата на предоставяне. В допълнителните разпоредби на ЗЗЛД параграф 1, т.5 е дадено легално определение на термина „ предоставяне на лични данни“ - това са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея.

Във връзка с обработването на лични данни, следва да се има предвид, че всеки администратор на лични данни е длъжен да обработва личните данни законосъобразно, при спазване разпоредбите на ЗЗЛД. Редът за обработване на лични данни, включително за предоставянето им, е регламентиран с изчерпателното изброяване на законовите основания в чл. 4, ал.1, т.1 – т.7 от ЗЗЛД, при наличието на поне едно от които, е допустимо обработване на лични данни, а именно:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Съгласно чл. 2, ал.2 от ЗЗЛД събраните лични данни следва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, т.е. да бъдат пропорционални, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват. Във всички случаи правомерното обработване на лични данни е необходимо да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Преценката за наличие или липса на законово основание за предоставяне на лични данни е в правомощието на съответния администратор на лични данни с оглед отговорността, която той носи за законосъобразното обработване на лични данни.

Във всеки един конкретен случай на обработване на лични данни е необходимо да се следи за баланса между значимостта на обществения интерес, който налага това обработване и степента, до която се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на физическото лице, за което се отнасят данните.

Следва да се има предвид също, че съгласно чл.90, ал.1 от Конституцията на Република България народните представители имат право на въпроси и на питания до Министерския съвет или до отделни министри, които са длъжни да отговарят. В конкретния случай задължените субекти по чл.90, ал.1 от Конституцията, какъвто е Министерски съвет, биха могли да предоставят исканата информация (без имената на лицата) в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Информация, включваща име, конкретна административна структура и основание за възникване на трудово или служебно правоотношение на служител в държавната администрация би могла да доведе до идентифицирането на това конкретно физическо лице и като такава тя попада в определението за лични данни по смисъла на чл.2, ал.1 от Закона за защита на личните данни.

Обработването на такава информация, чрез предоставянето ѝ е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от посочените в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т.1 – т.7 от ЗЗЛД условия.

В конкретния случай Министерския съвет, в качеството му на задължен субект по чл.90, ал.1 от Конституцията на Република България, би могъл да предостави исканата информация (без имената на лицата) в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № П-4643/2013 г.
гр. София, 08.11.2013 г.

ОТНОСНО: *Искане с рег. № П-4643/10.07.2013 г. от „С.“ ЕАД за становище във връзка с прилагането на Акта за спазване на данъчното законодателство във връзка със задгранични сметки на американски данъкоплатци, приет от Американския Конгрес-FATCA*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 23.10.2013 г. (Протокол № 36), разгледа преписка с рег. № П-4643/10.07.2013 г. от „С.“ ЕАД за становище във връзка с прилагането на Акта за спазване на данъчното законодателство във връзка със задгранични сметки на американски данъкоплатци, приет от Американския Конгрес-FATCA. Искането е подадено от представляващите банката П.А., главен изпълнителен директор и Ф.Я., изпълнителен директор.

Фактическа обстановка

Представляващите банката посочват, че на 17.01.2013 г. Департаментът по финанси на САЩ е публикувал финална версия на регламент, с който окончателно са приети разпоредбите на FATCA. Основната цел на FATCA е да даде възможност на американските данъчни власти да се борят с трансграничните злоупотреби на американски лица, които имат сметки и финансови активи в чужбина. Тази цел ще бъде постигната с изграждането на глобална система за автоматичен обмен на информация, която налага задължение на всички чуждестранни финансови институции да предоставят информация на американските данъчни служби (IRS) за всички сметки на американски данъкоплатци или на чуждестранни дружества, които са собственост на американски данъкоплатци. По този начин FATCA поражда множество нови задължения за всички чуждестранни финансови институции.

В искането е изразено мнение, че подписване и ратифициране на споразумение по модел 1 между Република България и САЩ, последвано от съответните промени в законодателството, би спомогнало за преодоляване на висящите чувствителни въпроси относно защита на личните данни, разкриване на банковата тайна, както и липсата на основание за прекратяване на отношенията с американско данъчно лице, което не пожелае да даде съгласие за разкриване на дължимата за него информация.

Представляващите С. ЕАД информират, че С. ЕАД като част от КБС Г.- Белгия, има намерение да започне заедно с другите членове на Групата, да прилага изискванията на FATCA от 01.01.2014 год., независимо от обстоятелството дали има подписано споразумение между Република България и САЩ или не. Прилагането му обаче, не може да се осъществи без съобразяване с действащото законодателство в страната, независимо от техническите подготовки.

Във връзка с изложеното, представляващите С. ЕАД искат становище от Комисията за защита на личните данни по следните въпроси:

1. Предвид обстоятелството, че преди 01.01.2014 год. няма да бъде подписано споразумение по модел 1 между Република България и САЩ, вследствие на което да бъдат предприети действия по промени в действащото и относимо към проблематиката законодателство, на какво основание Банката би могла да изисква от клиентите си (бъдещи и настоящи) подписването на **декларациите (W-8BEN и W-9)**, необходими във връзка с прилагането на Акта за спазване на данъчното законодателство във връзка със задгранични сметки на американски данъкоплатци, приет от Американския Конгрес -FATCA. Наредба № 3 на БНБ дава право на доставчика на платежни услуги да изисква и **други документи** за откриване и водене на платежна сметка /непредвидени в Наредбата/, за което предварително

уведомява лицето, което открива сметката. Поставя се въпроса дали понятието „други документи“, използвано в Наредбата, дава достатъчно основание на банката да събира посочените декларации, като въвеждането на изискването за предоставянето им във вътрешно нормативните документи на Банката няма ли да доведе до нарушение на Закона за Защита на личните данни?

2. Дали Комисията за защита на личните данни ще даде разрешение за предоставяне на данни на клиенти на Банката, получени и обработени с тяхно съгласие, представляващи **„лични данни“ или „банкова тайна“ в трета държава, извън ЕС**, във връзка с прилагането на FATCA, предвид обстоятелството, че местното законодателство все още не е хармонизирано в съответствие с изискванията на американския данъчен закон и липсва нарочно основание за предаване на събраната от Банката информация на Американската данъчна служба? В искането се подчертава, че в този преходен период (до влизане в сила на споразумение между Република България и САЩ) данни на клиенти ще бъдат трансферирани, на основание предоставено от тях изрично писмено съгласие личните им данни да бъдат предавани в САЩ, на Американската данъчна служба за целите на FATCA.

3. Поставен е въпроса дали освен искане за разрешение за предоставяне на данни, представляващи „лични данни“ на клиенти на Банката, администраторът следва ли да подаде и **ново заявление за регистрация на администратор на лични данни**, в което изрично да е посочено, че данните ще се предоставят и в трети държави, извън ЕС?

След първоначален анализ на искането за становище и при отчитане спецификата на поставените в него въпроси, с писма с рег. №П-5103/29.07.2013 г. е изискано становище по компетентност от управителя на Българска народна Банка, И.И. относно изискванията на Наредба № 3 за условията и за реда за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти, както и допустимостта данни - предмет на банкова тайна да бъдат предоставяни на трети страни без съгласие на титуляра.

С писмо рег. № П-5104/29.07.2013 г. Е изискана допълнителна информация от изпълнителния директор на Национална Агенция по приходите Б.А. относно:

1. Хода на преговорния процес между Република България и САЩ за сключване на споразумение по прилагането на FATCA и избора на модел на споразумение (Model 1 или Model 2 agreement);

2. Предвижда ли се ратификация на споразумението между Република България и САЩ по прилагането на FATCA?;

3. Какви се очаква да бъдат задълженията за българската страна и какъв е механизма на взаимодействие между задължените субекти (напр. български кредитни институции) и НАП?;

4. Очакват ли се промени в българското законодателство във връзка с изпълнение на споразумението между Република България и САЩ по прилагането на FATCA (напр. в Закона за кредитните институции по отношение възможността данни-предмет на банкова тайна да бъдат предоставяни на трети страни, без съгласието на титуляра)?;

5. Коя е очакваната дата, от която ще възникнат задължения за българската страна (с оглед текущата законодателна реформа на европейско ниво в областта на защитата на личните данни, която се очаква да приключи тази година. След влизане в сила на новия регламент за защита на личните данни ще настъпят редица промени в режима по трансфери на данни в трети страни)?;

6. Какви точно данни се очаква да бъдат предоставяни на американската страна и от кого (от НАП или от конкретните кредитни институции)?;

7. Предвижда ли се лицата, чиито данни ще се предоставят, да бъдат информирани за това, респ. наличието на съгласие от тяхна страна предпоставка ли е за предоставянето на данните. В случай на отказ да бъде дадено съгласие, какви ще бъдат последиците за лицето, респ. за кредитната институция?;

8. Как ще бъдат уредени заварените случаи (американски граждани с банкови сметки у нас, от

които при откриване на банкова сметка не е искано съгласие за последващо предоставяне на техни данни в САЩ)?;

9. Предвиждат ли се задължения за американската страна по отношение достъпа до получените данни и мерките за тяхната защита?.

С писмо рег. № С-547/21.08.2013 г. от Българска народна банка изразяват следното становище:

1. До влизане в сила FATCA чрез утвърждаване по съответния ред не е налице нормативно основание, по силата на което банката да може да изисква задължително от клиентите си представянето на предвидените в споразумението декларации. В този смисъл разпоредбата на чл. 5, ал. 5 от Наредба № 3 не може да се приеме за нормативно основание, по силата на което доставчиците да изискват подписването на декларациите, необходими във връзка с прилагането на FATCA.

2. По въпроса за предоставяне на информация, представляваща банкова тайна, на трети страни, следва да се има предвид, че при предоставяне на информация, която представлява банкова тайна по смисъла на чл. 62, ал. 2 от Закона за кредитните институции (ЗКИ), кредитната институция (банката) следва да спазва изискванията на чл. 62 от ЗКИ. Съгласно разпоредбите на чл. 62, ал. 1 от ЗКИ служителите на банката, членовете на управителните и контролните органи на банката, длъжностните лица в БНБ, ликвидаторите, синдиките, както и всички лица, работещи за банката, не могат да разгласяват, както и да ползват за лично или за членовете на семейството им облагодетелстване информация, представляваща банкова тайна.

С писмо рег. №П-5579/23.08.2013 г. от Националната Агенция по приходите е предоставена следната информация:

1. С протоколно решение на Министерски съвет от 09.01.2013 г. е одобрен проект на двустранно реципрочно споразумение за прилагането на FATCA, известно още като Модел 1 FATCA споразумение. Към настоящия момент се водят преговори за сключването му.

2. С оглед характера на споразумението със САЩ по прилагане на FATCA, то следва да бъде ратифицирано.

3. Предоставена е разяснителна информация относно същността на FATCA. Това е американско законодателство, което дава възможност на американските данъчни власти (IRS) да се борят срещу трансграничното укриване на данъци от американски лица чрез използването на офшорни сметки и финансови активи, разположени в чужбина. Тази цел ще бъде постигната с налагането на задължение на всички чуждестранни финансови институции да предоставят информация на IRS за всички финансови сметки на американски данъкоплатци. Чуждестранните финансови институции, които откажат участие във FATCA, ще бъдат санкционирани. Тъй като първоначалната идея на FATCA за индивидуално сътрудничество между IRS и финансовите институции се оказва неефективна и оставя открити два основни проблема - разкриването на банкова информация и защитата на лични данни, започва диалог между държави-членки на ЕС и САЩ. В резултат на това е постигнато споразумение за алтернативен, междуправителствен подход при имплементирането на FATCA. Този подход се основава на административно сътрудничество между данъчните администрации, а именно чуждестранните финансови институции ще изпълнят задълженията си по FATCA, предоставяйки информация на данъчната администрация на държавата, в която са установени и която от своя страна ще я предостави на САЩ по линия на автоматичния обмен на информация.

Очаква се моделът на FATCA споразумение да бъде ползван и като образец на модел-споразумение за автоматичен обмен на информация, който ще бъде приет от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие. Най-общо FATCA споразумението предвижда следните основни задължения: съгласно чл. 2 договарящите държави ще си обменят веднъж годишно на автоматична база информация относно финансовите сметки на лица от съответната друга държава; чл. 4 създава задължение на българските финансови институции да осъществят процедурите по комплексна проверка за американски сметки, да осъществят необходимата регистрация в IRS, както и да предоставят информация на платци на доходи в определени хипотези. Споразумението не разглежда механизмите на взаимодействие между НАП и българските финансови институции,

като това ще бъде обект на допълнителна законова регламентация.

4. Сключване на FATCA споразумение неминуемо ще наложи промени в българското вътрешно законодателство в различни направления. На първо място ще трябва да бъдат регламентирани задълженията на финансовите институции по отношение на предоставянето на информация към НАП. На следващо място следва да бъдат регламентирани въпросите с разкриването на банковата, застрахователна и професионална тайна.

В тази връзка от страна на изпълнителния директор на НАП е поставен въпросът за това дали са необходими и промени в областта на защитата на личните данни.

5. По последна информация от публикувания от Департамента по финанси на САЩ Notice 2013-43, прилагането на FATCA ще бъде отложено с 6 месеца спрямо първоначално обявените дати. В последната версия на споразумението от 12.07.2013г. е предвидено, че първата година, за която ще се обменя информация вече е 2014г., като информацията ще се обменя в рамките на девет месеца след края на календарната година, за която се отнася. Т.е. първият автоматичен обмен на информация между данъчните администрации ще се осъществи до края на септември 2015 г. и ще касае данни за предходната година.

6. В хипотезата на сключено споразумение информацията ще се обменя между данъчните администрации, като преди това ще бъде събирана от съответните финансови институции. Данните, които ще бъдат обменяни автоматично, основно касаят: 1) името, адреса и данъчния номер на американските лица, които имат сметки, както и на неамериканските образувания, които имат американски контролиращи лица; 2) номер на финансовата сметка; 3) име и номер на финансовата институция; 4) наличност по сметката; 5) размер на реализираните доходи.

7. Самото FATCA споразумение не предвижда ред, по който лицата, чиито данни ще бъдат обменяни, да бъдат информирани за това обстоятелство или от тях да бъде искано съгласие. Доколкото споразумението и законодателството по неговото прилагане създават законово задължение на финансовите институции за разкриване на данни за своите клиенти, то вероятно няма да е необходимо да бъде искано такова съгласие. Тези въпроси биха възникнали при липсата на междуправителствено FATCA споразумение, в хипотезата на пряко договаряне между финансовите институции и IRS. В тези случаи американското законодателство предвижда специално третиране на сметките като „несъответстващи“, удържането на данък и закриването им след определен период от време. Съответно, чуждестранна финансова институция, която откаже да прилага правилата за „несъответстващи сметки“, ще бъде третирана като неучастваща финансова институция и ще бъде обект на санкции. При наличието на FATCA споразумение тези правила няма да се прилагат.

8. FATCA споразумението не прави разграничение между сметките на такива, за които има или няма съгласие за разкриване на лични данни. Обменът на информация ще обхване всички американски финансови сметки, които са идентифицирани като такива при прилагане на процедурите по комплексна проверка, разгледани в Приложение I на споразумението.

9. FATCA споразумението предвижда система за автоматичен обмен на информация между данъчните администрации на сключилите го държави и САЩ. Този автоматичен обмен на информация ще бъде осъществяван на основание клаузата за обмен на информация в съответната спогодба за избягване на двойното данъчно облагане (СИДДО) или друго споразумение за обмен на информация (за България това е чл. 25 от СИДДО със САЩ). FATCA споразумението изрично предвижда, че обменяната информация е предмет на правилата за поверителност и другите защитни разпоредби, предвидени в СИДДО, включително разпоредбите, ограничаващи използването на такава информация. Съгласно чл. 25, ал. 3 от СИДДО със САЩ всяка информация, получена от едната договаряща държава по силата на този член, ще се счита за поверителна също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава, и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето, събирането или администрирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, както и решаването

на жалби във връзка с данъците, в обхвата на спогодбата, както и с надзора на горепосочените. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели и могат да я разкриват в съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения. В допълнение FATCA споразумението предвижда, че след влизането му в сила, компетентните органи ще си разменят писмени уведомления до кога приемат, че в другата юрисдикция има: 1) подходящи гаранции, които да осигурят, че получената информация ще остане поверителна и ще бъде използвана единствено за данъчни цели, и 2) инфраструктура за ефективни отношения при обмен на информация (включително установени процеси за осигуряване на навременни, точни и поверителни обмени на информация, ефективни и надеждни комуникации и доказани способности за бързо решаване на въпроси и неясноти, свързани с обменът на информация и корекциите на грешки). В случай че никоя от страните не предостави на другата такова писмено уведомление към 30 септември 2015 г., FATCA споразумението ще бъде прекратено. Накратко това са уговорените клаузи за поверителност на информацията и защита на личните данни. чл. 3, ал. 6 от FATCA споразумението предвижда още една възможност, съгласно която компетентните органи ще сключат специално допълнително споразумение в рамките, на което могат да бъдат уговорени различни аспекти, свързани с автоматичния обмен на информация, включително могат да бъдат поискани допълнителни гаранции за защита на личните данни на лицата.

В тази връзка от страна на НАП е поставен въпроса дали Комисията за защита на личните данни счита, че е необходимо от данъчната администрация на САЩ да бъдат поискани допълнителни, по-големи гаранции от описаните по-горе?

От страна на изпълнителния директор на НАП е изразена позицията, че сключването на FATCA споразумение е от изключителна важност както за българските финансови институции, така и за задълбочаване и повишаване ефективността на административното сътрудничество със САЩ в борбата срещу данъчните измами, укриването на данъци и агресивното данъчно планиране. Ползите от FATCA споразумение за финансовия сектор са значителни, тъй като то предвижда много по-облекчен режим спрямо задълженията по американското законодателство и решава много от посочените по-горе проблеми. Изразена е подкрепа за сключването му и от страна на асоциациите на засегнатите финансови институции. Изразена е надежда, че споразумението ще бъде сключено до 01.01.2014 г., а както бе посочено по-горе, с Notice 2013-43 на Департамент по финанси на САЩ от 12.07.2013г. прилагането на FATCA е отложено с 6 месеца (т.е. от 1 юли 2014г.). Освен това, този документ изрично предвижда, че юрисдикциите, които са подписали междуправителствено споразумение, което обаче все още не е влязло в сила, ще бъдат третираны като партньорски юрисдикции, а финансовите им институции като участващи.

Правен анализ:

Едно от основните задължения на администраторите на лични данни, това е задължението да обработват данните законосъобразно и добросъвестно, да ги събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не ги обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. По смисъла на § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „Обработване на лични данни” е „всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване”. В конкретния случай става въпрос за обработване на данни под формата на „предоставяне” и „предаване” към администратор на територията на трета държава по смисъла на §1, т. 14 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

До влизането в сила на двустранен международен договор между Република България и САЩ, който да регламентира отношенията във връзка с предоставянето и предаването на лични данни в трансграничен контекст (в конкретния случай по изпълнение на FATCA), единственият нормативен акт, който урежда тези въпроси е Законът за защита на личните данни. Предвид това единственото условие за допустимост на обработването на лични данни в случая е съгласието на физическите

лица, за които се отнасят данните. По смисъла на § 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД съгласието следва да бъде свободно изразено, конкретно и информирано.

Видно от информацията по преписката, за изпълнение на задълженията по FATCA се налага лицата да подписват декларации по образец. Декларациите по образец – W8BEN и W9, съдържат информация относно имена на физическото лице-клиент на банката, данни относно постоянен адрес, данъчен идентификационен номер, номер на социална осигуровка. Включена е разяснителна информация за лицата с препоръки за предпазване от кражба на самоличност. Предоставена е и информация за възможните получатели на данните.

В декларациите не е предвиден текст за даване на съгласие за обработване на лични данни. Въпреки това, с факта на попълване и подаване на декларациите към С. ЕАД, може да се приеме, че физическите лица-американски граждани конклюдентно се съгласяват посочените от тях лични данни да бъдат обработвани от този администратор за целите на американското данъчно законодателство.

Видно от становището на БНБ обаче, не е налице нормативно основание, по силата на което С. ЕАД да може да изисква от клиентите си попълването на тези декларации. Доколкото Наредба № 3 на БНБ от 16 юли 2009 г. за условията и реда за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти се явява специален нормативен акт по отношение документите, необходими за откриване и поддържане на платежна сметка, изискването за попълване на въпросните декларации, преди да бъдат въведени те в националното законодателство с ратифициран международен договор, ще бъде прекомерно и в противоречие с чл.2, ал.2, т.1 и 2 от ЗЗЛД. Поради това, преди влизане в сила на споразумението чрез ратификация от българската страна, съгласието в случая не може да се приложи като валидно правно основание за обработване на данни по смисъла на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД.

Предвид обстоятелството, че към настоящия момент (преди факта на ратификация на споразумението между Република България и САЩ) липсва условие за допустимост на обработването по чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, то липсва и правно основание Комисията за защита на личните данни да разреши прехвърляне на данни към третата държава. Наличието на условие за допустимост е задължителен елемент при всяка една форма на обработване на лични данни, вкл. предаване към получатели в трети държави.

След подписване, ратифициране по конституционен ред и влизане в сила на споразумението между Република България и САЩ, от което ще произтекат задължения за финансовите институции в България, ще е налице валидно правно основание за администратора С. ЕАД за обработване на лични данни на задължени по американското законодателство физически лица на основание чл. 4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД. В този случай и предвид факта, че условията за допустимост по чл. 4, ал.1 са алтернативни, за администратора не възниква задължение да разполага и с изрично информирано съгласие на съответните лица.

Несъмнено, поради своя характер и задълженията, които споразумението ще породи за българската страна, влизането му в сила ще наложи последващи промени в националното законодателство, особено в данъчния и банковия сектор. Що се отнася до защитата на личните данни следва да се отчете текущата законодателна реформа в тази област на ниво ЕС, която към настоящия момент се очаква да приключи през първата половина на 2014 г. Приемането на Регламент за защита на личните данни, въпреки неговото пряко действие, най-вероятно ще наложи приемането на въвеждащо законодателство в отделните държави-членки. Предвид този факт не е целесъобразно предприемането на частични законови изменения в ЗЗЛД, произтичащи от бъдещото ратифициране на FATCA, при условие, че най-вероятно нов Закон за защита на личните данни ще уреди въпросите, свързани с обработването на лични данни, вкл. и при необходимост от изпълнение на международни договори.

При всяко предоставяне на лични данни в трета държава се държи сметка за наличие на адекватно ниво на защита на данните на нейна територия. САЩ се явяват такава трета държава по смисъла на §1, т. 14 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Преценката на адекватността на нивото на защита на личните данни в третата държава се извършва от Комисията за защита на личните данни,

като се вземат предвид всички обстоятелства, свързани с действието или съвкупността от действията по предоставянето на данните, включително характера на данните, целта и продължителността на обработването им, правната им уредба и мерките за сигурност, осигурени в третата държава. КЗЛД не извършва преценка за наличие на адекватно ниво на защита, ако Европейската комисия се е произнесла с решение, че третата държава, в която се предоставят данните, осигурява такова адекватно ниво.

За да може даден администратор на територията на Република България да предостави (трансферира) лични данни към получател на територията на трета държава, е необходимо да е налична поне една от следните хипотези:

- Да има решение на Европейската комисия, с което е констатирано адекватно ниво на защита на личните данни в третата държава (в случая САЩ)-чл.36а, ал.5, т. 1 от ЗЗЛД;
- Спрямо конкретния трансфер да се прилагат някои от стандартните договорни клаузи, приети от Европейската комисия като осигуряващи адекватно ниво на защита-чл.36а, ал.5, т.2 от ЗЗЛД;
- Да е налице някое от основанията по чл.36а, ал.7, т.1-6 от ЗЗЛД;
- Спрямо конкретния трансфер да са налице достатъчно гаранции за защита на трансферираните лични данни, осигурени от администратора, предоставящ данните и администратора, получаващ данните-чл.36б от ЗЗЛД.

Във връзка с горепосочените алтернативни възможности, които следва да са налице, за да бъде осъществен законосъобразно трансферът на данни от НАП към IRS в САЩ, след влизане в сила на споразумението, трябва да се има предвид следното:

1. По отношение трансферите на лични данни към получатели на територията на САЩ Европейската комисия се е произнесла с Решение 2000/520 относно адекватността на защитата, гарантирана от принципите за „сфера на неприкосновеност на личния живот” и свързаните с това често задавани въпроси, публикувани от Департамента по търговия на САЩ. В случая обаче това решение не би могло да намери приложение, тъй като в Списъка на дружествата, които се придържат към принципите за предоставяне на адекватно ниво на защита на личните данни, прехвърляни от страни – членки на Европейския съюз към получатели в САЩ (т.нар. „Безопасно пристанище” - Safe Harbor) се включват само частноправни субекти (търговски дружества), но не и публични държавни органи, каквато се явява IRS. Предвид това, за разрешаване на трансфера на данни от НАП към IRS в САЩ не може да бъде използвано като основание наличието на решение на Европейската комисия за адекватно ниво на защита на личните данни в САЩ.

2. До прилагане на стандартни договорни клаузи може да се прибегне, ако в Споразумението между Република България и САЩ, в изпълнение на който НАП следва да предоставя лични данни, се включи препратка към съответните решения на Европейската комисия за прилагане на общи договорни клаузи или в самия международен договор бъдат разписани разпоредбите, въвеждащи стандартни договорни клаузи.

3. Предвид спецификите на работата на данъчните органи, които осъществяват държавна политика, няма да могат да намерят приложение основанията за разрешаване на трансфер на данни, разписани в чл. 36а, ал. 7, т. 1-6 от ЗЗЛД.

4. По принцип, когато трансферирането на данните е в изпълнение на международен договор, като единствено приложимо правно основание за разрешаване предоставянето на лични данни от НАП към САЩ, се очертава изискването на чл. 36б от ЗЗЛД. Става въпрос за наличие на достатъчно гаранции за защита на данните, осигурени от администратора, предоставящ данните и администратора, получаващ данните. С оглед на това е необходимо при договарянето на Споразумението между Република България и САЩ, в него да бъдат включени разпоредби, които да разписват минимално необходимите гаранции и мерки за защита на личните данни - предмет на

трансфер. В допълнение към тях, при подаване на конкретно искане от страна на НАП за трансфер към САЩ, на вниманието на КЗЛД следва да бъде предоставена подробна информация относно конкретните мерки за защита на данните, които ще се трансферират в изпълнение на международния договор. Комисията за защита на личните данни ще прецени, за всеки конкретен случай, дали предлаганите мерки за защита на данните са достатъчни, за да разреши предоставянето на данните.

Няма правна пречка, след влизане в сила на споразумението, НАП да подаде само едно искане за трансфер, като разрешението на КЗЛД ще се отнася за целия срок на действие на споразумението. По този начин няма да се възпрепятства своевременно изпълнение на задълженията на НАП, произтичащи от споразумението и същевременно ще бъде спазено изискването на българското законодателство за предоставяне на съответната информация, съдържаща лични данни, след разрешение от КЗЛД.

Предвид факта, че за НАП ще възникне задължение и необходимост да обработва лични данни на нова категория физически лица (данъчно задължени субекти по американското законодателство), то след влизане в сила на споразумението НАП следва да заяви пред КЗЛД обработване на нов регистър с лични данни. На основание чл. 53б от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация във всички случаи на предоставяне на лични данни в трети държави администраторът следва да заяви предоставянето на данни във водения от КЗЛД регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Поради обстоятелството, че към настоящия момент за „С.” ЕАД не съществува нормативно установено задължение да предоставя лични данни на свои клиенти физически лица-субекти на американското данъчно законодателство на друг администратор на територията на САЩ във връзка с прилагането на FATCA:

1. Изискването за попълване на изискуемите декларации W-8BEN и W-9, преди те да бъдат въведени в националното законодателство с ратифициран международен договор, ще бъде прекомерно и в противоречие с чл.2, ал.2, т.1 и 2 от ЗЗЛД.

2. Липсва правно основание Комисията за защита на личните данни да разреши прехвърляне на данни към САЩ, поради липсата на нормативно основание за целите на FATCA да бъде изисквано съгласие от физическите лица. Прехвърлянето на данни за тези цели, основано единствено на съгласието на физическите лица, ще бъде прекомерно и в противоречие с принципа за законосъобразност на обработването.

3. Не се налага подаване на уведомление до КЗЛД на основание чл. 53б от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация поради липсата на правно основание за извършване на трансфер на данни към САЩ.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-6308/2013
гр. София, 12.11.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-6308/30.09.2013 год. от Б.П. в качеството Управител на НОИ по въпроси, касаещи приложението на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД при договорите за предоставянето на информация от НОИ.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 30.10.2013 г., разгледа преписка с вх. № П-6308/30.09.2013 г., заявена от Б.П. в качеството Управител на НОИ по въпроси, касаещи приложението на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД при договорите за предоставянето на информация от НОИ.

В искането си господин Б.П. посочва, че НОИ сключва договори за предоставяне на информация на финансови институции, които са регламентирани от разпоредбата на чл. 33, ал. 5, т. 11 от Кодекса за социално осигуряване (КСО). Тази дейност на института се извършва при стриктно спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), като в самите договори се предвижда от страна на НОИ да се извършват периодично проверки на съконтрагентите във връзка със спазването на изискването за даване на съгласие по чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Г-н Б.П. уведомява КЗЛД, че в договорите е предвидена разпоредба, която задължава получаващия данните администратор да събира съгласието на проверяваното лице в писмена форма преди да получи данните от НОИ.

Б.П. информира Комисията, че през 2013 година при извършване на проверка на финансови институции предоставящи потребителски кредити, с които НОИ е сключил договори на основание чл. 33, ал. 5, т. 11 от КСО, се е установило, че голяма част от тях не могат да удостоверят полученото писмено съгласие по реда на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД за използване на личните им данни с оглед извършване на проверка в информационната система на НОИ. След извършена проверка се е установило, че тези физически лица са предоставили съгласието си онлайн, като са попълнили искането си за получаване на кредитен продукт и са отбелязали със знак в поле с текст „Съгласен съм“ при попълване на формуляра на дружеството, публикуван в интернет страницата, че приемат Общите условия за подаване на искане за ползване на кредитен продукт. С приемането на тези Общи условия кредитополучателят потвърждава, че при кандидатстването си за кредит ще изпрати писмена декларация, че е съгласен кредитодателят да изисква от НОИ и да получава намиращите се в информационната система на НОИ данни за доходите му и извършените от него осигурителни плащания.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, относно възможността за даване на съгласие за обработване на лични данни по електронен път за ползване на кредитни продукти, но и с оглед спецификата на предоставяните от НОИ данни, в качеството му на държавен орган, създаден по силата на КСО, господин Б.П., в качеството си на Управител на НОИ, се обръща към Комисията за защита на личните данни с молба за изразяване на становище по следните въпроси:

Следва ли НОИ да приеме, че е налице валидно съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД в случаите, когато съгласието е дадено по електронен път и е изразено чрез отбелязване в поле с текст „Съгласен съм“ с Общите условия за подаване на искане за ползване на кредитен продукт.

Следва да се има предвид, че въз основа на даденото по този начин съгласие, банките и дружествата, предоставящи кредитни продукти, получават пълен достъп до всички осигурителни плащания, които се съдържат в информационните масиви на НОИ за конкретното лице.

В случай на положителен отговор е поставен следващ въпрос, относно това как институтът да „вижда“ това интернет съгласие – чрез евентуалното му копиране на диск или по друг технически способ. Техническото установяване на даденото съгласие по електронен път е необходимо с оглед на изискването администраторът да разполага с валидни доказателства за получено съгласие във всеки един момент, докато са налице целите, за които данните се обработват. Удостоверяването ще бъде необходимо и с оглед на правилното приложение на чл. 25 от ЗЗЛД, във връзка с което КЗЛД е изразила своето официално становище по искане на НОИ.

Правен анализ:

Законът за кредитните институции (ЗКИ) урежда условията и реда за лицензирането, осъществяването на дейността, надзора и прекратяването на кредитните институции с цел да се осигури стабилна, надеждна и сигурна банкова система и защита интересите на вложителите. Съгласно разпоредбите на чл. 3 от ЗКИ Финансова институция е лице, различно от кредитна институция, чиято основна дейност е извършване на една или повече от дейностите:

1. извършване на платежни услуги по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи; издаване и администриране на други средства за плащане (пътнически чекове и кредитни писма); финансов лизинг; гаранционни сделки; търгуване за собствена сметка или за сметка на клиенти със:

а) инструменти на паричния пазар - чекове, менителници, депозитни сертификати и други, извън случаите - търгуване за собствена сметка или за сметка на клиенти с прехвърляеми ценни книжа, участие в емисии на ценни книжа, както и други услуги и дейности съгласно разпоредбите на Закона за пазарите на финансови инструменти;

б) чуждестранна валута и благородни метали;

в) финансови фючърси, опции, инструменти, свързани с валутни курсове и лихвени проценти, както и други дериватни инструменти, извън случаите изброени по-долу;

- търгуване за собствена сметка или за сметка на клиенти с прехвърляеми ценни книжа, участие в емисии на ценни книжа, както и други услуги и дейности съгласно разпоредбите на Закона за пазарите на финансови инструменти;

- парично брокерство;

- консултации на дружества относно тяхната капиталова структура, отраслова стратегия и свързани с това въпроси, както и консултации и услуги относно преобразуване на дружества и сделки по придобиване на предприятия;

- придобиване на вземания по кредити и друга форма на финансиране (факторинг, форфетинг и други);

- издаване на електронни пари;

2. придобиване на участия в кредитна институция или в друга финансова институция;

3. отпускане на заеми със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства.

Финансовите институции, които не подлежат на лицензиране или регистриране по друг закон, трябва да бъдат вписани в регистър на БНБ, за да могат да извършват дейност. Регистърът е публичен и за вписването в него се издава удостоверение. За осъществяване на своята дейност финансовите институции обработват лични данни на физически лица. В тази връзка финансовите институции следва да са регистрирани като администратори на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД и като такива следва да подават заявление за регистрация и да бъдат вписани в Регистъра на администраторите на

лични данни и водените от тях регистри при КЗЛД, за което да имат издадено Удостоверение.

Обработване на лични данни, по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. В конкретния казус, от страна на НОИ е налице обработване на лични данни на кредитополучатели под формата на предоставяне на същите на съответни финансови институции. Финансовите институции, в качеството си на администратор на лични данни са длъжни да обработват лични данни при спазване на принципите за законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Едно от условията, за да бъде налице законосъобразно обработване данните, е то да бъде извършвано само при наличие на поне едно от дадените алтернативно в чл. 4 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването, което следва да бъде налично към момента на започване на обработване на данните. В случая, за начален момент на обработване на данните, от страна на администратора – финансовата институция, може да се приеме момента на тяхното предоставяне по електронен път от страна на конкретно физическо лице при кандидатстването си за кредит. Следователно към този момент следва да е налице едно от основанията за допустимост на обработването на лични данни, изрично посочени в закона, тъй като от този момент за дружеството съществува възможност да започне проучване на кредитната история на физическото лице, чиито данни са подадени по електронен път към дружеството и последното е получило.

С оглед естеството на поставените в искането въпроси, следва да се отбележи, че в чл. 4, ал. 1, т. 2 на ЗЗЛД е посочено едно от основанията за допустимост на обработването на лични данни, а именно – съгласие на физическото лице. В тази разпоредба е посочена възможността за законосъобразно обработване на лични данни, от страна на администратора, при наличие на изрично съгласие, предоставено от страна на физическото лице, за което се отнасят данните. Терминът “съгласие на лицето” е дефиниран в параграф 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, т.е. съгласие на физическото лице е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани за конкретни цели. От даденото в закона определение става видно, че основните моменти, касаещи съгласието на физическото лице са следните:

- да е свободно изразено – предоставено от физическото лице, по негово собствено желание, без елемент на принуда;
- да бъде недвусмислено – съгласието следва да бъде предоставено по начин и във вид, които да не пораждат съмнение относно изявената воля на физическото лице за обработване на данните му;
- да е конкретно - т.е. съгласието следва да бъде предоставено за обработване на лични данни от конкретен администратор за конкретни цели;
- да е информирано – лицето, предоставящо данните следва да бъде уведомено от страна на администратора, относно: данните, които идентифицират администратора и неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни; информация за правото на възражение на физическото лице за обработване на личните му данни за целите на директния маркетинг;
- да е предоставено от физическото лице, за което се отнасят личните данни, предмет на обработване.

Съобразно действащата към настоящия момент нормативна уредба в сферата на защита на личните данни в Република България за изразеното съгласие на физическото лице няма изрично изискване за писмена форма. Предвид това и с цел защита на правата на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни КЗЛД винаги търси доказателства за това, че съгласието е дадено информирано, свободно изразено и недвусмислено, както и че то произхожда именно от физическото лице, за което се отнасят данните.

Изразяването на съгласие за обработване на данни чрез неговото обективиране под формата на декларация има стойността на частен документ (чл. 180 от Гражданско-процесуалния кодекс (ГПК), в настоящата хипотеза – електронен документ. В конкретния казус декларацията е документ, който материализира удостоверителното изявление на своя издател относно наличието на информирано, изрично съгласие за обработване на данните му. Писменият документ възниква с неговото физическо съставяне и материализира в себе си направеното изявление на своя автор. За да може да се ползва частният документ с формална доказателствена сила, същият следва да бъде подписан. Формалната доказателствена сила обхваща факта на писменото изявление и неговото авторство.

С оглед горното следва извода, че „потвърждаването чрез бутон съгласие за обработване на лични данни под декларацията“ не може да се приеме за добавена информация в електронна форма или логически свързана с електронното изявление, която да позволява установяване на неговото авторство. Въз основа на постъпилата информация и направеният по-горе анализ Комисията счита, че удостовереното по този начин съгласие не дава достоверна информация относно авторството на направеното удостоверително изявление в декларацията. За да бъде истински един документ, той следва да бъде автентичен. Автентичният документ материализира изявлението на лицето, което се сочи като негов автор. Неподписаният документ по своята същност може да представлява документ, но няма да се ползва с формална доказателствена сила по отношение на обективираното в него изявление и неговият автор.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Не е налице валидно съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни, в случаите когато потвърждаването е извършено чрез отбелязване в поле с текст „Съгласен съм“ с Общите условия за подаване на искане за ползване на кредитен продукт, тъй като не може да се установи по безспорен начин идентичност между лицето, чиито данни са подадени към дружеството и ще бъдат обработвани и лицето, извършило конкретното действие по потвърждаване на съгласието посредством отбелязване в поле с текст „Съгласен съм“. Съгласието за обработване на лични данни под декларацията, предхождащо одобрението на финансовата институция за сключване на договор не може да се приеме за добавена информация в електронна форма или логически свързана с електронното изявление, която да позволява установяване на неговото авторство.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № П-2225/2013 г.
гр. София, 21.11.2013 г.

ОТНОСНО: Искане за становище с вх. № П-2225/02.04.2013 г. от г-жа Б.Г.-В. – директор на Фондация „Б.И.П.И.“ по въпроси, свързани с обработване на лични данни във връзка с проект „Инициатива за прозрачни съдебни назначения“.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и Членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 30-31.10.2013 г. (Протокол № 37), разгледа преписка с вх. № П-2225/ 02.04.2013 г. от г-жа Б.Г.-В. – директор на Фондация „Б.И.П.И.“ (БИПИ).

В искането се посочва, че считано от юли 2012 година, БИПИ изпълнява проект „Инициатива за прозрачни съдебни назначения“ (ИПСН), с официален сайт www.judicialprofiles.bg. Като основни цели на проекта са посочени:

1. Подпомагане утвърждаването на принципите на обективност и прозрачност в процедурите по назначаване на магистрати на ръководни длъжности в органите на съдебната власт, както и други ключови процедури като избора на Висш съдебен съвет, главен прокурор на Република България, избор на членове на Конституционния съд и др.

2. Принос за усъвършенстване провеждането на различните структурни етапи по отделните кариерни процедури в системата на съдебната власт. Осъществяване на граждански мониторинг върху назначенията, което да служи като гарант, че ръководните места в органите на съдебната власт ще бъдат заемани от магистратите с най-изявени нравствени и професионални качества.

Госпожа Б.Г.-В. посочва, че на официалния сайт е публично достъпна специализираната методология, с помощта на която се реализират целите на проекта. Методологията подлежи на развитие и е резюмирана в искането, както следва:

1. Събиране на публична информация за кандидатите за ръководни назначения в органите на съдебната власт (и не само) и нейното представяне в рамките на детайлни стандартизирани профили, които биват обсъждани с магистратите, по възможност преди тяхното публикуване;

2. Публикуване на профилите на официалния уеб сайт на ИПСН;

3. Подбуждане на обществен дебат.

В писмото се уточнява, че профилите се съставят от изцяло публична информация, разпръсната и с разнообразни източници, както и информация, изискана и предоставена по реда на Закона за достъп до обществена информация, а също и информация, посочена от самите магистрати. Към писмото е приложен пълният списък на използваните източници по проекта:

Приложение № 1

ИЗТОЧНИК	ИНФОРМАЦИЯ
Висш съдебен съвет	- Атестационни формуляри - Декларации по чл.12, т. 2 във вр. с чл.14 от ЗПУКИ* - Протоколи от заседания на ВСС - Информация и копия на документи, изискани по ЗДОИ**

Инспекторат към Висшия съдебен съвет	- Данни от Актове от проверки
Сметна палата на Република България	- Декларации по ЗПИЛЗВДОДДПЧС***
Имотен регистър към Агенция по вписванията	- Данни по имотни партии
Търговски регистър към Агенция по вписванията	- Данни за интереси в търговски дружества
Комисия за разкриване на документи и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия	- Принадлежност към Държавна сигурност
Информационен портал на НПО в България	- Участия в НПО
Интернет страници на съдилища	- Годишни отчетни доклади, справки по дела, данни от пресцентровете на съдилищата
Данни от попълнени Анкетни листове за самооценка (АЛС) - попълнените АЛС се публикуват в секция "Всички приложения" в профилите на попълнилите ги кандидати.	
Друга информация и коментари, предоставени от съдебните кандидати по повод необходими уточнения във връзка съставянето на техните профили.	

* Закон за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси;

** Закон за достъп до обществена информация;

*** Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор.

Съгласно методологията на проекта, след съставянето на конкретния профил, БИПИ добросъвестно се свързва с магистрата, за който същият се отнася и му го предоставя за преглед, становище, коментари и редакции.

Госпожа Б.Г.-В. пише в писмото си, че проектът ИПСН е обхванал проведената през 2012 година процедура по избор на нов Висш съдебен съвет. В резултат на това са съставени профили на номинираните за членове на ВСС.

За действията си по проекта, авторът на писмото се позовава на различни правила за провеждането на конкретните процедури. Към писмото са приложени:

Приложение № 2 – Процедурни правила за издигане на кандидатури, публично оповестяване на документи, изслушване на кандидати за членове на Висшия съдебен съвет и подготовка на избор на членове на Висшия съдебен съвет от квотата на Народното събрание, приети от Народното събрание на основание чл. 86, ал. 1 от Конституцията на Република България и § 2 от Допълнителните разпоредби на Правилника за организацията и дейността на Народното събрание.

Приложение № 3 – Правила за избор на административни ръководители на органите на съдебната власт по чл. 167, ал. 1, т. 2-4 от ЗСВ, приети с решение на ВСС по Протокол V 10, от 14.03.2013 които отменят раздел „Избор на административни ръководители” от Правилата относно реда за провеждане на конкурсите и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, приети с протокол № 39 от 28.11.2011 г.; изм. и доп. с решение на ВСС по Протокол № 1 от 12.01.2012 г.

Във връзка с изложените факти, обстоятелства и приложените документи относно визираните процедури, г-жа Б.Г.-В. отправя до Комисията за защита на личните данни искане за предоставяне на становище, като поставя следните въпроси:

1. Следва ли приключването на процедури, които безспорно са с надделяващ обществен интерес, да влече след себе си изтриване на данни и елементи от съдържанието на профил по възможна, получена впоследствие молба на лицето, на което той е съставен?

2. Следва ли в този смисъл да се прави разграничение между профили на кандидати, които са били избрани да заемат съответните постове и тези, които не са (в този смисъл са запазили статута си само на кандидати)?

В заключение г-жа Б.Г.-В. изразява мнението, че след като даден документ е обявен и публикуван на официална интернет страница на институция във връзка с процедура, имаща подобна тежест и ниво на обществен интерес, то приключването на процедурата няма как да влече след себе си изтриване на тази „публичност“ на данни и документи. В подкрепа на това, тя посочва, че кандидатите изразяват съгласие за встъпване в процедурата с пълното съзнание за отчетността и публичността, която изисква самото им съгласие за участие.

С цел преценка на всички факти и обстоятелства относно разглеждания казус до Висшия съдебен съвет бяха изпратени две писма с искане за тяхното становище с вх. № П-3075/30.04.2013 г. и вх. № П-3649/29.05.2013 г., на които отговор не беше получен.

Правен анализ

В българското законодателство статутът на съдиите, прокурорите и следователите е уреден със Закона за съдебната власт (ЗСВ), съгласно чл. 228, ал. 1 на който са длъжни да декларират доходите и имуществото си пред Съдебната палата при условията и по реда на Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни, обществени и други длъжности в публичния и частния сектор (ЗПИЛЗВДОДПЧС). Те попадат в кръга на задължените по закон лица, посочени в чл. 2, ал. 1, т. 39 от ЗПИЛЗВДОДПЧС. Законът може да се възприема като антикорупционна мярка чрез осигуряване публичност на имуществото на лица, заемащи определени длъжности в публичния и частния сектор, като целта се постига чрез публикуване на подадените декларации в Публичния регистър на Сметната палата.

С оглед разглеждания казус, следва да се отбележи, че съгласно чл. 6, ал. 4 от ЗПИЛЗВДОДПЧС, достъпът до данните от публичния регистър се осъществява и по реда на Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Със Закона за достъп до обществена информация се налагат някои ограничения върху правото на достъп, като примери в това отношение са хипотезите на чл. 5 (защита на доброто име, националната сигурност, обществения ред, здравето на гражданите и морала), чл. 7 (защита на класифицирана информация или друга защитена със закон тайна), чл. 13, ал. 2 (относно достъпа до служебна информация), чл. 17, ал. 2 (търговска тайна) и чл. 37, ал. 1 (основания за отказ от предоставяне на достъп) от ЗДОИ. Всяко ограничение следва да се разглежда като изключение от принципа за общодостъпност на информацията, предмет на ЗДОИ.

Съществено изключение от посочените ограничения представляват случаите на надделяващ обществен интерес. Съгласно законовото определение, посочено в параграф 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ, „надделяващ обществен интерес“ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ – държавни органи, техните териториални звена, органи на местно самоуправление, публичноправни организации, физически и юридически лица (само относно тяхната дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондовете на ЕС или предоставени от ЕС по проекти и програми. Следва да се отбележи, че установяването на надделяващ обществен интерес винаги е предпоставка за предоставяне на конкретна информация. Законът за достъп до обществена информация посочва това в три свои разпоредби:

Чл. 13, ал. 4 - достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес.

Чл. 17, ал. 2 - информацията по чл. 17, ал. 1, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

Чл. 37, ал. 1, т. 2 - основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

В конкретно разглеждания случай голяма част от информацията в профилите по проекта е на база извлечения от публични регистри и следователно няма пречка за нейното повторно използване, съгласно чл. 41и, ал. 4 от ЗДОИ. Във връзка с това следва да се отчете факта, че различните публични регистри предоставят по различен начин достъп до своята информация. Като източник за събиране на информация по съответните профили за целите на проекта е посочен и имотния регистър. Той е публичен, но достъпът до него е контролиран, като за целта се прави регистрация и лицето, получило достъп може да бъде идентифицирано като защитна мярка по отношение на съдържащите се в него данни.

Както бе посочено, целта на ЗПИЛЗВДОДПЧС е имуществото на посочените лица да е винаги известно като вид антикорупционна мярка, която не може да бъде ограничена по силата на Закона за защита на личните данни. Основание за това може да се търси и в Решение № 4 от 26 март 2012 г. по конституционно дело № 14/2011 г., с което се потвърждава приетото през 1996 г. тълкуване на баланса между двете права - при публичните фигури защитата на лични данни е „много по-занижена” в сравнение със защитата при останалите лица.

Разглеждайки процедурите по назначаване на висши длъжности в съдебната система се установява, че за всяка процедура са разработени подробни правила в съответствие със ЗСВ. Тези вътрешни за системата правила са приети от Висшия съдебен съвет и се публикуват на официалната му интернет страница. Към момента там могат да бъдат открити:

- Процедурни правила за избор на кандидати за председател на ВКС, председател на ВАС и главен прокурор.
- Процедурни правила за издигане на кандидатури, предоставяне и публично оповестяване на документи, изслушване на кандидати и провеждане на избор за директор на НСлС.
- Правила за избор на административни ръководители на органите на съдебната власт по чл. 167, ал. 1, т. 2-4 от ЗСВ.

Въпросните правила касаят процедурите, наблюдавани в рамките на проекта „Инициатива за прозрачни съдебни назначения“. В разпоредбите за всяка от процедурите, както и на основание възприетия от ЗСВ подход, е включено публичното оповестяване на документите на съответните кандидати чрез публикуването им на официалната интернет страница. Публикуването се извършва в съответствие със Закона за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация. Следва да се отбележи, че тук съществена роля играе и информираното съгласие на кандидата да участва в така регламентираната процедура, съгласно която той е задължен да предостави определен обем лична информация, която ще се оповести публично. Не случайно е предвидено предварителното писмено съгласие на кандидата за участие в процедурите, предшествващи назначенията в съдебната система. Тези публикации се използват като източник на информация за целите на проекта.

Като се има предвид, че имуществото, дейността и личния живот на публични фигури, които с оглед на заеманите от тях постове и изпълнявани функции, се ползват с по-занижена степен на защита в сравнение с останалите граждани, а също така и значимостта на събраната в профилите информация за изграждането на общественото мнение, чрез резултатите от проекта се цели усъвършенстване на провежданите кариерните процедури, както и гарантиране, че ръководните места в съдебната система ще бъдат заемани от магистратите с най-изявени професионални и нравствени качества.

От друга страна публикуването и разпространението на лични данни (каквито безспорно се съдържат в така наречените профили) в рамките на проекта „Инициатива за прозрачни съдебни назначения“ чрез интернет е форма на обработване на лични данни. Следва да се отбележи, че

администраторът на лични данни е длъжен да подаде заявление за регистрация преди започване обработването на лични данни, съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД. Служебна проверка показва, че Фондация „Б.И.П.И.“ с ЕИК ***** не е вписана в електронния регистър на администраторите на лични данни към КЗЛД в съответствие с чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Подробен анализ изисква разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, в която са посочени условията за допустимост на обработването на лични данни. Необходимо е наличието поне на една от хипотезите, както следва:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Хипотезата на по т. 2 би могла да намери приложение в конкретния случай. В допълнение, изпълняваният проект би могъл да се разглежда като задача, осъществявана в обществен интерес. Освен това е наличен надделяващият обществен интерес по смисъла на ЗДОИ, което е причина да се прилага по-занижена степен на защита по отношение на определени със закон категории физически лица, каквито в случая са съдиите, прокурорите и следователите.

При наличието на поне едно от условията за допустимост, изброени по-горе, администраторът следва да спазва принципите на обработване, посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, като личните данни следва да:

1. се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон;
3. бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

Тъй като профилите, които се изграждат по проекта са изключително подробни, администраторът следва много внимателно да прецени доколко е допустимо да разпространява информация за трети лица, налична в публикуваните документи, като например имена и подписи на други магистрати, имена на трети лица, попадащи в кръга от лицата предмет на действащото в тази област законодателство и др. Важно изискване и постоянна практика в областта на защитата

на личните данни е данни на трети лица да не бъдат разкривани, без наличие на правно основание за това, респ. без наличие на тяхно съгласие.

Изследването на законосъобразността проекта изисква да се разгледа и хипотезата на чл. 34б, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, според която решението на администратора е недопустимо, когато е основано единствено на автоматизирано обработване на лични данни, предназначено да оценява лични характеристики на физическото лице.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Всички профили на магистрати, кандидати за ръководна позиция в съдебната система, може да останат публикувани на сайта на проекта „Инициатива за прозрачни съдебни назначения” (ИПСН), изпълняван от БИПИ, за времето на провеждане на съответната конкурсна процедура и до изтичане на срока за нейното обжалване.

2. Профилът на магистрат, спечелил конкурс за ръководна позиция в съдебната система, може да остане публикуван на сайта на проекта „Инициатива за прозрачни съдебни назначения” (ИПСН), изпълняван от БИПИ, за времето на заемане на тази длъжност. Данните в профила следва да се поддържат в актуален вид.

3. Поради законовото задължение на администратора да обработва данните за период не по-дълъг от необходимия за постигане на целите, за които те са били получени, профилите на всички кандидати, неспечелили съответния конкурс, следва да се заличат след изтичане на сроковете за обжалване на съответната конкурсна процедура. 4. Всички лични данни, съдържащи се в публикуваните профили и касаещи трети лица, попадащи в обсега на ЗДОИ и ЗПИЛЗВДОДПЧС, както и такива, които нямат отношение към целта на обработването, следва да бъдат заличени.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № Ж-396/2013
гр. София, 26.11.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № Ж-396/14.10.2013 год. от Ц.Я. - директор на СОУ „С.С.“ гр. София по въпроси, касаещи предоставянето на информация, съдържаща лични данни, изискани на основание Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева, и Веселин Целков на заседание, проведено на 20.11.2013 г., разгледа преписка с рег. № Ж - 2569 от 14.10.2013 г. от Ц.Я. - директор на СОУ „С.С.“, гр. София.

В искането си г-жа Ц.Я. посочва, че в повереното ѝ училище се е получило заявление от физическо лице, което на основание чл. 13, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация

(ЗДОИ). Заявителят иска да му бъдат предоставени лични данни, съдържащи се в „Списък – образец 1“, от раздел „Преподаватели/персонал“, касаещи образование, квалификация, годишна преподавателска заетост за всяка длъжност, свързана с преподаването на английски език. Г-жа Ц.Я. уточнява, че исканите данни са лични и са част от вътрешен административен документ „Списък – образец 1“, който отразява организационно-управленческата дейност на училището за всяка учебна година и се утвърждава от ст.експертите и началника на Регионалния инспекторат по образование (РИО) на Министерството на образованието и науката (МОН).

Във връзка с изложеното и постъпилото заявление за достъп до обществена информация и на основание чл. 10, ал. 1, т.4 от Закона за защита на личните данни, госпожа Ц.Я., в качеството си на Директор на СОУ „С.С.“, се обръща към Комисията за защита на личните данни с молба за изразяване на становище относно възможността за предоставяне на лични данни на основание чл. 13, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация, а именно лични данни на учители, за което не са дали изрично своето съгласие. Директорът информира КЗЛД, че по отношение на хорариумите по английски език, то същите са видни от учебните планове на училището, които са публикувани на уеб страницата на училището.

Към искането е приложено заявление за достъп до обществена информация.

В заявлението е посочено, че на основание чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ, заявителят моли да му бъде предоставен достъп до следните документи: Сведение за организиране на дейността на СОУ „С.С.“, гр. София, за учебната 2013 – 2014 година (Списък – образец № 1) в частта, съдържаща следните задължителни реквизити от раздел „Преподаватели/ персонал“, определени в приложението към чл. 63, ал. 2 от Наредба № 4 от 16.04.2013 год. за документите за системата на народната просвета:

- Образование и квалификация на лицата, заемащи длъжности, свързани с преподаване на учебния предмет английски език в прогимназиален и/или гимназиален етап (данни за образователно-квалификационна степен, специалност, професионална квалификация и учебни заведения, от които са издадени дипломите);

- Годишна преподавателска заетост за всяка длъжност, свързана с преподаване на учебния предмет английски език в прогимназиален и/или гимназиален етап (определените за всяка длъжност брой часове, учебни предмети и класове, в които се преподават).

Заявителят изисква, исканата информация да му бъде предоставена във формата по чл. 26, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ – копие на хартиен носител на посочения документ в частта, съдържаща описаната информация.

Правен анализ:

С Наредба № 4 от 16 април 2003 год. за документите за системата на народната просвета се определят държавните образователни изисквания за документите за системата на народната просвета, съгласно разпоредбите на Закона за народната просвета (ЗНП). С държавните образователни изисквания за документите за системата на народната просвета се определят:

1. предназначението, съдържанието, воденето и съхраняването на всеки документ;
2. условията и редът за приемане, отчитане и унищожаване на документи с фабрична номерация;
3. условията и редът за създаване, утвърждаване, актуализиране и издаване на документи.

Изискванията към съдържанието, воденето и съхранението на документите за училищата, детските градини, обслужващите звена и институциите за професионално обучение са регламентирани в Наредба № 4. Държавните, общинските и частните училища издават или водят документи, които са изчерпателно изброени в чл. 4 от Наредбата. Един от задължителните документи, които издават училищата е - Сведение за организацията и дейността в училището за учебната година (Списък - образец № 1).

Съгласно чл. 63 от Наредбата сведенията за организиране на дейността в училището за учебната година (Списък - образец № 1) е предназначено за всички видове училища и служи за

установяване на съответствието на организацията на учебния процес с нормативната уредба в системата на народната просвета. Той обслужва информационно нуждите на Министерство на образованието и науката (МОН), Регионален инспекторат по образование (РИО), Национален институт за образование (НИО), общинската или районната администрация и финансиращите органи. Списък - образец № 1, съдържа реквизитите, посочени в приложенията към Наредбата, а именно:

Раздел I - „Данни за училището“, съдържа: наименование, местонахождение на училището; категория; данни за контакт; БУЛСТАТ; данъчен номер; година на създаване; акт за създаване или преобразуване; начин на финансиране; утвърдена численост на персонала; данни за Училищното настоятелство.

Раздел II - „Данни за паралелката“, съдържа: клас, брой ученици и вид на паралелката; изучаван профил/професия/специалност; форма и срок на обучение; брой второгодници, пътуващи ученици и ученици със специални образователни нужди.

Раздел III - „Учебен план за текущата учебна година“, съдържа: име на учебния предмет; клас/група, в които се преподава; начин на изучаване на предмета (модула); брой учебни седмици и часове седмично; общо учебни часове за предмета; годишен норматив; необходим брой щатни места за преподаване на предмета в училището; брой назначени преподаватели на щатно място, формирано от учебни часове по този предмет; остатък брой учебни часове.

Раздел IV - „Преподаватели/персонал“, съдържа: лични данни за преподавателите и персонала (ЕГН, име, презиме, фамилия, местоживеене, данни за контакт с преподавателя/служителя); длъжност и щатно място, на което е назначен; трудов стаж; данни за назначаване в училището; данни за образованието и квалификацията; данни за годишната преподавателска заетост.

Раздел V - „Регистър на учениците“, съдържа: данни за ученика (ЕГН, име, презиме, фамилия, месторождение, местоживеене); клас/група, в които се обучава през текущата учебна година; форма на обучение; данни за записване и/или преместване в друго училище; данни за завършена степен на образование

Раздел VI - „Дейности, финансирани извън бюджета на училището“, съдържа: вид на дейностите, годишен брой часове, преподавател, начин на финансиране.

Раздел VII - „Материална база“, съдържа: данни за сградния фонд на училището; данни за учебните помещения; данни за учебно-техническите средства; данни за компютърното оборудване в училището.

Към Списък – образец № 1 се прилагат: документи за статута на училището в случаите, в които е настъпила промяна през предшестващия период; прилаганите в училището учебни планове; утвърдените учебни програми за преподаваните предмети от раздели Б и В на учебния план в общообразователните училища и раздели В и Г в професионалните училища; годишен план на училището; дневен режим на институцията.

Списък – образец № 1 се изготвя и утвърждава от директорите на всички училища в системата на народната просвета, след съгласуване с началника на РИО, като данните от всеки раздел се заверяват с подпис на директора и главния счетоводител (счетоводителя) на училището. Всяка промяна в Списък – образец № 1 се изготвя и утвърждава от директора на училището след съгласуване с началника на РИО до 10 дни след настъпването ѝ. Данните от Списък – образец № 1 се въвеждат на магнитен носител и се разпечатват на хартиен носител, който се заверява от директора на училището. Със заповед на директора се определя мястото на съхранение на хартиения носител до завършване на учебната година, след което се съхраняват в архива на училището за срок от пет години.

Информацията, изисквана в заявлението за достъп до обществена информация, подадено до Директора на СОУ „С.С.“, гр. София, за учебната 2013 – 2014 год. (Списък–образец 1) е в частта, съдържаща задължителните реквизити „Преподаватели/ персонал“, определени в приложението към чл. 63, ал. 2 от Наредба № 4 от 16.04.2003 г., а именно – образование и квалификация на лицата,

заемащи длъжности, свързани с преподаване на учебния предмет английски език в прогимназиален и/или гимназиален етап (данни за образователно-квалификационна степен, специалност, професионална квалификация и учебни заведения, от които са издадени дипломите); годишна преподавателска заетост за всяка длъжност, свързана с преподаване на учебния предмет английски език в прогимназиален и/или гимназиален етап (определените за всяка длъжност брой часове, учебни предмети и класове, в които се преподават).

Член 2, ал. 1 от ЗЗЛД определя понятието лични данни като „всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци”. Предоставянето на данни по ЗДОИ би било действие по обработване на лични данни по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, а именно - всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на лични данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Обработването на лични данни следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Училищата обработват на личните данни на учителите (преподаватели/персонал), на основание чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, т.е., обработването на лични данни е допустимо, когато обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни. Нормативно установеното задължение за СОУ е задължението да изготви вътрешен административен документ „Списък – образец 1“, съгласно разпоредбите на Наредба № 4.

Законово определение на понятието обществена информация дава разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), а именно, обществена е информацията, която е свързана с общественния живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Така определената информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти - държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Съгласно легалното определение, исканата информация в изложения казус, би могла да представлява обществена информация, съдържаща се в Списък–образец 1 на СОУ „С.С.“, в качеството му на задължен субект по чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ, а именно: физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност. Посочено е, че данните, съдържащи се в Списък – образец 1 са лични и са част от вътрешен административен документ, който отразява организационно-управленческата дейност на училището за всяка учебна година и се обработват съгласно разпоредбите на чл. 2 и чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД. Достъпът до служебна обществена информация е свободен, съгласно разпоредбите на чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ.

Законът за достъп до обществена информация съдържа правила за предоставянето на информация, която се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. Законът обаче не съдържа легална дефиниция на понятието “трето лице”. Независимо от това, чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ разписва, че при неполучаване на съгласие от третото лице в съответния срок или при изричен отказ да се даде съгласие съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. Липсата на съгласие на лицето е материалноправна предпоставка по чл. 37 ал. 1 т. 2 от ЗДОИ за отказ за предоставяне на достъп до исканата информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. В случаите на липса на съгласие от третото лице за предоставяне на търсената обществена информация, разпоредбата на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ дава правото на свободна преценка дали да се откаже достъп до поисканата информация, или да се даде в обем и по начин, който да не разкрива информацията, отнасяща се до това трети лица. Тази преценка обаче е в сферата на оперативната самостоятелност на органа и представлява само правна възможност, без да бъде задължение за него. Не е необходимо съгласието на третото лице в случаите, когато то е задължен субект и отнасящата

се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

С оглед гарантиране законосъобразно обработване на данните, съдържащи се във вътрешния административен документ „Списък – образец 1“, и за да бъде постигната целта на ЗЗЛД - гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот, администраторът на лични данни, СОУ „С.С.“, може да предостави исканата със заявлението за достъп информация под формата на обобщена справка, като личните данни бъдат приведени във вид, който не позволява идентифициране на определени преподаватели/персонал.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ

НА

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

рег. № П-6335/2013

гр. София, 26.11.2013 г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-6335 от 01.10.2013 год. на Б.А. – Заместник министър на земеделието и храните по въпроси, касаещи възможността, реда и условията, при които събираната и налична информация в регистъра на земеделските производители, може да бъде направена общодостъпна и публична.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева, и Веселин Целков на заседание, проведено на 20.11.2013 г., разгледа преписка с вх. № П-6335/01.10.2013 г., *заявена от Б.А. – заместник министър на земеделието и храните по въпроси.*

В искането си г-н Б.А. посочва, че в Главна дирекция „Земеделие и регионална политика“ се поддържа Регистър на земеделските производители, съгласно Наредба № 3 от 29 януари 1999 г. За създаване и поддържане на регистъра на земеделските производители.

Г-н Б.А. информира КЗЛД, че съгласно горепосочената Наредба всяко физическо или юридическо лице, което извършва селскостопански дейности на територията на Република България, може доброволно да се регистрира в този регистър, като ежегодно предоставя данни за своята дейност:

Регистърът на земеделските производители съдържа следните данни:

1. Идентификационни данни на земеделския производител (физическо лице, едноличен търговец или юридическо лице) – единен граждански номер, единен идентификационен код по БУЛСТАТ, правно-организационна форма, име, наименование, постоянен адрес, седалище и адрес на управление, номер на телефон и факс, електронен адрес;

2. Данни за дейността на земеделския производител:

- Информацията за използваната земеделска площ с посочване идентификатора на недвижимия имот, съгласно картата на възстановената собственост или кадастралната карта, както и правното основание за нейното ползване, начина на трайно ползване, отглежданите култури и размера на поливните площи;

- Информация за отглежданите животни по вид и брой, с посочване на номерата на ушните марки и/или електронните идентификатори на животните, подлежащи на регистрация, и регистрационния номер на животновъдния обект и неговото местонахождение;

- Информация за подадена декларация за извършване на дейности с първични фуражи.

Заместник министър Б.А. уведомява КЗЛД, че към момента Регистърът на земеделските производители не е публичен и служи за набиране на информация за земеделски производители и за дейността им с цел: контрол върху ползването на земеделските земи; събиране на информация за отглежданите през съответната стопанска година култури и заетите с тях площи, както и за отглежданите животни; подпомагане на земеделските производители и развитието на селските райони (чл. 2 от Наредба № 3 от 1999 год. за създаване и поддържане на регистър на земеделските производители).

Оповестяването на информация за отделните земеделски производители се регламентира в чл. 18 от Наредбата, според който информацията от регистъра се предоставя на държавни органи и на структури на министерството на земеделието и храните, а на трети лица се предоставя информация при спазване на разпоредбите на Закона за защита на личните данни и Закона за достъп до обществена информация.

Г-н Б.А. информира, че в Главна дирекция „Земеделие и регионална политика“ се е получило устно разпореждане от политическия кабинет на Министерството на земеделието и храните (МЗХ) за проучване възможностите за предоставяне на неограничен или възможно най-широк публичен достъп до информацията от регистъра.

По повод изложеното, заместник министър Б.А. се обръща към КЗЛД за становище относно възможността, реда и условията, при които посочената по-горе информация или част от нея, събирана и налична в регистъра на земеделските производители, може да бъде направена общодостъпна и публична, с оглед ненарушаването на разпоредби на Закона за защита на личните данни и Закона за достъп до обществена информация, както и на други национални и европейски регламенти, касаещи опазването на лични данни и данни за стопанската дейност на земеделските производители.

Правен анализ:

С Наредба № 3 от 29 януари 1999 год. за създаване и поддържане и на регистър на земеделските производители се определят условията и редът за регистриране на земеделските производители съгласно Закона за подпомагане на земеделските производители. Регистърът на земеделските производители служи за набиране на информация за земеделските производители и за дейността им с цел:

1. контрол върху ползването на земеделските земи;
2. събиране на информация за отглежданите през съответната стопанска година култури и заетите с тях площи, както и за отглежданите животни;
3. подпомагане на земеделските производители и развитието на селските райони.

На регистрация подлежат юридически лица, еднолични търговци и физически лица, навършили 18 години, които стопанисват земеделска земя и/или осъществяват производство на земеделска продукция. Регистрацията се извършва в областната дирекция „Земеделие“ („ОДЗ“) по постоянния адрес на физическото лице или едноличния търговец или по седалището на юридическото лице въз основа на анкетни карти с анкетни формуляри, попълнени от земеделския производител. Областните дирекции „Земеделие“ водят регистър на земеделските производители на територията на областта. Директорът на областната дирекция „Земеделие“ определя длъжностни лица, които отговарят за воденето, поддържането и съхранението на регистъра.

Съгласно разпоредбите на чл. 5 от Наредбата всеки земеделски производител физическо

лице или едноличен търговец се вписва в регистъра с регистрационен номер, съответстващ на единния граждански номер (ЕГН), а юридическото лице - с единния идентификационен код (ЕИК) по БУЛСТАТ. Въз основа на вписването на земеделския производител се издава регистрационна карта по образец. Регистрираните земеделски производители или упълномощени от тях лица представят ежегодно в срок от 1 октомври до 28 февруари актуална информация за дейността си чрез анкетна карта с анкетни формуляри. Въз основа на представената информация областна дирекция „Земеделие“ заверява регистрационната карта на земеделския производител за срок до 28 февруари на следващата стопанска година. Бенефициентите, които изпълняват проекти по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г., могат да подават информацията до края на съответната стопанска година. Регистрационната карта, заедно с разпечатка или заверени от Областна дирекция „Земеделие“ (ОДЗ) копия на анкетни карти с анкетни формуляри, служи за легитимиране на земеделските производители пред контролните органи и финансиращите институции.

Регистрирането на земеделските производители се извършва в регистъра, като същия съдържа, съгласно чл. 7 от Наредбата следните реквизити:

1. идентификационни данни на земеделския производител:
 - а) за физическо лице или едноличен търговец - единен граждански номер (ЕГН) и единен идентификационен код (ЕИК) по БУЛСТАТ;
 - б) за юридическо лице - единен идентификационен код (ЕИК) по БУЛСТАТ;
2. правно-организационна форма, име (наименование), постоянен адрес (седалище и адрес на управление), номер на телефон и факс, електронен адрес;
3. за дейностите с първични фуражи;
4. използвана земеделска площ с посочване идентификатора на недвижимия имот, както и правното основание за нейното ползване, начина на трайно ползване, отглежданите култури и размера на поливните площи; идентификаторът на всеки недвижим имот се определя:
 - а) за имоти извън регулация - съгласно влезли в сила кадастрална карта и регистри, а когато няма такива - съгласно картата на възстановената собственост;
 - б) за имоти в регулация - съгласно влезли в сила кадастрална карта и регистри, а когато няма такива - съгласно влязъл в сила подробен регулационен план;
5. брой отглеждани животни по видове, с посочване на номерата на ушните марки и/или електронните идентификатори (ЕИД) на животните, подлежащи на регистрация и регистрационния номер на обекта.

В регистъра се съхранява информация за земеделските производители за последните пет години. Информацията за предходните петнадесет години се архивира и съхранява.

При наличие на условията, изброени по-горе, земеделският производител подава в съответната общинска служба по земеделие или областна дирекция „Земеделие“ попълнена анкетна карта с анкетни формуляри по образец съгласно приложение № 2 към Наредбата. Анкетните карти с анкетните формуляри се предоставят на земеделския производител безплатно от съответната общинска служба по земеделие.

Юридическото лице и едноличният търговец представят и удостоверение за актуално състояние на търговската или на съдебната регистрация и документ за регистрация по ЕИК - единен идентификационен код или карта за идентификация от регистър БУЛСТАТ, физическите лица - документ за самоличност, а регистрираните физически лица - и карта за идентификация от регистър БУЛСТАТ. Земеделските производители, които ползват земеделска земя, представят опис на земеделските площи, които ще ползват през съответната година, и документи, доказващи правното основание за ползване на съответните площи. Когато земеделските производители участват във влезлите в сила споразумения или заповеди за разпределение на масивите съгласно разпоредбите на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ), представят опис на земеделските площи в съответствие със сключените споразумения или издадените заповеди. Когато земеделските производители отглеждат животни, представят опис на номерата на ушните

марки и/или електронните идентификатори, заверен от официалния ветеринарен лекар, контролиращ съответния животновъден обект, както и опис на животните, които не подлежат на идентификация. Земеделските производители могат да представят описите на магнитен носител.

Земеделските производители, които извършват дейности с първични фуражи, подават декларация съгласно приложение № 3 от Наредбата. Декларира се следните дейности:

1. първично производство на фуражи;
2. транспорт, складиране и обработване на първичните фуражи на мястото на тяхното производство;
3. транспортни дейности по доставка на първични фуражи от мястото на тяхното производство;
4. смесване на фуражи изключително за нуждите на собствените животновъдни стопанства, без да се използват добавки или премикси от добавки, с изключение на силажни добавки.

Когато земеделският производител стопанисва земеделски земи и/или отглежда животни в различни землища, попълва отделни анкетни формуляри, като същите предварително се заверяват, както следва:

1. за отглежданите от земеделския производител животни, описани в таблиците на приложенията - от официален ветеринарен лекар;
2. за поземлени имоти в регулация, описани в таблиците на приложенията от Наредбата - от кмета на кметството или кметския наместник на населеното място по местонахождение на имота;
3. за поземлени имоти извън регулация, описани в таблица 1 на приложение № 2 на Наредбата - от общинската служба по земеделие по местонахождение на имота; когато земеделските производители участват във влезлите в сила споразумения или заповеди за разпределение на масивите съгласно изискванията на ЗСПЗЗ, общинската служба по земеделие заверява анкетните формуляри в съответствие със сключените споразумения или издадените заповеди.

Анкетните формуляри се заверяват окончателно от общинската служба по земеделие и в срок до 30 дни от датата на заверката се представят в областната дирекция „Земеделие“. Общинската служба по земеделие води входящ дневник и съхранява копия на заверените анкетни карти с анкетни формуляри.

Длъжностните лица, които водят регистъра, въвеждат в него данните от анкетните карти и анкетните формуляри. Анкетната карта с анкетните формуляри се съхранява в продължение на 3 години в областните дирекции „Земеделие“. Длъжностните лица издават на земеделските производители заверени копия от анкетните карти с анкетните формуляри или официални разпечатки от регистъра.

В Министерството на земеделието и храните се създава и поддържа информационна система за регистъра на земеделските производители. Информационната система се състои от две нива - областно и централно. Информационната система на централно ниво се изгражда и попълва с данните, получавани от регистъра на земеделските производители в областните дирекции „Земеделие“.

Предоставянето на цялата информация за отделните земеделски производители се регламентира в чл. 18 от Наредбата, а именно - Държавен фонд „Земеделие“ и неговите звена ползват информация за земеделските производители от Министерството на земеделието и храните и областните дирекции „Земеделие“. Областните дирекции „Земеделие“ предоставят обобщена информация за земеделските производители по искане на кметовете на общините, на чиято територия извършват дейността си земеделските производители. Структурните звена в Министерството на земеделието и храните и Националния статистически институт имат право да получават информация от регистъра на земеделските производители. Министерството на земеделието и храните предоставя ежемесечно на електронен носител на Българската агенция по безопасност на храните актуален списък на регистрираните земеделски производители, подали попълнена декларация, съгласно приложенията от Наредбата, който включва техните идентификационни данни, местонахождението на обектите и вида производство на първични фуражи. Министърът на земеделието и храните

определя със заповед съдържанието на информацията, която се включва в списъка.

Министерството на земеделието и храните предоставя на електронен носител два пъти в годината - в края на всяко шестмесечие, на Националния осигурителен институт списък на регистрираните земеделски производители - физически лица. Областните дирекции „Земеделие“ предоставят на електронен носител ежемесечно до десето число на териториалните поделения на Агенцията по заетостта към министъра на труда и социалната политика списък на регистрираните земеделски производители - физически лица. Министърът на земеделието и храните или упълномощено от него лице предоставя информация от регистъра на земеделските производители по искане на държавни органи, а на международни организации - въз основа на сключени споразумения. Министърът на земеделието и храните или упълномощено от него лице предоставя информация от регистъра на земеделските производители и на други лица при спазване разпоредбите на Закона за защита на личните данни и Закона за достъп до обществена информация.

Законово определение на понятието обществена информация дава разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), а именно, обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Така определената информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти - държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Съгласно легалното определение, информацията, съдържаща се в Регистъра на земеделските производители, би могла да представлява обществена информация, съхранявана от МЗХ, в качеството му на задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. По своя характер обаче информацията, съдържаща се в Регистъра на земеделските производители, съдържа и информация за отделни земеделски производители, следователно засяга трети лица и техни лични данни.

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на ЗЗЛД е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Член 2, ал. 1 от ЗЗЛД определя понятието лични данни като „всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци“. Регистърът на земеделските производители съдържа следните лични данни: идентификационни данни на земеделския производител (физическо лице, едноличен търговец или юридическо лице) – единен граждански номер, единен идентификационен код по БУЛСТАТ, правно-организационна форма, име, наименование, постоянен адрес, седалище и адрес на управление, номер на телефон и факс, електронен адрес. Наличната информация, съдържаща се в посочените по-горе регистри, в случай, че бъде направена общодостъпна и публична би било действие по обработване на лични данни по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, а именно - всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на лични данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

По смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Министерството на земеделието и храните, с БУЛСТАТ 831909905 и адрес: гр. София, бул. „Христо Ботев“ № 55 - е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД. Вписан е в регистъра на

администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни, поддържани от КЗЛД. Заявени са единадесет регистъра, като единия от тях е „Регистър на земеделските производители“.

В настоящия случай, запитването касае възможността, реда и условията, при които информацията, съдържаща се в регистъра на земеделските производители, или част от нея, може да бъде направена общодостъпна и публична.

Разпоредбите на чл. 4, ал.1 от ЗЗЛД въвеждат случаите, в които е допустимо обработването на лични данни, а именно когато е налице поне едно от алтернативно изброените условия в чл.4, ал.1, т. 2 от ЗЗЛД.

Едновременно с това правомерното обработване на лични данни е необходимо да се извършва в съответствие със заложените в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД принципи на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Принципът за пропорционалност изисква личните данни да се събират за конкретни и точно определени цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, както и да бъдат съотносими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които си обработват.

В контекста на принципа на пропорционалност на обработваните лични данни, заложен в чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, следва да се има предвид, че когато обаче става въпрос за разпространяване на лични данни, съдържащи се в информационна система, без да е налице обоснована причина за това, ще е налице обработване, което е несъотносимо и надхвърлящо целите за обработване на лични данни, което би довело до незаконосъобразност на обработването.

Евентуален публичен достъп, съдържащ имената на физическите лица (земеделски производители), единен граждански номер, единен идентификационен код по БУЛСТАТ, правно-организационна форма, име, наименование, постоянен адрес, седалище и адрес на управление, номер на телефон и факс, електронен адрес, както и данни за дейността на земеделския производител, позволява пряко идентифициране на лицата по отношение на тяхната физическа и икономическа идентичност.

Предоставянето на цялата информация за отделните земеделски производители е нормативно регламентирано в чл. 18 от наредбата, според който информацията от регистъра се предоставя на държавни органи и на структури на Министерството на земеделието и храните, а на трети лица - при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД и ЗДОИ. Наличието на изрични нормативни изисквания относно условията и реда за достъп до информация от регистъра, както и относно субектите, на които може да бъде предоставена информация, налага задължително съобразяване с тази правна уредба.

Достъп до информация, съдържаща лични данни, в регистъра на земеделските производители, може да се предоставя на всички изрично посочени в наредба № 3 държавни органи във връзка с упражняването на техни законови правомощия. Достъп до информация, съдържаща лични данни (три имена, единен граждански номер, единен идентификационен код по БУЛСТАТ, правно-организационна форма, име, наименование, постоянен адрес, седалище и адрес на управление, номер на телефон и факс, електронен адрес), от трети лица може да реализиран единствено по реда на Закона за достъп до обществена информация, т.е. при конкретно постъпило заявление, и при наличие на съгласие от страна на съответния земеделски производител.

Съгласно параграф 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „съгласие на физическото лице“ е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани във връзка с проекта.

Следва да се държи сметка за обстоятелството, че чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД въвежда в задължение на всеки администратор на лични данни да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. При отчитане на доброволния характер на вписването в регистъра на земеделските производители, както и на нормативните изисквания на Наредба № 3 от 1999 год. за създаване и поддържане на регистър на земеделските производители, липсва правно основание за предоставяне на публичен достъп до лични данни на земеделски производители (физическо лице, едноличен търговец или юридическо лице) в обем: единен граждански номер, единен идентификационен код по БУЛСТАТ, правно-организационна форма, име, наименование, постоянен адрес, седалище и адрес на управление, номер на телефон и факс, електронен адрес.

2. Достъп до информацията, съдържаща лични данни, в регистъра на земеделските производители, може да се предоставя на всички изрично посочени в Наредба № 3 от 29 януари 1999 г. За създаване и поддържане на регистъра на земеделските производители, държавни органи във връзка с упражняването на техни законови правомощия.

3. Достъп на трети лица до информация, съдържаща лични данни на земеделски производители (три имена, единен граждански номер, единен идентификационен код по БУЛСТАТ, правно-организационна форма, име, наименование, постоянен адрес, седалище и адрес на управление, номер на телефон и факс, електронен адрес) може да бъде поискан и предоставен единствено по реда на Закона за достъп до обществена информация, т.е. при конкретно постъпило заявление или устно запитване за достъп до обществена информация по смисъла на чл.24 от Закона за достъп до обществена информация, и при наличие на съгласие от страна на съответния земеделски производител по смисъла на §1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 31 от Закона за достъп до обществена информация.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-6547/2013 г.
гр. София, 29.11.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-6547/09.11.2013 г. от проф. д-р В.Н. – изп. директор на И.А.С.Р.Ж., по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни във връзка с изграждане на информационна система за местни породи селскостопански животни по проект „Свързване на природозащитата с устойчивото развитие на селските райони“.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 20.11.2013 г., разгледа преписка с вх. № П-6547/09.11.2013 г. от проф. д-р В.Н. – изп. директор на И.А.С.Р.Ж., по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни във връзка с изграждане на информационна система за местни породи селскостопански

животни по проект „Свързване на природозащитата с устойчивото развитие на селските райони“. Проектът се изпълнява в партньорство с „L.N.P.S.R.D.“, съгласно подписано Споразумение № CSP001/03.09.2013 г., финансиран от Българо-швейцарската програма за сътрудничество за намаляване на икономическите и социални неравенства в разширения Европейски съюз. Ангажиментът на И.А.С.Р.Ж. (ИАСРЖ) е свързан с проектиране, разработване и внедряване на уеб базираната информационна система за местни породи селскостопански животни.

Предвижда се информационната система да осигурява свободен достъп до част от събраната и обработена информация за местните породи селскостопански животни, техните собственици и животновъдния обект, в който те се намират, а именно:

1. Ветеринарен номер на животното.
2. Порода на животното.
3. Пол на животното.
4. Номер в родословната книга на животното.
5. Номер на животновъден обект.
6. Адрес на животновъден обект.
7. Телефон на животновъден обект.
8. Координати на животновъден обект.
9. Собственик на животновъден обект / за физически лица – трите имена /.
10. Адрес на собственика.
11. Телефон на собственика.
12. Общ брой животни в животновъдния обект.

С искането са отправени следните конкретни въпроси, по които се търси становище на КЗЛД:

1. Представява ли изброената по-горе информация лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни.
2. Необходимо ли е преди публикуването на изброената информация да се поиска съгласието на лицата, собственици на селскостопански животни и на животновъдни обекти.

Правен анализ

Определение на понятието „лични данни“ дава чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно § 1, т. 16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, специфични признаци са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. Информация в съвкупност три имана на физически лица - собственици на обекти, адрес на собственик и телефон на собственика, би могла да бъде определена като такава, съдържаща лични данни. Тези данни биха могли да идентифицират конкретното физическо лице.

Предвид това обстоятелство, следва да се спазват основните принципи при обработване на лични данни така, че да бъде постигната целта на ЗЗЛД – гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот на конкретното физическо лице.

Публикуването на данните по позиции 9, 10 и 11 в информационната система на интернет страницата на ИАСРЖ е действие по разпространение на лични данни по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД и следва да се извършва при спазване на принципите за обработване на лични данни, прогласени от чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, а именно:

1. да се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон;

3. да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
4. да бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
5. да се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
6. да се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

В контекста на принципите за обработване на лични данни, следва да се има предвид, че евентуално разпространяване на лични данни, съдържащи се в информационна система, без да е налице обоснована причина за това, ще представлява обработване, което е несъотносимо и надхвърлящо целите на обработване на лични данни (в контекста на предвидените по проекта цели), което би довело до незаконосъобразност на обработването.

При всеки случай на обработване на лични данни следва да се следи и за наличието на поне на едно от условията за допустимост, посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

По отношение конкретно поставените в искането за становище въпроси, следва да се отбележи, че при достъпване до данните в информационната система по позиции 9, 10 и 11 (9.Собственик на животновъден обект / за физически лица – трите имена /; 10.Адрес на собственика; 11.Телефон на собственика), приложение може да намери единствено разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД - разгласяването на въпросните лични данни, като действие по тяхното обработване, може да се извърши, след като физическото лице, за което се отнасят данните, е дало предварително изрично своето информирано съгласие. Съгласно параграф 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „съгласие на физическото лице“ е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани във връзка с проекта.

Независимо от горното, следва да се има предвид и нормата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, която въвежда в задължение на всеки администратор на лични данни да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Публичен достъп до лични данни (имена, адрес, телефон) на собственик на животновъден обект, съдържащи се в информационната система, която ще се изгради по проект „Свързване на природозащитата с устойчивото развитие на селските райони“, изпълняван съвместно от И.А.С.Р.Ж. (ИАСРЖ) и „L.N.P.S.R.D.“, съгласно подписано Споразумение № CSP001 / 03.09.2013 г., финансиран от Българо-швейцарската програма за сътрудничество за намаляване на икономическите и социални неравенства в разширения Европейски съюз, може да бъде осигурен само, ако физическото лице, за което се отнасят данните е дало предварително своето изрично информирано съгласие на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-6590/2013 г.
гр. София, 29.11.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-6590/11.10.2013 г. от г-жа А.А. – зам. кмет на С.О., по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни във връзка с въвеждане на софтуерните приложения „АППИ“ и „АМИ“ с цел оптимизиране на доставката на социални услуги.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 20.11.2013 г., разгледа преписка с вх. № П-6590/11.10.2013 г. от г-жа А.А. – зам. кмет на С.О., по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни във връзка с въвеждане на софтуерните приложения „АППИ“ и „АМИ“ с цел оптимизиране на доставката на социални услуги.

В искането се посочва, че конкретната цел на въвеждането на софтуерните приложения е подобряване на организацията, улесняване и уеднаквяване на работата с потребителите на социалната услуга „Асистенти за независим живот“. Във връзка с това възниква въпросът за обработването на лични данни на потребителите на социалните услуги чрез използването на софтуерни продукти по модела „софтуер като услуга“ (SaaS или “software as a service”), когато това става чрез достъп до интернет страница, а самото приложение и въведените от всеки потребител данни се съхраняват на сървъри в т.нар. „дейта центрове“.

Приложенията „АППИ“ и „АМИ“ са предоставени на С.О. от Фондация „Д.П.Б.“. Фондация „Д.П.Б.“ е представител за България на организациите C.BV и D.P. (NL), чиято собственост са уеб-базираните софтуери „АППИ“ и „АМИ“. Софтуерът и информацията са разположени в специални „дейта центрове“ на територията на Кралство Нидерландия, като по отношение на тях се прилагат стриктни протоколи за гарантиране на сигурността, реакция при криза и бедствие, както и предпазване от загуба на информация. В тази връзка фондацията поема ангажимент, че:

- Достъпът до уеб-базирания софтуер е през криптирана връзка със SSL Certificate.
- Достъпът се осъществява с уникално потребителско име и парола. Паролата се състои от 8 знака, комбинация от букви и цифри.
- Фондация „Д.П.Б.“ декларира, че няма да обработва, използва или предоставя на други лица въвежданите лични данни, както и всяка друга въведена в системата „АППИ“ информация.
- С.О. ще въвежда, изменя и заличава в системата „АППИ“ за потребителите на социални услуги чрез упълномощени по съответния ред служители, като всеки служител ще има достъп само до данните на социална услуга, за която отговаря.
- Фондация „Д.П.Б.“ се задължава да предприеме необходимите технически и организационни мерки съгласно законодателството, за да защити въвежданите данни от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Защитата на данните от загуба се осъществява чрез ежечасов, ежедневен и пълен седмичен бекъп на данните на втори сървър.
- Разполага и оперира съгласно план за действие при криза.
- Осигурява редовна поддръжка на системата, поддръжка на приложението на системно ниво и поддръжка на бараузера – съвместимост.
- Фондация „Д.П.Б.“ декларира, че при прекратяване на ползването на системата, всяка социална услуга ще получи въведената от нейните служители информация в електронен вид, която незабавно след това ще бъде унищожена в системата „АППИ“ и съответните сървъри.

В искането си за становище С.О. посочва още, че достъпът до въпросните приложения се осъществява посредством HTTP протокол, надграден със SSL (Secure Socket Layer) – процес, с помощта на който данните преминават между потребителя и сървъра в криптирана връзка. Използват се актуални версии на веб-езика за програмиране PHP, подходящ за динамично веб-съдържание и база данни MySQL. Клиентът получава достъп до услугата само след въвеждане на потребителско име и парола и последвала пълна проверка на данните му за достъп – IP адрес, права за достъп специфични за услугата, съгласуваност с условията за ползване, коректност на въведените име и парола. В структурата си програмният код съдържа защиты срещу хакерски атаки и неоторизиран достъп. Обработването на клиентските действия и операции се извършва изцяло на сървърно ниво, което гарантира най-голяма сигурност на данните в системата. Релациите между отделните структурни единици, носители на информация, носят смисъл само след обработване от софтуера. Уточнено е, че се използват най-съвременни защиты на базата данни и съответните софтуерни приложения.

С.О. е администратор на лични данни, вписан в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни, с идентификационен номер № 52258. Наред с останалите регистри, поддържа и регистрите „Регистър на всички социални услуги по чл. 36 от Правилника за прилагане на закона за социалното подпомагане, предоставяни от С.О.“ и „Регистър на социалната услуга „Асистент за независим живот““. От своя страна Фондация „Д.П.Б.“ също е регистриран администратор на лични данни, вписан в регистъра, който се води от КЗЛД под ид. № 331647. Поддържа два регистъра, съдържащи лични данни „Партньорски организации“ и „Персонал“.

Във връзка с гореизложеното С.О. моли за становището на КЗЛД относно прилагането на изискванията на ЗЗЛД при обработване на лични данни от регистрирани администратори чрез използването на софтуерни продукти от типа „софтуер като услуга“, предоставяни чрез достъп през интернет, и в частност по отношение на предстоящото споразумение между Фондация „Д.П.Б.“ и С.О. и въвеждането от общината на личните данни на потребителите на социални услуги в описаните веб-базирани софтуери „АППИ“ и „АМИ“.

Правен анализ

Законът за социално подпомагане (ЗСП) урежда обществените отношения, свързани с гарантирането на правото на гражданите в Република България на социално подпомагане чрез социални помощи и социални услуги. Съгласно чл. 40, ал. 1 и 2 от Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане (ППЗСП), лицата, които желаят да ползват социални услуги, подават писмена молба по настоящия си адрес до съответния доставчик, като прилагат към нея документ за самоличност (за справка); копие от личен амбулаторен картон, ако има такъв; копие от решение на ЛКК, ТЕЛК, НЕЛК, ако има такова. В чл. 40, ал. 3 от ППЗСП е уточнено, че при необходимост доставчикът на социални услуги може да изисква и други документи. Събирането на посочените данни представлява обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД, като се вземе предвид факта, че копието от личния амбулаторен картон и копието от решението на ЛКК, ТЕЛК, НЕЛК съдържат така наречените „чувствителни“ лични данни, които се отнасят до здравето на съответното физическо лице. Доколкото в конкретен случай се предоставят този вид данни, тяхната обработка следва да е съобразена с по-специалните изисквания за защита, предвидени в чл. 5, ал. 2 от ЗЗЛД. Основание за допустимост на такава обработка може да бъде единствено съгласието на физическото лице, за което се отнасят тези данни, съгласно чл. 5, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД. Тъй като кандидатстването за ползване на такава услуга е доброволно, акта за предоставянето на въпросните документи може да се смята за изразяване на съгласие за предоставянето на тези данни.

Разгледаните по-горе разпоредби могат доведат до предположението, че базата данни по предоставянето на дадена социална услуга съдържат такъв вид данни, което налага и софтуерните приложения да съответстват на тези изисквания.

В официалният сайт на Фондация „Д.П.“ е публикувана следната информация за софтуерните приложения, предмет на настоящия анализ:

„Автоматизиран мониторингов инструмент“ (АМИ) е разработен специално за българските условия и позволява проследяване на ползваемостта на социалните услуги, като въвежда специфични измерители, съобразно особеностите на отделните услуги. Софтуерът е изготвен по поръчка на Министерство на труда и социалната политика и Агенция за социално подпомагане, частично финансиран по проект „МПАП“.

АМИ е полезен и приложим както на централно ниво, по отношение на всички услуги за хора с увреждания, така и на общинско, като гъвкавата му структура позволява съобразяване с конкретните условия на всяка община. Софтуерът предоставя възможността резултатите от данните да се обобщават в различен по вид справки, които да се ползват от ръководителите на социални услуги, представителите на общини, доставчици на социални услуги и структурите на Агенция за социално подпомагане. Д.П.Б. осигурява консултации за приложението на АМИ с цел оптимизиране на доставката на социални услуги на всяко ниво.

Специализиран софтуер за индивидуално планиране на грижата (АППИ) е насочен към това да улеснява и структурира процеса на работа, на базата на изграден индивидуален план за потребителите на конкретната социална услуга.

АППИ организира и структурира процеса от А до Я. През него се структурира и провежда оценяването на потребностите и планирането на грижата, като подходът застъпен в структурирането на бланките и последователността на действията, надгражда поставените нормативни изисквания и улеснява специалистите в провеждането на грижа, ориентирана към възможностите и желанията на човека с увреждане. През октомври 2013 г. стартира пилотното приложение на АППИ в социалните услуги на С.О.

Софтуерните приложения на фондацията са съобразени с българското законодателство, спецификите на социалните услуги съгласно Правилника за приложение на закона за социално подпомагане, европейските принципи и практики за грижа за хора с увреждания и добрите български практики. Заедно с предоставянето за ползване на специализирания софтуер за индивидуално планиране на грижата АППИ, „Д.П.“ осигурява обучения и супервизия на процеса на индивидуално планиране и консултиране на неговото приложение.“

Както С.О. посочва в искането си, въпросните приложения представляват „софтуер като услуга“. За да бъде разгледан въпросът от гледна точка на защитата на личните данни, следва да се направи уточнение, че така както е представена тази услуга, тя представлява процес на обработване на лични данни в облак (cloud computing). Съгласно Становище 05/2012 относно изчислителните облаци (cloud computing), прието на 1 юли 2012 г. от Работната група по чл. 29, изчислителният облак се състои от набор от технологии и модели на обслужване, които се фокусират върху интернет-базираното използване и предоставянето на ИТ приложения, възможности за обработка, съхранение и памет. Наред с ползите от обработването в облак обаче, могат да възникнат и някои рискове по отношение на личните данни, обработвани в такава среда. Поради тази причина се обръща все по-голямо внимание на техническите и организационни мерки за защита в такива случаи. КЗЛД осъвремени правилата в тази област с НАРЕДБА № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни.

За да бъдат анализирани подходящите мерки за защита е необходимо да се изяснят ролите на участниците в целия процес, както и техните специфични задължения.

Клиентът на предоставените в облак услуги обикновено е администратора. Той взема решение за съответното обработване на лични данни. С.О. попада в обхвата на определението залегнало в чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД, а именно - орган на местното самоуправление, който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. От това определение произтичат и задълженията на клиента в качеството на администратор за спазване на законодателството, свързано със защита на личните данни, при неспазването на които той носи отговорност.

Доставчикът на услуги в облака предоставя средства и платформа, действайки от името на

клиента в облака. В съответствие с чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД, администраторът може да обработва данните сам или чрез възлагане на обработващ данните. В разглеждания случай организацията С.ВУ и D.P. (NL), позиционирани в Кралство Нидерландия, като собственици на специализирания софтуер и представлявани в България от фондация „Д.П.Б.“ могат да бъдат разглеждани в качеството на обработващи лични данни. Обработващите носят отговорност за предприемане на подходящите мерки за сигурност, съответстващи на приложимото законодателството, като подпомагат администраторите при спазване на правата на субектите на данни.

Отношенията между клиента и доставчика на услугата в облак в качеството им съответно на администратор и обработващ следва да бъдат уредени на база на писмен договор, споразумение или друг акт, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия данните (чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД). Споразумението трябва да се позовава на принципите за обработване на лични данни, да съдържа информация за категориите данни, същността и целите на обработването, за получателите или категориите получатели на данните. Не на последно място със споразумението следва да се определят и сроковете за съхранение, както и връщането и унищожаването на лични данни. Една от най-важните клаузи в споразумението е свързана с отговорността на обработващия, който действа само по указания на администратора и задължението му да прилага адекватни технически и организационни мерки за защита на личните данни. Тъй като работата в облак предполага по-голям риск от неоторизиран достъп до данните, чл. 9 и 10 от НАРЕДБА № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни предвиждат редица мерки, които администраторът е длъжен да предприеме при така организираното предоставяне на социални услуги. Техническата спецификация също следва да бъде предмет на споразумението. С оглед на това в искането си за становище С.О. е представила гаранциите, които е планирано да получи от доставчика на услугите – криптографска защита посредством SSL-процес и автентификация чрез проверка на данните за достъп (IP адрес, права за достъп, потребителско име и парола и т.н.). Трябва да се вземе предвид, че по отношение на лицата, които имат служебен достъп до приложенията, се прилагат разпоредбите на НАРЕДБА № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни, с които се въвежда принципа „Необходимост да се знае“. В съответствие с чл. 7, ал. 5 от Наредба № 1 лицата подписват декларация за неразгласяване на лични данни, до които са получили достъп при и по повод изпълнение на задълженията си.

В конкретния случай обработващият данните са предмет на трансфер в Кралство Нидерландия. Съгласно чл. 36а, ал. 1 от ЗЗЛД, предоставянето на лични данни в държава-членка на Европейския съюз, както и в друга държава-членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазване на изискванията на този закон.

По повод на предстоящото въвеждане на софтуерните приложения „АППИ“ и „АМИ“ следва да бъдат направени съответните вписвания по съответните регистри в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, който се води от КЗЛД. Актуализацията обхваща регистрите, свързани с предоставянето на разглежданите социални услуги, отчитайки трансфера на данните в Кралство Нидерландия.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Обработването на лични данни във връзка с предоставянето на социалната услуга „Асистенти за независим живот“ от страна на администратора С.О. е допустимо в условията на изразено чрез конклюдентни действия съгласие на физическите лица, чиито данни се обработват.

2. Услугата се предоставя в облак и е от типа „софтуер като услуга“, което налага предвидените засилени технически и организационни мерки за защита чрез шифроване на връзката и автентификация на достъпа и в съответствие с разпоредбите на НАРЕДБА № 1 от 30 януари 2013 г.

за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни.

3. Във връзка с трансграничния ефект, се прилага принципа за свободното движение на лични данни в държавите-членки на Европейския съюз и Европейското икономическо пространство при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни, съгласно чл. 36а, ал. 1 от ЗЗЛД.

4. Отношенията между администратора С.О. и обработващия Фондация „Д.П.Б.“ се уреждат с договор, споразумение или друг акт, като се осигурява адекватна защита в процеса на обработване на лични данни. При евентуално наличие на подизпълнители, отношенията с тях се уреждат по същия начин.

5. С.О. и Фондация „Д.П.Б.“ са задължени да отразят трансфера на лични данни от България към Кралство Нидерландия в съответния регистър в електронния регистър на администраторите на лични данни и водените от тях регистри по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
№ П-6793/21.10.2013 г.
гр. София, 14.12.2013 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: Председател: Венета Шопова и Членове Красимир Димитров и Валентин Енев на редовно заседание, проведено на 11 декември 2013 г. разгледа искане с вх. № П-6793/21.10.2013 г. подадено от г-жа Л.М. - Управител на „И.“ ЕООД, във връзка с приложението на Закона за защита на личните данни.

Получено е искане с вх. № П-6793/21.10.2013 г. от г-жа Л.М. - Управител на „И.“ ЕООД, във връзка с приложението на Закона за защита на личните данни и по-конкретно законосъобразния начин на обработване на лични данни за целите на директния маркетинг и проучване. В искането е посочено, че „И.“ ЕООД е агенция за маркетингови проучвания, работещи по международен изследователски проект, финансиран от Европейския Изследователски Съвет (European Research Council). Този проект представлява проучване на общественото мнение, изучава мнението на гражданите за предоставянето на обществени услуги в техните страни, как те виждат техния принос за предоставянето на публични услуги и какви очаквания имат те към държавата. Проектът се нарича „Публичните блага през частния поглед. Изследване на нагласите на гражданите към публичните блага и държавата в страните от Централна и Източна Европа“. То обхваща 14 пост комунистически страни, като България е една от тях. Представен е и емайл адрес, на който има допълнителни подробности относно проучването. Във връзка с този предстоящ проект е и искането за становище до КЗЛД относно потвърждение на това, че осъществяването на извадката и процедурите по проверка на качеството на теренната работа са в съгласие с националното законодателство във връзка с защитата на личните данни. Посочено е, че теренната работа ще следва стандартната процедура за подбор на респонденти при

проучване на общественото мнение: домакинствата ще бъдат подбрани на случаен принцип, като ще бъде интервюиран по един член на домакинство, който също ще бъде избран на случаен принцип. Посочено е, че адресите, на които ще бъдат осъществени интервютата, ще бъдат избрани от агенция И., оперираща в България, регистрирана като администратор на лични данни - Удостоверение № 003368. За събиране на адресите е посочено, че ще бъде използвана следната процедура:

- Представители на агенция И. ще изготвят списък от адреси, избрани в определени случайно избрани населени места/квартали. Списъкът ще бъде поставен на сървър на проекта, който е защитен с парола, достъпен е само за участниците в проекта и е позициониран в Полша.

- Списъкът с адреси ще бъде използван от агенция И., чиито интервюери ще провеждат интервюта с респонденти на избраните адреси. Информация за резултата от контакта (напр. отказ, осъществено интервю и т.н.) ще бъде отбелязан на отделен формуляр за контакти, отделно от въпросниците. Уточнено е, че тези формуляри, също така, съдържат информация за възрастта и пола на интервюирания човек (но не и друга лична информация) и адреса на домакинството. Поотделно, интервютата и контактните формуляри, ще бъдат поставени на сървър на проекта.

В искането е посочено също, че контактните формуляри ще бъдат използвани от агенция И., която ще осъществи контрол дали дадено интервю или друг тип контакт са били осъществени (приблизително 10% от интервютата, 5% от отказите и 5% от неконтактите ще бъдат проверени), като идентифицирането на респондента ще бъде осъществено на базата на контактния формуляр. Посочено е също, че след осъществяването на проверките, всички контактни формуляри ще бъдат унищожени и няма да има никаква информация, която да идентифицира по някакъв начин респондента или домакинството. Изрично е уточнено, че респондентите (физическите лица) ще бъдат уведомявани за поверителността на техните отговори, както и че участието в нашето изследване не е задължително и че те могат да откажат да извършат интервюто във всеки един момент. Във връзка с изложеното са и поставените въпроси в искането относно това, дали гореописаната процедура е в съответствие с правилата, по отношение на събирането и съхранението на лични данни; поставянето на проучвания и контактни формуляри на сървър, позициониран извън България.

„И.“ ЕООД, ЕИК ***** е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. След извършена служебна справка се установи, че към момента „И.“ ЕООД, в качеството си на администратор на лични данни е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, със старото си наименование „С.“ ЕООД, като е заявил два броя регистри: регистър „Анкетирани“ и регистър „Служители“. С оглед установената промяна, считам за целесъобразно да се укаже на администратора „И.“ ЕООД да актуализира заявените от него данни в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД.

„Обработване на лични данни“, съгласно определението, посочено в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. За да е налице законосъобразно обработване на лични данни същото следва да се осъществява само при наличие на едно поне едно от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия за допустимост на данните и при спазване на установените в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД принципи за законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност. Относно наличието на условие за допустимост за обработване на лични данни в настоящият казус може да бъде единствено визираното в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, а именно физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие.

Съгласно §1. т.13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „Съгласие на физическото лице“ е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за

което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. От даденото в закона определение става видно, че основните параметри, касаещи съгласието на физическото лице са следните:

- Да е свободно изразено-предоставено от физическото лице, по негово собствено желание, без елемент на принуда;

- Да бъде недвусмислено - съгласието следва да бъде предоставено по начин и във вид, които да не пораждаат съмнение, относно изявената воля на физическото лице за обработване на данните му;

- Да е конкретно-т.е съгласието следва да бъде предоставено за обработване на лични данни от конкретно лице за конкретни цели;

- Да е информирано - лицето, предоставящо данните следва да бъде уведомено от администратора, относно: данните, които идентифицират администратора и неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели; на които могат да бъдат разкрити данните; данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни; информация за правото на възражение на физическото лице за обработване на личните му данни за целите на директния маркетинг.

- Да е предоставено от физическото лице, за което се отнасят личните данни, предмет на обработване

Съобразно действащата към настоящия момент нормативна уредба в сферата на защитата на личните данни в Република България за изразеното съгласие на физическо лице няма изрично изискване за писмена форма. Предвид това и с цел защита на правата на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни. КЗЛД винаги търси доказателства за това, че съгласието е дадено информирано, свободно изразено и недвусмислено, както и че съгласието произхожда именно от физическото лице, за което се отнасят данните

С оглед обстоятелството, че данните ще бъдат използвани за целите на директния маркетинг администратора на лични данни - „И.“ ЕООД е длъжен да уведоми изрично всяко физическо лице, чиито данни ще обработва за тези цели за правата му по чл. 34а. ал. Е т. 2 от ЗЗЛД, а именно, правото му да възрази пред администратора срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг. В случай на направено възражение от страна на физическото лице данните му да бъдат обработвани за целите на директния маркетинг, администраторът на лични данни „И.“ ЕООД следва незабавно да преустанови тяхното обработване.

Администраторът е длъжен да изпълни задълженията си съгласно чл. 19 и чл. 20 от ЗЗЛД, а именно: да информира физическото лице относно данните, които идентифицират администратора и неговия представител; целите на обработването на личните данни; категориите лични данни, отнасящи се до съответното физическо лице; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД. Комисията за защита на личните данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

За да е налице законосъобразно обработване на лични данни същото следва да се осъществява само при наличие на едно поне едно от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия за допустимост на данните и при спазване на установените в чл. 2. ал. 2 от ЗЗЛД принципи за законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност. В настоящия казус приложение може да намери разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2, т.е. обработването ще бъде допустимо само при наличие на свободно изразено,

конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани за целите на директния маркетинг.

Администраторът на лични данни „И.“ ЕООД е длъжен да уведоми изрично всяко физическо лице, чиито данни ще обработва за целите на директния маркетинг, за правата му по чл. 34а. ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, а именно, правото му да възрази пред администратора срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг.

В случай на направено възражение от страна на физическото лице данните му да бъдат обработвани за целите на директния маркетинг, администраторът на лични данни „И.“ ЕООД следва незабавно да преустанови тяхното обработване.

Администраторът на лични данни „И.“ ЕООД следва да актуализира заявените от него данни в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД относно настъпилите промени.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № п-6819/23.10.2013 г
гр. София, 14.12.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № п-6819/23.10.2013 г от „БТК“ ЕАД, чрез пълномощника Б.И., упълномощена с надлежно пълномощно, с молба за изразяване на становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев на заседание, проведено на 11.12.2013 г. разглежда искане с вх. № п-6819/23.10.2013 г. от „БТК“ ЕАД, чрез пълномощника Б.И., упълномощена с надлежно пълномощно, с молба за разрешение за предоставяне от страна на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ МРР на информация относно статус „жив/починал“ на седемстотин деветдесет и една хиляди четиристотин и тридесет души на основание чл.10б от Закона за гражданската регистрация. В искането за становище е посочено, че в последните месеци се очертава тенденция за измами, при които за срочни договори се иска предсрочно прекратяване на основание смърт на абоната, без начисляване на неустойки. Посочено е, че с оглед извършване на необходимия сравнителен анализ за БТК е нужно да получи справка от Национална база „Население“ на Главна дирекция „ГРАО“, от която по безспорен начин да се изясни качеството „жив/мъртъв“ на лицата, изчерпателно изброени в приложение. Към искането е приложен диск, фигурират Единни граждански номера на **седемстотин деветдесет и една хиляди четиристотин и тридесет /791430/**. Сочи се, че предоставянето на тази информация от ГД „ГРАО“ ще позволи на БТК да намали финансовите вреди, които са и биха били последица от представяне на неистински и неверни документи от страна на недобросъвестни абонати. Соци се също, че исканата справка е свързана единствено с целите по предоставяне на електронни съобщителни услуги. Указано е, че тези цели не се отличават от целите, за които БТК събира и обработва данни за регистър „Клиенти“ след регистрирането си като

администратор на лични данни. В искането е отбелязано също, че предвид нормата на чл.249, ал.1, б“а“ от закона за електронните съобщения, която определя изчерпателно личните клиентски данни, които БТК може да събира и обработва от дружеството не разполагат с друг законосъобразен начин по които да се снабдят с необходимата информация.

Във връзка с горното е отправена молба за разрешение за предоставяне от страна на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ МРР исканата информация относно статус „жив/ мъртъв“ за конкретно определени лица, за които се твърди че са абонати на БТК. Като правно основание за това искане е посочен чл.106 от Закона за гражданска регистрация във връзка с чл.4 от Закона за защита на личните данни.

Предвид това, че искането е подписано от г-жа Б.И., като пълномощник, а пълномощно не е приложено с писмо изх.№ п-7043/05.11.2013 г. , подписано от председателя на КЗЛД, до г-н А.Д. изпълнителен директор на дружеството, на основание чл.30, ал.2 и ал.3 от Административнопроцесуалния кодекс, е поискано в тридневен срок от получаването на писмото да бъде потвърдено искането за разрешение или да бъде изпратено пълномощно от което да е видно, че г-жа Б.И. е упълномощена да подаде конкретното искане до Комисията за защита на личните данни. В указаният срок с писмо вх.№ 7079/ 06.11.2013 г. от БТК са изпратили пълномощни, касаещи представителната власт на подписалата искането г-жа Б.И. - юрисконсулт.

На основание чл.34, ал.3, чл.35 и чл.36 от Административнопроцесуалния кодекс, с писмо изх.№ п-7042/ 05.11.2013 г., подписано от председателя на КЗЛД, е поискано и становище от г-н И.Г. - главен директор на Главна дирекция „ГРАО“ - МРР по изложено в искането на БТК. С писмо вх. № с-705/ 18.11.2013 г. е получено становище от г-н И.Г. В становището е посочено, че видно от разпоредбата на чл.1 от Закона за защита на личните данни същия урежда защитата и правата на физическите лица при обработването на личните им данни и неговата цел е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защитата на физическите лица при неправомерното обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните. В становището е застъпена тезата, че защитата на правата на физическото лице при обработване на личните му данни, както и гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот (в този смисъл чл.1 от Директива 95/46/ ЕО на Европейския парламент и на Съвета за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, чиито разпоредби са въведени със ЗЗЛД, съгласно §1а от ДР на същия закон) би било логически и житейски оправдано когато се касае за живо физическо лице, освен ако изрична законова разпоредба създава фикция в различен от този смисъл. В становището се казва, че дефиницията на понятието „гражданска регистрация“ (което обхваща и данни за смъртта) в чл.1, ал.3 от Закона за гражданската регистрация инициира връзка между данните, които се включват в съдържанието на това понятие , и качеството на лицето на носител на субективни права, каквито едно физическо лице може да има, докато е живо.

Застъпено е становището, че може да се допусне , че ЗЗЛД защитава само живи лица, а след смъртта данните губят характера на лични такива.

„БТК“ ЕАД е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). При извършване на служебна справка в Регистъра се установява, че дружеството има подадено заявление за вписване в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни, поддържан от КЗЛД на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД с вх.№1025543 и е вписано с идентификационен номер 14414.

В публичния регистър на Комисията е достъпна следната информация за дружеството: Заявени пет регистъра -

1. „Клиентски данни - фиксирани услуги“,
2. „Персонал“,
3. „Сигурност“,
4. „Финансови документи“
5. „Здравни досиета“

В регистър „Клиентски данни - фиксирани услуги“ е посочено, че се събират следните лични данни за клиентите: име, ЕГН, адрес, телефон, паспортни данни.

Направена е и служебна справка от служител на отдел „Регистър и архив“, при която се установява, че дружеството след подаване на искането за становище до КЗЛД е започнало редакция на заявените регистри и към настоящия момент: 11.12.2013 г. същите са в режим „Работни“, тъй като редакцията не е завършена и „не е натиснат бутон „потвърди“. В режим „Работни“ са следните регистри заявени от дружеството:

1. „Видеонаблюдение“
2. „Клиентски данни електронни съобщителни услуги“
3. Човешки ресурси
4. Сигурност
5. Финансови документи

Законът за гражданската регистрация (ЗГР) урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. В ал.2 на чл.1 ЗГР е посочено, че гражданска регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите на актовете за гражданско състояние и вписване на лицата в регистъра на населението. Гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Регистърът на населението се поддържа в електронен вид и формира Национална база данни „Население“. Регистърът на населението се състои от електронните лични регистрационни картони на всички физически лица по чл. 3, ал. 2 от ЗГР. За всяко физическо лице, подлежащо на вписване в регистъра на населението, се създава електронен личен регистрационен картон в регистъра на населението. Съгласно чл.100 от ЗГР единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях. Регистърът на населението се поддържа в електронен вид и формира Национална база данни „Население“. Локална база данни „Население“ е част от регистъра на населението и се състои от електронните лични регистрационни картони на физическите лица с постоянен и/или настоящ адрес в общината. За всяко физическо лице, подлежащо на вписване в регистър на населението, се създава електронен личен регистрационен картон в регистъра на населението.

В чл.106, ал.1 от ЗГР е посочено, че данните от ЕСГРАОН се предоставят на:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

По отношение на данни за мъртви лица има произнасяне на Работна група за защита на лицата при обработването на личните данни по чл.29 със становище 4/2007 относно понятието „лични данни“. В това становище е застъпена тезата, че информацията, свързана с мъртви лица по принцип не се счита за лични данни, подлежащи на правилата на директивата, тъй като мъртвите лица вече не са физически лица в гражданското право. В становището обаче е изтъкнато, че данните за починалите могат все пак да получат някаква косвена защита в определени случаи. В становището се сочи, че информацията за починалото лице може да бъде обработвана при същия режим както този за живите лица без разграничение.

Съгласно чл.1, ал.2 от ЗГР гражданска регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите на актовете за гражданско състояние и вписване на лицата в регистъра на населението, т.е понятието „гражданска регистрация обхваща и данни за смъртта. В изложения случай информацията относно статус „жив/ мъртъв“ не попада в определението лични данни по смисъла на

чл.2 от ЗЗЛД, но по отношение на тази информация следва да се прилагат правилата за обработване на лични данни по Закона за защита на личните данни. В специалния закон - Закон за гражданската регистрация и по - конкретно в разпоредбата на чл.106, ал.1, т.3 разписана възможност данни относно гражданската та регистрация да се предоставят с разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Предоставянето на исканата информация от Главна дирекция „ГРАО“ на БТК ЕАД в конкретния случай би представлявало „Обработване на лични данни“, чрез предоставянето им, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

Обработването на лични данни, чрез предоставянето им следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат, т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална, т.е свързана и ненадхвърляща целите, за които се обработва.

В искането за становище не са приложени никакви документи от които да се направи обосновано предположение, че 791430 /седемстотин деветдесет и една хиляди четиристотин и тридесет/ души притежаващи единните граждански номера приложени в диск към искането са клиенти на дружеството. В искането не е посочено за какви клиенти става въпрос, но например в общите условия за уреждане на взаимоотношенията между БТК и абонатите и потребители на електронни съобщителни услуги , предоставяни чрез обществената подвижна клетъчна мрежа по стандарт GSM и по стандарт UMTS налични на електронен адрес www.vivacom.bg е посочено в чл.141.2, че при смърт на абоната заявление за прекратяване може да се подаде от негов наследник, които представя съответен документ, удостоверяващ това му качество. Предвид огромния брой лица, за които се иска информация може да се направи обосновано предположение, че от дружеството имат съмнение, че наследниците на всичките тези над седемстотин хиляди души са недобросъвестни и са представили неверни документи, за да прекратят договорите на своите наследодатели.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите на актовете за гражданско състояние и вписване на лицата в регистъра на населението, съгласно чл. 1, ал. 2 от Закона за гражданската регистрация. В този смисъл понятието „гражданска регистрация” обхваща и данни за смъртта на едно лице.

2. В конкретния казус, информация относно статус „жив/мъртъв“ не попада в понятието „лични данни” по смисъла на чл. 2 от Закона за защита на личните данни, но по отношение на тази информация могат да се прилагат правилата за обработване на лични данни. Няма пречка администраторът на лични данни, отговорен за поддържането на Национална база данни „Население”, да предостави исканата информация на „БТК” ЕАД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № п-7139/08.11.2013 г.
гр. София, 14.12.2013 г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № п-7139/08.11.2013 г. от „БТК“ ЕАД, чрез пълномощника Б.И., упълномощена с надлежно пълномощно, с молба за изразяване на становище на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопов и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 04.12.2013 г. разглежда искане с вх. № п-7139/08.11.2013 г. от „БТК“ ЕАД (БТК), чрез пълномощника Б.И., упълномощена с надлежно пълномощно, на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането за становище е посочено, че във връзка с изпълнение на нормативните задължения, произтичащи от Закона за електронните съобщения (и по конкретно чл. 197 от ЗЕС), Методиката за определяне на цените на ценовите пакети на универсалната услуга, приета с Постановление № 254 от 23.10.2008 г. и Наредба № 6 от 13.03.2008 г. за Универсалната услуга по Закона за електронните съобщения, БТК прилага специални ценови пакети (Ценови пакети „Инвалиди 300“ и „Инвалиди 160“) при предоставяне на универсалната услуга на хора с увреждания, за които органите на медицинската експертиза са установили степен на намалена работоспособност над 50 на сто и над 90 на сто с издаване на Решение на териториалната експертна лекарска комисия. Сочи се, че предоставянето на специфични цени и ценови пакети от страна на БТК е предпоставено от наличието на издадено решение на ТЕЛК и обратно - БТК следва да провери основателността на исканията на правоимащите преди да предостави услуги при специални ценови условия. Посочено е, че БТК има задължението да провери наличието на предпоставките за предоставяне на специфични цени и ценови пакети на правоимащите, а именно:

- налице ли е издадено Решение на ТЕЛК в полза на клиента
- какъв е срокът на валидност на издаденото Решение на ТЕЛК и
- определената степен на нетрудоспособност „над 50%“ или над „90%“ („защото ценовите пакети „Инвалиди 300“ „Инвалиди 160“ се предоставят в съответствие с това конкретно деление като точният процент инвалидност не е от значение за доставчика на услуги“)

Сочи се, че е необходимо правоимащия да представи Решение на ТЕЛК в търговския обект на компанията в момента на сключване на договор за предоставяне на универсална услуга. Казва се, че преференциалните планове се предоставят на правоимащия за периода на действие на Решението на ТЕЛК. **Казва се също, че БТК не събира и не съхранява копия на решения на ТЕЛК.**

В искането за становище, е посочено че за БТК съществува необходимост да отбелязва в заявления в Комисията регистър „Клиентски данни електронни съобщителни услуги две обстоятелства:

1. срок на валидност на съответното Решение на ТЕЛК (когато такова е налице), както и
2. дали определената с Решението на ТЕЛК степен нетрудоспособност е „над 50%“ или „над 90%“.

Отправена е молба за становище от Комисията относно допустимост на горните две отбелязвания в „електронен регистър“ Клиентски данни електронни съобщителни услуги“ на БТК“ (б.а. въпреки че не е изрично посочено може да се направи обосновано предположение, че се визира заявленият в КЗЛД регистър с такова наименование)

В искането са посочени няколко обстоятелства, в подкрепа да обработването на тази

информация от БТК както следва:

➤ Целите на това отбелязване не се отличават от целите, за които БТК събира и обработва данни за регистър „Клиентски данни електронни съобщителни услуги“ след регистрирането си като администратор на лични данни;

➤ Индивидуалният договор на всеки правоимащ съдържа изричен текст-съгласие за предоставяне на лични данни: „С подписване на настоящото Заявление/договор, потребителят се счита за информиран, че част от данните, които предоставя или е предоставил, са лични данни и попадат под специална защита по смисъла на ЗЗЛД. Потребителят се съгласява, че БТК ЕАД може да събира и обработва, както и да предоставя тези лични данни, в съответствие с разпоредбите на действащото законодателство, с оглед на предоставяне на услугата по настоящия договор, например за целите на събиране на дължимите от потребителя суми към БТК ЕАД. Потребителят предоставя личните си данни доброволно и дава съгласие, за да бъдат реализирани правата и задълженията му по договора, БТК ЕАД да ги предоставя на компетентни държавни органи и институции в предвидените от закона случаи, както и да ги предоставя на трети лица, в това число банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания, БТК ЕАД, дистрибуторите на услуги на БТК ЕАД, включително партньорските дистрибуторски мрежи, когато това е необходимо за осигуряване на обслужването и реализиране на правата и интересите на потребителя, както и когато това е необходимо за реализиране правата и интересите на БТК ЕАД, включително с цел събиране на неизплатени задължения по договора. БТК ЕАД не носи отговорност за точността и верността на информацията, предоставена от кредитни или други институции за извършване на кредитна оценка.“;

➤ Липсата на отбелязване в електронен регистър „Клиентски данни електронни съобщителни услуги“ на БТК на предпоставките за предоставяне на специфични цени и ценови пакети на универсалната услуга изправят БТК пред невъзможността за защита в производство пред Комисията за защита от дискриминация (по евентуално искане на правоимащ за предоставяне на универсална услуга при преференциални условия);

➤ Липсата на отбелязване в електронен регистър „Клиентски данни електронни съобщителни услуги“ на БТК на предпоставките за предоставяне на специфични цени и ценови пакети на универсалната услуга изправят БТК пред невъзможността за доказване на изпълнение на нормативните си задължения за предоставяне на специални ценови пакети на универсалната услуга на хора с увреждания, пред Комисията за регулиране на съобщенията;

➤ По отношение на добросъвестните лица, имащи право на преференциални условия за ползване на електронни съобщителни услуги, отбелязването от страна на БТК на посочените данни ще има единствено положителен ефект, доколкото информацията отразява представените от абоната обстоятелства и служи да гарантира правото му на специфични цени и ценови пакети на универсалната услуга за срока на валидност на Решението на ТЕЛК;

➤ информацията за срок на валидност на Решенията на ТЕЛК и степен нетрудоспособност „над 50%“ или „над 90%“ не се предвижда да се предоставя на трети лица по никакъв повод - тя е само и единствено за обработване от БТК и то за целите на предоставяне на специфични цени и ценови пакети на универсалната услуга;

➤ информацията ще се заличава непосредствено след момента на изтичане на срока на валидност на Решението на ТЕЛК, с което за съответното лице отпада основанието да се ползва специфични цени и ценови пакети на универсалната услуга“

„БТК“ ЕАД е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). При извършване на служебна справка в Регистъра се установява, че дружеството има подадено заявление за вписване в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни, поддържан от КЗЛД на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД с вх.№1025543 и е вписано с идентификационен номер 14414.

В публичния регистър на Комисията е достъпна следната информация за дружеството: Заявени пет регистъра -

1. „Клиентски данни - фиксирани услуги“,
2. „Персонал“,
3. „Сигурност“,
4. „Финансови документи“,
5. „Здравни досиета“

В регистър „Клиентски данни - фиксирани услуги“ е посочено, че се събират следните лични данни за клиентите: име, ЕГН, адрес, телефон, паспортни данни.

Направена е и служебна справка от служител на отдел „Регистър и архив“, при която се установява, че дружеството след подаване на искането за становище до КЗЛД е започнало редакция на заявените регистри и към настоящия момент: 29.11.2013 г. същите са в режим „Работни“, тъй като редакцията не е завършена от страна на дружеството. В режим „Работни“ са следните регистри заявени от дружеството:

1. „Видеонаблюдение“,
2. „Клиентски данни електронни съобщителни услуги“,
3. „Човешки ресурси“,
4. „Сигурност“,
5. „Финансови документи“

В регистър „Клиентски данни електронни съобщителни услуги“ са заявени следните данни: име, ЕГН, адрес, телефон, паспортни данни, данни относно здравето.

На официалната електронна страница на „БТК“ АД на адрес: www.vivacom.bg са публикувани условия за ползване на планове „Инвалиди“, - „Инвалиди 300“ и „Инвалиди 160“. Указва се, че тези планове се предлагат **от 01 април 2009 г.** и важат за нови и настоящи абонати на дружеството с инвалидност над 50%, като лицата с трайни увреждания от 50% и над 50 % могат да ползват само план „Инвалиди 300“, а лицата с трайни увреждания над 90% могат да ползват един от двата плана „Инвалиди 300“ или „Инвалиди 160“. Указано е, че плановете могат да се ползват след представяне на съответен документ от ТЕЛК. Също така е посочено, че плановете важат за периода на действие на Решението от ТЕЛК. А в случай, че абонатът не заяви ползване на друг план или не представи актуално действащо решение, след този срок инвалидния план се прекратява. тези условия препращат към „Общи условия на договора между БТК АД и абонатите на услуги предоставяни чрез обществената далекосъобщителна фиксирана мрежа на дружеството“. Общи условия с такова наименование са намерени, публикувани на официалната електронна страница на дружеството на адрес: www.vivacom.bg. В т.11.2.1 на тези Общи условия е посочено, че абонатът - физическо лице се идентифицира по следния начин:

- физически лица български граждани или чуждестранни граждани продължително или постоянно пребиваващи в РБ - с валиден документ за самоличност с вписани : име, ЕГН, или личен номер, постоянен адрес на територията на Република България

- за физически лица, граждани на държава членка на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство - с удостоверение за пребиваване или карта за пребиваване.

- за всички други физически лица чуждестранни граждани, извън горните хипотези с валиден паспорт, съдържащ име, номер на паспорта, институция която го е издала и дата на раждане на лицето.

В т.11.2.5 е посочено, че при сключване на индивидуалния договор, при необходимост, БТК може да изисква от Абоната, документи, издадени от компетентни органи във връзка с ползване на определени право, удостоверения за обстоятелства, когато това се налага от характера на ползваната услуга, както и други документи във връзка с предоставяните услуги, включително за извършване на кредитна оценка и за нуждите на разплащането .

В т. 23,б. „а“ от Общите условия е посочено, че БТК предоставя специални ценови пакети

за хора с увреждания. в т.23.1 е посочено, че ценовият пакет по т.23, б.„а“ се предоставя на хора с увреждания, за които органите на медицинската експертиза са установили степен на намалена работоспособност или намалена възможност са социална адаптация 50 или на д 50 на сто.

Предоставянето на исканата информация от физически лица на БТК ЕАД и използването ѝ от дружеството би представлявало „Обработване на лични данни“, чрез предоставянето им, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване.....предоставяне“.

Обработването на лични данни, чрез предоставянето им следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат, т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална, т.е свързана и ненадхвърляща целите, за които се обработва.

В чл.27, ал.1 от Закона за здравето (ЗЗ) е посочено, че здравна информация са личните данни, свързани със здравословното състояние, физическото и психическото развитие на лицата, както и всяка друга информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация. Следователно в здравната информация съдържа данни и за загубена или намалена работоспособност на едно лице.

Информацията, дали по отношение на конкретно определени лица е налице загубена или намалена работоспособност или възможност за социална адаптация над 50 % с валидно решение на ТЕЛК, което и безсрочно или със срок на валидност след 01.01.2009 г. , може да се категоризира като данни относно здравословното състояние и попада в така наречените „чувствителни данни“, чието обработване ЗЗЛД по принцип забранява (чл.5, ал.1, т.3 от ЗЗЛД). Забраната за обработване на посочените данни не се прилага при наличието на някои изключения, предвидени в чл.5, ал.2 от ЗЗЛД. Съгласно чл.5, ал.2, т.2 от ЗЗЛД забраната за обработване на така наречените „чувствителни данни“ отпада в случаите, в които физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие за обработването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Би могло да се приеме, че фигурирането индивидуалният договор на изричен текст съгласие с посоченото в искането съдържание **„С подписване на настоящото Заявление/договор, потребителят се счита за информиран, че част от данните, които предоставя или е предоставил, са лични данни и попадат под специална защита по смисъла на ЗЗЛД. Потребителят се съгласява, че БТК ЕАД може да събира и обработва, както и да предоставя тези лични данни, в съответствие с разпоредбите на действащото законодателство, с оглед на предоставяне на услугата по настоящия договор, например за целите на събиране на дължимите от потребителя суми към БТК ЕАД. Потребителят предоставя личните си данни доброволно и дава съгласие, за да бъдат реализирани правата и задълженията му по договора, БТК ЕАД да ги предоставя на компетентни държавни органи и институции в предвидените от закона случаи, както и да ги предоставя на трети лица, в това число банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания, БТК ЕАД, дистрибуторите на услуги на БТК ЕАД, включително партньорските дистрибуторски мрежи, когато това е необходимо за осигуряване на обслужването и реализиране на правата и интересите на потребителя, както и когато това е необходимо за реализиране правата и интересите на БТК ЕАД, включително с цел събиране на неизплатени задължения по договора. БТК ЕАД не носи отговорност за точността и верността на информацията, предоставена от кредитни или други институции за извършване на кредитна оценка.“** би могло да се приеме, че физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изричното своето съгласие за обработването им по смисъла на чл.5, ал.2, т.2 от ЗЗЛД . Следва да се отбележи, че **бланка на такъв индивидуален договор не е представена във връзка с разглеждане на искането за становище.**

Всеки администратор на лични данни е длъжен да обработва личните данни законосъобразно, при спазване разпоредбите на ЗЗЛД, като в чл.4, ал.1 от закона е определено само в кои случаи е

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

допустимо обработване на личните данни на физическите лица. В изложението казус могат да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1, т.2 (физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;) и т.3 (обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане)

След като „БТК“ ЕАД събира или ще събира такава информация (срок на валидност на съответното Решение на ТЕЛК и дали определената с Решението на ТЕЛК степен нетрудоспособност е „над 50%“ или „над 90%“) то същата следва да се заяви в поддържаният от КЗЛД регистър на администраторите на лични данни и водените от тях регистри на лични данни. Всеки администратор има задължение да заявява и поддържа актуална информация относно обработваните от него лични данни. Видно от приложената служебна справка администраторът вече е заявил, че обработва/ще обработва лични данни относно здравето. В тази хипотеза по отношение на регистъра, в който ще се обработват тези данни следва да се извърши предварителна проверка по смисъла на чл.17 б от ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. След като „БТК“ ЕАД обработва посочената информация - срок на валидност на съответното Решение на ТЕЛК и определена с него степен нетрудоспособност „над 50%“ или „над 90%“, то същата следва да се заяви в поддържаният от КЗЛД регистър на администраторите на лични данни и водените от тях регистри на лични данни. Като условие за допустимо обработване на тези лични данни могат да намерят приложение разпоредбите на чл.5, ал.2, т.2 във връзка с чл.4, ал.1, т.2 и т.3 от ЗЗЛД.

2. Администратора на лични данни подлежи на предварителна проверка по смисъла на чл.17 б от ЗЗЛД по отношение на заявеният от него регистър на лични данни, в който е посочено, че ще се обработва или се обработва визираната информация, съдържаща данни по чл.5, ал.1, т.3 от ЗЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № П-7488/2013 гр. София, 14.12.2013 г.

ОТНОСНО: Искане с вх. № П-7488/26.11.2013 год. от Е.Ж. - председател на Държавна агенция за закрила на детето по въпроси, касаещи постъпило заявление за достъп до обществена информация на основание Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, на заседание, проведено на 04.12.2013 г., разглежда преписка с вх. № П-7488/26.11.2013 г., заявена от Е.Ж. - председател на Държавна агенция за закрила на детето по въпроси, касаещи постъпило заявление за достъп до обществена информация на основание Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Във връзка с изложеното и постъпилото заявление за достъп до обществена информация и на основание чл. 31, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) и с цел защита на интересите на трети лица г-жа Е.Ж. информира Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), че е изпратено писмо до г-н К.П. за изразяване на изричното му писмено съгласие или несъгласие за предоставяне на копие на посочените документи. С писмо с вх. № 96-Д-16/06.11.2013 год. г-н К.П. изразява отказа си, във връзка с предоставянето на поисканата информация на Д.Д. Разпоредбата на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ гласи, че при липса на съгласие на третото засегнато лице, съответният орган предоставя исканата информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице.

Г-жа Е.Ж. отбелязва, че дори да бъдат заличени личните данни на жалбоподателя, изначално е ясно кой е подал сигналите, с които са инициирани съответните действия на органите по закрила на детето. Тук г-жа Е.Ж. поставя въпроса дали спазването на изискването на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ не е в противоречие с разпоредбите на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В конкретния случай Д.Д. е засегнатата страна и има правен интерес да се информира относно обстоятелствата, които засягат нейните права. В този смисъл възниква въпросът дали в случай на отказ за предоставяне на достъп до поисканата информация няма да се наруши правото ѝ да знае в какво я обвиняват по отношение на грижите, които полага за детето си.

Г-жа Е.Ж. моли КЗЛД за експертно становище по така поставения въпрос. В допълнение г-жа Е.Ж. моли да бъде изяснено дали становището на КЗЛД може да се счита за тълкувателна практика при прилагане на ЗДОИ и ЗЗЛД в бъдещи казуси със сходен характер.

Към искането е приложено изразеното писмено несъгласие на г-н К.П. за предоставяне на поисканата информация от г-жа Д.Д.

В същото е посочено, че във връзка с писмо от Държавна агенция за Закрила на детето, г-н К.П. отговаря, че кореспонденцията му с всички служби за закрила на детето в Република България се развива единствено в рамките на проявения от него и основан на законови положения интерес за състоянието на сина му К.К.П. и евентуално засягане на неговите права. Изразено е несъгласие да бъде предоставена поисканата информация.

Правен анализ:

Законът за закрила на детето урежда правата, принципите и мерките за закрила на детето, органите на държавата и общините и тяхното взаимодействие при осъществяване на дейностите по закрила на детето, както и участието на юридически лица и физически лица в такива дейности. Държавата защитава и гарантира основните права на детето във всички сфери на обществения живот за всички групи деца съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословно и психическо състояние, като осигурява на всички подходяща икономическа, социална и културна среда, образование, свобода на възгледите и сигурност. Държавната политика за закрила на детето се осъществява въз основа на приета от Народното събрание по предложение на Министерския съвет Национална стратегия за детето, изградена върху принципите на Закона за закрила на детето. В изпълнение на националната стратегия Министерският съвет приема Национална програма за закрила на детето, предложена от министъра на труда и социалната политика и председателя на Държавната агенция за закрила на детето. Държавните органи в рамките на своята компетентност провеждат държавната политика за закрила на детето и създават подходящи условия за неговото развитие.

Дете по смисъла на този закон е всяко физическо лице до навършването на 18 години.

Закрилата на детето се осъществява чрез:

1. председателя на Държавната агенция за закрила на детето и администрацията, която го подпомага при осъществяване на неговите правомощия;
2. дирекции „Социално подпомагане“;
3. министъра на труда и социалната политика, министъра на вътрешните работи, министъра на образованието и науката, министъра на правосъдието, министъра на външните работи, министъра на културата, министъра на здравеопазването и кметовете на общини.

Държавната агенция за закрила на детето се ръководи и представлява от председател, който се определя с решение на Министерския съвет и се назначава от министър-председателя. Председателят е едноличен орган на изпълнителната власт, който ръководи, координира и контролира осъществяването на държавната политика в областта на закрилата на детето в Република България.

Член 2, ал. 1 от ЗЗЛД определя понятието лични данни като „всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци”. Предоставянето на данни по ЗДОИ би било действие по обработване на лични данни по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, а именно - всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на лични данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Обработването на лични данни следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Държавната агенция за закрила на детето обработва лични данни, на основание чл. 4, ал. 6 от ЗЗЛД, т.е., обработването на лични данни е допустимо, когато обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните. Законът, който налага необходимостта от обработване на лични данни от Държавната агенция за закрила на детето е Законът за закрила на детето. Държавната агенция за закрила на детето е вписана в Регистъра на администратори на лични данни към КЗЛД под идентификационен номер 000429.

Законово определение на понятието обществена информация дава разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), а именно, обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Така определената информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти - държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Съгласно легалното определение, исканата информация в изложения казус, би могла да представлява обществена информация, съдържаща се в молбите и сигналите, изисквани от г-жа Д.Д., които са били подадени от нейния бивш съпруг и баща на детето й. Сигналите, подадени на дати: 22.07.2013 год.; 27.02.2013 год.; 08.05.2013 год.; 03.06.2013 год.; 17.06.2013 год. и от 26.06.2013 год. са подадени в Държавна агенция за закрила на детето, в тя от своя страна се явява задължен субект по чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ. Достъпът до служебна обществена информация е свободен, съгласно разпоредбите на чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ.

Законът за достъп до обществена информация съдържа правила за предоставянето на информация, която се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето й. Законът обаче не съдържа легална дефиниция на понятието “трето лице”. Независимо от това, чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ разписва, че при неполучаване на съгласие от третото лице в съответния срок или при изричен отказ да се даде съгласие съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. В изпълнение на законовите разпоредби Държавната агенция за закрила на детето е предоставила възможността на „третото лице“, в конкретния случай г-н К.П., да отговори на поставения от Агенцията въпрос, относно предоставяне на изискваните документи от г-жа Д.Д. С писмо с вх. № 96-Д-16/06.11.2013 год. г-н К.П. отказва да бъде предоставена поисканата информация на Д.Д. В случаите на липса на съгласие от третото лице за предоставяне на търсената обществена информация, разпоредбата на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ дава правото на свободна преценка дали да се откаже достъп до поисканата информация, или да се даде в обем и по начин, който да не разкрива информацията, отнасяща се до трети лица. Тази преценка обаче е в сферата на оперативната самостоятелност на органа и представлява само правна възможност, без да бъде задължение за него. Не е необходимо съгласието на третото лице в случаите,

когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ.

В конкретния казус могат да намерят приложение и разпоредбите на чл. 26, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД, а именно – разпоредбите относно правата на физическите лица. Всяко физическо лице има право на достъп до отнасящи се за него лични данни. В случаите, когато при осъществяване правото на достъп на физическо лице могат да се разкрият лични данни и за трето лице, администраторът е длъжен да предостави на съответното физическо лице достъп до частта от тях, отнасяща се само за него. Информацията, съдържаща се в изискваните документи, а именно молби и сигнали, подавани от К.П., е информация, отнасяща се до Д.Д. Същата е засегната страна и има правен интерес да се информира относно обстоятелствата, които засягат нейните права. Въпреки евентуалните усилия данните на жалбоподателя бъдат заличени, то същият е изначално ясен, тъй като е ясно, кой е подал жалбите и сигналите, с които са инициирани съответните действия на органите по закрила на детето.

Комисията за защита на личните данни изразява становища по конкретни казус с цел гарантиране на пълен и всеобхватен анализ на съответния случай и отчитане на неговата специфика. Предвид това настоящото становище не би могло да се счита за трайна тълкувателна практика при подаване на заявления за достъп по ЗДОИ, тъй като Комисията следва да разглежда всеки новонастъпил казус в неговата конкретика. Предвид това настоящото становище не може да се счита за тълкувателна практика при прилагане на ЗДОИ и ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. На основание чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, във връзка с чл. 26, ал. 1 от ЗЗЛД Държавна агенция за закрила на детето, може да предостави исканата със заявлението за достъп информация на г-жа Д.Д. на основание чл. 4, ал. 1, т.7 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

2. Настоящото становище не може да се счита за тълкувателна практика при прилагане на ЗДОИ и ЗЗЛД при подаване на заявления за достъп по ЗДОИ, предвид необходимостта Комисията за защита на личните данни да разглежда всеки новонастъпил казус в неговата конкретика.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-7488/2013
№П-7540/28.11.2013г.
гр. София, 14.12.2013 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: Председател: Венета Шопова, Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 04 декември 2013 г., разгледа искане за становище с вх. № П-7540/28.11.2013г. от г-н. П.Г. - Председател на К.О.Н.П.И. във връзка с приложението на Закона за защита на личните данни.

Получено е искане за становище с вх. № П-7540/28.11.2013г. от г-н. П.Г. - Председател на

К.О.Н.П.И. (КОНПИ) относно постъпило в КОНПИ писмо с вх. № ЦУ01/3017 от 08.11.2013 г. от ГД „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерство на регионалното развитие, в което ГД ГРАО е изразило виждането си, че с разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество е отнета правната възможност и основание за предоставяне на КОНПИ на достъп до РН -НБД „Население“. В искането си до КЗЛД К.О.Н.П.И. е изразила своята позиция по въпроса, като категорично оспорва така направения извод от ГД ГРАО и съответно разбирането, че сключеното между КОНПИ и Министерство на регионалното развитие (МРР) Споразумение за предоставяне на достъп до данни в НБД „Население“ следва да бъде прекратено. Изрично е посочено, че обработването на лични данни е необходимо за изпълнение на нормативно установени задължения за КОНПИ и поради това поради това е изложено виждането, че действието на споразумението следва да продължи и за напред. В своето искане КОНПИ е посочила, че текстовете на чл. 15, ал. 1 и чл. 18, ал. 2 от Закона за отнемане в полза на държавата на имущество придобито от престъпна дейност (ЗОПДИПД) /отм./ на основание, на които е сключено споразумението са инкорпорирани в чл. 28 и чл. 34 от ЗОПДНПИ и поради това същата не счита за основателно твърдението, че споразумението следва да бъде прекратено.

Към искането са приложени:

1. Писмо с вх. № ЦУ01/3017 от 08.11.2013 г. от ГД „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерство на регионалното развитие;
2. Споразумение № 90-03-558/19.07.2011г. за предоставяне на достъп до данни в НБД „Население“.

Гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Гражданската регистрация на физическите лица в Република България се основава на данните в актовете за тяхното гражданско състояние и на данните в други актове, посочени в закон. Вписването в регистъра на населението се извършва в общините по постоянния адрес на физическите лица. В регистрите на актовете за гражданско състояние се вписват /в населеното място, в което е настъпило събитието/ събитията раждане, брак и смърт за всички лица, които към момента на настъпване на събитието са български граждани, и за лицата, които не са български граждани, но към момента на настъпване на събитието се намират на територията на Република България, като отговорността за гражданската регистрация на територията на конкретна община е на кмета на общината, съобразно разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от Закона за гражданската регистрация.

Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях (чл. 100 Закон за гражданската регистрация). Методическото ръководство и контролът на дейностите, свързани с гражданското състояние, гражданската регистрация и автоматизирани информационни фондове, се осъществяват от Министерството на регионалното развитие със съдействието на Министерството на правосъдието и Комисията за защита на личните данни (чл. 113 от Закона за гражданската регистрация). С оглед на гореизложеното следва да се посочи, че министърът на регионалното развитие е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД. Като такъв, той е длъжен да предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) данните от ЕСГРАОН се предоставят на държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия, като условията за достъп и за предоставяне на данни от регистрите се определят със споразумение между министъра на регионалното развитие и потребителя по ред, определен в наредбата НАРЕДБА № РД-02-20-9 от 21 май 2012 г. за функциониране на единната система за гражданска регистрация издадена от Министерството на регионалното развитие и благоустройството, обн. ДВ. бр.43 от 8 юни 2012г. (Наредбата). Съгласно цитираната Наредба предоставянето на достъп се извършва само до регистрите,

поддържани на национално ниво, като достъпът се осъществява отдалечено по електронен път с ползване на квалифициран електронен подпис, издаден в съответствие с изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис, чрез потребителски или програмен интерфейс. В Наредбата е посочено също, че достъпът чрез програмен интерфейс може да се осъществи с други мерки и средства за защита, както и че квалифицираният електронен подпис трябва да съдържа ЕГН на автора на електронния подпис. Съгласно чл. 152, ал. 1 от Наредбата достъпът се предоставя от Министерството на регионалното развитие и благоустройството, Главна дирекция „ГРАО“. Обемът на предоставените данни чрез достъп до регистрите се определя от целите, за които достъпът се предоставя, и при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни. В тази връзка и съобразно този ред е и сключеното между администратора на лични данни КОНПИ и ГД „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерство на регионалното развитие.

Във всички случаи на осъществяване на действия по предоставяне на данни от регистрите на населението или от регистрите на актовете за гражданско състояние, същите съставляват действия по обработване на лични данни по смисъла на легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, т.е. всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, **предоставяне**, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

По смисъла на § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „предоставяне на лични данни“ са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея и съставлява обработване на лични данни по смисъла на закона.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според които обработването на лични данни (в случая предоставянето на данни от кадастъра) се допуска, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно в закона условия за допустимост, а именно:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Достатъчно е наличието на поне едно от горепосочените и дадени алтернативно в закона основания, за да е налице допустимо и законосъобразно обработване на лични данни. Сключеното между администратора на лични данни КОНПИ и ГД „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерство на регионалното развитие споразумение е за реализиране на целите, а именно - предотвратяване и ограничаване на възможностите за извличане на облаги от престъпна дейност и предотвратяване разпореждането с имущество, придобито от престъпна дейност, съгласно разпоредбата на чл. 2 от Закона за отнемане в полза на държавата на имущество,

придобито от престъпна дейност (ЗОПДИППД), отменен с Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество в сила от 19.11.2012 г. (ЗОПДНПИ), съгласно параграф 2 от Преходните и заключителните разпоредби на същия. В конкретния казус се предполага наличието на условие за допустимост към датата на сключване на споразумението визирано в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, което е визирано и в текста на самото споразумение, а именно чл. 15 от отменения ЗОПДИППД, съгласно който органите на комисията в производството по установяване на имущество, придобито от престъпна дейност /директорите на териториалните дирекции и инспекторите в тези дирекции/ извършват проверки и събират доказателства за установяване на произхода и местонахождението на имущество, за което има данни, че е придобито пряко или косвено от престъпна дейност. Органите имат право да искат съдействие и сведения от всички държавни и общински органи. Предоставянето на поисканата информация не може да бъде отказано или ограничено по съображения за служебна или търговска тайна. ГД „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерство на регионалното развитие са изложили своето съображение, че поради влизане в сила на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество /ЗОПДНПИ/ (обн. ДВ, бр. 38 от 18 май 2012 г.) от 19.11.2012 г.“ с който се отменя Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност и с оглед разпоредбата на т. 4.1 от Споразумение № 90-03- 558/19.07.2011 г.“ съгласно която същото се прекратява при отпадане на правните основания за предоставяне на лични данни, възниква необходимост от прекратяване действието на Споразумението. Съгласно предвидения със ЗОПДНПИ ред за взаимодействие с други държавни органи, при изпълнение на правомощията си, органите на Комисията (директорите на териториалните дирекции и инспекторите в тях) могат да искат съдействие и сведения от държавни органи, като последните са длъжни да ги предоставят в указания срок. Обработването на лични данни (в т.ч. предоставянето на данни относно гражданската регистрация на физическите лица) следва да се извършва в съответствие със Закона за защита на личните данни (чл. 34, ал. 4 от ЗОПДНПИ).

ГД „Гражданска регистрация и административно обслужване“ са изложили виждането си, че с разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗОПДНПИ не е създадена правна възможност и основание за предоставяне на КОНПИ на достъп до РН - НБД „Население“ с оглед осъществяване на законоустановените й правомощия. Съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗОПДНПИ при изпълнение на правомощията си по този закон органите на комисията /директорите на териториалните дирекции и инспекторите в тях/ могат да искат съдействие и сведения от държавните и общинските органи, търговците, кредитните институции, както и от други юридически лица, от нотариуси и съдебни изпълнители, като органите и лицата по ал. 1 на чл. 34 са длъжни да предоставят сведенията в срок до един месец от поискването им, с изключение на тези, които се предоставят по специален ред. Съгласно разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) данните от ЕСГРАОН се предоставят на държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия. ГД „Гражданска регистрация и административно обслужване“ считат, че в конкретния случай се касае за предоставяне на данни чрез достъп и за да е налице възможност за предоставянето им по този начин, то тази възможност трябва да бъде изрично законово регламентирана т.е. законът (ЗОПДНПИ) да установява връзка между упражняване на определени правомощия и необходимостта от предоставяне на достъп до РН - ПБД „Население“ (Регистъра на населението, поддържан на национално ниво - Национална база данни „Население“), за да бъдат упражнени тези правомощия. Безспорен е факта, че в цитираната разпоредба не е разписано изрично правото на достъп до РН – НБД „Население“, а изрично е посочено правото да се искат съдействие и сведения. Следва обаче да се обърне внимание, че и към датата на сключване на споразумението, в действащия към онзи момент ЗОПДИППД, в чл. 15 от същия също не е било предвидено изрично правото на достъп на КОНПИ до РН - НБД „Население“, а правото да искат съдействие и сведения. Администраторът на лични данни, Министерството на регионалното развитие - ГД „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към момента на сключване на споразумението е преценил, че е налице условие за допустимост на обработването на лични данни чрез предоставянето на директен достъп до РН - НБД „Население“. Преценката относно наличието на условие за допустимост за предоставяне на

директен достъп до база данни РН -НБД „Население“ или предоставянето на конкретна информация за съдействие и сведение е изцяло в правомощието на администратора на лични данни поддържащ съответния регистър - Министерството на регионалното развитие, ГД „Гражданска регистрация.

Следва да се има предвид, че доказателствената тежест по отношение на наличие на едно от основанията за допустимост на обработването на лични данни е на администратора искащ съответния обем информация, като преценката по отношение на неговото наличие, за всеки един конкретен случай, е на администратора предоставящ данните. В тази връзка е важно да се вземе под внимание и административно наказателната разпоредба на чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД, съгласно която администраторът на лични данни се наказва с глоба или с имуществена санкция от 10 000 до 100 000 лв., в случай че обработва лични данни, без да е налице поне едно от дадените алтернативно в закона основания за допустимост на обработване на лични данни и в нарушение на принципите за тяхната обработка. Именно поради изложеното по-горе е изключително важно да се даде възможност на администратора предоставящ данните - Министерството на регионалното развитие – ГД „Гражданска регистрация“ да извърши самостоятелно горепосочената преценка.

При извършване на горепосочената преценка следва да се вземе под внимание специфичната материя, която урежда ЗОПДНПИ, както и чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, където са разписани принципите, при спазването на които следва да се обработват лични данни, т.е. личните данни следва:

1. се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели;
3. бъдат съотносими, свързани със и не надхвърлящи целите, за които се обработват;
4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

Правото на защитата на физическите лица от злоупотреби с личната им информация и неправомерна намеса в техния личен живот се гарантира именно от горепосочените принципи, които са в основата на действащото законодателство, регулиращо обществените отношения в сферата на защитата на личните данни.

Във връзка до тук изложеното следва, че е налице условие за допустимост на обработването на лични данни чрез тяхното предоставяне, визирано в чл. 34, ал. 1 от ЗОПДНПИ, във връзка с чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗГР, при стриктно спазване на принципите за законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност на данните, като преценка за това относно начина на нейното предоставяне е изцяло на администратора на лични данни -Министерството на регионалното развитие - ГД „Гражданска регистрация“ поддържащ съответната база данни.

С оглед на горното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

При предоставяне на лични данни от един администратор на друг администратор на лични данни следва да е налице условие за допустимост на обработване на лични данни в съответствие с посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и същото следва да се извършва при стриктно спазване на принципите за законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност на данните.

Наличието на такова условие е в тежест на доказване от администратора, искащ личните данни, като преценката по отношение на неговото наличие или липса, във всеки конкретен случай, е на администратора, предоставящ данните.

В конкретния казус, на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 6 от ЗЗЛД, няма пречка Министерството на регионалното развитие - ГД „Гражданска регистрация“ да предостави достъп до РН-НБД „Население“ на администратора на лични данни - К.О.Н.П.И., тъй като обработването на лични данни е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни-КОНПИ, както и обработването е необходимо за упражняване на правомощия на същия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните.

Данните на физическите лица следва да се обработват, чрез тяхното предоставяне, само при наличие на поне едно от условията за допустимост на обработването, визирани в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, както и при стриктно спазване на принципите за целесъобразност и пропорционалност на данните, т.е. да се обработва минимално необходимото количество данни съобразно целите, за които те са необходими, както и характера и вида на данните да са съотнесими с тях.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Валентин Енев /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
№ П-7567/29.11.2013г.
гр. София, 14.12.2013 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: Председател: Венета Шопова, Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 04 декември 2013 г., разгледа искане за становище с вх. № П-7567/29.11.2013г. от г-жа З.З. -министър на правосъдието на Република България, във връзка с приложението на Закона за защита на личните данни.

В Комисията е постъпило искане с вх.№ П-7567/29.11.2013 г., в което е оправена молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането за становище е посочено, че в Министерството на правосъдието е постъпило писмо рег. № 01-00-79/19.11.2013 г. от г-н Т.Е. - председател на временната анкетна комисия при Народното събрание. С писмото на основание чл. 80 от Конституцията на Република България, чл. 25, ал. 4 във връзка с чл. 34, ал. 4 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание е поискана информация за периода август 2009 г. - март 2013 г. относно броя на назначените по служебно правоотношение и трудов договор служители, броя на прекратените договори със служителите, в това число ръководни кадри и изпълнители, както и информация за увеличаване или намаляване на щата на администрацията на Министерството на правосъдието. Справката следва да съдържа и информация за структурите на второстепенните разпоредители, които са подчинени на Министерството на правосъдието, както и посочване на броя на освободените и новоназначените изпълнителни директори на предприятие с държавно участие, чиито принципал е Министерството на правосъдието.

На 27.11.2013 г. е изпратена на имейла адреса на Министерството на правосъдието и таблица, в която се изисква да се попълни исканата информация. Считаме, че информацията която следва да

се предостави с таблицата, представлява лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни.

На 26.11.13 г. в Министерството на правосъдието е постъпило и писмо рег. № 01-00-84/26.11.2013 г. от народните представители К.М. и И.У. от ПГ на ПП ГЕРБ. С писмото е поискана информация относно общата численост, броят на новоназначените служители, както и броят на служителите с прекратени служебните/трудова правоотношения в администрацията на Министерството на правосъдието и на ръководените от него държавни комисии, изпълнителни агенции и други административни структури за периода май -октомври 2013 г. За всички поставени въпроси е изискано и прилагането на поименен списък като изрично е подчертано при спазване на Закона за защита личните данни.

Предвид, че поисканата информация засяга няколко хиляди служители, в това число и от второстепенните разпоредители към Министерството на правосъдието, то на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, министъра на правосъдието се е обърнал към Комисията за защита на личните данни, за становище, следва ли да се предостави поисканата информация и същата попада ли изрично в хипотезите на чл. 4, ал. 1, т. 1 - т. 7 от ЗЗЛД.

Съгласно Закона за защита на личните данни, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. „Специфични признаци“ са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. Информацията обхващаща име, конкретна административна структура и основание за възникване и/или прекратяване на правоотношение би могла да доведе до идентифицирането на конкретно физическо лице и като такава тя попада в определението „лични данни“ по смисъла на Закона за защита на личните данни.

В параграф 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД се съдържа законовото определение на понятието „обработване на лични данни“, а именно: „Обработване на лични данни“ е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване“. В настоящия случай, може да се направи извода, че запитването касае възможността за обработване на лични данни под формата на предоставяне. В допълнителните разпоредби на ЗЗЛД параграф 1, т. 5 е дадено легално определение на термина „ предоставяне на лични данни“ - това са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея.

Във връзка с обработването на лични данни, следва да се има предвид, че всеки администратор на лични данни е длъжен да обработва личните данни законосъобразно, при спазване разпоредбите на ЗЗЛД. Редът за обработване на лични данни, включително за предоставянето им, е регламентиран с изчерпателното изброяване на законовите основания в чл. 4. ал.1. т.1 - т.7 от ЗЗЛД, при наличието на поне едно от които, е допустимо обработване на лични данни, а именно:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице. за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Съгласно чл. 2, ал.2 от ЗЗЛД събраните лични данни следва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотнесими. свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, т.е. да бъдат пропорционални, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват. Във всички случаи правомерното обработване на лични данни е необходимо да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Преценката за наличие или липса на законово основание за предоставяне на лични данни е в правомощието на съответния администратор на лични данни с оглед отговорността, която той носи за законосъобразното обработване налични данни.

Във всеки един конкретен случай на обработване на лични данни е необходимо да се следи за баланса между значимостта на обществения интерес, който налага това обработване и степента, до която се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на физическото лице, за което се отнасят данните.

По отношение на поисканите от председателя на временната анкетна комисия при Народното събрание сведения и документи следва да се вземе предвид също, че съгласно чл. 80, ал. 1 от Конституцията на Република България, съгласно който длъжностните лица и гражданите, когато бъдат поканени, са длъжни да се явяват пред парламентарните комисии и да им предоставят исканите от тях сведения и документи. В конкретния случай задължените субекти по чл.80, ал.1 от Конституцията, какъвто е министъра на правосъдието, биха могли да предоставят исканата информация (без имената на лицата) в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД.

По отношение на поисканата информация от народните представители К.М. и И.У. от ПГ на ПП ГЕРБ, следва да се има предвид също, разпоредбата на чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България, съгласно която народните представители имат право на въпроси и на питания до Министерския съвет или до отделни министри, които са длъжни да отговорят. В конкретния случай задължените субекти по чл.90, ал.1 от Конституцията, какъвто е министъра на правосъдието, считам, че биха могли да предоставят исканата информация (без имената на лицата) в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Информация, включваща име, конкретна административна структура и основание за възникване и или прекратяване на трудово или служебно правоотношение на служител в държавната администрация би могла да доведе до идентифицирането на това конкретно физическо лице и като такава тя попада в определението за лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

Обработването на такава информация, чрез предоставянето ѝ е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от посочените в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т.1 - т.7 от ЗЗЛД условия.

Във връзка с искането на временната анкетна комисия при Народното събрание, на основание чл. 80, ал.1 от Конституцията на Република България Министерството на правосъдието може да предостави поисканите сведения и документи (без имената на лицата) в изпълнение на нормативно

установено задължение на администратора по смисъла на чл.4, ал.1.т.1 от ЗЗЛД.

Във връзка с искането на народните представители, Министерството на правосъдието, в качеството му на задължен субект по чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България, може да предостави исканата информация (без имената на лицата) в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора по смисъла на чл.4, ал.1, т. 1 от ЗЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-6802/2013 г.
гр. София, 16.12.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-6802/22.10.2013 г. от г-н И.Г. – главен директор на главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерство на регионалното развитие, по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 27.11.2013 г., разгледа преписка с вх. № П-6802/22.10.2013 г. от г-н И.Г. – главен директор на главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерство на регионалното развитие, по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.

Искането е по повод на зачестилите напоследък молби до ведомството от чуждестранни физически лица, а също така и от български граждани в чужбина, издирващи български граждани и данни на родственици, с които не са поддържали или са прекъснали контактите си. Обикновено към молбите се прилагат копия от извлечения от регистри за гражданското състояние от чужбина – документ за раждане, за сключен брак, както и копие на документ за самоличност. В молбите не се посочват основания за наличие на законен интерес на лицето получаващо данните, както и на лицето, за което биха се разкрили данни. Лицата се позовават единствено на хуманни мотиви. Според г-н И.Г. липсват доказателства за реализиране на законни права и интереси на третото лице, произтичащи от разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 1 от ЗГР, както и наличие на поне едно от основанията за допустимост на обработването на лични данни, изчерпателно посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Министерство на външните работи, дипломатическите или консулски представителства на Република България, чрез които се подават исканията, също не посочват законови основания.

При така изложените факти, основният въпрос, поставен в искането за становище е: На какви основания и по какъв ред ГД „ГРАО“ при МРР, следва да предостави информация, съдържаща лични данни на трето лице, чрез Министерство на външните работи.

Правен анализ

Със Закона за гражданската регистрация (ЗГР) се уреждат условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Съгласно чл. 1, ал. 3 от ЗГР, гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в

обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. По смисъла на Закона за защита на личните данни, данните по гражданската регистрация представляват лични данни в съответствие с легалното определение, посочено в чл. 2, ал. 1, както следва: лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. При анализ на тези две законови норми, може да се направи извод, че съвкупността от данните, съдържащи се в гражданската регистрация, попадат в обсега на защитата, която предоставя ЗЗЛД.

Предоставянето на данни за физически лица по молба на чужди физически лица или на българи в чужбина представлява обработване на лични данни по смисъла на § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Обработването на лични данни следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни са регламентирани в чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Според неговите разпоредби обработването на лични данни е законосъобразно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените условия за допустимост:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Предвид изложеното по-горе, от гледна точка на законосъобразното обработване на лични данни, в конкретния случай може да намери приложение нормата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД - физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие. Съгласно §1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, "Съгласие на физическото лице" е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани (в случая, предоставяне на данни за физически лица на територията на страната на чуждестранни физически лица или българи в чужбина). В зависимост от конкретните обстоятелства, ако това не е възможно, следва да се търси съгласието на лицата, които биха могли да упражнят надлежно представителство по отношение на лицата, чиито данни са предмет на искането. В конкретния случай, особено внимание трябва да се обърне на въпросите, свързани с предоставяне на съгласието от страна на лицата, чиито данни ще бъдат обработвани. Все по-често се дискутира въпросът за формата и начина на доказване, че едно лице действително е дало съгласието си по своя воля и в съответствие с принципите и целите на ЗЗЛД – да осигурява защита на правата на физическите лица при обработване на личните им данни, както и да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Тъй като ЗГР е специален по отношение на ЗЗЛД, е необходимо да се следва специалният ред за достъп до данните от ЕСГРАОН. Член 106, ал. 1 от ЗГР посочва следните хипотези:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;

2. държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;

3. български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Анализът на посочената разпоредба показва, че в разглеждания случай ГД „ГРАО“ няма правно основание да предостави достъп до данните от ЕСГРАОН на физическо лице, различно от посочените в чл. 106, ал. 1, т. 1 от ЗГР, поради липсата на доказателства относно наличие на законни права и интереси, представени надлежно в депозираните искания от чуждестранните физически лица и българи, пребиваващи дълготрайно в чужбина.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание чл. 106, ал. 1, т. 1 от ЗГР липсва правно основание ГД „ГРАО“ да предостави достъп до данните от ЕСГРАОН на трети лица - чуждестранни физически лица и българи, пребиваващи дълготрайно в чужбина, поради липсата на доказателства относно наличие на законни права и интереси, представени надлежно в депозираните искания.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова

Членове: Красимир Димитров

Валентин Енев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 1 (46) 2014 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид